

The Kurdish Fabels

Colected by

M. B. Rodinco

Translation from Persian

Karim Hissami

Stockholm 2000

ئەم بەرھەممە نایابەھێ کلتوری کوردی
لە سەر حیسابی کەمال - ی خوشەوێستم چاپکراوە

ئەفسانە كوردییەكان

كو كردنەوہی م.ب. رۆدینكو

وہر گبیرانی بو فارسی : کہیمی کشاورز

کہیمی حسامی کردووہی بہ کوردی

ستۆکھۆلم ۱۹۹۹

ئەفسانە كوردىيە كان

كۆكردنەوەى م. ب. رۆدىنكو
وەرگىرانى بو فارسى : كەرىم كشاورز

كەرىمى حسامى كردووويه به كوردى

مۆنتاژ: ناسرى ئىبراھىمى
لە چاپدانەوەى به ئىجازەى خاوەنىيەتى

ISBN 91-630-9217-4

ستۆكھۆلم ۱۹۹۹

ئەفسانە كوردییە كان پیشەکی وەر گێری رووسی

كوردی زمانیکی یەكگرتوو نیە. خاوەنی زاراوەی جوړ بە جوړە كە وا هەیه لە یەكتر تێناگەن. كوردی یەكی لە زمانە ئێرانیهكانە، كە بە درێژایی روژگار وای بە سەر هاتووە. هێندێ لە كوردەكان لە ئێران (كوردستان و كرماشان و دەور و بەری قوچان) دەژین كە نیشتمانی سەرەکی خۆیانە. هێندێکی تر لە تورکیا و عێراق و سوریا و ئەرمەنستانی سۆڤییتی دەژین. ئەم پەرش و بلاوییه بۆتە هۆی ئەوە كە زمان و تەنانەت هێندێ داب و نەری و كلتوری كشتی یان بكهزیتە ژیر كار تێكردنی كلتورەكانی دیکە. ئەوە خۆی لەم ئەفسانە دا دەرەكەوئ كە خاتون م.ب. روڤینكو لەم كتیبه دا كۆی كردوونەوه، یانی دەقی ئەسلی ئەفسانەكە ئێرانییه لە گەل هێندێ پاشكو لە كلتورەكانیتر.

ئێستا زۆر جار ئەفسانە كوردییەكان وەك نموونەیی زمان بۆ روونکردنەوهی رێزمانی كوردی بە كار دێن. چەند كەس لە زمان ناسانی فەرانسەیی و ئەلمانی و سویدی و رووس، وەك : ژاباوا، پریموا، سوسین، و زاروڤ و مكوک و لسكو و ویکاندر و برونسل و هیتر لە گەل بلاو كردنەوهی بژاردە كان و كوكرارهكانی قسەكانی كوردی، چەند ئەفسانەشیان باس كردوون.

چەند زانایەکی كوردیش وەك حاجی جوندی و جەمال نەبەز لە «مونیخ» و هیتر دەستیان بە كو كردنەوهی ئەفسانە كوردییەكان كردووە و جەمال نەبەز هێندێ لە ئەفسانەكانی كردووە بە ئەلمانی.

خاتون م.ب. روڤینكو ئەفسانەكانی بە شیوهی زانستی كو كردوونەوه. لە زمانی هێندێ كەسی وەر گرتوون كە زۆربەیان نەخویندەوار بوون، وەك گەلیك نە خویندەوار كە شتیان لە بیر دەمێنی. ئەو كەسانە بریتین لە : (مامۆ ئیشخان

سادۆ، سمایل سادۆ، زاده وهسمان، مه‌رالی مه‌هدی یف، عه‌تار شارۆ، عالیه جانگی، شه‌میله‌حه‌مید، شا میرزا موسا ره‌زا، حامۆ‌حه‌سه‌ن، قه‌راخان شه‌ره‌ف، خاتۆف، دولبه‌ر قوربانۆوا و هیتر) ئه‌وانه‌له‌ئه‌سلدا له‌تورکیا و ئیران بوون، که ئیستا له‌تفلیس و ئازهربايجان و ئهرمه‌نستانی سوؤقیتی ده‌ژین. هه‌ر یه‌ک له‌وانه‌ئه‌فسانه‌ی کورده‌کانی پيش خۆیان گي‌پراوته‌وه. بۆ نمونه: ئه‌فسانه‌ی «که‌ربالایی فه‌راش» هی کورده‌کانی ئیرانه. کۆ‌که‌ره‌وه ده‌لی ئه‌م کابرایه‌له‌را بردوو دا له‌نیزیک من ژیاوه و زۆر له‌پیاوه‌پیره‌کان له‌بیریانه. یا ئه‌فسانه‌ی «شا سمایل و عه‌ره‌بی قوله ره‌ش» هی کورد و ئازهربايجانی ئیرانه. خه‌لکی ئازهربايجان ئه‌م ئه‌فسانه‌یه‌به‌هه‌وای به‌یت ده‌گي‌پنه‌وه.

نه‌خشی ژن له‌ئه‌فسانه‌کوردییه‌کانی سه‌ر سوپ هینه‌ره. مه‌لا مه‌حمودی بايزیدی نووسه‌ری کورد که له‌سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م ژیاوه له‌بارهی ژنانی کورده‌وه ده‌نووسی: «ژنی کورد زۆر له‌پیاوان ئاقلتر و باشتتر و تیگه‌یشتووتر و ئینسانیتره. فره‌روو خۆش و به‌گۆی و ده‌ست و پي گه‌رمه. له‌مالدا ده‌سه‌لاتی ته‌واوی هه‌یه. له‌شه‌ردا به‌شداره و یارمه‌تی پیاو ده‌کات. ئه‌و هاو سه‌ر و کار گه‌ر و پاسه‌وانه و له‌خه‌بات دا یارمه‌تی ده‌ری پیاوه و له‌مالدا یاریکی میه‌ره‌بانه.»

کورده‌کان له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ن که کامه‌رانی پیاو له‌ژیان و حه‌سانه‌وه و له‌کۆمه‌لدا به‌ستراوته‌وه به‌هاو سه‌ر.

له‌ناو ئه‌م ئه‌فسانانه‌دا- بۆ نمونه «ژنی ئاقل» و «کیژی ئاقل» و «ژن و می‌رد» و «بالولی زاناو خه‌لیفه‌ی به‌غدا» و «شا سمایل و عه‌ره‌بی قوله ره‌ش» و هیندیکی دیکه - نه‌خشی ئه‌م جووره‌ژنانه‌نیشاندراره. کورده‌کان هه‌ر له‌و کاته‌شدا له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ن که ئه‌گه‌ر ژن خه‌راب بی هه‌ر له‌م جیهانه‌دا جهه‌نده‌می پیاوه وه‌ک ئه‌فسانه‌ی «ژنی خه‌راب» ئه‌فسانه‌کوردییه‌کان وه‌ک به‌لگه‌وان و به‌شیکن له‌کلتوری گشتی کورده‌کان. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش هه‌موویان بۆ مندالانیش به‌کار دین.

کریم کشاوه‌رز

چاره نووسی ئەم کتیبه

ئەم نووسراوهیهی که وا ئیستا که وتۆته بهر دهستی خوینهرانی کورد، داستان و سهر بردهیهکی سهیری ههیه.

سالی ۱۹۷۶ که له عیراق بووین ئەم کتیبه به فارسی کهوته دهست. کاتی خویندمهوه دیتم ئەم ئەفسانانه بهشیکن له کلتور و کهلهپوری کوردی و سهرنج راکیشن. ئەفسانهی کوردین، زانایهکی روس به دوایاندا کهراوه و کۆی کردوونهوه و ناوی ههمووی ئەو کهسانهشی تۆمار کردوه که لێی وهر کرتوون و له چاپی داوین. نووسهری ئێرانی ناغای کهریمی کهشاوهرز که یهکی له نووسهر و وهرگیرانی ناسراوی فارسه و به سهر زمانی رووسیش دا زالّه، کردوونی به فارسی و سی جاریش له ئێران چاپ کهراوتهوه. زۆرم پی حهیف بوو، ئەفسانه ی کوردی، کلتور و کهلهپوری کورد، به زمانی بێگانه چاپ و بلاو بکرینهوه، بهلام کورد خۆی نهیبیت و نهیانزانی. خۆ رهنکه له کوردستانیش ئەم جوره ههکایهت و ئەفسانانه پیریتزن و پیره میرد باسیان کرد بن، بهلام بهم شیوهیه کۆ نهکراونهوه و له چاپ نه دراوین.

بریارمدا پاش تهواو کردنی وهرگیرانی کتیبی دایک، ئەم کتیبه ش بکهه به کوردی، با کورد خۆیشی له بهشیکی کهلهپوری دیرینهی خۆی ناگا دار بیت. دهستم کرد به وهر گیرانی. بهلام راپهڕینی کهلانی ئێران و کهرانهوهمان بو نیشتمان پاش ساله های سال دووری و ئاوارهیی بۆم تهواو نه بوو، به نیوه چلی له گهڵ خۆم هینامه وه مههاباد. له مههاباد له بهر کاری گۆیا شۆرشگیری و تیکۆشان بۆ ژیانگی ئازاد و ئاسووده و دوور له چهوسانهوه و

راو راوینی دهنگای سهر کوتکه‌ری ئازادی، تا له مه‌هاباد بووم ویرا نه گه‌یشتم ته‌واوی بکه‌م. پاشان کاتی ئیمام خومه‌ینی به قه‌ولی مام جه‌لال: « کاریکی گرنه‌گ و چاکه‌یه‌کی گه‌وره‌ی کرد بۆ چاره‌ی سیاسی کورده‌کانی ئیران» و به قه‌ولی منیش « فتوای خه‌زای دا دژی میلله‌تی کوردی موسلمان و به تانگ و توپ و ته‌یاره» وه شاخی خستین، له چیا به به‌ر کاری دیکه‌ی پی سپێردراو، درێژه‌م به وه‌رگێرانی کتیبه‌ دا و کردم به کوردی. پاشان ناردم بۆ دۆستی خو‌شه‌ویستم کاک ئه‌حمه‌دی شه‌ریفی به لک‌وو بتوانی به چاپی بکه‌یه‌نی. پاش به‌ینیک بۆی نووسیم که ئاغای سه‌یدیان، خاوه‌نی چاپخانه‌ی سه‌یدیان له مه‌هاباد. گوتوووه ئه‌که‌ر ناوی که‌ریمی حسامی له سهر بی، ناویری چاپی بکات. له وه‌لام دا بۆم نووسی: با ناوی منی له سهر نه‌بی و به هه‌ر ناویک بی با چاپ بکری. مه‌به‌ستم ته‌نیا ئه‌وه‌یه ئه‌م کتیبه‌ بکه‌ویته به‌ر ده‌ستی خوینه‌رانی کورد و گو‌شه‌یه‌ک له کتیبخانه‌ی کوردی پر کاته‌وه. سال و زه‌مان تیپه‌رین و کتیب هیچ خه‌به‌ری نه بوو. فارسیه‌که‌شم نه ما بوو که جاریکی دیکه‌ش بیکه‌مه‌وه به کوردی و بلاوی که‌مه‌وه.

له ۱۹۸۶/۴/۲۴ نامه‌یه‌کی کاک ئه‌حمه‌دی شه‌ریفی - م پی‌گه‌یشت نووسیوی: « به داخه‌وه پیتان راده‌گه‌یینم که شه‌وی پینج شه‌مووی ۸۶/۴/۱۷ له ورمی مام هیمن کۆچی دوایی کرد و ته‌رمه‌که‌یان له مه‌هابادی له گۆرستانی بوداق سولتانی ته‌سلیم به خاک کرد و له ورمی- مه‌هاباد- بۆکان - سنه - کرماشان و تارانئ مه‌جلیسی سهره خو‌شیمان بۆ دانا.

به‌لام سه‌باره‌ت به کتیبه‌که‌ت (ئه‌فسانه‌ کانی کوردی) ده‌بی عه‌رزت بکه‌م فۆرم به‌ندی چاپی کراوه و ره‌نگه هه‌تا هاوینی یان پایزی له چاپ بیته ده‌ری. براتان ئه‌حمه‌د شه‌ریفی.»

مزگینیه‌کی فره خو‌ش بوو، به تاسه‌وه چاوه‌ روانبووم که خه‌به‌ری چاپ و بلاو بوونه‌وه‌ی کتیبه‌که‌م پی‌بگات. پشت به‌ستن به نامه‌ی کاک ئه‌حمه‌دی شه‌ریفی و برۆا به چالاکی ئه‌و له مه‌یدانی نووسین و بلاو کردنه‌وه دا، منیش له ریزی ئه‌و کتیبانه‌ی که کردوومن به کوردی هه‌میشه ناوی « ئه‌فسانه

كوردییه‌كان» یشم نووسیوه. گه‌لێك له دۆست و برادهرن و كتیبفرۆشی كوردیش له سوید داوایان لێكردووم كه ئه‌و كتیبه‌یان بۆ بنێرم ، به‌لام به داخه‌وه ئه‌وه گه‌یشتووینه سالی ۹۹۹ نه‌ك هه‌ر كتیب، به‌لكوو هه‌ر خه‌به‌ریكیشم له‌م باره‌وه پێ نه‌گه‌یشت. تا ئه‌سه‌دی خوارزام كه ده‌بێ سوپاسی بکه‌م، له ئێرانه‌وه فارسی ئه‌و كتیبه‌ی بۆ ناردم . به‌ راستی گه‌لێکی پێ شاد بووم و بپارمدا جاریکی دیکه‌ش بیکه‌م به كوردی ، به‌لكوو توانیبیتم له‌م رێگایه‌وه خزمه‌تیکی بچوكم به كلتور و كه‌له‌پوری كوردی كرد بێت. به‌و هیوایه ببیته په‌سندی هۆگرانی زمان و كلتوری په‌سه‌نی كوردی.

که‌ریمی حسامی

www.kerimhisami.com

پيرستی ئه فسانه كان

ئه فسانه كانی له مهر جانه وهران

۱- گورگ و مهر

۲- ریوی و کوتر و كه له شیر

ئه فسانه گهلی ژیانی پوژانه

۳- مه کری ژنان

۴- کیژۆلهی ئاقل

۵- میرد و ژن

۶- ژنی ئاقل

۷- ژنی خهراپ

۸- ژنی به مه کر

۹- ژن و میرد

۱۰- دوو مه لا

۱۱- دوو خوشک

۱۲- عادهت (خو و پردهوشت)

۱۳- سمایل چاوهش

۱۴- کیژی ئاقلی پاشا

۱۵- قچاقچی ساخته

۱۶- سی دۆست

۱۷- دوو جیران

۱۸- دوو دۆست

۱۹- سی پهن

۲۰- ئاخر پیم نه گوتی

- ۲۱- سى دۆست
- ۲۲- داندۆى فىلە زان
- ۲۳- چۆن بخوازى ئاوا دەژى
- ۲۴- بازارگان
- ۲۵- ئەحمەد و گولزار
- ۲۶- چاگە و خەرابە
- ۲۷- دوو كۆيەر
- ۲۸- محەممەد
- ۲۹- سى ئەحمەد
- ۳۰- نۆكەرى ئاقل
- ۳۱- ئەحمەد پاشا
- ۳۲- محەممەد پاشا و دەزىرەكەى
- ۳۳- بالولى زانا و بازارگان
- ۳۴- چۆن بالول فىللى لە حاجى بە تەماغ كرد
- ۳۵- بالولى زانا و خەلىفە
- ۳۶- ستام و لغاوى خەراب
- ۳۷- دەرمانى موجىزە گەر
- ۳۸- چۆن دەكرى عزرائيل بدۆزىيەو
- ۳۹- كەربەلايى فەراش و دزەكان
- ۴۰- ئەسىب
- ئەفسانە گەلى سىحر و جادوو**
- ۴۱- ئەحمەد خان و عەلى وەلى
- ۴۲- بالولى زانا و خەلىفەى بەغدا
- ۴۳- حەسەنى حەكىم
- ۴۴- پەندى حەكىمانە
- ۴۵- ئەقل و بەخت

- ۴۶- وهستا ئوسىپ
۴۷- ماسى بۆ پىكەنى
۴۸- دووزى برا
۴۹- ميرزا مەحمود و ھەزار بلبىل
۵۰- رۆستەمى زال
۵۱- شا سمايل و عارەبى رەش
۵۲- تلى- ھەزار
۵۳- گولبرىن
۵۴- دەرۋىش
۵۵- ھەوت برا
۵۶- ميرزا مەحمود
۵۷- مەھمەد و موقەدەم
۵۸- كورى ئاسنگەر
۵۹- پاشا و ۋەزىر
۶۰- ھند باد
۶۱- ئىنسانى روخسار گورگ

ئەفسانەى لە مەر جانە وەرەن

گورگ و مەر ۱

رۆژىكى پايز مەرىك لە مىگەل بە جى ما و لە لىرەوار دا بزر بوو. لە دۆلىكدا پەنايەكى ئارامى دىتەووە و لە وىدا دەژيا. لە بەھاردا بەرخىكى بوو. ئىتر بە تەنيا نەبوو لە گەل بەرخۆلەكەى دەلەوەرە. رۆژىك لە پر گورگىك لە مېشە ھاتە دەر و بانگى كرد و گوتى :

– كى رىكاي بە ئىوہ داوہ لە ملى من بلەوەرەين؟

مەر پاراوە و گوتى بۆ خاترى خوا. من ھەموو زستانى لىرە ژياوم، قەت

گورگىكم نەديوہ. ئىستا بۆ ئىرە بوو بە ملى تۆ؟

گورگ گوتى : من شايدەم ھەيە كە ئىرە ملى منە.

– شايدەت كىيە؟

– رىوى

– باشە بىھىنە بزەنم شايدەيت بۆ دەدا يان نا؟

گورگ چوو رىوى بىنى. مەرىش چوو شايدە بدۆزىتەوہ. تووشى سەگ

ھات و تڪاي لىكرد:

– گورگ تەنگى پى ھەلچنىوم و دەستم لى ھەلناگرى. لە بيانوو دەگەرى

كە بەرخەكەم بخوات. دەلى : « چۆن وىراوتە لە ملى مندا ھاتو چۆ بكەى؟

رىووشى بە شايدە گرتوہ. دەستم بە داوینت يارمەتيم بەدە. بزەنم چبکەم؟

سەگ گوتى – لە گەل من وەرە.

چوونە ئەو مىرگە ى كە گورگى لى بوو. سەگ گوتى: من لە پشت ئەم

دارانە خۆ دەشارمەوہ. تۆ بە گورگ بىژە كە بروا بە ھىچ كامتان ناكەم. مەگەر

سویند به وهجاخی من بخوی. بلئی وهجاخی من له بن ئەو دارانهیه. که هاتن و
ویستی سویند بخوا، من دهیانخنکیتم.

گورگ و ریوی هاتنهوه. گورگ گوتی:

- ئەوهتا شاهیدم هیناوه.

ریوی گوتی: بهلئی راسته و ئیره ملکی گورگه.

مهڕ گوتی: برواتان پیناکهه تا سویند به وهجاخی من نهخۆن. وهره
سویندم بۆ بخۆ، بهرخهکهه مت دهدهمی. له میشه نيزیک بوونهوه ریوی تروسکهی
چاوی سهگی دیت و گوتی:

- نا. وهجاخی تۆ پیروژه. من ناویرم سویندی پی بخۆم. خۆتان ریک
کهون.

مهڕ به گورگی گوت: « بزانه ریوی سویندی نهخوارد، که وابوو ئیره
ملکی تۆ نیه.

گورگ گوتی: ریوی ترسهنۆکه. خۆم دیم سویند دهخۆم. که له میشه
نيزیک بوونهوه، سهگ هاته دهر و کهروی گورگی گرت.

گورگ به بلغه بلغ گوتی: راسته وهجاخت پیروژه. ئیره ملکی من نیه.
بیانوم پی دهگرتی تا بهرخهکههت بخۆم.

سهگ بهریدا و گورگ ههلات. سهگ و مهڕ و بهرخ چوونهوه کن خاوهنه
کهیان.

(له کن کوردان وهجاخی بنه ماله پیروژه و سویندی به درۆ به وهجاخ
گوناحتیکی کهورهیه)

رَبیوی و کۆتر و کهله شیر ۲

رۆژتیکى ریبوی به دواى پاروه نانیک دا دهگه را چوه نپو گوند و دیتی مامر له دهوری عه مباری گهنم کۆ بوونه وه و کهله شیریش به دهوره یاند دهگه ری. که چاویان به ریبوی کهوت هه لاتن. ریبوی رووی کرده کهله شیر و گوتی:

- برا گیان بۆ دهترسی؟ دهزانی زولم نه ماوه و داد دنیاى داگرتوه و منیش وا دهچمه چه جی.

کهله شیر گوتی: که وایه منیش له کهله تۆ دیمه چه ج. رۆیشتن و له جهنگه لیک دا توشی کۆتریک بوون. کۆتر پیتی سهیر بوو گوتی:

- کاکی کهله شیر چه جاسه. تۆو و ریبوی؟

- برا. نهت بیستوه داد دنیاى داگرتوه و زولم نه ماوه. ئیستا من و ریبوی دهچینه چه جی تا له گوناخان پاک بینه وه.

- که وایه منیش له کهلتان دیم. هه ر سیک کهوتنه ری. ریبوی کهوته پیشیان و بردنی بۆ کونی خۆی. گوتی: ئه مشۆ لیره دهحه سینه وه و به یانی دهکه وینه ری. هه ر سیک چوونه ژوور، ریبوی ده رگای لی کرتن و گوتی:

- برایان: ئاگادار بن هه را هه رایه نه کهن، تا به ئاسوده یی بکه وین. وهرن قه راریک دابنن، هه رچی دهنگه دهنگی کرد بیخۆین.

کهله شیر لای به یانی کاتی بانگ دانی بوو، خۆی پیرانه گیرا، بالی لیک دان و خویندی.

ریبوی گوتی برا قه رارمان چه بوو؟ له بیرت چه توه وه. کهله شیر خۆی پی رانه گیرا و دیسان قوقلیقوی دهست پیکرد. ریبوی گرتی و خواردی. تاو هه لات و کۆتریش دهستی کرد به بلغه بلغه.

ریبوی گوتی: برا قه راره کهت له بیر چوه. به چاوی خۆت نهت دی؟ کۆتری

به دهمیته وه گرت و هاته ده ری.

کوتر کوتی: برای به ریژ پیم بیژه له چ تایفیکی و پاشان بمخو.

ریوی کوتی: له تایفه ی محممه دی. له کهل کوتنی وشه ی محممه د، زاری

لیک کرده وه و کوتر دهر په ری و له شهقه ی بالانی دا.

ریوی به داخیکه وه چاوی لیکرد و کوتی: «خوزیا کوتبام له تایفه ی»

جرجیسم» ددانم لیک نه ده بوونه وه و کوتر نه ده فری.

www.kerimhisami.com

ئەفسانە و نەقلەکانی

ئە

مەر ژبانی رۆژانە

www.kerimhisami.com

مهكړی ژنان ۳

روژتیک پاشا له وهزیری خوی پرسی:

- پیاو پتر به مه کړن یا ژن؟

وهزیر له وهلامدا گوتی: دیاره ژن به مه کړ ترن

پاشا گوتی:

- ئیستا که تو پیت وایه دهبی به لگم بق بیڼی. چل روژت موله بی،
نه گهر به لگه نه هیڼی له سهرت ددهم.

وهزیر خه مگین بوو. بیري کردهوه چیکا؟ له سهری ددری و دهکوژری.
باشتره سهری خوی هه لگري و پروا. له م شاره دا ژنیک هه بوو به ناوی « فدان»
هه موو جارې که توشی وهزیر ده بوو گالتهی له که ل ده کړد و ده یویست بیخه له
تینی، وهزیر پتی نه ددها. و گوتی نه ددهایه و دهیگوت:

- نه م قسانه چیه. شتی وا چوڼ ده بی. من و تو له شاریکدا ده ژین،
خه لک بزانی ئا پرومان ده چی.

وهزیر ویستی بهر له وهی له شار دهر بچی بق دوا جار له جاده و کو لانی
شار دا بسورپته وه و مالوایی بکا. له قهراخ شار توشی « فدان» بوو.

- جه نابی وهزیر سلوو. بوچ وا بی واز و خه مگینی. چونه ببیه میوانی من
و له که لم بیی تا خه م و خه فتهت له بیر بهر مه وه،

وهزیر له دلی خویدا گوتی: تازه خو هیچم نه ماوه له کیسم بچی. له م
شاره ش ناریم. بق چی له که لی نه چم و بزانه چی له من ده وی؟ پاشان گوتی:
به خو شیه وه، ئیستا کاتم هیه و ئازادم.

فدان که وته پیش و وهزیر به دوایدا، که یشتنه مال. فدان وهزیری له
ژووریک دانا و له په نای دانیش و ده ستیان کرد به قسان. پاشان فدان هه ستا

وگوتی: چرکەیهک دەچمە دەر و دیمەووە. چاوە راونم بە و لیترە مەبزوو.
فدان چووە دەر و دەرگای لە سەر داخست. چووە کەن مێردەکەیی کە
بازرگان بوو لە دوکان کاری دەکرد. گوتی:

- دەزانی چیه؟ خەونیکی ناخۆشم دی. لە خەونمدا تۆ لە سەر دار
کەوتبووی هەر تک دەستت شکا بوون. خۆم پێی رانهگیرا و بە غار هاتم بزنام
بە لایەکت بە سەر نەهاتبی.

دە سال بوو مێردی کردبوو، جارێکیش نە چو بوو دوکانی مێردەکەیی.
مێردەکەیی زۆری پێخۆش بوو کە ژنەکەیی لە دوکانی چووە سەری بدا و
نەیدەویست بچیتەووە. خزمەتکارەکەیی بانگ کرد و گوتی برۆ زوو مریشکێک بکە
کە باب و میووە و شەربەت بێنە.

ژن و مێرد دەستیان کرد بە خواردن و فدان گوتی:

- وەرە چۆلە مێشکێن بکەین.

- زۆر باشە. ئەگەر تۆ بردتەووە هەر چی دەلێی بۆت دەکڕم. ژن و مێرد
چۆلە مێشکێنیان شکاند و فدان گوتی:

- لە بێرت نەچی، هەرچی وێمدای بلی لە بێرمە. ئێستا دەچمەووە مائی و
نانیکی خۆشت بۆ ساز دەکەم و نیو سەعاتی دیکە وەرەووە.

بە لām وەزیر. وەزیر نیکەران بوو، سەعاتیک پێچوو فدان نەهاتەووە.
ئاخرەکەیی دەرگا کرایەووە و فدان هاتە ژوور.

وەزیر گوتی: چت بە سەر هات و لە کوێ بووی. چەند سەعاتە چاوە
پوانتم.

- لە رێگا مەحتەلیان کردم. خۆت نارەحەت مەکە. فدان لە پەنا وەزیر
دانیشت دەستی کرد بە ناز و نوز و لاواندەووە. وەزیر وردە وردە وەغیرەت
کەوت و ویستی لە ئامیزی بگرێ، لە پر لە دەرگایان دا. وەزیر ترسا و پرسى:
ئەووە کێیه:

فدان بە هیدی وەلامی داووە و گوتی:

- مێردەکەمە. ئێستا تۆ لیترە ببینی دەتکوژی

- ئەى خودا، چ بە لايىكت بە سەر هينام، من كه ريگام به تو نه گرتبوو،
تو خوت منت هينا ئيره و ئيستا به كوشتم ددهى!
لهم ناوه دا پتر له دهرگايان دا و بازركان هاوارى كرد:
- ئافرهت دهرگا بكهوه، له گه ل كى قسان دهكهى؟
فدان له سهر خو گوتى: « له گه ل دلداره خو شه ويسته كه م، تاويك
راوهسته، ئيستا دهرگا دهكهمهوه.
وهزير له ترسان رهنگى په رى و گوتى:
- ئەوه ده لى چى؟ ئاقل به، تا ده كه م فيكريكم بو بكهوه و نه جاتم ده.
تو خوشكى منى!
- ئەگه ره له باره ي مندا بيري خه راب نه كه يه وه، رزگارت ده كه م، رابه بچو
نيو ئەم سندوقه.
وهزيرى خسته سندوق و دهرگاي قفل كرد و چوو دهرگاي كرده وه، مي رد
وهك گورگى هار وه ژور كه وت و فداني په لامار دا و گوتى:
- كوا، دلداره كه ت چى لي هات؟ زوو به بيژه پيم، فدان به پي كه نينه وه كليلى
سندوقه كه ي بو دريژ كرد و گوتى:
له و سندوقه دايه، هانى بيكه وه، وهزير له ترسان سيس ببوو، بازركان
كليلى له فدان وه ر گرت و فدان هاوارى كرد:
- برده مه وه، دوراندت، ئيستا چم گه ره كه ده بى بي كرى.
- ئاخ، ئەوه چ گالته يه ك بوو؟ كه مى مابوو بتكوژم، بو بردنه وه ي چۆله
ميشكين گالته ت پي كردم.
فدان پلاوى لينا بوو، ويستى بوى بينى، مي رده كه ي گوتى: « نا نا
درهنگمه، كه س له دوكانى نيه، ژنه كه ي ما چ كرد و چۆوه دوكانى.
فدان دهرگاي سندوقى كرده وه، وهزيرى به نيوه گيان هينا ده رى، وهزير
خوى پى رانه ده گيرا، كه مي ك دانيشت بى ئەوه ي مالاوايى لي بكات، وه ده ر كه وت
و راست بو باره گاي شا، له دلدا ده يگوت: ئيتر نابى له شار بچمه ده ر، به لگه ي
كه و ره تر له مه بو مه كرى ژنان ده ست ناكه وي، چوه باره گاي پاشا و شا پرسى

- باشه. به لگهت بۆ مه كرى ژنان هیناوه یان نا؟
 وهزیر گوتی به لئی، حکایه تی خوئی و فدانی بۆ گیترايه وه. پاشا گوتی :
 - هه قته، تو راست ده كهی. ژن له پیاو به مه كر تره. ئه وهش نه زمی
 جیهانیه و هیچی له كه ل ناكری.

www.kerimhisami.com

کیرۆلەى ئاقل ۴

دوو دەسته برا ھەبوون بە ناوی « ئافۆ » و « مستۆ » یەکتریان زۆر خۆش دەویست. ھەر یەک لە گوندیکی دوور لە یەکتەر دەژیان. ھەر تکیان زۆر دەولەمەند بوون. مستۆ نابوت بوو و هیچی نەما. کیشە و ھەرا لە مالاھەکی سەری ھەلدا. ھەر کەسە چی کەوتبا دەست، دەیدزی. وای لیھات بۆ نانی رۆژانە موحتاج بوون.

مستۆ بریاری دا بچیتە لای دەستە برایەکە و ھیندی گەنمی لی بستینی. ئافۆ بە ھاتنی برادەرەکی شاد بوو، میواندارییەکی شازی ساز کرد و نەبەشت چەند رۆژ بچیتەو. ئافۆ نەیدەزانی مستۆ نابوت بوو و هیچی نەماو. بەر لە وەى میوانەکە بەرێکاتەو لە گەل ژنەکی تەگبیری کرد، چ دیارییەکی باش بدا بە برادەرەکی. گوتی:

- من دەبێ شتیکی وای بدەمێ کە شایانی ئەو بێ. بە تۆش وانیه؟

- راستە. دەبێ شتیکی بدەینێ کە خۆشەویستی من و تۆ بێ.

- دەزانم ئەو کوریکی جھیلی ھەیه. با کیرۆلەمانی بدەینێ و شیر

باییشی لی نەستین. ژنەکە رازی بوو.

ئافۆ چوہ کن مستۆ و گوتی: « مستۆی خۆشەویست. دەمەوی کیرۆلەم

بەم بە کورەکەت. لە گەل خۆتی بەرە و هیچیشمان ناوی.

مستۆ لەم قسانە سەری سور ما. لە گەل خۆی گوتی: « ئەو ھش بوو بە

کار. من ھاتم بری گەنم بستینم تا ژن و مندالم لە برسان نەمرن. ئەو بوکیش

لە من دەکاتە سەر بار. خۆمان ئەو لە برسان دەمرین، ئەو کیرۆلە چۆن بەخێو

کەین؟

بەیانێ ئافۆ و خیزانی جیازی کیرۆلەکیان ئامادە کرد و کەل و پەلی

سه‌فه‌ریان ساز کرد و سواری ئەسپیان کرد و له گه‌ل مستۆ خستیانه ری. مستۆ له گه‌ل بوک ریگایان گرتە بەر و له نیوهی ریگا را وه‌ستان نه‌ختی به‌سینه‌وه،. مستۆ له دلی خویدا گوتی: « کیزه‌که‌ی به جی ديلم ئەسپه‌که به‌وه‌رینى. خوّم ده‌چمه نیو لی‌ره‌وار و تا شه‌و ناگه‌ریمه‌وه. کاتى دیتی نه‌ گه‌رامه‌وه، ده‌چیته‌وه مالى خويان.» بریاری دا وا بکات. به کیزه‌که‌ی گوت:

– رۆله گیان. تۆ ئەسپه‌کان به‌وه‌رینه تا من له نیو لی‌ره‌وار دیمه‌وه. مستۆ رۆی، دواى رۆژئاوا گه‌رایه‌وه، دیتی کیزه‌که‌هه‌ر وا له کن ئەسپه‌کانه. کیزه‌که زانی که خه‌زوری شتیکی لی ده‌شاریته‌وه. گوتی:

– بابە، راستیم پی بلی شتیکت له دلدايه. ئیستا ئیتر من هه‌م کچی تۆم و هه‌م بوکت. هه‌ر چه‌ند نا توانم له گه‌ل تۆ بدویم. x
به‌لام ده‌بی راستیم پی بلی.

مستۆ گوتی: « له خوا بزر نیه له تۆ چ وه‌شیرم. من ئەوه‌نده فه‌قیرم که له مالى هیچمان نیه بیخۆین. هه‌موو رۆژی که هه‌لده‌ستم، بیر له وه ده‌که‌مه‌وه که پاروه نانیک بوژن و مندالان له کوئی په‌یدا بکه‌م. تۆش ئەوه دییه مالى من و برسی ده‌بی. چۆن نیگه‌ران نه‌بم و بیرى لی نه‌که‌مه‌وه.

– بابە، ئەگه‌ر نیگه‌رانیت هه‌ر ئەوه‌یه، بیرى لی مه‌که‌وه. منى هیچم له ژن و مندالی تۆ زیاتر نیه. هه‌ر ئیستا جیاز و شته‌کانى من ده‌فرۆشین و هه‌ر چۆنیک بی ژیان ده‌به‌ینه سه‌ر. پاشان ئەسپه‌کانیش ده‌فرۆشین و تا بزانی چۆن ده‌بی.

مستۆ هه‌ناسیکی هه‌لکیشا و که‌وتنه‌ ریگا و گه‌یشتنه‌وه. شه‌و کیزه‌که هه‌موو ژنه‌کانى مالى کۆ کرده‌وه و گوتی:

– ئیستا شتیکتان پی ده‌لیم. به‌لین بدن که به گویم بکه‌ن. هه‌موو به‌لین یان دا. پاشان گوتی:

– چوونه هه‌ر شوینى، به ده‌ستی خالى مه‌گه‌رینه‌وه. هه‌ر چى له ریگا دیتان. له ته‌پاله‌ وه بگره تا کۆنه که‌وش و ئاسنه‌ویله و په‌رۆ و شره‌ و له ده‌رگا کۆی که‌نه‌وه. رۆژیک به کار دیت.

ڀڙڙيڪ ٻوڪي گهوره دههاته وه مائي. دهيويسٽ له نيو گڙ و گيا دا
گهسڪيڪ ڪڙ بڪاته وه. له نيو گڙ و گيا دا سندوقتيڪي ئاسني ديته وه، ويسٽي به
جيئي بيئي. قسهي ڪيڙهه ڪهي هاته وه بير. سندوقه ڪهي هه لگرت و گهيشته وه
مائي. سندوق و گهسڪي دا به ڪيڙهه ڪه و گوتي : « نه وانهم له مه زرايه
هيناونه وه.

دهرگاي سندوقيان ڪرده وه، پر بوو له ئالتون و جهواهيرات ڪيڙهه ڪه شاد
بوو گوتي : نه وه بهشي هه موو ڙيانمان دهڪا و نيتر له گهل يهڪ ڪيشه و هه را
ساز مه ڪهن.

× له نيو ڪوردان رهسمه بوڪ هه تا مندالي نه بي. نابي له گهل خه زور و
پياوي خزمي ميڙدي قسان بڪات)

ژن و میرد ۵

ژن و میردیکی فهقیر و هه ژار هه بوون. روژتیک میردهکه گوتی: « چبکهین. هیچمان نیه و له مهو دوا چۆن دهژین؟

ژنهکه گوتی: هیچمان نه ماوه. ههسته جلی بوکیننی من بهره، له باژیر بیفرۆشه و به پارهکهی کاسبی بکه.

میردهکهی که ناوی «ئافۆ» بوو، جلی ژنهکهی خسته تورهکیتک و به کوۆلی داد و بوشار. له رینگا دیتی کابرایهک جوتی دهکا. بانگی ئافۆی کرد:

- بۆ کوۆی دهچی؟

- دهچمه شار، تا جلی بوکیننی ژنهکهم بفرۆشم .

- بیینه بزانه. ئهگهه جوان بن دهیان کرم. ئافۆ چوو بوخچهی کردهوه.

کابرای جوتیار تهماشای کرد و گوتی: دهیان کرم. ئهوانه بده بهمن و گایهکانی من بهره و برۆ.

ئافۆ بهو سهودایه رازی بوو. جل و لیباسهکانی دایه و گایهکانی وه پیش

خۆ دا و بهره و شار کهوته ری. له بهر خۆی دهیگوت: « گایهکان دهفرۆشم و به

پارهکهی کاسبی دهکهم. دیتی کابرایهک لهو لارا دیت و دوو مهپی وه پیش خۆ

داون، له ئافۆی پرسی :

- ئه و گایانه بۆ کوۆی دهبهی؟

- دهچم له بازار دهیانفرۆشم.

- وهره بیانده به من و مه رهکانی من بهره.

- ئه م قسانه چیه. گایهکانی من جوتی دهکهن. چۆن به مه

دهیانگۆرمهوه. ؟

- مه‌ره‌کانی منیش شیرى دده‌ن. هه‌موو سال دهرتین. خوریان به‌کار دیت. هم به‌شى نانت ده‌که‌ن و هم په‌نیر. هه‌موو شت.
ئافو نه‌ختی بیری کرده‌وه و پاشان رازی بوو. گایه‌کانی دا به‌کابرا و مه‌ره‌کانی وه‌پیش خو دا بق شار. توشی کابرایه‌ک بوو له شار ده‌هاته‌وه و دوو تاژی پی بوو. کابرا له ئافوی پرسى :

- بق کوئی ده‌چی؟

- ده‌چم نه‌وه مه‌رانه ده‌فرۆشم.

- وه‌ره تاژی‌ه‌کانی من وه‌ر گره و مه‌ره‌کان بده به‌من.

- نه‌وه قسانه‌ چیه. تاژی تو به‌کاری چیم دین؟

- کابرایه‌کی سه‌یری. تاژی من راوی ده‌که‌ن. که‌رویشک و رتویت بق ده‌گرن. ده‌به‌ی ده‌یانفرۆشی و ده‌وله‌م‌ه‌ند ده‌بی.

ئافو رازی بوو. مه‌ره‌کانی دا به‌کابرا و تاژی‌ه‌کانی وه‌ر گرت و که‌وته ری. که‌هسته شار. توشی کابرایه‌ک بوو، که‌له شیریکى پی بوو. له ئافوی پرسى:

نه‌م تاژی یانه بق کوئی ده‌به‌ی؟

- ده‌به‌م له بازار ده‌یانفرۆشم.

- نه‌وه که‌له شیره‌ت ده‌ده‌می، تاژی‌ه‌کان بده به‌من.

- نه‌وه قسانه‌ چیه. تاژی‌ه‌کانی من راو ده‌که‌ن. که‌له شیر به‌کاری چی من

دیت؟

- چۆن به‌کار نایه. که‌له شیرى جه‌نگییه. له پیش بریکى شه‌ره که‌له‌باب

سه‌ر که‌وته. من له به‌رانبه‌ر دا پاره و خه‌لاتم وه‌ر گرتوه.

ئافو دیسان توژی بیری کرده‌وه و سه‌وداکه‌ی کرد و که‌له شیرى وه‌ر گرت و به‌ره

و بازار رۆی. له بازار کابرایه‌ک هاته لای. کلاویکی پیستی تازهی پی بوو. له

ئافوی پرسى:

- داخوا که‌له شیره‌که‌ت به‌کلاو نا گوړییه‌وه؟

- نا. که‌له‌بابی من، که‌له شیریکى ره‌مه‌کی نیه. رۆژی دوو سی که‌له

بابان دهبه زینتی. کلاو به کاری چی دیت؟

- ئەو قسانه چیه. کلاویکی جوانه و له سههرتی بنیی، ژنه کهت خوۆشی دهویتی.

ئافۆ رازی بوو. که له شیری دایه و کلاوی وهر گرت و به رهو مال کهوته ری. له پهنا چۆمیک راوهستا بهسهیتهوه. له سهه ئاوێ ویستی دهست و چاوی بشوات. داهاتهوه کلاوهکهی له سههری کهوته خوار و ئاو بردی. به سههری پهتی و دهستی خالی مایهوه.

له پهنا ماله کهی دیتی کاروانیک خستوویهتی. به پهنا کاروانه که دا تیده په ری، نوکه رانی بازرگانی خاوهنی کاروان گرتیان و گوئیان هاتووی دزی بکهی. ئافۆ گوئی: دزی چی؟ ئیره مالی منه و دهچمهوه مالی خۆم. نوکه ران گوئیان نه دایه و بردیان بۆ لای بازرگان.

بازرگان پرسى: « به وشه وهی له چی دهگه پیتی؟

- بۆ کاسبی چوو بومه شار و ئیستا دهچمهوه مال.

- باشه له کاسبی چیت پهیدا کردوه؟ ئافۆ چیرۆکی سهه ودا و سهه

فه ره کهی بۆ گتیره په وه. بازرگان گوئی:

- ئاگات له خوۆت بی. ژنه کهت باش پیت رادهگا!

- بۆ چی؟ ههه بیریشی لی ناکاتهوه.

- وه ره گریو بکهین. که گهیشتی وه نه گهه دهستیکی باشی لی نه دای

هه رچی هه مه دهیده به تو. نه گهه لی دای نه وه ژنه کهت بده به من.

گرهویان کرد و بازرگان دوو کهسی له نوکه رانی خوۆی له گه ل نارد تا له

سهه بان و له سهه رۆژنه سههیریان بکهن.

ئافۆ له دهه رگای دا. ژنه کهه دهه رگای لی کرده وه و له خوۆشیان خوۆی ده

ئامیزی هاویشت و گوئی:

- خوۆشه ویسته کهم باش بوو. چهنده شاد بووم به سلامهتی گه راپه وه.

ئاوی هیئا و لاق و دهستی میرده کهی شوشت و پرسى:

- کاسبیه کهت چۆن بوو؟

ئافۆ ھەموو رووداوەکەى بۆ گێرايەوہ. ژنە کە دلخۆشى دايە وە و گوتى:
- خۆشە ويستم خەم مەخۆ. کاسبى و بازرگانى بى زەرەر نابى. جارێک
زەرەر دەکەى و جارێکى تر قازانج دەکەى. نابى خەم بخۆى.
بازرگان بە بيستنى ئە و قسانە سەرى سور ما و ھەناسەيەکى ھەلکيتشا
و گوتى: «ئە وەيە ژنى باش». پاشان بە گوێرەى قەرارىکى کرد بوويان، کالا و
شەکانى دا بە ئافۆ. ئافۆ دەولەمەند بوو لە گەل ژنە کە بە خۆشى ژيانيان برده
سەر.
ئەوان بە ئاواتى خۆيان گەيشتن، ئێوہش بە ئاوات بگەن.

www.kerimhisami.com

ژنی ئاقل ۶

پیاویکی پیر هه‌بوو جگه له که‌ریک هیچی دیکه‌ی شک نه ده‌برد. هه‌موو روژی ده‌چوه جه‌نگه‌ل وباریکی دار ده‌هینا. جیرانه ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ی له په‌نجه‌روهه ته‌ماشای ده‌کرد و ده‌یبینی که چون کابرای فه‌قیر هه‌موو روژی باره داریک دینیتته‌وه.

روژیک لیتی پرسى: « من ده‌بینم هه‌موو روژی تو باره داریک دینی. ئه‌و دارانه به‌چهند ده‌فرۆشی و له مالدیدا چهند که‌سن.»

- باری به‌ده‌سکه‌ده‌ده‌م و شه‌ش که‌سین له مالدایا و به‌و پاره‌یه‌نان و خوارده‌مه‌نی ده‌کرم.

کابرای ده‌وله‌مه‌ند پاره‌یه‌کی دایه و گوتی: « ئه‌م پاره‌یه‌وه‌ر گره و ئیتر مه‌چۆ داران. دل‌م پیت ده‌سووتی.»

کابرا پاره‌که‌ی وه‌ر گرت و دای به‌ژنه‌که‌ی گوتی:

- ئه‌و سه‌د سه‌که‌یان داومى که‌ده‌ روژ نه‌چمه‌داران. دوو روژی پی‌چوو، روژی سی‌یه‌م پیاوه فه‌قیره‌که‌له‌ ژنه‌که‌ی پرسى:

- ئیمرو بۆ چی هیچت نه‌کریوه؟

- پارهم نیه‌.

- چون پاره‌ت نیه‌؟ پيش دوو روژ سه‌د سه‌که‌مه‌دایه‌ی، نه‌مگوت ده‌روژان

ناچمه‌داران؟ کابرا چاری نه‌ما. که‌ری وه‌پيش خو‌دا و به‌ره‌و جه‌نگه‌ل که‌وته

ری. کابرای ده‌وله‌مه‌ند دیتی کابرای فه‌قیر دیسان چوه‌داران. له‌کاتی‌کا

کیژه‌که‌ی له‌په‌نا ویستا بوو، بانگی کابرای کرد و گوتی:

- قه‌رار نه‌بوو ده‌روژ نه‌چیه‌جه‌نگه‌ل؟ من سه‌د سه‌که‌مه‌دایه‌ی؟

فه‌قیر له‌وه‌لام دا گوتی: « پارهم نه‌ماوه‌»

کیژی کابرای دهوله‌مهند گوتی: «خه‌تای ئه‌و نیه. ژنه‌که‌ی باش و مالدار نیه. کابرای دهوله‌مهند تی‌کچوو گوتی: «ئه‌گەر پیاو ته‌مبه‌ل و بی‌کاره بی، ژن ده‌توانی چبکا؟ پاشان کابرای فه‌قیری بانگ کرد و گوتی:

- وهره ئه‌و کیژده‌ی من له گه‌ل خۆت به‌ره‌ بزانه‌ ماله‌که‌ت چۆن به‌ ریوه ده‌بات؟»

کچه‌که‌ گوتی: «بابه‌ ئیستا که‌ تۆ وات کرد، کاریکی ده‌که‌م ئاو به‌ ده‌ستی ئه‌و پیاوه‌ فه‌قیره‌ دابکه‌ی.

کابرای فه‌قیر کیژده‌ که‌ی برده‌ وه‌ و به‌ دایکی گوت: «ئه‌وه‌ ژنی منه.»

دایکی گوتی: «تۆ ژنت هه‌یه‌ ئه‌وه‌ت بۆ چیه‌؟»

کابرا ژنه‌که‌ی دهر کرد. ژنی تازه‌ی هه‌م ئاقل بوو، هه‌م کار که‌ر. ده‌ستی کرد به‌ دروون و چنن و شتی دیکه‌ و شه‌ش مانگ رابرد، خانووی کابرابوو به‌ کۆشک. سالتیک پی‌چوو رۆژنیک ژنه‌ که‌ گوتی: بچوو پیاوه‌ ده‌وله‌مهنده‌که‌ بانگ‌یشتن بکه‌.

کابرا لیباسی تازه‌ی کرده‌ به‌ر و چوه‌ مائی ده‌وله‌مهنده‌که‌ و گوتی:

- هاتوم داوه‌تت بکه‌م به‌ که‌ره‌می خۆ وهره‌ مائی ئیمه‌.

کابرا دیتی پیاویکی و پچوو و پۆشته‌ بانگ‌یشتنی ده‌کا. خۆی کۆ کرده‌ وه‌ و

چوه‌ مائی کابرای فه‌قیر که‌ زاوای بوو. دیتی مالتیکه‌ پر له‌ سه‌روه‌ت و سامان

نانیان خوارد و ویستیان ده‌ستیان بشۆن. کابرای فه‌قیر ویستی ئاو به‌

ده‌ستی میوانه‌که‌ دابکا، به‌لام ئه‌و رازی نه‌ ده‌بوو، به‌ زه‌حمه‌ت رازی کرد.

پاشان کابرای ده‌وله‌مهند گوتی: «نۆرده‌ی منه که‌ ئاوت به‌ ده‌ستی دابکه‌م.

چونکه‌ له‌ من ده‌وله‌مهند تری.»

ئافتاوه‌ی ده‌ست دایه‌ ئاوی به‌ ده‌ستی دابکا. له‌و کاته‌ دا کیژده‌که‌ هاته‌

ژووری و گوتی:

- بابه‌ چۆنی؟ پی‌م نه‌گوتی وا ده‌که‌م ئاو به‌ ده‌ستی پیاوی فه‌قیر دابکه‌ی؟

بابی دانی پیدا هینا و گوتی: «راسته‌ کیژم. هه‌فته‌. دهر که‌وت تۆ له‌ من

ئاقلتری.

ژنی خه راب ۷

کابرایهک بوو به ناوی ئهحمه د خان، ژنیکی فره خه راب و روو گرژی
هه بوو. خه لک پئیان دهگوت:

- ئهحمه د خان تو پیاویکی باش و ئاقلی. به لام ژنه کهت کهس تخون مائی
ناکا و له گه ل هه موو کهس به شه ر دیت. ته ریق نابیه وه.

روژیک به ژنه کهی گوت: « با بچینه مه زرایه.»

روژیک به ژنه کهی برده سهر چالوئیک و گوتی: « پاره که ئیره م کرد بوو
عه نباری که نم. سهیری که بزانه هیچی تیدا ماوه.»

زن چوه سهر چالوو و ئهحمه د خان پالیکی پیوه نا و به ته نیا گه رایه وه.
شه و ویزدانی نارحهت بوو. گوتی « هه ر چی بیت ئه و ژنه له گه ل من زحمه تی
کیشاوه، بچم نانیکی بو بهرم.»

به یانی هه ستا هیندی خوار دنی هه لگرت و گوریسیکی دهست دایه و چوه
سهر چالوو که. گوتی با بزانه زیندوه یان نا. گوریسی هاویشته خوار و تاویک
چاوه روان بوو، پاشان هه لیکیشاوه. هه سستی کرد قورسه. وای زانی
ژنه کهیه تی. که هاته دهر، ته ماشای کرد ماریکی که وره خوی لی هالاندوه.
ویستی بیخاته وه ناو چالوو که. مار دهستیکرد به پارانه وه و گوتی:

- پیاوی چاک به مه م خه ره وه چالوو. من به زحمهت له دهست ژنیک
نه جاتم بوو که دویشه و که و ته ئه م چالوو. له گه ل خو ت هه لمگره، به کارت دیم.
ئهحمه د خان ماری برده وه مائی. ماوهیه ک پیچوو، روژیک مار پیی گوت:

- ئه ی ئهحمه د خان من دهچم له ملی کچی پاشا ده هالیم. هیچ کهس
ناتوانی نه جاتی بدا. کاتی جارچی جار ده کیشی و ده لی: « کی ده توانی کیزی
پاشا نه جات بدا.» تو بیژه من ده توانم نه جاتی بدهم.» ئه و دهم وهره و له ملی

کیزه کهم بکه وه تا پاشا ئالتونیکى زۆرت بداتى و دهوله مهند دهبی. سزای ئه و چاکه یه که له که ل منت کردوه.

مار چوه ژووری کیژی پاشا و خوئی له ملی هالاند. پاشا دوکتور و چاوبهست و زانای بانگ کردن، کهس چاری پی نه کرا. پاشا گوئی: « له شار جار بکیشن که :

- هه ر کهس بتوانی کیژی پاشا نه جات بدا، پاشا کیزه کهی ده داتى.

ئه حمه د خان گوئی: « من ده توانم نه جاتی بدهم. » ئه حمه د خانیان برده باره گای شا و بردیانه ژووری کیزه که. دیتی کیزه که وتوه و مار له ملی هالاه. ماره که چاوی به ئه حمه د خان که وت، کیزه که ی به ردا و گوئی: « ئه گه ر جار یکی دیکه له ملی کیژی پاشا هالام، نه که ی بیی نه جاتی بدهی. ئه گه ر بیی ده تخنکینم»

ئه حمه د خان کیژی پاشای ماره کرد و هه وت شه و و روژ زهما وهندی کرد. باشه ئه وان له خوئی و شادی دا راده گرین و ده چین بزانی مار چده کا. ماره دیسان چوه ژووری کیژی پاشای ولاتی دراوسی ئه وان. هه موو خه لکی کووشکی پاشا کو بوونه وه و هیچیان بو نه کرا. یه ک له خزمه تکاران گوئی: « له ولاتی دراوسی مان ئه حمه د خانیک هه یه ته نیا ئه و ده توانی چاری بکات. به دواى ئه حمه د خانیان دا نارد. ئه و ترسا و له دلای خویدا گوئی: « ئیستا چبکه م؟ ئه گه ر نه چم پاشا ده مکوژی. بچم مار ده م خنکینى! »

ئاخره که ی بریاری دا بچی. چوه ژووری کیژی پاشا و دیتی مار له ملی کیزه که هالاه و هاتوه بیخنکینى. مار که چاوی به ئه حمه د خان که وت، ویستی خوئی باویتی و بیخنکینى. ئه حمه د خان گوئی:

- راوهسته. من نه هاتووم کیژی پاشا نه جات بدهم. هاتم ئاگادارت بکه م که ژنه که م له چالاهاتوته وه دهر و به دوات دا ده گه ری.

مار که ئه وه ی بیست، کیژی پاشای به ردا و رایکرد.

که وابوو پیاوان سه ر کوئه مه که ن که به ژنه کانیا ناویرن. ژن ئه گه ر خه راب و بیحه یا بوو کهس پی ناویرت.

ژنی به مه کر ۸

رۆژیک میرد به ژنه که ی گوت: « قهت ناتوانی فریوم بدهی.»

ژن له قاقای پیکه نینی دا و گوتی :

- ده برۆ، هه کاتی بخوازم به لایکت به سه ر دینم هه ر باسی مه که.

- تۆ! ژنی بی ئاقل چۆن ده توانی له به رانبه ر ئاقلی پیاو دا خۆ بنوینی؟

ئاخره که ی رۆژیک پیاوه که چوه مه زرایه جوتی بکا. ژن بریاری دا گالته یه کی له گه ل بکا. چوه بازار و ماسی تازه ی کړی و بۆ میرده که ی برده مه زرا و گوتی: « تا تۆ نانه که ت ده خۆی، من ده چم بزانه جوتت چاک کردوه یان نا؟»

- ژن به خه تی جوتیدا ده چوو، له چند شه قاویکدا ماسیه کی ده خسته خه تی جوتی و دایده پۆشی. هه موو خه ته کان گه را و گه رایه وه په نا میرده که ی دانیشته و نازی کرد و به زمانیکی شیرین و گالته دهستی به قسان کرد.

نیو سه عاتی پیچوو، میرده که گوتی:

- باشه. هه سته تۆ برۆ تا من زهویه که م بکێلم.

ژنه که وه لامي دایه وه :

- راوه سته جاریکی تر با له گه ل تۆ به خه تی جوت دا بیم، پاشان ده رۆم. میرد دهستی کرد به کیلان و ژنه که ش له گه ل ئه و ده رۆیشته. دوو هه نگاو رۆیشته بوون که ماسی له ژیر گاسن هاته دهر.

ژنه که گوتی : « بزانه هاتنی من چه ندی خیر پتوه بوو. داخوا قهت خودا

نیعمه تیکی ئاوا ی به نسیب کرد بووی؟»

بریکی دیکه رۆیشته ماسیه کی دیکه ش له ژیر گاسن هاته دهر. ژن ماسیه کانی هه لگرت و بردنیه وه مائی و سووری کردنه وه. سووسیسی پيدا

کرد. ئىتوارى مېردەكەى ھاتەوہ و بانگى كرد: « ئافرەت ماسى بېنە !

- ماسى چى ؟

- چۆن ماسى چى؟ كام ماسى ؟ ئەو ماسيانەى كه له زەوى دەرم ھىنان.

ژن ھاوارى كرد و گوتى :

- ئەى ھاوار! خەلكىنە بگەنە ھاوارم. مېردەكەم شىت بوە! كەس دىتوويه

كه ماسى له زەوى بگيرى؟

دراوسىكان به غار ھاتن و پياوہكەيان گرت و له كوۆلەكەيان بەست. شەو

كه خەلك بلاوہى كرد، پياوہكە پاراوہ و گوتى :

- من لەو كوۆلەكە بگەوہ. بىگومان خەونم دىبوو كه ماسىم له زەوى

گرتوہ. - نا. ئەگەر بىكەمەوہ لىم دەدەى.

- به وەجاخ و بە گيانى منداڵەكان دەستت لىنادەم. ژنەكە له كوۆلەكەى

كردەوہ و دەورى سۆسى له پىش دانا و سەرى ماسى له ژىر سۆس ھاتە دەر.

مېردەكە به ترسە وە گوتى: « ئەى ھاوار ديسان خەون دەبىنم. شتى سەيرم

دېنە بەر چاو.

- چ دەبىنى ؟ چىت دىتە بەر چاو؟ ديسان ماسى دەبىنى ؟

- بەلى !

- چما تۆنەتگوت كه ناتوانى فرىوم بدەى ؟ ئىستىا بىنىت كه ئاقلى

پياوان ھىچ ناھىنى. ئەوہى گوت و له قاقاي پىكەنىنى دا.

ژن و میړد ۹

پیاوړیک بوو ژنیکی جوان و میهره بانې هه بوو. به لآم مندالیان نه بوو. پیاوړه که کاری ده کرد و به ردی قورسی هه لده گرت. به بوونی نه و ژنه باشه نه وهنده دلخوش بوو که به ردی قورسی به هاسانی هه لده گرت. روژیک پاشا و وهزیر به کن نه و دا تیده په رین.

پاشا به وهزیری گوت: «سهیری که نه م پیاوړه چنده به توانایه.»

وهزیر گوتی: «لیره دا هیز له گوړیدا نیه، ته نیا دلی خوشه.»

- نا.. مه سه لهی هیزه. له نیوان پاشا و وهزیر دا باس دهستی پیکرد.

وهزیر گوتی :

- وهره گریو بکهین. من ده لیم نه م پیاوړه یا دلی خوشه، یا ژنی جوانه، یا زور دهوله مهنده، یا مندالی باشی هه ن. یه ک له وانه یه.

پیریژنیکیان نارده مالی کابرا. گوتیان برو بزانه چی له مالیدا هیه. پیریژن چوو دیتی هیچی نیه. مندالیشی نیه. به لآم ژنه که ی جوانه. پیریژن هاته وه و گوتی : «ته نیا ژنه که ی جوانه.»

پاشا فیکری کرده وه : که چبکه م ژنه که ی لی بستینم.» به پیریژنی گوت :

- پاره یه کی زورت دده می، هه ول بده فریوی بده ی. پیریژن چوه لای ژنه

که و گوتی:

- تو که مندالت نیه، سه روهت و سامانت نیه. میړدی کریکارت بو چیه.

نه م هه موو جوانیه له گه ل کی دهبه یه سه ر.

- چی بکه م ؟

- به ره لای که ، وهره میړد به پاشا بکه.

- باشه وا ده که م. میړد له کار هاته وه دیتی رهفتاری ژنه که ی گوړاوه.

بەر له وه که میرده که ی دههاته وه، ژن پیلایوی له پی دهر دههینا، لاقی دهشوست، نان و چای بۆ ساز دهکرد. له سهر جیدا سهری ده خسته سهر سینگ میرده که و خهوی لیده که وت. ئیستا پیریژن فریوی دابوو. ته نانهت سهیری میرده که شی نه دهکرد. میرد نازاری دهکیتشا و دهیگوت: « چقه و ماوه که ژنم سهیرم ناکا ؟ ههر چۆنیک بی چوه سهر کار و ویستی بهردیک هه لگرتی، نهیتوانی.

وهستا لئی پرسى : « چیه .. چت لیتقه و ماوه ؟

- نازانم ، ههر ده لئی باریکی قورس له سهر دلم دانراوه.

- چیت لئی قه و ماوه ؟

- ژنه که م نایه وئ سهیرم بکا .

وهستا گوتی برۆ مه سینه که ت بشکینه و پاشان دهست به گریان و هاوار بکه. ژنه که ت ده پرسى بۆ وا ده که ی ؟ بلئى : مه سینه که م شکاوه « ده لئى : « باشه . شکاوه یه کی دیکه بکره .» له وه لام دا بلئى : « نا به مه سینه ی خۆم راهات بووم . دهسکی خۆش بوو، ئاوی باش لئ دههاته دهر . یه کی تازه بکریم . چوزانم باشه یا خهراب»

میرد قسه ی وهستای گرته گوئى و به کارى هینا . ژن که دیتی میرده که ی بۆ مه سینه دهگری و ناتوانئى له گه ل هى تازه رابئى . له دلئى خۆیدا گوتى : « ئاخیر منیش به میرده که ی خۆم راهاتووم . ئه گه ر بیمه ژنى پاشا دیسان ده بئى به ویش رابئیم . باشتره ههر له گه ل میردی خۆم ژیان به رمه سهر و بمینمه وه .» جارئى تر له گه ل میرده که ی ریک که وته وه .

دوو مه لا ۱۰

مه لایهک دوو ژنی هه بوون و مه لایکی تر که ره فیقی بوو، ژنیکی هه بوو. نه وهی دوو ژنی هه بوو هه همیشه به یانی زوو له خه و هه لدهستا و ده چوو له سهر مناره بانگی ددها، نه وهی ژنیکی هه بوو و هدرهنگی ده کهوت و نهیده توانی زوو له خه و ههستی و بگاته ره فیکه کهی، روژیک مه لای یهک ژنه به مه لای دوو ژنه ی گوت:

- بیگومان تو ده چیه به هه شت. هه چهندی ده کهم ناتوانم به یانیان زوو له خه و هه ستم.

- به لی وایه فه قیر! تو ژنیکت هه یه هه تا ده که پری گوره وی و که وشه کانت دده و ژیته وه و نانت بو ساز دهکا، ده بیته روژ و درنگ ده بی. به لام و ده زعی من فه رقی هه یه. ژنه کانم به کیان که وش و گوره ویم بو دینی، به کیان نان ناماده دهکا و میزه رم بو دینی و زوو ده که مه سهر مناره.

مه لای یهک ژنه بیبری کرده وه و هه ژنه روژه چوو ژنیکی دیکه شی هینا. لای روژ ناوا که هاته وه مالی، دیتی شه ره ژنه و یهک ده لی:

- نهی خاک به سهری مه لا!

نه ویتر ده لی: نهی تف له ریشی مه لا!

- نهی تف به گوری بابی مه لا

- نهی تف به گوری دایکی مه لا!

شه و داها و جنیو و شه نه برایه وه. مه لا ناچار هه ستا له مالی دهر کهوت و چو له سهر مناره خوئی مات کرد. دیتی که سی لی نیه و دانیشیت. تاویکی پیچوو دیتی مه لای ره فیقی هات و گوتی:

- پٽم نه گوتی که پیاوی دوو ژنه هه‌میشه زووتر ده گاته سهر مناره.
- خودا بتگرئ! ئەم ئاگره‌ی ده مائی تو بهر ببوو، ده مائی منیشت
به‌ردا!

دوو خوشک ۱۱

کابرایه‌ک دوو کیژی هه‌بوون، هه‌ر تکی به می‌رد دان و رویشتن. ماویه‌کی
پٽچوو له حالیان بیخه‌به‌ر بوو. نه‌یده‌زانی ژیانیان چۆنه. خیزانی پٽی گوت: «
ماویه‌کی له کچه‌کانمان بیخه‌به‌رین. بچوو بزانه چۆن.
کابرا دیاری بو کیژه‌کانی کری و که‌وته ری. چوه مائی کچه‌گه‌وره‌که‌ی
دیتی به‌ته‌نیا له مائی دانیشتوه. باب و کچ یه‌کتريان له ئامیز گرت و یه‌کتريان
ماچ کرد و دانیشتن و ده‌ستیان به‌قسان کرد. باب پرسى :
- باشه کیژم بلئ بزانه وه‌زع و حالت چۆنه؟
کچه‌که‌ گوتی: « با بچینه به‌ر ده‌رگا پٽ ده‌لٽم. چوونه به‌ر ده‌رگا و کچ
گوتی:

- ئەو مه‌زرایه‌ ده‌بینی هه‌مووی زه‌وی ئیمه‌یه و کردوو مانه‌ته‌گه‌نم. ئەگه‌ر
خوا بکا و باران ببارئ، گه‌نمئکی زۆرمان ده‌بئ و به‌شی ئازوقه‌ی چه‌ند سالمان
ده‌کا و بو فرۆشتنیش ده‌مئیتته‌وه.
زاوای کابرا ئیوارئ هاته‌وه. نانیان ساز کرد و شیویان خوارد و پاشان
خوا حافیزی کرد و کابرا چوه مائی کیژی دووه‌مه‌ی. ته‌ماشای کرد به‌ته‌نیا
دانیشتوه. کچ به‌دیتنی بابی شاد بوو، یه‌کتريان ماچ کرد و بابی پرسى :
- باشه کچم وه‌زع و حالتان چۆنه. ژیان چۆن به‌سهر ده‌به‌ن؟
- بابه! با بچینه‌ه‌ساری جا پٽ ده‌لٽم.

ژنی ئاقل ۶

پیاویکی پیر هه‌بوو جگه له که‌ریک هیچی دیکه‌ی شک نه ده‌برد. هه‌موو روژی ده‌چوه جه‌نگه‌ل وباریکی دار ده‌هینا. جیرانه ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ی له په‌نجه‌روهه ته‌ماشای ده‌کرد و ده‌یبینی که چون کابرای فه‌قیر هه‌موو روژی باره داریک دینیتته‌وه.

روژیک لیتی پرسى: « من ده‌بینم هه‌موو روژی تو باره داریک دینی. ئه‌و دارانه به‌چهند ده‌فرۆشی و له مالدیدا چهند که‌سن.»

- باری به‌ده‌سکه‌ده‌ده‌م و شه‌ش که‌سین له مالدایا و به‌و پاره‌یه‌نان و خوارده‌مه‌نی ده‌کرم.

کابرای ده‌وله‌مه‌ند پاره‌یه‌کی دایه و گوتی: « ئه‌م پاره‌یه‌وه‌ر گره و ئیتر مه‌چۆ داران. دل‌م پیت ده‌سووتی.»

کابرا پاره‌که‌ی وه‌ر گرت و دای به‌ژنه‌که‌ی گوتی:

- ئه‌و سه‌د سه‌که‌یان داومى که‌ده‌ روژ نه‌چمه‌داران. دوو روژی پی‌چوو، روژی سی‌یه‌م پیاوه فه‌قیره‌که‌له‌ ژنه‌که‌ی پرسى:

- ئیمرو بۆ چی هیچت نه‌کریوه؟

- پارهم نیه‌.

- چون پاره‌ت نیه‌؟ پيش دوو روژ سه‌د سه‌که‌مه‌دایه‌ی، نه‌مگوت ده‌روژان ناچمه‌داران؟ کابرا چاری نه‌ما. که‌ری وه‌پيش خو‌دا و به‌ره‌و جه‌نگه‌ل که‌وته ری. کابرای ده‌وله‌مه‌ند دیتی کابرای فه‌قیر دیسان چوه‌داران. له‌کاتی‌کا کیژه‌که‌ی له‌په‌نا ویستا بوو، بانگی کابرای کرد و گوتی:

- قه‌رار نه‌بوو ده‌روژ نه‌چیه‌جه‌نگه‌ل؟ من سه‌د سه‌که‌مه‌دایه‌ی؟

فه‌قیر له‌وه‌لام دا گوتی: « پارهم نه‌ماوه‌ »

کیژی کابرای دهوله‌مهند گوتی: «خه‌تای ئه‌و نیه. ژنه‌که‌ی باش و مالدار نیه. کابرای دهوله‌مهند تی‌کچوو گوتی: «ئه‌گەر پیاو ته‌مبه‌ل و بی‌کاره بی، ژن ده‌توانی چبکا؟ پاشان کابرای فه‌قیری بانگ کرد و گوتی:

- وهره ئه‌و کیژه‌ی من له گه‌ل خۆت به‌ره‌ بزانه‌ ماله‌که‌ت چۆن به‌ ریوه ده‌بات؟»

کچه‌که‌ گوتی: «بابه‌ ئیستا که‌ تۆ وات کرد، کاریکی ده‌که‌م ئاو به‌ ده‌ستی ئه‌و پیاوه‌ فه‌قیره‌ دابکه‌ی.

کابرای فه‌قیر کیژه‌ که‌ی برده‌ وه‌ و به‌ دایکی گوت: «ئه‌وه‌ ژنی منه.»

دایکی گوتی: «تۆ ژنت هه‌یه‌ ئه‌وه‌ت بۆ چیه‌؟»

کابرا ژنه‌که‌ی دهر کرد. ژنی تازه‌ی هه‌م ئاقل بوو، هه‌م کار که‌ر. ده‌ستی کرد به‌ دروون و چنن و شتی دیکه‌ و شه‌ش مانگ رابرد، خانووی کابرابوو به‌ کۆشک. سالتیک پی‌چوو رۆژنیک ژنه‌ که‌ گوتی: بچوو پیاوه‌ ده‌وله‌مهنده‌که‌ بانگیشتن بکه‌.

کابرا لیباسی تازه‌ی کرده‌ به‌ر و چوه‌ مائی ده‌وله‌مهنده‌که‌ و گوتی:

- هاتوم داوه‌تت بکه‌م به‌ که‌رهمی خۆ وهره‌ مائی ئیمه‌.

کابرا دیتی پیاویکی و پچوو و پۆشته‌ بانگیشتنی ده‌کا. خۆی کۆ کرده‌ وه‌ و

چوه‌ مائی کابرای فه‌قیر که‌ زاوای بوو. دیتی مالتیکه‌ پر له‌ سه‌روه‌ت و سامان

نانیان خوارد و ویستیان ده‌ستیان بشۆن. کابرای فه‌قیر ویستی ئاو به‌

ده‌ستی میوانه‌که‌ دابکا، به‌لام ئه‌و رازی نه‌ ده‌بوو، به‌ زه‌حمه‌ت رازی کرد.

پاشان کابرای ده‌وله‌مهند گوتی: «نۆره‌ی منه‌ که‌ ئاوت به‌ ده‌ستی دابکه‌م.

چونکه‌ له‌ من ده‌وله‌مهند تری.»

ئافتاوه‌ی ده‌ست دایه‌ ئاوی به‌ ده‌ستی دابکا. له‌و کاته‌ دا کیژه‌که‌ هاته‌

ژووری و گوتی:

- بابه‌ چۆنی؟ پی‌م نه‌گوتی وا ده‌که‌م ئاو به‌ ده‌ستی پیاوی فه‌قیر دابکه‌ی؟

بابی دانی پیدا هینا و گوتی: «راسته‌ کیژم. هه‌فته‌. دهر که‌وت تۆ له‌ من

ئاقلتری.

ژنی خه راب ۷

کابرایهک بوو به ناوی ئهحمه د خان، ژنیکی فره خه راب و روو گرژی
هه بوو. خه لک پئیان دهگوت:

- ئهحمه د خان تو پیاویکی باش و ئاقلی. به لام ژنه کهت کهس تخون مائی
ناکا و له گه ل هه موو کهس به شه ر دیت. ته ریق نابیه وه.

روژیک به ژنه کهی گوت: « با بچینه مه زرایه.»

روژیک به ژنه کهی برده سهر چالوئیک و گوتی: « پاره که ئیره م کرد بوو
عه نباری که نم. سهیری که بزانه هیچی تیدا ماوه؟»

زن چوه سهر چالوو و ئهحمه د خان پالیکی پیوه نا و به ته نیا گه رایه وه.
شه و ویزدانی نارحه هت بوو. گوتی « هه ر چی بیت ئه و ژنه له گه ل من زهحمه تی
کیشاوه، بچم نانیکی بو بهرم.»

به یانی هه ستا هیندی خواردنی هه لگرت و گوریسیکی دهست دایه و چوه
سهر چالوو که. گوتی با بزانه زیندوه یان نا. گوریسی هاویشه خوار و تاویک
چاوه روان بوو، پاشان هه لیکیشاوه. هه سستی کرد قورسه. وای زانی
ژنه کهیه تی. که هاته دهر، ته ماشای کرد ماریکی که وره خوی لی هالاندوه.
ویستی بیخاته وه ناو چالوو که. مار دهستیکرد به پارانه وه و گوتی:

- پیاوی چاک به مه م خه ره وه چالوو. من به زهحمه ت له دهست ژنیک
نه جاتم بوو که دویشه و که و ته ئه م چالوو. له گه ل خو ت هه لمگره، به کارت دیم.
ئهحمه د خان ماری برده وه مائی. ماوهیه ک پیچوو، روژیک مار پیی گوت:

- ئه ی ئهحمه د خان من دهچم له ملی کچی پاشا ده هالیم. هیچ کهس
ناتوانی نه جاتی بدا. کاتی جارچی جار ده کیشی و ده لی: « کی ده توانی کیزی
پاشا نه جات بدا.» تو بیژه من ده توانم نه جاتی بدهم.» ئه و دهم وهره و له ملی

کیزه کهم بکه وه تا پاشا ئالتونیکى زۆرت بداتى و دهوله مهند دهبی. سزای ئه و چاکه یه که له گه ل منت کردوه.

مار چوه ژوورى کیزى پاشا و خوئى له ملی هالاند. پاشا دوکتور و چاوبهست و زانای بانگ کردن، کهس چارى پى نه کرا. پاشا گوئى: « له شار جار بکیشن که :

- هه ر کهس بتوانى کیزى پاشا نه جات بدا، پاشا کیزه کهى ددهاتى.

ئه حمه د خان گوئى: « من دهتوانم نه جاتى بدهم. » ئه حمه د خانیان برده باره گای شا و بردیانه ژوورى کیزه که. دیتى کیزه که وتوه و مار له ملی هالاه. ماره که چاوى به ئه حمه د خان که وت، کیزه کهى به ردا و گوئى: « ئه گه ر جارێکى دیکه له ملی کیزى پاشا هالام، نه کهى بیى نه جاتى بدهی. ئه گه ر بیى ده تخنکینم»

ئه حمه د خان کیزى پاشای ماره کرد و هه وت شه و و روژ زهما وه ندی کرد. باشه ئه وان له خوئى و شادى دا راده گرین و ده چین بزانیان مار چده کا. ماره دیسان چوه ژوورى کیزى پاشای ولاتى دراوسى ئه وان. هه موو خه لکى کوئى پاشا کو بوونه وه و هه چیان بو نه کرا. یه ک له خزمه تکاران گوئى: « له ولاتى دراوسى مان ئه حمه د خانیک هه یه ته نیا ئه و دهتوانى چارى بکات. به دواى ئه حمه د خانیان دا نارد. ئه و ترسا و له دلێ خویدا گوئى: « ئیستا چبکه م؟ ئه گه ر نه چم پاشا ده مکوژى. بچم مار ده م خنکینى! »

ئاخره کهى بریارى دا بچى. چوه ژوورى کیزى پاشا و دیتى مار له ملی کیزه که هالاه و هاتوه بیخنکینى. مار که چاوى به ئه حمه د خان که وت، ویستى خوئى باوئیتى و بیخنکینى. ئه حمه د خان گوئى:

- راوهسته. من نه هاتووم کیزى پاشا نه جات بدهم. هاتم ئاگادارت بکه م

که ژنه کهم له چالاهاتوته وه دهر و به دوات دا ده گه رى.

مار که ئه وهى بیست، کیزى پاشای به ردا و رایکرد.

که وابوو پیاوان سه ر کوئه مه کهن که به ژنه کانیاان ناویرن. ژن ئه گه ر

خه راب و بیحه یا بوو کهس پى ناویرت.

ژنی به مه کر ۸

رۆژیک میرد به ژنه که ی گوت: « قهت ناتوانی فریوم بدهی.»

ژن له قاقای پیکه نینی دا و گوتی :

- ده برۆ، هه کاتی بخوازم به لایکت به سه ر دینم هه ر باسی مه که.

- تۆ! ژنی بی ئاقل چۆن ده توانی له به رانبه ر ئاقلی پیاو دا خۆ بنوینی؟

ئاخره که ی رۆژیک پیاوه که چوه مه زرایه جوتی بکا. ژن بریاری دا گالته یه کی له گه ل بکا. چوه بازار و ماسی تازه ی کړی و بۆ میرده که ی برده مه زرا و گوتی: « تا تۆ نانه که ت ده خۆی، من ده چم بزانه جوتت چاک کردوه یان نا؟»

- ژن به خه تی جوتیدا ده چوو، له چند شه قاویکدا ماسیه کی ده خسته خه تی جوتی و دایده پۆشی. هه موو خه ته کان گه را و گه رایه وه په نا میرده که ی دانیشته و نازی کرد و به زمانیکی شیرین و گالته دهستی به قسان کرد.

نیو سه عاتی پیچوو، میرده که گوتی:

- باشه. هه سته تۆ برۆ تا من زهویه که م بکێلم.

ژنه که وه لامي دایه وه :

- راوه سته جاریکی تر با له گه ل تۆ به خه تی جوت دا بیم، پاشان ده رۆم. میرد دهستی کرد به کیلان و ژنه که ش له گه ل ئه و ده رۆیشته. دوو هه نگاو رۆیشته بوون که ماسی له ژیر گاسن هاته دهر.

ژنه که گوتی : « بزانه هاتنی من چه ندی خیر پتوه بوو. داخوا قهت خودا

نیعمه تیکی ئاوا ی به نسیب کرد بووی؟»

بریکی دیکه رۆیشته ماسیه کی دیکه ش له ژیر گاسن هاته دهر. ژن ماسیه کانی هه لگرت و بردنیه وه مائی و سووری کردنه وه. سووسیسی پيدا

کرد. ئىتوارى مېردەكەى ھاتەوہ و بانگى كرد: « ئافرەت ماسى بېنە !

- ماسى چى ؟

- چۆن ماسى چى؟ كام ماسى ؟ ئەو ماسيانەى كە لە زەوى دەرم ھىنان.

ژن ھاوارى كرد و گوتى :

- ئەى ھاوار! خەلكىنە بگەنە ھاوارم. مېردەكەم شىت بوە! كەس دىتوويە

كە ماسى لە زەوى بگيرى؟

دراوسىكان بە غار ھاتن و پياوہكەيان گرت و لە كۆلەكەيان بەست. شەو

كە خەلك بلاوہى كرد، پياوہكە پاراوہ و گوتى :

- من لەو كۆلەكە بگەوہ. بىگومان خەونم دىبوو كە ماسىم لە زەوى

گرتوہ. - نا. ئەگەر بىكەمەوہ لىم دەدەى.

- بە وەجاخ و بە گيانى منداڵەكان دەستت لىنادەم. ژنەكە لە كۆلەكەى

كردەوہ و دەورى سۆسى لە پىش دانا و سەرى ماسى لە ژىر سۆس ھاتە دەر.

مېردەكە بە ترسە وە گوتى: « ئەى ھاوار ديسان خەون دەبىنم. شتى سەيرم

دېنە بەر چاۋ.

- چ دەبىنى ؟ چىت دىتە بەر چاۋ؟ ديسان ماسى دەبىنى ؟

- بەلى !

- چما تۆنەتگوت كە ناتوانى فرىوم بدەى ؟ ئىستىا بىنىت كە ئاقلى

پياوان ھىچ ناھىنى. ئەوہى گوت و لە قاقاي پىكەنىنى دا.

ژن و میړد ۹

پیاوړیک بوو ژنیکی جوان و میهره بانې هه بوو. به لآم مندالیان نه بوو. پیاوړه که کاری ده کرد و به ردی قورسی هه لده گرت. به بوونی نه و ژنه باشه نه وهنده دلخوش بوو که به ردی قورسی به هاسانی هه لده گرت. روژیک پاشا و وهزیر به کن نه و دا تیده په رین.

پاشا به وهزیری گوت: «سهیری که نه م پیاوړه چنده به توانایه.»

وهزیر گوتی: «لیره دا هیز له گوړیدا نیه، ته نیا دلی خوشه.»

- نا.. مه سه له هی هیزه. له نیوان پاشا و وهزیر دا باس دهستی پیکرد.

وهزیر گوتی :

- وهره گریو بکهین. من ده لیم نه م پیاوړه یا دلی خوشه، یا ژنی جوانه، یا زور دهوله مهنده، یا مندالی باشی هه ن. یه ک له وانه یه.

پیریژنیکیان نارده مالی کابرا. گوتیان برو بزانه چی له مالیدا هیه. پیریژن چوو دیتی هیچی نیه. مندالیشی نیه. به لآم ژنه که هی جوانه. پیریژن هاته وه و گوتی : «ته نیا ژنه که هی جوانه.»

پاشا فیکری کرده وه : که چبکه م ژنه که هی لی بستینم.» به پیریژنی گوت :

- پاره یه کی زورت دده می، هه ول بده فریوی بدهی. پیریژن چوه لای ژنه

که و گوتی:

- تو که مندالت نیه، سه روهت و سامانت نیه. میړدی کریکارت بو چیه.

نه م هه موو جوانیه له گه ل کی دهبه یه سه ر.

- چی بکه م ؟

- به ره لای که ، وهره میړد به پاشا بکه.

- باشه وا ده که م. میړد له کار هاته وه دیتی رهفتاری ژنه که هی گوړاوه.

بەر له وه که میرده کهی دههاته وه، ژن پیتلوی له پی دهر دههینا، لاقی دهشوست، نان و چای بۆ ساز دهکرد. له سهر جیدا سهری ده خسته سهر سینگ میرده که و خهوی لیده کهوت. ئیستا پیریژن فریوی دابوو. ته نانهت سهیری میرده کهشی نه دهکرد. میرد نازاری دهکیتشا و دهیگوت: «چقه و ماوه که ژنم سهیرم ناکا؟ ههر چۆنیک بی چوه سهر کار و ویستی بهردیک هه لگرتی، نهیتوانی.

وهستا لئی پرسى: «چیه.. چت لیتقه و ماوه؟»

- نازانم، ههر ده لئی باریکی قورس له سهر دلم دانراوه.

- چیت لئی قه و ماوه؟

- ژنه کهم نایه وئ سهیرم بکا.

وهستا گوتی برۆ مه سینه کهت بشکینه و پاشان دهست به گریان و هاوار بکه. ژنه کهت ده پرسى بۆ وا ده کهی؟ بلئى: مه سینه کهم شکاوه» ده لئى: «باشه. شکاوه یه کی دیکه بکره.» له وه لام دا بلئى: «نا به مه سینه ی خۆم راهات بووم. دهسکی خۆش بوو، ئاوی باش لئ دههاته دهر. یه کی تازه بکریم. چوزانم باشه یا خهراب»

میرد قسه ی وهستای گرته گوئى و به کارى هینا. ژن که دیتی میرده کهی بۆ مه سینه دهگری و ناتوانئى له گه ل هى تازه رابئى. له دلئى خۆیدا گوتى: «ئاخر منیش به میرده کهی خۆم راهاتووم. ئه گهر بیمه ژنى پاشا دیسان ده بئى به ویش رابئیم. باشتره ههر له گه ل میردى خۆم ژیان به رمه سهر و بمینمه وه.» جارئى تر له گه ل میرده کهی ریک کهوته وه.

دوو مه لا ۱۰

مه لايهك دوو ژني هه بوون و مه لايكي تر كه ره فيقي بوو، ژنيكي هه بوو. نه وهي دوو ژني هه بوو هه ميشه به ياني زوو له خه وه له دستا و ده چوو له سهر مناره بانگي ددا، نه وهي ژنيكي هه بوو وه درهنگي ده كه وت و نه يده تواني زوو له خه وه ستي و بگاته ره فيقه كه ي، روژنيك مه لاي يهك ژنه به مه لاي دوو ژنه ي گوت:

- بيگومان تو ده چيه به هه شت. هه ر چهندي ده كه م ناتوانم به يانيان زوو له خه وه ستم.

- به لي وايه فه قير! تو ژنيكت هه يه هه تا ده كه پي گوره وي و كه وشه كانت ده دوژنيته وه و نانت بو ساز ده كا، ده بيته روژ و درنگ ده بي. به لام وه زعي من فه رقي هه يه. ژنه كانم به كييان كه وش و گوره ويم بو ديني، به كييان نان ناماده ده كا و مي زهرم بو ديني و زوو ده كه مه سهر مناره.

مه لاي يهك ژنه بييري كرده وه و هه ر نه و روژه چوو ژنيكي ديكه شي هينا. لاي روژ ناوا كه هاته وه مالي، ديتي شه ره ژنه و يهك ده لي:

- نه ي خاك به سهر ي مه لا!

نه ويتر ده لي: نه ي تف له ريشي مه لا!

- نه ي تف به گوري بابي مه لا

- نه ي تف به گوري دا يكي مه لا!

شه و داها ت و جنيو و شه ر نه بر ايه وه. مه لا ناچار هه سته له مالي دهر كه وت و چو له سهر مناره خوي مات كرد. ديتي كه سي لي نيه و دانيشته. تا ويكي پيچوو ديتي مه لاي ره فيقي هات و گوتي:

- پٽم نه گوتی که پیاوی دوو ژنه هه‌میشه زووتر ده گاته سهر مناره.
- خودا بتگرئ! ئەم ئاگره‌ی ده مائی تو بهر ببوو، ده مائی منیشت
به‌ردا!

دوو خوشک ۱۱

کابرایه‌ک دوو کیژی هه‌بوون، هه‌ر تکی به می‌رد دان و رویشتن. ماویه‌کی
پٽچوو له حالیان بیخه‌به‌ر بوو. نه‌یده‌زانی ژیانیان چۆنه. خیزانی پٽی گوت: «
ماویه‌کی له کچه‌کانمان بیخه‌به‌رین. بچوو بزانه چۆن.

کابرا دیاری بو کیژه‌کانی کری و که‌وته ری. چوه مائی کچه‌گه‌وره‌که‌ی
دیتی به‌ته‌نیا له مائی دانیشتوه. باب و کچ یه‌کتريان له ئامیز گرت و یه‌کتريان
ماچ کرد و دانیشتن و ده‌ستیان به‌قسان کرد. باب پرسى :

- باشه کیژم بلئ بزانه وه‌زع و حالت چۆنه؟

کچه‌که‌ گوتی: « با بچینه به‌ر ده‌رگا پٽ ده‌لٽم. چوونه به‌ر ده‌رگا و کچ
گوتی:

- ئەو مه‌زرایه‌ ده‌بینی هه‌مووی زه‌وی ئٽمه‌یه و کردوو مانه‌ته‌ گه‌نم. ئە‌گه‌ر
خوا بکا و باران ببارئ، گه‌نمٽکی زۆرمان ده‌بئ و به‌شى ئازوقه‌ی چه‌ند سالمان
ده‌کا و بو فرۆشتنیش ده‌مٽٽه‌وه.

زاوای کابرا ئٽواری هاته‌وه. نانیان ساز کرد و شٽویان خوارد و پاشان
خوا حافیزی کرد و کابرا چوه مائی کیژی دووه‌مه‌ی. ته‌ماشای کرد به‌ته‌نیا
دانیشتوه. کچ به‌دٽنی بابی شاد بوو، یه‌کتريان ماچ کرد و بابی پرسى :

- باشه کچم وه‌زع و حالتان چۆنه. ژیان چۆن به‌سهر ده‌به‌ن؟

- بابه! با بچینه‌ه‌ساری جا پٽ ده‌لٽم.

چوونه ههسارۆ، بابی دیتی ههسار پره له دیزه و گۆزه و لولینه و
ههوری گل، کیژه که گوتی :

- بابه دهبینی. ئەگەر خوا بکا باران نهبارۆ و ههوا ههور و شه دار نهبۆ،
ئهوانه وشک بنهوه، دهیان فرۆشین و پارهیهکی باشمان دهست دهکهوۆ و بهشی
چهند سالمان دهکا.

باب له مائی ئه و کیژهش نانی خوارد و گه رایه وه مائی خویمان. ژنه که ی
لیتی پرسۆ:

- باشه که کان چۆن و ژیانان چۆن ده به نه سه ر ؟
باوک هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: « بلیم چی. بیگومان حالۆ یه کی له
که که کانمان زۆر خه راب ده بۆ. ئەگەر باران ببارۆ کیژه بچوکه که مان فه قیر و
نابوت ده بۆ. ئەگەر باران نهبارۆ، که که وره که مان هه موو شتیکی له کیس
ده چی! »

عادهت (راهاتن) ۱۲

کهنجیکی دهوله مهندي بئی دایک و باب هه بوو. ویستی ژنیک بیتی که به
ته نیا هه موو کارهکانی مائی بکات. کهرا کهرا، هیچ کیژیک به وه رازی نه بوو.
به لام رۆژیک کچیکی جوان پهیدا بوو کوتی :

– من نامادهم هه موو کاری مائی به ته نیا بکه م. ته نیا عادهتیکم هه یه که گویم
له دهنگی دههۆل و زورنا ی بوکی بوو، واز له هه موو کاریک دینم و دهچمه
شایی. نه کهر به م عادهتهی من رازی شوت پیده که م.

که نجه که کوتی : موافقم. به لام منیش عادهتیکم هه یه. سه و دایان سه ری
گرت و بوکی هینا مائی. ماوهیه کی زۆر به خوۆشی رایان بوارد و ژن هه موو
کارهکانی ده کرد و پیاویش رازی بوو. وهرزی دروینه هات و کابرا چند
کریکاری گرت و له که لیان چوه مه زرایه. کاتی نیوه رۆ که س نانی بو نه هینان.
پیاوه که له بیرى چوو بوو که نه و رۆژه له گوندی زه ماوهنده. به کریکارهکانی
گوت؛

– من دهچمه وه و ئیوهش سه عاتیکى تر وهرنه وه.
سواری نه سپ بوو که وته ری. که گه یشته وه گوندی دهنگی دههۆل و
زورنا ی بیست، وه بیرى هاته وه که ده بئی ژنه که ی چوو بیته شایی. هاته وه مائی.
دیتی مه ر و به رخ پیکه وه کو بوونه وه، هه موو شت تیکدرا وه. چند که سی له
جیرانه کان بانگ کرد، یه ک مه رهکانی برده ئاغه ل و یه ک ئاگری کرده وه و یه ک
خه ریکی نان ساز کردن بوو. پاش سه عاتیک نان ناماده بوو، کریکار هاتنه وه،
نانیان خوارد و رۆیشتن. لاو دۆشه گی راخست و داریکیشی له ژیر دۆشکدا
شارده وه. لیباسی کرده بهر و چوه کوۆری شایی. دیتی ژنه که هه لده په ری و
ئه وهندهش جوانه که پیره میردیش رووی لی وهر ناگتیرن.

چوه کن زورنا ژهن و پاره‌یه‌کی دایه و دهستی ژنه‌که‌ی گرت و له‌که‌ل ژنه‌که دهستی کرد به‌ه‌لپه‌رین. ئەو‌هنده‌ه‌لپه‌رین تا هیلاک بوون. ژنه‌که‌ی ویستی بچنه‌وه‌مالی. چوونه‌وه، نانیاں خوارد و چوونه‌سهر جی. نیوه‌شه و کابرا داری له‌بن‌دۆشه‌گ‌هینا‌دهر و که‌وته‌گیانی ژنه‌که و دار‌کاریه‌کی باشی کرد و لیتی‌نووست. به‌یانی که‌هه‌ستا‌دیتی‌هه‌موو‌سهر و چاوی ژنه‌که‌ی ره‌ش و شین‌هه‌لگه‌راوه. هاواری کرد:

- ناخ‌خوایه‌ئوه‌چبوه، چیت‌به‌سهر‌هاتوه؟ بۆچ‌وات‌لیهاتوه؟
- بیگومان‌شه‌وی‌را‌بردوو‌عاده‌ته‌که‌ت‌گو‌لی‌کرد‌بوو، نه‌ت‌ده‌زانی‌چده‌که‌ی‌و‌منت‌دار‌کاری‌کرد‌و‌ئوه‌ت‌به‌سهر‌هینام، گیانه‌که‌م‌وه‌ره‌قه‌رار‌دابننن‌که‌من‌نیتر‌نه‌چمه‌شایی‌و‌تۆش‌ئوه‌عاده‌ته‌ته‌رک‌بکه .

سمایل چاوهش ۱۳

رۆژتیک پاشا به وهزیری گوت: « بلّی بزنام کام خۆراکه ناخوری، کام ئەسپه ناگری به ئەسپی ناو بهری، کام ئینسانه نا توانی ناوی ئینسانی لی بنی. چل رۆژت مؤلهت بی، ئەگر وهلامی ئەم مهته لانه نه دهیه وه، سهرت دادهنی.!

وهزیر مانگیک ههولی دا تا وهلامیک بدۆزیتته وه و هیچی بۆ نه کرا. ته نیا ده رۆژی مابوو که سهری تیدا بچی.

رۆژی سهر گهردان له کۆلان دهسوراوه. دیتی که چه لیک دانیشتوه پیس پۆخل، چلمی هاتۆته خوار. وهزیر تفتیکی لیکرد و تیپه ری. که چه ل بانگی کرد و گوتی:

– راوهسته. بۆ وا توند تیده په ری؟ پیت وایه له من ئاقلتری؟ ده زانم پاشا مه ته لۆکی پیگوتوی و ناتوانی وهلامی بدیه وه. بهم زوانه له سهرت ده دا. وهزیر واقعی وړ ما. که راوه و چوه کن که چه ل و گوتی: « تۆ له کوئی ده زانی. ؟

که چه ل گوتی: « له کوئی ده زانم ! له وێوه ده زانم. ئەوهش ده زانم که ده رۆژ زیاتر ته مه نت نه ماوه. »

وهزیر به تکا و پارانه وه گوتی: « که چه ل گیان، کوئی بدیهه. تۆ وهلامی مه ته لی پاشا نازانی که پیم بلّی؟ »
که چه ل گوتی :

– ئەوه زانینی ناوی. کوئی بگره. ئەم خۆراکه ی که ناتوانی بیخۆی، خه یاریکه له سیبهر دا پیده گا و هه تاوی وی نه که وتبی. تال ده بی. هه ر چه نده خوارده مه نییه، به لام ناخوری. به لام ئەم ئەسپه ی که به ئەسپ ناو نابری،

ئەسپىكە لاقى چەپە و دەستى راستەى سىپە و قەشانە ، جگە لەو ئەسپى ئاوا بەد فەرە، ھەر چەند ئەسپە، بەلام ناکرئى بە ئەسپى ناو بەرى. ئەمما كەسپىكى كە نا توانى بە پياوى بزانى ، كەسپىكە ژن دىنى و بە زاوا دەچىتەو سەر مالى خەزورى.

وھزىر فرە شاد بوو، سوپاسى كەچەلى كرد و بە تالوكە رووى كرده كۆشكى پاشا و وەلامەكانى بە پاشا گوت. پاشا گوتى :

- ئەى وھزىر، ئەگەر بە ئاقلئى خۆت وەلامى مەتەلەكانى زانىو، بۆچى رۆژى ھەوئل نەت گوت. بلى بزىنم كئى فئىرى كردووى ؟

وھزىر گوتى : كەچەل فئىرى كردووم.

پاشا گوتى: بچوو كەچەلى بئىنە ئىرە.

وھزىر بە ناچارى چوو كەچەلى ھئىنا كۆشكى پاشا.

شا سەيرىكى كەچەلى كرد و دەستى بە رىشى خۆيدا ھئىنا و ھىچى نە گوت. كەچەلىش دەستىكى بە لاجانگىيەو ھە نا. پاشا پئىكەنى و گوتى : « كەچەل بۆ دەستت بە لاجانگەو ھە نا. »

- قىبەلەى عالەم ، تۆ بۆ چى دەستت بە رىشت دا ھئىنا؟ دەت وىست بلىئى كە « تەماشاشا كە، شتى چەند سەير لەم دنيايە پەيدا دەبئى؟ » من دەستم بە لاجانگەو ھە ناو لە وەلامدا گوتم: « ئاقلئى ئىنسان لە سەرى داىە، نەك لە رىشى دا. »

كەچەل لە بەرانبەر پاشا دانىشت و شا پرسى :

- ناوت چىە ؟.

- سمايل چاوەشم پئى دەلئىن.

كەچەل و پاشا لە ئاخافتن دابوون. لەو كاتە دا تەتەرىك لە لايەن شای

ئىرانەو ھەگەيشتە خزمەت پاشا و گوتى :

- پاشا سلا مەت بئى. شا بە منى گوتو ھە كە بئىمە لات و پئىت بلىم كە خئىرا

كىژى خۆتى بدەيەى.

پاشا بئىدەنگ بوو، وھزىر ھىچى نەگوت. دەور و بەرى بارەگای پاشاش بە

جاری بیدهنگ بوون. به لام سمایل چاوهش گوتی:

- نایدەم. کاتئ سمایل چاوهش ئه وهی گوت، ته ته ره جه غزیکه له سه ره عهرز کیتشا. سمایل چاوهشیش دوو جگی له گیرفان هینا دهر و هاویشتییه نیو جه غزه که. ته ته ره هیچی نه گوت و بیدهنگ له کۆشکی پاشا وه دهر کهوت. پاشا له که چه لئ پرسی:

- مانای ئه وانه چی بوون؟

- ناخ، قیبله یی عاله م؟ تو که سه رت له م شتانه دهر ناچی، چۆن ولات به رتوه ده به ی؟ ئه وه جه غزه یی که له سه ره عهرز کیتشای مانای ئه وه بوو که شار که مارۆ دهن. ئه وه جگانه یی من هاویشتمه نیو جه غزه که، تیمگه یاند که ئیمه شه ره ده که یین.

پاشا چه ند رۆژ شای ئیران سی شیری بو پاشا نارد که ههر سیکیان وه ک یه ک بوون و ویستی بلین که کامه یان هی شه خسی شایه و کامیان هی وه زیره و کامه یان هی وه کیله. هه موو سه یری یه کیان کرد و هی چیان نه دۆزیه وه، چونکه ههر سیکیان وه ک یه ک بوون. سمایل چاوهش گوتی:

- من ده توانم خاوه نی شیره کان بناسم. ئاگر بیتن، شیری یه که می له ناو ئاگر نا. تیغه که یی نه گۆرا بوو. رهنگی ههر وه ک خۆی بوو.

سمایل له و لای دانا و گوتی: «ئه وه هی پاشایه».

پاشان شیری دووه می خسته ناو ئاگر. نوکی رهش ببوو. گوتی: «ئمه یان هی وه زیره».

به لام کاتئ شیری سییه م له ئاگر وه نیزی که کهوت، هه مووی رهش هه لگه را. گوتی: «ئمه یان هی وه کیله».

مه سه له که یان به پاشای ئیران را که یاند. له ئاقل و وریایی پاشا سه ری سوو ما. دوو ماینی هاو رهنگ و هاو قه دی نارد و ده یویست بزائن کامیان دایکه و کامیان جوانوه. هه موو بیریان کرده وه، به لام وه لامی راستیان نه بوو. ماینه کان وه ک یه ک بوون.

سمایل چاوهش گوتی:

- من ده توانم لیکیان جیا بکه مه وه. هر تکیان بخه نه ته ویله یه کی تاریکه وه. ده رگیان له سه ر دابخری. هر چه ندی خواردیان تفاقیان بده نی، به لام ناویان نه دهنی. سی رۆژ له ته ویله رایان بگرن و رۆژی سییه م به ریان بدن. دایکه که پیش ده که وی و جوانوه که به دوایدا.

ئه و کاره یان کرد. هر یه که داریکیان ده ملی کردن و ناوی دایک و جوانویان لی نووسین و بۆ شای ئیرانیان نارده وه.

پاشای ئیران ویستی جاریکی دیکه ش ئاقل و بیرى پاشا تاقى بکاته وه. لوله یه کی مارپیچی چل گه زی بۆ پاشا نارد و گوتی: « داوه ده زویکی به ناو دا به رن و هر دوک سه ری پیکه وه گری بدن.

هموو ده ور و به ری باره گا کۆ بوونه وه و بیریان کرده وه که س ئاقلی پی نه شکا.

سمایل چاوه ش گوتی: « داوه ده زویک بین تۆزی ههنگوین و نهختیک میو بین. کاتی هموو شتهکانیان هیناسمایل چاوه ش سه ری ده زوکه ی به ههنگوین کرد و نهختیک میوی پیوه نووساند و خستیه پیش کونه میروو. میروله یه ک میوه که گرت و ده زوی به دواى خۆدا کیتشا، میروله که یان خسته کونی لوله که و میروو رۆیشت و له و سه ری هاته ده ر و سه رهکانیان لیک گریدا و بۆ پاشای ئیرانیان نارد. پاشای ئیران که وای دیت ته ته ریکی دیکه ی نارد و داوای کرد که: « چونکه ئه سه پهکانی ئیمه لی ره ده حیلین، ماینهکانی ئیوه ئاوس ده بن. جوانوهکانیان هموو هی ئیمه ن. ده بی جوانوهکان بده نه وه به ئیمه .»

پاشا سه ری سوړ ما و نهیده زانی چی وه لام بداته وه. سمایل چاوه ش گوتی:

- پاشا سلامهت بی. ده پازده زه لامی ئازام بدهیه تا بجمه کن پاشا وه لامی بده مه وه.

پاشا جورج دوازه که سی له ئازاترین شه رکه رهکانی دایه. سوار بوون رهوانه ی ئیران بوون. که گه یشتنه سنووری ئیران هر سه گیکی دیتیان کوشتیان. خه به ری سه گ قرانیان به پاشا گه یاند. شا پیواوهکانی خۆی نارد.

سمايل چاوهش ھەموو پياوھەکانى شای گرت و لە گەل خۆى بردنى بۆ کۆشكى
شا .

پاشا لە سمايل چاوهشى پرسى : « ئەو سەگەت بۆ کۆشتوھ ؟ »

سمايل چاوهش وەلامى داوھ : « سەگەکانى تۆ بە کارى ھيچ نايەن . »

– ئەم قسانە چيە ؟ بەلگەت چيە بۆ ئەم قسانەت ؟

– من لە گوندى خۆمان شوانم . لە پر گورگيک ميگەلى پەلامار دا . ھەر

چەندى بانگى سەگەکانى تۆم کرد ، ھيچيان نەھاتن ، گورگ مەرەکانى منيان
خوارد .

شا نەراندى و گوتى : « ئەو شىت بووى . گوندى تۆ تا ئيرە رىگای

مانگيکە . سەگى من چۆن دەنگى تۆ دەبيسن ؟ »

سمايل چاوهش گوتى : « ئەدى چۆن ئەسبى تۆ بحيلين ، ماينەکانى ئيمە

ئاوس دەبن . شتى وا چۆن دەبى ؟ »

شا قاقا پيکەنى و گوتى : تۆ بردتەوھ . ديارى دايە و خەلاتى کرد و بە

پيى کردەوھ و ئيتىر وازى لە پاشا ھينا .

پاشا کە ئەو ھەمو ديارى و شتە باشانەى ديت کە دراون بە سمايل

چاوهش ، کيزەکەى خۆى لى مارە کرد . ھوت شەو و رۆژ شايى و زەماوھندى بۆ

ساز کرد و ئەوان بە ئاوات گەيشتن و ئيوھش بە ئاوات بگەن .

کیزی ئاقلی پاشا ۱۴

پاشایهک بوو کچیکی هه بوو. رۆژی له راوی گه رایه وه و کیژه کهی بانگ کرد. هیلکهیهکی له سه سهری دانا و تیریکی هاویشتی و هیلکهی بهرداوه، له کچهکهی پرسى: « کیژم ، ئهنگیوهیهکی باشم یان نا ؟»
کیژهکه گوتی :

– بابه فیز لی مه ده، هونه ریکت نه نواندوه، کار کاری راهاتنه.

شا توره بوو به وهزیری گوت: « بیبه بیکوژه.»

وهزیر کیژهکهی برد له جهنگه ل بهره لای کرد و هاته وه گوتی؛ کوشتم کیژ له جهنگه ل دهسوراوه توشی شوانیک بوو. شوان پرسى: « فه قیرۆکه دهچیه کوئ.»

– ته نیا و بیکه سم . بمکه به کیژی خۆت. شوان رازی بوو ، گوتی: « مندالم نیه، تو ده بیبه مندالی من. شوان و کچ کهوتنه ری و چوونه وه مالى. نانیا ن خوارد و خهوتن. به یانی کیژهکه مروارییهکی له پرچانی کرده وه و دای به شوان و گوتی :

– بابه ئیتر مه چۆ بهر مه ری. ئەم مرواریه بهره بفرۆشه. دهوله مهنده بی و چیت دهوی بکره.

شوان بردی و فرۆشتی. رۆژی دوایه کیژهکه گوتی: « با بچین هیندی بگه رین. رۆشتن گه یشتنه بناری کیویک. شوینیکی جوان بوو. کانیهک له زهوی هه لده قولی. کچ گوتی: « بچۆ کن پاشا و تکای لیبکه ئەم زهویه ت پی بفرۆشی.»

شوان چوه کن پاشا و داواى لیکرد که ئەو پارچه زهویه ی بناری کیوی

پئی بفرۆشی. پاشا که دیتی شوان هاتوه داوا دهکا زهوی بکړی، سهری سور
ما: شوان پارهی زهوی کړینی له کوئی بوه،؟ پئی گوت: «زهویه که بۆتۆ و
پاره شم نه گهره که.

شوان که پاره و گوتی: «پاشا ئەم زهویهی پئی به خشین،
کچه که مرواریه کی دیکه ی دایه و گوتی برۆ به تاجرکی بفرۆشه و بلی له
جیاتی پاره، کۆشکی چل ته به قه له و جیگایه دروست بکا. له گه ل بازارگانیک
ریک کهوت و کۆشکی چل ته به قه ناماده بوو. کچ به شوانی گوت:

- بابه، بچۆ بازار مانگایه کم بۆ بکړه که تازه زابیت و گۆیلکی نیری
هه بیت. شوان چوه بازار و مانگا و گۆیلکه کی کړی و هینانیه وه. کیژه که
گۆیلکه کی برده قاتی چله و هه موو روژی سی جار له نامیزی دهگرت و
دهیهیناوه خواری، مانگا که ی ده دوشی و گۆیلک ده میژت و دهیبرده وه سه ری.
پینج سالی ته و او ئەم کیژه گۆیلکی ده برده سه ر و دهیهیناوه خواری.
گۆیلک گه وره ببوو. روژی پاشا له و جهنگه له راوی ده کرد. کیژه که به شوانی
گوت: «بچوو پاشای بۆ شه و بانگیشن که.»
شوان چوه کن پاشا و گوتی :

- ئەی سولتانی میهره بان ئەمشه و میوانی من به .
پاشا قبولی کرد و ئیواره چوه کۆشکی شوان. کیژه که نانی ساز کرد و
خۆی بۆ مانگا دوشین و هینانه خواری گۆیلک چوه سه ر و مانگای دوشی و
گۆیلکی برده وه سه ر. پاشا که ئەوهی دیت سه ری سوړ ماو دهستی له خواردن
هه لگرت و بانگی کرد:

- ئەی شوان! شتیکی سه یر ده بینم. وه موجیزه ده چی. باسی کچه که تم بۆ
بکه.

کچ گوتی لی بوو هات به پاشای گوت:
- ئەی قیبله ی عالم! نه سه یره و نه موجیزه یه، کار کاری راهاتنه. پاشا
به بیستنی ئەم قسه یه گریا و قسه ی کیژه که ی وه بیر هاته وه که کاتی خۆی وای
پتگوتبوو.

کیزهکه پرسى : « بۆ دهگرى؟ »

پاشا باسهکهى بۆ گيتراوه و گوتى : « كچهکهم بى تاوان كوشت. »

کیزهکه پرسى : « ئەى پاشا ئەو كەسهى كچهکهتى كوشتوه زیندوه ؟ »

- بهلى زیندوه .

- بیهینه ئیره ،

پاشا خزمهتکارهکهى نارد و وهزیرى هینا . شا لى پرسى :

- گوئى بگره . داخوا ئەو رۆژه تۆ کیزهکهى منت كوشت.؟

- ئەى قیبلهى عالهم ئەمانم بدهیه تا راستى بلیم . شا گوتى : « ئەمانم دایهى »

- ئەو رۆژه کیزهکهم نه كوشت .

كچهکه گوتى : « ئەى پاشا ئەگر ئیستا کیزهکهت بینمه کن تۆ ، سزای نادەى ؟ »

- بهلین دەدهم

كچ چارشىوى له سه ر خۆى لادا و پاشا ناسیهوه و له شادیدا نوqm بوو

گوتى :

- ههفته . ده ر كهوت تۆ له من ئاقلترى . كیزهکهى دا به وهزیر و شوانى برده كۆشكى خۆى . شایى و زهماوهندیان كرد .

قچاقی ساخته چی ۱۵

(قچاق که سیکی روحانیه که یه زیدی لایان وایه شتی غه بیی ده زانی)

ژن و پیاویکی پیر و فه قیر هه بوون و هیچیان نه بوو. رۆژی پیره میترد
گوتی :

چبکه یین ؟ چۆن بژین و نانیک له کوئی پهید که یین ؟

ژنه که ی گوتی : « لیباسی روحانیه که پهیدا که ، کتیبیکی دهست دهیه و برۆ له
نیو شار خه لک فریو بده. خو ده بی به جوریک نان پهیدا که یین. »

هه ر وهک ژن گوتبووی، ئاوا ی کرد. به نیو شار دا که وته ری. دیتی کوری پاشا
له که ل مندا لان جگین دهکا. جگی کوری پاشا که وته قه لشتیکه وه. مندا لان
هه و لیا ندا و نه یان دیته وه. قه لشته که یان دا پۆشی. کوری پاشا به گریان چۆوه
کن دایکی. قچاقی ساخته چی دهیزانی که وتۆته کوئی. ژنی پاشا چوه ئه و
شوینه که مندا ل جگینیان لیده کرد. دیتی غه بیگۆی فالگره وه له وی دانیشتوه.
پتی گوت :

- ئه گه ر به راستی له غه بیب ده زانی، بزانه جگی کوره که م که وتۆته کوئی،
بیدۆزه وه.

قچاق گوتی: « بچۆوه مائی. سه عاتیکی دیکه دیم و دهیه نیمه وه. »

ژنی پاشا رۆیی. قچاق جگی له قه لشتی هینا دهر و بو ژنی پاشای
برده وه. ئه ویش سکه ئالتونیکی دایه. غه بیگۆ چۆوه مال و به ژنه که ی گوت:

- گوئی! بو ئیمرو شتیکم پهیدا کرد و بزانی به یانی چۆن ده بی.

رۆژی دوا یی قچاقی ساخته چی، چوه باغچه ی پاشا. ته ماشای کرد کچی
پاشا له که ل کیژی وه زیر به مرواری یاری دهکات. مرواری له دهست کیژی
پاشا که وته خوار. کچی وه زیر هه لیگرته وه و له باخه لی دا شار دیه وه. قچاق

چاوی لئی بوو. به ژنی پاشایان گوت : کیژه کهت مرواری ون کردوه. ژنی پاشا به دواي قچاقی دا نارد و گوتی :

- مرواری کیژه کهم بزر بوو. تکایه بیدوژدوه.

غهبیگۆ گوتی: بچۆوه. من دهیدوژمه وه و بوّت دینمه وه. شاژن رۆی. غهبیگۆش چوه مائی وهزیر و له پشت دهرگا دانیشت. دیتی کیژی وهزیر دیته وه. غهبیگۆ بانگی کرد و گوتی : « کیژم! بوّ چی مرواری کچی پاشات له باخه لّت دا شارده وه. ئه گهر راستی نه لّی، ئابروت دهچی. کیژی وهزیر ترسا و مروارییه کهی هینا دهر و دایه وه به قچاقی ساخته. ئه ویش مرواری هه لگرت و بردیه وه بوّ ژنی شا. ئه ویش چه ند سکه ئالتونی دایه. غهبیگۆ چۆوه مال و به ژنه کهی گوت:

گولّی ! ئیمروّش چه ند ئالتونیکم پهیدا کردوه. ئیتر خوّمان پیّ به ریده چی. به لّام ده ترسم که لّیمان ئاشکرا بیّ و به لّاییکم به سه ر بیّن. غهبیگۆی ساخته چی کهم کهم ناو بانگی دهر کرد. شه ویک ههوت دز خه زینه ی پاشایان لیدا و ته وای ئالتون و جه واهراتیان برد. پاشا به دواي ساخته چی دا نارد و گوتی :

- بیست و چوار سه عاتت موّلهت بیّ بچی خه زینه ی من بدوژییه وه. دهنّا له سه رت ددهم. غهبیگۆ به نارمه حه تی گه راوه مالّ و به ژنه کهی گوت : « گولّی تیدا چووم. »

به لّام دزه کان ئاگایان له غهبیگۆ هه بوو نیوه شه و دوو له دزه کان چوونه پشت دهرگای قچاق، تا بزنانن کابرا باسی چده کا. کونیک له چوار چپوهی دهرگای قچاق دا هه بوو، غهبیگۆ ههوت جوجه لّهی هه بوون به کونه که دا هاتنه وه ژوور. غهبیگۆ به ژنه کهی گوت: « دوویان هاتوونه وه، پینجیان ماون. »

دوو دزه کان گه رانه وه و چوونه کن هه قاله کانیا و گوتیان : « له عنهت له زاتی. هه ر که چووینه سه ربان، گوتی: « دوویان هاتوون و پینجیان ماون. » دزه کان ترسان و هه موویان چوونه سه ر بان و له کولانه وه گوئیان دا بزنانن ده لّی چی. له و کاته دا جوجه لّه کانی دیکه ش هاتنه وه. قچاق به ژنه کهی گوت:

- باشه. هر چه وتيان هاتوونه وه. دزهكان ترسان، هاتنه خوار و چوونه كن غه ييگۆ. گوتيان: « ئيمه خه زينه ي پاشامان ليداوه. تكا ده كه ين كارتيكي وابكه ي پاشا ئيمه نه كوژي. » قچاق گوتي: « بزائن من دوئينيش ده متواني ليتان له هه را بدهم. به لام سه بارهت به ژن و مندالتان دلم نه هات. برۆن هه رچي بردووتانه بيهيننه لاي من و ئيتر برۆن و باستان ناكه م. »

دزهكان ئالتون و جه واهراتيان بو قچاق هينا، ئه ويش هه ر يه كه چه ند ئالتونتيكي دانئ. گوتيان ئابرومان نه به ي. رۆژي دوايي پاشا ناردي كه غه ييگۆ به رنه كن پاشا. غه ييگۆي ساخته چي گوتي:

- برۆن به پاشا بلين، كاروانتيك بنيري خه زينه كه ي به ريته وه. پاشا كارواني ناردي و خووشي هاته مائي غه ييگۆ و گوتي: - ده بي ناوي دزه كانم بي بليني. - قيبله ي عالم ناتوانم پيت بليم. چونكه پيرم ريگا نادا ناويان ئاشكرا بكه م.

پاشا خه زينه ي برده وه و پياله يه كي پر له زيتريشي دا به قچاق. رۆژيكي قچاق له ئاشي ده هاته وه. به پيش كووشي پاشادا تيده په ري، پاشا له گه ل ژن و مندالي له هه يواني كووشك ويستا بوون و سه يري جاده يان ده كرد. كاتي غه ييگۆيان ديت، پاشا گوتي:

ته ماشا كه ن ئه وه غه ييگۆي خو مانه له ئاشي ديته وه. غه ييگۆ ريشي به ئارد ببوو، ده ستي هه لينا كه ئارده كه ي له ريشي بكاته وه. به لام پاشا و ژنه كه ي لايان وابوو كه ئه وان بانگ ده كا. له هه يوان هاتنه خواري و چوونه كن غه ييگۆ. له گه لكو ئه وان هاتنه خواري، هه يوان رووخا. پاشا و ژنه كه ي به سه ر سور مانه وه هاواريان كرد ئافه رين قچاق. چونت زاني هه يوان ده رووخي؟ تو ژياني ئيمهت نه جات دا. پاشا دوو پياله زيتري دا به قچاق.

قچاق ناويانگي ده ر كرد. له دنيا دهنگي دا يه وه. رۆژيكي پاشاي ولاتي

جيرانيان هيندي خولي کرده سندوقتيک و هيندي گولي له سهر دانا و بو پاشاي ولاتي قچاقی نارد. پياوهکانی سندوقيان هينا کن پاشاي غهيبگو و کوتيان با غهيبگو بيت و بلي؛ ئەم سندوقه چي تيدايه؟ پاشا ناردی غهيبگويان هينا. گوتی :

- ئیستا بلي بزائم ئەم سندوقه چي تيدايه. نهيزانی له سهرت ددهم.

قچاق له ترسان و له ناهومیدی نالاندی و گوتی :

- ئاخ گولي، ئاخ گولي. سهری سندوقيان هه لگرت و ديتيان خول و گوله.

پاشا ئافهريني ليکرد و ئەمری کرد به قورسايی خوی زيړی بدهنی. رۆژی

دوايي قچاق هاته لای پاشا و گوتی :

- قيبلهی عالم ئیتر نامهوی غهيبگويي بکه م پير بووم. پيره که م

هه ره شهی ليکردووم ئەگه ر دريژهی پيبدەم، چاوم کویر دهکات. ئايا به زهبيت به

من دانايه ؟.

پاشا مه ره خهستي کرد و قچاق له گه ل خيزانی تا ئاخري ته مه نی به

خوشي ژيانيان برده سهر.

سى برادر ۱۶

سى برادەرى كورد و ئەرمەنى و جوله كه پىكەو به رهو شار كهوتنه رى. له سەر رىگا گەيشتنه ميوانخانه يەك، ژوورىكيان گرت و ويستيان شهوله وى بمىننه وه. ئىوارى ويستيان بچن نان بخۆن. پارەكانيان بژارد، ديتيان به هەرسىكان بەشى جەمە كه بابىكيان پىيه. كه بابيان كرى و چوونه ژوورەكەيان.

هەرمەنى گوتى: « دەبى من ئەو كه بابە بخۆم »

– بۆ دە بى تۆ بيخۆى ؟

– چونكه خۆتان دەزانن له هەر شارىك دەبى هەرمەنىهك هەبى. لەم

شارەش دا هەر مەنى تەنيا منم. ئەگەر بمرم شارەكه بى هەرمەنى دەبى.

جوله كه گوتى: « ئەگەر به هەق بى دەبى من بيخۆم. چونكه خۆتان دەزانن

جوله كه قەومىكى بچوكن. ئەگەر بمرم يەكى تريس له قەومى جوو كه م دەبىته وه.

ئەوش باش نيه.

كوردەكو گوتى: « ئەگەر وايه با بخەوين. هەر كەس له ئىمه شهو خەونى

خۆستىرى دىت، كه بابە كه بخوا. »

پيشنيارى كوردەيان پەسند كرد و خەوتن. بەيانى كه هەستان هەرمەنى

گوتى: خەونىكى سەيرم ديوه. عيسا پىغەمبەر هاته لام و گوتى هەستە با

برۆين. سواری ئەسبىكى كردم و بەرهو عاسمان فرين. رۆيشتىن تا گەيشتىنه

كوشكىك پر بوو له خواردن و شەراب و شيرينى. منيش تا توانيم خواردم و

خواردمه وه. »

جوله كه گوتى : « ئەو خەونه هيج نيه. له خەومدا موسا پىغەمبەر هات

هەموو جۆره خواردن و خواردنەوهيهكى بۆ هينام. هيندى كىژى جوانى وهك

خۆرىشى لە گەل خۆى هینا بوو. هیندى لەو کيژانه خواردنیا دەدامى و هیندى خواردهوه. پاشان سهمايان دهکرد و منيش به كهيفى خۆم دەمخوارد و دەمخواردوه و كهيفم دهکرد.. هيجكامتان خهونى وا خۆشتان نهديوه. كهباب وهبهر من دهكهوى بيخۆم.»

كورده گوتى : « گوى بهنى. خهوم ليكهوت، ههستم كرد يهك پامدهوهشینهى. چاوم كردنهوه ديتم محهممه پيغهمبهه له سهه سهه و يستاه و دهلى : ههسته. مهگه نازانى برادهرانى ههرمهنى و جولهكههت چۆن وا له كهف و خۆشى و رابواردن دان. من هيجم بۆ تۆ نه هیناوه، ئیستا كه برادههكانت خواردوويناوه و تير و پرن. لانی كهه كه هيجم بۆ نه هیناوى تۆ ههسته ئه كهبابهى بخۆ. منيش ههستام و كهبابم خوارد. ههرمهنى و جوو سهههه قاپه كهيا لابرده، ديتيان كهباب نهماوه.

دوو دراوسى ۱۷

دوو دراوسى بوون و بيستانيان له كن يهك بوو. يهكيان دوو كهرى هه بوو. رۆژيكي كه ره كاني بردبوونه بيستان، يهكي به سته بووه و نه و يتريان به ره لا بوو. جيرانه كه هات ديتى دوو كهر له وين. يهكيان به ستر اوته وه و نه وى ديكه يان چۆته نيو بيستان و هه موو سه وزى و شته كاني خواردوه و پيشيلى كردون. كه ره كه هى دهر كرد و چوه كن جيرانه كه هى و سكالايى كرد و گوتى:

- وهره ته ماشا كه. نه و كه رهت بو نه به سته وه و هه چى له بيستانه كه مدا نه هيشته.

- راوهسته. ئيستا ديم و تۆله ي ليده كه مه وه. دارىكي ده ست دايه و بو لاي كه ره كان چوون. ته ماشايى كرد به راستى هه چى نه هيشته. چوه سه ر كهرى به ستر اووه و وهره گه رايه و جا وهره ليده.

جيرانه كه هى گوتى: « نه و فه قيره هه چى نه كردوه، به ستر اوته وه، بو لايى ده ده ي؟

- تۆ نازانى، نه وه نه گهر نه به ستر اووه به جارى ويرانى ده كرد!

دوو دوست ۱۸

دوو برادر له گوندیکه وه دهچوونه گوندیکې دیکه. یهکیان عهبا یهکی به شانی دادا بوو، باران دهستی پیکرد و ههرتکیان چوونه بن عهباکه. باران خوښ دهباری. پاش تاوټک لټی کردهوه. خاوهن عهبا به رفیقهکهی گوت :
- نهگه عهبا ی من نه بایه ، دهزانی چیت به سهر دههات.؟ چند جاران نهوهی دوو پات کردهوه، لهو کاته دا به لټواری روبریکدا دهرویشتن. کابرای بی عهبا خوئی ده چومی هاویشت و گوتی: ههر نهوهم بهسهر دههات که دهمبینی.

سی پهنه ۱۹

همبالټک له بن دیوارټک راوهستابوو، چاوهړی بوو کهسیک پهیدا بی و کارټکی پټیکا. پیاوټکی وټچوو هاته لای و گوتی:
- کارت دهوی؟
- دیاره له کار دهگهړیم.
- کارت دهدهمی، بهلام پارهت نادهمی، له جیاتی پاره سی پهنه پټی دهلټیم به کارت دی. توښ سندوقه شوشهیهکم بو بهره نهو شوینهی که پټی دهلټیم.

همبال فیکری کردهوه و گوتی : « من که ئیستا بیکارم. با سندوقی بو هه لگرم، سی پهنه کهش شتیکه، لهوانهیه بهکارم بیت، کابرا سندوقی پټی هه لگرت و رویشتن. کهمیک روټیوون، همبال گوتی:

- باشه، پهندهكهت بئژه بزنام.

خاوهن سندوق گوتى : « يهكهم ئهوهيه ئهگهر كهسيك گوتى. برسى له تير به هيز تره، برواي پئ مهكه.»

عهمبال له دلى خويدا گوتى: « خؤم پئشتريش ئهوهم دهزانى.» بهلام قهى ناكا. رهنگه پهندهكاني ديكهى به كار بئ.

كهميكي تر رؤيشتن، عهمبال گوتى: « ئهرباب، پهندهكهى تر چيبوو.»

كابرا گوتى : « ئهگهر كهسيك گوتى: پياده له سوار خؤشتر دهروا، باوهر مهكه.»

عهمبال تورپه بوو له دلدا گوتى: قسهى قؤر، خؤشم ئهوهم دهزانى. بهلام قهى ناكا، لهوانهيه پهندي ستيهه بهكار بئ،

كهيشتنه سهر ليوى كهنديكي گهوره. خاوهن سندوق گوتى:

- پهندي ستيهه مى من بوؤ توؤ ئهوهيه ئهگهر كهسيك پئت بلئ كه ئه سندوقه بئ كرئ و به لاش دهبهى، باوهر مهكه.

عهمبال كه ئهوهى بيست. سندوقى له سهر را ده كهنديلى هاويشت و گوتى:

- ئهرباب ! منيش بوؤ توؤ پهنديكم ههيه. ئهگهر كهسيك به توؤ گوت كه لهم سندوقه شوشه تهنانهت يهكيش ساغ ماوه، بروا مهكه.!

ئاخر پيم نه گوتى ! ۲۰

رؤژيک دوو برادهريان داوت کرد بوو. له ميواندارى دا ههر تک شهرايى زؤريان خواردهوه و پاشان بهرهو مال گهراوهوه.

يهكيان ئهوهندهى خوارد بووه كه نهيدهتوانى به ريگا دا بروا. له سهر جاده كهوت و ههلهستاوه. برادهرهكهى تهماشاي کرد جگه لهوهى له كوئلى بكا و بيباتهوه، چارهى ترى نيه. كابراي سهر خؤشى له كوئل کرد و كهوته ريئ. چؤميكيان له سهر ريگا بوو، له كاتى پهرينهوه دا كابراي رفيقهكهى به كوئلهوه

بوو، هه لهنگوت. ئهوى لهپشتى بوو، توژى وهخو هاتبووه. گوتى:
- ئهوه چيه وا به لا دادى. ئاخر پيم نهگوتى دوو پيال له كه متر بخووه.!

سى برادر ۲۱

سى برادر به ريگادا دهريشتن، گهيشتنه گونديك و ميوانى كابرايهك
بوون. هه سىكيان پياوى ويچوو. به ئهدب و به ريز دودوان. خاوهن مال
تهماشاي دهکردن و له دلى خويدا گوتى:

- دهبي تهجروبهيان بكم. بزائم له ناخهوش وهك روكار جوان و به ريزن

«؟»

لهم كاته دا يهك له وان چوه دهري. خاوهن مال له دو كهسهكهى پرسى:

- ئهه ههقالهه ئيوه چ پياويكه؟

- كهه و ئههمهقيكه تاي نيه.

پاش تاويك دوو كهسهكهى تر پيكهوه چوونه دهر. خاوهن مال له وهى ترى

پرسى:

- ئهه ههقالانهه تو چوون؟

- ئهوهه كلاو رهش سهگيكي تهواوه. ئهوى ديكهيان كهه لهو باشتره.

شهه هه سىك له سهه سفرهيهك دانيشتن. خاوهن مال قاپيكي جو له

پيش نهوهيان دانا كه گوتبوويان كههه، دهسكه وينجهشى له پيش نهوهيان دانا

كه گوتبوويان كهه لهو چاكتره، هيندى ورده ئيسكيشى له پيش نهوهيان دانا كه

گوتبوويان سهگه. به سهه سور مانهوه تيكرامان و تهماشاي خاوهن ماليان

دهکرد، خاوهن مال گوتى:

- بو ته ماشام دهكهن، خو تان نه تانگوت؛ يهكتان كههه و يهكتان سهگه و يهكتان

له كهه خهرا بتره. منيش خواردن خوتانم بو هيناون..

داندوی فیلباز ۲۲

کابرایهک به ناوی مامۆ له گه‌ل ژنه‌که‌ی ده‌ژیا. جوتی ده‌کرد، دروینه‌ی ده‌کرد، خهرمانی هه‌لده‌گرت، گهنمی دیناوه و ده‌بیرده ئاش و ئاردی دیناوه مال. به‌لام ژنه‌که‌ی که ناوی ئایش بوو، نانی جۆی ده‌دایه.

مامۆ سه‌ری سور ما بوو. له ژنه‌که‌ی پرسى:

- ئایشی ئه‌وه چیه؟ بۆ چی نانی جۆم ده‌ده‌ی - ئه‌و ئارده گهنمه‌ی

هیناومه‌ته‌وه چی لیتهات؟

ئایشی گوتی:

- تۆ خوشکیت هه‌یه جادوگهره. له به‌غدا دانیشته‌وه و له وێوه

گهنمه‌که‌ی ئیمه ده‌کاته جۆ.

مامۆ قینی هه‌ستا و گوتی که وابی ده‌چم ده‌یکوژم.

ئایشی گوتی:

- ده‌بی ئاگات له خو بێت، ئه‌گینا به جادو تۆش له به‌ین ده‌بات، بچو

چهند ماری ژار بگره و بیانخه ناو توره‌که و بلێ؛ دیاریم بۆ هیناوی، که زاری

کیسه‌ت کرده‌وه، ماره‌کان دینه‌هر و پێیه‌وه ده‌ده‌ن و له چنگانی خه‌لاس ده‌بین.

مامۆ به قسه‌ی ژنه‌که‌ی کرد و چوه کن خوشکی. خوشک به دیتنی برای

شاد بوو، خواردنی بۆ هینا و له حالێ ژنه‌که‌ی پرسى و گوتی:

- ئه‌وه چیه بۆت هیناوم؟»

- نازانم. ژنم بۆی نارده‌وی. زاری کیس بکه‌وه بزانه چیه.

خوشکی زاری کیسه‌ی کرده‌وه و دیتی چهند ده‌سمالی ئاوریشمی ره‌نگاو

ره‌نگی تێدایه. له خو‌شیان هاواری کرد و گوتی:

تۆ فەقیری ئەو دیارییە بە نرخەت بۆ هیناو،؟
 - ئەگەر دیاری بۆ تۆ نەهینم ئەدی بۆ کیتی بێنم. بەلام ئەوەش بزانه له
 جیاتی ئەو دەسرانه ژنهکه ماری تینابوون.
 - مار؟ مار بۆ چی؟
 - بۆ کوشتنی تۆ. پاشان هەموو شتی رێک و راست پێگوت. خوشکی
 گوتی:

- برام، ژنی تۆ فاسقی هەیه.
 مامۆ بە جارێ تیکچوو گوتی:
 - ئیستا دەبی چبکەم؟
 ئیستا پیت دەلیم دەبی چبکەم. داندۆی کورم له گەل خۆت بەره تا
 فاسقی ژنهکەت دەگیر خات،
 مامۆ خوارزای هەلگرت و خوا حافیزی له خوشکی کرد و کەوتە رێ.
 گەشتنەوه مال و هیچی بە ژنهکەم نە گوت، رۆژی دواپی مامۆ و داندۆ چوونه
 مەزرایه جوتی بکەن. داندۆ له نیوهی ریتگا گەرایهوه، گوتی شتیکم له بیر چوه،
 تۆ برۆ، دەتگەم.
 داندۆ گەراوه و له نیزیک مالتی خۆی شاردهوه. دیتی کابرایهک دی. گوتی
 رەنگە ئەوه فاسقی ئایشی بیت. کابرا چوه ژووری و بە ئایشی گوت:
 - دەچمه جوتی. نانم بۆ بێنه مەزرایه.
 ئایشی گوتی: گایه کانت رەنگیان چۆنه؟
 - یه کێک رەشه و یه کیان بەلهکه.
 ئایشی گوتی باشبوو له گەل گای خۆمان لیم ناگۆرین. گایه کانی ئیمه سپین.
 پاشان دوو مریشکی سورهوه کراو ونانی گەنمی خسته دەسمالێک و رووی
 کرده مەزرا.
 داندۆ له دوور دیتی. عەبایهکی رەشی به سەر گایهکی خۆیان دادا و
 هیندی پەرۆی رەنگاو رەنگیشی به سەر ئەوی تریان دادا و دەستی به کێلان
 کرد.

نایشی له دوور دیتی یه کیک جوتی دهکا، گایه کی ره شه و یه کی به له که. گوتی راست بۆ خویه تی. که چوه پیش دیتی نه وه میرده که یه تی. ویستی به په له بگه ریته وه، داندۆ هاواری کرد:

- پوری.. پوری، خو مانین. چون نامان ناسی. چاکت کرد نانت بۆ هینان، برسیمان ببوو.

نایشی دیتی چاری نیه. ناچار هات و نانه که ی دانا، داندۆ و میرده که ی مریشک و نانی گه نمیان خوار و نایشیش به گرژی و شهرمه زاری گه رایه وه. جاریکی تر مریشکی سوور کرده وه و نانی ساز کرد و چۆوه مه زرا و کابرای فاسقی دیته وه. کابرا جنیوی دایه و گوتی بۆچ وادرنهنگ هاتووی. له کوئی بووی ؟

نایشی گوتی؛ « نامان له دهست داندۆ. حکایه تی بۆ گنیراوه. رۆژتیکی دیکه ش داندۆ له نیوه ی ریگا گه رایه وه و گوتی : « کلاوم له بیر چوه، تو برۆ من دهنگه می. نه مجاریش خۆی له نیزیک مائی شارده وه. دیتی فاسقی نایشی هات. نایشی دهستی کرد به سکالا له داندۆ. فاسق پتی گوت: - بچۆ زیارهت و دوعایه بکه چاوی داندۆی کویر بن. نایشی نانی گه نم و پلاوی ساز کرد و چوه زیارهت. داندۆ به غار له پیش نه و دا خۆی گه یانده نه م نه شکه وته که زیارهتگا بوو.

نایشی گه یشته زیارهتگا و به دهنگی بهرز دوعای کرد و گوتی : « نهی هه زرهت !

داندۆ له ناو نه شکه وت دا به دهنگیک گوتی : « مم..مم..مم.. نایشی که یف خۆش بوو گوتی: « هه زرهت قسه ی له گه ل کردم. جاریکی تر گوتی : « نهی هه زرهت. و ابکه داندۆ چاوی کویر بن « نه مجارهش « مم. مم. مم « ی کوئی لیبوو، پلاو و نانه که ی له قه راخ نه شکه وت دانا و گه رایه وه.

داندۆ نان و پلاوه که ی برده وه کن خالی و پیکه وه خواردیان. چوونه وه مائی داندۆ به نایشی گوت :

- پوری چاوه کانم دیشن، تاریک بوون، په رۆیه کم له چاوان ببهسته.

ئایشی خۆشحال بوو، چاوهکانی بهست. رۆژی دوایی مامۆ به ئایشی
گوت:

- گهنمی ههآخه وشک بێتهوه، ئیوارى که هاتمهوه دهیبهمه ئاشی.

ئایشی گوتی: « من به تهنیام کهس نیه ناگای له گهنم بى.»

داندۆ وهدهنگ هات و گوتی:

- پورى گهنمهکه له بهر دهرگا ههآخه. چهکوچیکم بده دهست و له عهرزى

دهدهم که مریشک و داعبا نهیهن بیخۆن.

ئایشی دهستی داندۆی گرت و له بهر دهرگا داینا. چهکوچیکى دایه.

داندۆ چهکوچهکهی له عهرزى دها که مریشک و داعبایانى پى دهر کات. له پر

دیتی ئهوه فاسقى ئایشی دیت، چهکوچیکى له تهپلى سهرى داو کوشتی.

ئایشی هاواری کرد: - ئهیرۆ ئهوه چیت کرد، زهلامیکت کوشت. داندۆ

ترسى وهبهر خۆ نا و هاواری کرد:

- ئیستا چبکههه؟

ئایشی گوتی تا کهس نهیزانیوه یارمهتیم بکه بیخهینه ناو چوم. یارمهتی

بکه له کۆلمى نیم. داندۆ گوتی: تهنافیک بینه.

تهنافی هیئا، مردویى له پشتی ئایشی قایم کرد و رۆیشتن بۆ لای چوم.

گهیشتنه قهراخ روبار و ئایشی گوتی:

- داندۆ تهنافهکهی بکهوه،

- وهره سهه قهراغ چۆمى تا بیکهمهوه.

ئایشی چوه سهه رلیوی روبار و داندۆ پالیکی پیوه ناو ئایشی به کۆلهوه ده

چومیدا نوقم بوو. داندۆ هاتهوه مال و به خالی گوت

- دهچۆمیدا نوقم بوو نهجاتم دای. پاشان ژنیکی باشی بۆ خالی دیتهوه

و زهماوهندی ساز کرد و ههوت شهو و رۆژ کردیانه شایى و ئهوان به ئارهزوی

خۆیان گهیشتن و ئیوهش پیدهگهن

پیاوی دوو ژنه‌ی به مه‌کر ۲۳

پیاویک بوو دوو ژنی هه‌بوون و ده‌یویست و ابکا هر تک ژن خویشیان بویت. چوه بازار و دوو سیوی کرین و هر یه‌که‌ی سیویکی دانی، بی‌ئوه‌ی ژنه‌کان ئاگایان له یه‌کتر بی. شه‌و‌گه‌راوه‌ مائی و له سهر دۆشک دانیشته و گوتی :

– ئه‌و ژنه‌ی زیاتر خویش ده‌وی که سیوی سوری شار‌دۆته‌وه. ژنه‌کان هر تکیان له خویشیان نه‌ده‌حوانه‌وه، هیچیان نه‌یان ده‌زانی که می‌رده‌که‌یان وه‌ک نانی سیلی دوو روو و منافیه.

چۆن ئیراده بکه‌ی ئاوا ده‌ژی ۲۴

پۆژیک پاشا و وزیر لیباسیان گۆری و له نیو شار ده‌گه‌ران. چوونه بازار شوتی فرۆشان. زستان بوو. کاتی جیژی خدر پیغه‌مبه‌ر. قیমে‌تی شوتیان پرسی. دوکاندار قیমে‌تیکی گرانی گوت. پاشا و وزیر نه‌یانکری. پیمان حه‌یف بوو شوتی و ا‌گران بکرن. پاشا به‌ وزیر گوت:

– گوی بده‌یه. ئیمه‌ پاشا و وزیرین. ئه‌گه‌ر من وتۆ ئه‌و میوه‌ گرانه نه‌کرین، ئه‌دی کۆ ده‌یکری. وهره‌ با له قوژبنیک راوه‌ستین، بزانی کۆ شوتی ده‌کری.

هیندی راوه‌ستان دیتیان لویک هات و قیমে‌تی شوتی پرسی.

دوکاندار گوتی: سی سکه‌یه.

لاوه‌که بی‌ئوه‌ی قسه‌ی لی بکات، پاره‌ی دا به‌ کابرا و شوتی هه‌لگرت و

رو‌ی. پاشا گوتی :

- تەماشاشا كە، من و تۆنەمانكېرى، بەلام ئەم لاوہ ہات كېرى. تۆبلىتى لە
ئىمە دەولەمەند تر بى؟

وہزىر لە وہلامدا گوتى :

- نا ئەو لە ئىمە دەولەمەند تر نىہ. بىگومان خۆشەويستەكەى نەخۆشە و
ئىشتىياى لە شوتىيە.

پاشا گوتى : « با وەدواى كەوين، بزانىن چدەكا. »

وہدواى كەوتن دىتيان لاوہكە شوينىكى چۆلى دىتەوہ، چەقۆى لە گىرفانى
دەرہىنا و شوتى لەت كرد و مى دەبەر خواردن نا، نىوہى خوارد و ئەوى
دىكەشى فرىدا و چەقۆكەشى لە بىر چوو. كە لاوہكە رۆى. پاشا و ہزىر
دانىشتن و لە تە شوتىيەكەيان خوارد. پاشا چاوى بە چەقۆيەكە كەوت،
كاغەزىكى ہىنا دەر و لىتى نووسى: « چۆن ئىرادە بكەى ئاوا دەرئى. » ئەم
نووسراوہى لە پەنا چەقۆكە دانا و لە كەل و ہزىر كەرانەوہ مال.

ئىستا بزانىن لاو چدەكا. دەستى دەگىرفانى راكرد، دىتى چەقۆكەى پى
نەماوہ. كەرايەوہ دىتى لە جىتى خۆيەتى و نووسراوہيەكىشى لە پەنايە.
خويتندىوہ، دە گىرفانى نا و چۆوہ مالى. ئەم لاوہ نە كارى دەكرد و نە دزى.
ژيانىكى بى خەمى دەبردە سەر.

رۆژىك چوہ كن جىرانەكانى و داواى پارەى بە قەرزى لىكردن. چوو بەو
پارەيە ئەسبىكى باش و لىباسىكى جوان و چەكىكى كرى و سوار بوو چوہ كن
پاشاى جىرانى ولاتەكەيان. كاتى پاشا چاوى پى كەوت، وايزانى كورى پاشا و
يا كورى ئەمىرىكە. وەك مىوانىكى بە رىز پىشوازى لىكرد و لە دلى خۆشىدا
گوتى:

- دەبى چ دىاريىەكى بدەمى؟ ئەو كە پىويستى بە پارە و مالى دنيا نىہ.
باشترە كىژى خۆمى بدەمى.

پاشا لىتى پرسى: « كورى كىتى؟ »

- لە وہلامدا گوتى: « كورى پاشاى ولاتى دراوسىتى تۆم. »

- باشە تۆ كورى پاشاى، و ئىستاش دەبىە زاواى پاشا. كىژى خۆى داىە

و زهماوهندی بۆ ساز کرد. دوو سۆ ساڵ تێپه‌ری، پاشا دیتی زاوای جارێکیش نه چۆوه ولاتی خۆی. له‌وه سه‌ری سوڤ ما و له به‌ر خۆیه‌وه گوتی:
- خۆ ئه‌وه بۆ ماڵ و حال نیه. بۆ چی جارێکیش سه‌ر له ماڵ و نیشتمانی خۆی ناداته‌وه؟

رۆژێک نامه‌ی بۆ پاشای ولاتی دراوسی نووسی:

- کورپی تۆ بۆته زاوای من. زیندو و سلامه‌ته. نیگه‌رانی مه‌به‌!»

پاشا نامه‌که‌ی خوینده‌وه و واقی وڤ ما.

- ئاخر من کورپم نیه. کۆ ئه‌و بۆ ئه‌ده‌بییه‌ی کردوه، خۆی کردۆته کورپی

من؟ ده‌بۆ ئه‌م که‌سه زۆر سه‌یر بۆ. چه‌نده به‌ غیره‌ته؟»

پاشان وه‌لامی نامه‌که‌ی نووسییه وه و داوای کرد: «بوک و زاوای بۆ

بنیڕیته‌وه.»

لاویان به زۆری هیناوه کن پاشا. پاشا پیتی گوت:

- به چ غیره‌تیک خۆت کرده کورپی من و بووی به زاوای پاشا.

- پاشا سلامه‌ت بۆ» چون ئیراده بکه‌ی ئاواش ده‌ژی. تۆ خۆت ئه‌م

وشانه‌ت بۆ من نووسی؟» پاشان نووسراوه‌که‌ی خه‌تی خۆی پۆ نیشاندا.

پاشا هیچی نه گوت. به کورپی خۆی قبول کرد و دیسان شایب و زهماوهندی بۆ

ساز کرده‌وه.

بازرگان ۲۵

بازرگانیک بوو به ناوی کهریم. پوژتیک به کاروانیک کالا و شتومه کهوه
پووی کرده ولاتیک دوور. له ریگادا له پهنا کانیهک کاروانی خست. له نیزیک
کانی شوانیک مه‌ری ده‌له‌وه‌راند. بازرگان له شوانی پرسی:

- کهست پیشک دیت که لیباسه‌کانم بو بشوا؟

- ژنی من لیباست بو ده‌شوا. شوان که ناوی نه‌حمه‌د بوو، لیباسه‌کانی
بازرگانی هه‌لگرت و دای به ژنه‌که و گوتی:

- نه‌م لیباسانه بشو و بیانیه‌نه و خوّم بو بازرگانیان ده‌به‌مه‌وه.

ژنی نه‌حمه‌د به ناوی زلیخا لیباسه‌کانی شوشت و چوه‌کن کانی.
ته‌ماشای کرد نه‌حمه‌د مه‌ری بردوته چیا و له وی نیه. بازرگان که چاوی به
زله‌خا کهوت، ئاشقی بوو. نوکه‌ریکی بانگ کرد و گوتی:

- زله‌خا بی‌نه ئیره.

نوکه‌ری زله‌خای برده خپوه‌تی بازرگان، کابرا ده‌ستی کرد به قسان و
سه‌ری گهرم کرد. له‌م به‌ینه دا نوکه‌ران کاروانیان بو رویشتن ناماده ده‌کرد.
ژنی شوانی به زور سواری و شتر کرد و له گه‌ل خوئی برد.

نه‌حمه‌د له چیا گه‌رایه‌وه دیتی نه ژنه‌که‌ی ماوه و نه بازرگان و کاروان. له
جیرانه‌کانی پرسی، نه‌وان گوتیان:

- ژنه‌که‌ت لیباسی بازرگانی بردوونه‌وه و نه‌هاتوته‌وه. بیگومان بازرگان
بردوویه‌تی.

نه‌حمه‌د دوو کوری هه‌لگرت و به دواي بازرگاندا کهوته ری. توشی
روباریکی قول و پان بوو. نه‌حمه‌د یه‌ک له کوره‌کانی له قه‌راخ چوم دانا و

ویستی یه کیان بپه رینیتته وه و دوایه بی ئه وی دیکهش بهریت. له ناو چۆمی دیتی گورگیک مندالعه که ی په لامار دا وبه دان کرتی. ئه حمهد گه رایه وه گه یشته قه راغ و لاقی خلیسکا و مندالعه که ی ئاو بردی.

گورگ که مندالعه که ی رفاند، توشی شوانیک بوو چند سه گی پی بوون. سه گه کان گورگیان په لامار دا. گورگ مندالعه که ی فریدا و هه لات. شوان هه لیگرته وه و گه وره ی کرد.

مندالعه که ی که وته چۆم. ئاو بردی تا گه یشته ئاشیک. ئاشه وان دیتی و گرتیه وه و کردی به کوری خۆی. کور گه وره بوو گوتی:

– بابه ریگا بده بچم کاریک په یدا بکه م. دهمه وی یارمه تیت بده م و تو بحه سیته وه.

ئاشه وان ریگای دا. ئه و کوره ی که شوان گه وره ی کرد بوو، ئه ویش هه ر ئه و کاره ی کرد.

با بزنین ئه حمهد چده کا. دهستی کرد به گریان و هاوار و سه ر لی شتیاو ریگای داگرت. گه یشته ولاتیک که پیش رۆژیک پاشای ئه م ولاته مرد بوو. خه لکی ئه م شاره به گویره ی داب و نه ریت «بازی بهخت» یان هه لده فراند تا له سه ر هه ر که سیک بنیشی، ده بیته پاشای ئه م ولاته. باز له سه ر ئه حمهدی نیشته. خه لک پیان سه یر بوو:

– کابرای ئاوا رهش و روت چۆن ده بیته پاشا. دیاره باز به هه له چوه. ئه حمهدیان برده مالیک و ده رگیان له سه ر داخست. جاریکی دیکهش بازیان هه لفراند. باز شوشه ی په نجه ره ی شکاند و چوو له سه ر سه ری ئه حمهدی نیشته.

خه لک گوتیان هیچ ناکرئ، ئه و هه ر چند بیگانه یه، بلا بیته شا. به مجوره ئه حمهد بوو به پاشا.

رۆژیک دوو لای بو کار هاتنه ئه م شاره. هه ر تکیان هاتنه کن پاشا. یه کیان بوو به به رخوا و یه کیش گوتلکه وانی پاشا.

واز له وان دینین با به رخ و گوتلکان بله وه رینن. بزنین که ریمی بازرگان

چدهكات ؟

كهريم به كاروانه وه گه يشته شارتيك كه نه حمه د پاشاي نه م شاره بوو. ديارى

گه وره ي بو شا برد و گوتى:

- ريگام بده له شارى تو بازرگانى بكه م.

نه حمه د گوتى : « برؤ بازرگانى خو ت بكه و چؤنى دته وي شتى خو ت

بفرؤ شه. نه مشؤش ميوانى من به.

شه و بازرگان هاته كو شكى پاشا و ده ستيان به قسان كرد، به لام كهريم

هر له فيكرى ژنه كه ي دابوو. چونكه هه ميشه له گه ل خو ي دهبرده هه موو

شو ينى. له مالى پاشا زؤر گير نه بوو، ويستى بروا. نه حمه د پرسى:

- بو وا زوو دهرؤ ي؟ دانيشه قسان بكه ين

پاشا سلامه ت بي: خيزانم له گه لمه و ته نيابه و دترسم بترسى.

پاشا گوتى: شوانه كانم بانگ كن. كه هاتن گوتى:

- برؤن له خيوه تى بازرگانى كه ژنه كه ي له وي دا نوستوه، كيشك بكيشن.

رؤيشتن و كيشكيان ده كيشا. يه كيان پرسى :

- تو كورى كيتى؟

- به كورى ئاشه وانم ده زانن. به لام باوكى راستيم شوان بوه و ناوى

نه حمه د بوه. پيم بلئ تو كورى كيتى ؟

- منيش كورى شوانتيكم. به لام ده لين باوكم ناوى نه حمه د بوه و نه يش

شوان بوه.

- دايكت ناوى چبوه؟

- ناوى زله خا بوه.

- دايكى منيش ناوى زله خا بوه.

به لام زليخا له خيوه ت دا نه م قسانه ي گوي ليده بوو.

پاشان يه كيان له ويترى پرسى:

گونه كه ت ناوى چ بوه؟

- چه يده ر به گ.

- ناوی گونده که ی منیش حهیدەر بهگ بوه.

- جیرانه که تان ناوی چبوو؟

- ئاسۆیان پیده گوت؟

- که وابوو ئیمه براین.

ژنی بازرگان که ئەو قسانه ی بیست، هەر تکی بانگ کرد و پرسى :

چیرۆکی خۆتان بۆ من بگێرنهوه.

ئەوان گوتیان : چۆن باوکیان وه دوای بازرگان که وتو و چۆن یهکیان

گورگ بردوو یه و یهکیان ئاو بردوو یه، شوان و ئاشه وان گرتوو یان نه وه.

زلیخا دهستی به گریان کرد و گوتی :

- من دایکی ئیوه م و ئیوه ش کورپی من! پاشان چیرۆکی رفا ندنی خۆی

بۆ کورپه کانی گێراوه.

هەر سێک یه کتریان له ئامیز گرت و یه کتریان ماچ کرد و دهستیان به

قسان کرد و لای به یانی خهویان لیکه وت.

بازرگان که راوه و دیتی دوو لای له ئامیزی ژنه کهیدا نوستوون. به غار

که راوه بۆ کن پاشا و گوتی :

- ئەوانه کین که نار دووتن کیشک له خپوهتی من بکیشن. ئەوانه له رێگر

خهرا بترن.

پاشا به سه ر سور مانه وه پرسى :

- چبوه، چقه و ماوه؟ بۆ هاوار ده که ی!

که ریم گوتی: وهره خۆت بیان بینه و بزانه چۆنه.

چوون پاشا دیتی: هەر تک کیشکچی ده ئامیزی ژنی بازرگاندا

نوستوون. پاشا توره بوو، جنیوی پیدان.

زلیخا گوتی:

- ئە ی پاشا، جنیو مه ده. من ئیستا بۆت ده گێرمه وه، ئەم دوو لایه کورپی

خۆم. من ژنی شوانیک بووم، ناوی ئەحمه د بوو، ئەم بازرگانه منی رفا ند و له

که ل خۆی برد.

پاشا گوتى:

- كه وايه ههموو وهرنه كۆشكى من تا مهسهلهكه روون بېتهوه و ههموان دادگايى بگهم.

چوونه كۆشكى پاشا و به جيا پرسىاريان له لاوهكان كرد، قسهكانيان وهك يهك بوون.

پاشا گوتى:

- كۆنه لىباسهكاني منيش بېن ئهوانهئى كه ههوهل رۆژ هاتمه ئيره و له بهرم دابوون.

لىباسهكانيان هينا، زليخا كه ديتنى، دهستى كرد به گريان و گوتى:

- ئهوانه لىباسى ئهحمهدى مېردى من.

پاشا گوتى:

- راسته. ئهوانه لىباسى من و منيش ئهحمهدى مېردى تۆم.

ههر لهوئى بازركانيان كوشت . ئهحمهه پاشا و ژن و كورپهكاني پيگ شاد

و شوكر بوون.

ئەحمەد و گوليزار ۲۶

ئەحمەد بوو بە دوكتور و چۆرە شارەكەى خۆى. دوكتورىكى باشبوو. لە فيكرى ئەو دابوو كە نەخۆشەكانى زياد بكەن. بەلام ئەو تازە كار بوو، كەس نەيدەناسى و بۆ دەرمان كەس نە دەچو لەى.

رۆژىك ئەحمەد بە كوچە دا دەروى بيستى جارچى جار دەكىشى و دەلى: - ئەى خەلكىنە! كورى پاشاى ولاتى مەغرىب زۆر نەخۆشە! ھەر كەس بتوانى چاكى كاتەو بە قەد گراناىى خۆى ئالتونى دەدەنى. ئەحمەد لە دلى خۆيدا گوتى:

- من دەبى زانستى خۆم لە پزشكىدا لە و نەخۆشە نیشان بەم. ئەگەر بەختم ھەبى و دەرمانى بكەم، ناوبانگ دەر دەكەم.

ئەحمەد بريارى دا بچى ھىزى خۆى تاقىكاتەو. كىزىكى رەفىق بوو بە ناوى « گوليزار » پىكەو دەرسیان خويند بوو. يەكترىان خۆش دەويست. كاتى ئەحمەد خۆى بۆ سەفەر ساز دەكرد، گوليزار پرسى:

- ئەحمەد بۆ كوئى دەچى و من بە تەنيا بە جى دىلى؟
ئەحمەد گوتى: « تۆ دەزانى من دەبى كار بكەم تا بناسرىم. زوو دەگەرئەمەو.

ئەحمەد مالاواىى لە گوليزار كرد و بەرەو ولاتى پاشاى مەغرىب كەوتە رى. گەيشتى و كورى پاشاى تەماشىا كرد و دىتى تاقە عىلاجى ئەوئەى كە بچىتە كوئستان وھەواى ئەوئى ھەلمزى. بە ھەلكەوت ولاتى ئەحمەد كوئستانى بەرز و ئاو وھەواى سازگارى ھەبوو.
ئەحمەد بە پاشاى گوت:

- کوره‌کەت لە گەڵ من بنێره، ببه‌مه ولاتی خۆم. لە کویتستانه‌کانی ئه‌وێ،
کوره‌کەت چاک ده‌بێته‌وه.

پاشا رازی بوو. کوره‌کەیی ئه‌وه‌نده لاواز و بێ هێز ببوو گواستنه‌وه‌ی بۆ
شوینتیکی دیکه مه‌ترسی هه‌بوو. ئه‌حمەد به زه‌حمەت کوری شای برده ولاتی
خۆی. لە گەڵ گولیزاری دۆستی، ده‌ستیان کرد به ده‌رمانکردنی. زه‌حمه‌تیکی
زۆریان کیشا تا نیشانه‌ی چا بوونه‌وه‌ی ده‌ر که‌وتن. زۆری پینه‌چوو کوری پاشا
ساغ بۆوه. دیتیان کاتی ئه‌وه هاتوه که کوری پاشا به‌رنه‌وه ولاتی خۆی. له
پیشدا که‌سیکیان نارد خه‌به‌ر بۆ پاشا به‌ری که کوره‌کەت چاک بۆته‌وه و ئه‌وا
له گەڵ دوکتۆر دیته‌وه.

پاشا که ئه‌و مزگینیه‌ی پیگه‌یشت، له گەڵ خه‌لکی شار به ده‌هۆل و زورنا
به پیشوازیانه‌وه چوون. ئه‌وانیان هینا کۆشک و باشتترین ژووریان دانێ.
پاشا به ئه‌حمەدی گوت:

- هه‌رچی ده‌خوازی داوا بکه!

- پاشا سلامه‌ت بێ هیچم ناوێ، له ئه‌نجامی چاک کردنه‌وه‌ی کوری تۆ،
ئێستا ناوبانگم ده‌ر کردوه و خه‌سته‌خانه‌ی خۆم هه‌یه.

هه‌ر چه‌ند پاشا پتی داگرت، ئه‌حمەد هیچی وه‌ر نه‌گرت و گه‌راوه بۆ
شاری خۆی. له گەڵ گولیزار کاریان ده‌کرد و خۆیان بۆ شایی و زه‌ماوه‌ند
ئاماده ده‌کرد. به‌لام رۆژیک ئه‌حمەد نامه‌یه‌کی له پاشای مه‌غریبه‌وه پیگه‌یشت
که بۆی نووسیوو:

- ئه‌ی ئه‌حمەد زوو خۆت بگه‌یینه ئێره، کوره‌کەم زۆر نه‌خۆشه و له جاران
خه‌راپتره.

ئه‌حمەد نامه‌کە‌ی خوینده‌وه سه‌ری سور ما. پتی وابوو که دوا‌ی ئه‌و
ده‌رمان و چا کردنه‌وه‌یه، نه ده‌بوا‌یه نه‌خۆش بێته‌وه. ئه‌حمەد به‌ره‌و ولاتی
مه‌غریب که‌وته ری. ته‌ماشای کرد هه‌موو له‌شی کوری پاشا ساغ و سه‌لیمه.
به‌لام نه‌خۆشیشه. جاریکی تر به پاشای گوت:

- هیچ عیلاجی نه‌یه. ده‌بێ دیسان له گەڵ من بێته‌وه کویتستانه‌کانی ولاتی

من. ئەحمەد كورپى پاشاى له گەل خۆى برد و بەلام له گەل گوليزار هەر چى دەيانکرد، باشتەر نه دەبوو.

جاريك ئەحمەد به تەنيا چوه كن نهخۆش و لىي پرسى:

- راستيم پى بلى، چشتيک نارەحەتت دەکا. بۆ چى داو و دەرمان چارت ناکا؟

كورپى پاشا هيچى نهگوت. تەنيا هەناسەيهكى هەلکيشا. ئەحمەد پرسيارهکەى دوو پات کردهوه. كورپى پاشا رەنگى له شەرمان سوور هەلگهرا و له وهلامى ئەحمەد دا گوتى:

- ئەم کيزهى له گەل توو دەرمانم دەکا. ئاقل و هيزى لى بريوم. ئەحمەد تىي نهگەيشت. گوتى:

- ئەگەر ناتەوئى، ئيتر با نهيه ته لات.

نهخۆش ترسا و گوتى: «نا. نا. ئەگەر نهيه هەر به جاريك له بهين دەچم.

- بۆ چى؟

له وهلامدا گوتى: «خۆشم دەوئى. ئەوهى له دلّم دابوو پيم گوتى. چونت پى باشه وابکه.

ئەحمەد کهوته فيکر و گوتى:

- دەبى لهم بارهوه يارمهتى بهم کورپه بکه، دەنا چاک نابيتهوه.

ئەحمەد به كورپى پاشاى گوت:

- گوئى بدهيه. گوليزار نه خوشكى منه و نه كچى منه و نه ژنى منه، ئەو له ئاست منهوه بيگانهيه. ناتوانم له جياتى ئەو وهلام بدهمهوه. قسهى له گەل دەکهم و ديم وهلامت دەدەمهوه.

ئەحمەد به نارەحەتى چوه كن گوليزار، بەلام نهيتوانى دەست بهجى له گەلى باسبكات. ئاواى دەست پيکرد:

- ئەى گوليزار ئيستا چەند ساڵه پيکهوه کار دەکهين، هەميشه دوو

رهفيقى سەر کهوتوو بووين، يهکترمان خۆش ويستوه، کهس نهيزانيوه ئيمه خوشک و براين يا دلدارى يهکترين.

گوليزار گوتى : « ئەو قسانە راستە، بەلام دەتەوئى بېژى چە؟»

- دەمەوئى پېكەوۋە خوشك و برا بېن!

گوليزار رەنگى گۆرا، نەيتوانى ھېچ بلى. پاش چەند دەقىقە ھاتەوۋە سەر

خۆ و گوتى :

- ئەحمەد ئەگەر تۆ منت وەك خوشك خۆش دەوئى، قەي ناکا، تۆ براى

منى! بەلام پېم بلى بۆ چى ئەم مەسەلەت ھېنا گۆرى و دەتەوئى بلى چى؟

ئەحمەد گوتى: «تۆ دەبى شو بە كۆرى پاشا بکەي.»

گوليزار گوتى: «عیلاج نیه، من لە بەر خاترى تۆ ئامادەم بېمە ژنى

كۆرى پاشا!»

ئەحمەد گوتى: «ئەو لاوئىكى ئاقل و مېھرەبانە، كۆرى پاشايە، لە ھەموو

بارئیکەوۋە وەزعت باش دەبى. من سەبارەت بەم رازى بوونەت سوپاست دەکەم.»

پاش ئەم گەفتگۆیە ئەحمەد چوۋە کن كۆرى پاشا و گوتى:

- ھەموو شت بە دلى تۆیە، گوليزار رازىبوۋە. كۆرى پاشا بە بېستنى ئەم

قسەيە چاوى گەشانەوۋە و روومەتى سوور ھەلگەران و لەشى سوک بوو، لە جى

ھاتە دەر و گوتى :

- داخوا دەتوانم رۆژئىك تۆلەي چاکەي تۆ بدەمەوۋە.

پاش چەند رۆژ كۆرى پاشا بە يەكجارى چاک بوۋە، ئەحمەد ئاھەنگى

شايى و مارە كەردنى ئامادە كەرد و پاش مارە و زەماوۋەند. ھەر سېكيان،

ئەحمەد و گوليزار و كۆرى پاشا بەرە و مەغرىب كەوتنە رى. مزگىنى ھاتنەوۋەي

كۆرى پاشايان بۆ بابى برد و گوتيان:

- ئەحمەد كۆرەكەتى چاک كەردۆتەوۋە و ژنىشى بۆ ھېناوۋە!

پاشا كەيف خۆش بوو، چوۋە پېشوازيان و جېژنىكى بەر بلاوى ساز كەرد

پاشان بە ئەحمەدى گوت:

- نازانم چۆن چاکەي تۆ بدەمەوۋە، ھەرچى دەتەوئى لە مالى من بخوازە.

ئەحمەد گوتى :

- پاشا سلامەت بى، من ھېچم ناوئى. ئىستا لە سايە كۆرەكەت لە تۆ كەمترم

نيه.. مالآوايى خواست و بۆ ولاتى خۆى گه رايه وه. گه يشته وه شار ديتى
هه رايه كى سهيره . نه حمه د كه وته فيكره وه و توشى مندا لىك بوو، پرسىارى
ليكرد و گوتى:

- رۆله گيان چ قه وماوه؟

- ده لىتى چقه وماوه ؟ سى رۆژه خهسته خانهى نه حمه د ده سووتى، به
جارى بۆته خۆله ميش.

نه حمه د به بيستنى نه وه خه به ره رهنكى گۆرا و نه ژنۆى له رزين و ده له
كوتهى گرت و هه ر له وى دانىشت. فيكرى كرده وه كه له م شاره جگه له من
نه حمه دى ديكهى تيدا نيه. بيگومان خهسته خانهى من ناگرى گرتوه. به
زه حمه ت خۆى گه يانده خهسته خانه و ديتى دارى له سه ر به ردى نه ماوه.
كاو لىك نه بى چيترى لى نيه.

- ئىستا چبكه م. بچمه كوئى، جيگا و ريگام نيه. كى يارمه تيم ده دا؟ له و
فيكرانه دا كورپى پاشاى هاته وه بىر و گوتى:

- ده چمه كن نه و تا يارمه تيم بدا.

نه حمه د ئىتر پارهى نه ما بوو. لىباسه كانى فرۆشت و بۆ لاي ولاتى كورپى
پاشا كه وته رى. ريگايه كى دوور بوو. چهند رۆژ نه هيچى خوارد و نه خۆى
شويشت و نه هه سايه وه. كه سيك ته ماشاى كرد بايه، نه يده زانى كه نه وه
دوكتۆره. لاي وابوو شوانى كه ساله هاى سال له چيا بوه و ئينسانى نه ديوه و
بۆته وه حشى. ميشيش لىتى دوور ده كه وتنه وه. به م سه ر و سىمايه چوه مالى
كورپى پاشا. له دووره وه ديتى گوليزار و كورپى پاشا له بهر په نجه ره ويستا و
وقسان ده كه ن. كه نه حمه د يان بينى په نجه ره يان پتوه دا و رۆيشتن. نه حمه د
پتى سه ير بوو. له دلدا گوتى:

- نهى خودا.. بۆچى وايان كرد. بيگومان منيان نه ناسى!

نه حمه د چوه پيش و به ده ركه وانى گوت:

- برۆ به كورپى پاشا بللى كه نه حمه دى دوكتۆر داوات ده كا.

ده ركه وان چوو به كورپى پاشاى گوت. له وه لامدا كورپى پاشا گوتى:

- پیتی بلی کاتی نیه و نایه ته لای و ئیتر چی له من دهوئی؟»
 ده رکه وان گه رایه وه و په یامی کوری پاشای پیگه یاند. نه حمه د که نه وه ی
 بیست به جارئ تیکچوو، نه یده زانی چبکا. لیباسیشی نه مابوو که بیفرووشی
 و پاره ی نه و خه رچی سه فه ر بکا و بگه ریته وه. گوئی: « با بچم عه مبالئ بکه م.
 چوه له نگره گای که شتی و دهستی به عه مبالئ کرد. ماوه یه کی زۆر خه ریکی
 عه مبالئ بوو. رۆژیک دوو پیاوی گهنج به دوو سندوقه وه هاتن و لیتیان پرسى
 - چه ندهت بدهینی نه و سندوقانه به ریه نه و شوینه که نیشانت ددهین.
 نه حمه د گوئی: سکه یه ک.

نه وان گوئیان: دوو سکه ت ددهینی سندوقه کان به ره فلان جی و له وی
 چاوه پروانی ئیمه به.

شوینه که یان به نه حمه د نیشاندا و نه ویش سندوقه کانى برد و له وی
 چاوه پروان ویتستا. تا رۆژئاوا له وی بوو، خاوه ن سندوق نه هاتن، شه و درنگ
 بوو، ناچار سندوقه کانى برده ژورره که ی خوی و به یانی دیسان هاته وه نه و
 جیگایه. و تا شه و چاوه پروان بوو که س نه هات. نه حمه د سی رۆژان نه وه کارى
 بوو که س په یدا نه بوو. رۆژى چواره م سندوقه کانى برد و سه رى هه لگرتن
 ته ماشای کرد یه کیان هه مووی ئامرازى دوکتۆریه و نه وى دیکه یان پره له
 ئالتون و جه واهیرات. نه حمه د گوئی: « خه راب نیه. راست نه م شته یه که
 پتویستم پتیه تی.»

هه ر نه و رۆژه به ره و ولاتی خوی گه رایه وه. دهستی کرد به دروست کردنى
 خهسته خانه، راست وه ک خهسته خانه ی پیشوو. به لام قهت رهفتارى گولیزار
 و کورى پاشای له بیر نه دهچۆوه. له فیکرى نه وه دابوو که چۆن بیانبینی و
 نه وه ی له دلئى دایه پتیا ن بلی.

رۆژیک ویستی هیندی که س داوه ت بکا، داوه تنامه ی بۆ هه موان نارد.
 میوان کۆ بوونه وه، کورى پاشا و گولیزاریش هاتن. له دهورى سفره کۆ
 بوونه وه. نه حمه د هه ستا و ئیجازه ی قسه ی خواست. نه وه ی له نیتوان نه و
 کورى پاشا و گولیزاردا روویدا بوو، هه مووی باسکرد. که ته واو بوو، میوانان

ويستيان هر لهوئ گوليزار و كورپ پاشا بكوژن. به لام كورپ پاشا گورج
راست بووه و جامي خوئ هه لينا و رووي كرده خاوهن مال و گوتي :

- ئهئ ئهحمهه! داخوا بهو سهه و ريش و ليباسهوه هاتبايه مالي من،

خوت نارعهه نه ده بووي؟

- به لي.. شه رم ده كرد. به لام ئاخر ئهه و روزه به دبه ختي يه قهئ گرتبووم

- منيش بوئه ئهه و روزه ريگام نه داي، تا ههست به شه رم و خه جاله تي

نه كهئ. ئهه دوو لاهوي كه سن دووقه كانيان دا به تو، من و گوليزار بووين،

ويستمان كارئك بكهين كه تو نارعهه نه بي. و شه رم نه تگرئ. ئيستا خوت

داوه ري بكه و بزانه كارئك باشمان كرده يا خه راب.

كاتئ كورپ پاشا قسه كانئ ته واو كرد هه موو به سلامه تي ئهه

خوارديانه وه. كورپ پاشا خوشكيكي جوانئ هه بوو دايان به ئهحمهه و ئه وان

به ئاواتئ خوئان گه يشتن و داستاني ئيمهش ته واو بوو.

چاکه و خه رابه ۲۷

پاشایه ک هه بوو، رۆژیک چوه راو. له سه رینگا پیره پیاویکی دیت به ناوی « خانۆ » کۆله داریکی به پشتیوه بوو. پاشا گوتی :

- تۆ ئیستا پیر بووی، بۆ چما ژن و مندالت نین له جیاتی تۆ کار بکهن؟
- نا دهبی خۆم کار بکهم. قهرزی خۆشم بدهمه وه و هیندیکیش به قهرز بدهم به هیدیکه.

- به کی قهرزدارى و به قهرز بدهی به کی ؟
- دایک و بابم هیشتا زیندوون، دهبی کار بکهم تا قهرزی ئه وان بدهمه وه. به منداله کانیشم قهرز بدهم تا ئه وان پاشان بدهنه وه.

پاشا قسه کانی خانۆی لی خۆش هات. پیتی گوت:
- دهبی هه موو رۆژى سه عاتیک بییه لای من تا قسان بکهین.
خانۆ هه موو رۆژى ده چوه کن پاشا. شا قسه کانی خانۆی پيخۆش بوو، هه موو رۆژى مستیک زیری ده دایه.

پاشا وه زیریکی حسودی هه بوو. وه زیر دیتی پاشا خانۆی له و خۆشتر گهره که و مه رحه مه تی له گه ل ئه وه له زیادیه، ویستی کاریکی وا بکا که پاشا خانۆ بکوژی و یا ده ری بکا.

چهند مانگی پیچوو وه زیر له قه سدی خۆی په شیمان نه بۆه. واته نه هیشتنی خانۆی له نییه ت دابوو.

رۆژیک خانۆ به پاشای گوت:

- ئه ی پاشا. هه میسه له گه ل چاکان چاکه بکه، به لام له گه ل خه رابان، خه رابه مه که.

پاشا پرسى بۆچى ؟

- چونكه خەرابەى فيكر و كرده وەيان بۆ ئەوان بەسە. پاشا ئەو قسانەى بە دل نە بوو ئىتر خانۆى بانگ نە كرد.

چەند مانگىك پىچوو. رۆژىك چەند ميوانى ولاتى دراوسى هاتنە كن پاشا. پرسىارى زۆريان لىكرد و وەلامى دانەو. وەبىرى هاتەو كە ئەم وەلامانە لە خانۆ فىر بو. بە خۆى گوت :

-باشە دۆستايەتى ئىمە بۆ تىكچوو؟

كاتى رووداو كەى وەبىر هاتەو، خۆى بە تاوانبار زانى. بە وەزىرى گوت كە دەست بەجى خانۆى بۆ بانگ كات.

وەزىر كە بە دەر كردنى خانۆ شاد ببوو، ئىستا نارەحت بوو، ديسان كەوتە بىرى پىلان نانەو تا خانۆ لە بەين بەرى.. بەلام بە ناچار چو كە خانۆ و گوتى: « پاشا ئىمشە و چاوه روانتە.»

پاشان گوتى:

- با ئىستا بچىنە مالى ئىمە. چەند سالە يەكتر دەناسىن، جارىك نە هاتوو يە مالىمان.

خانۆ لە گەل وەزىر چو مالىان. وەزىر بە كەباب و سىر و ماست ميواندارى كرد. سىرىكى زۆرى دەماستەكەى كرد و بە خانۆى گوت: « تۆ دانيشە ئىستا دەگەر ئىمەو.»

وەزىر خانۆى بە جىهتت و چو كە پاشا و گوتى :

- نازانم بۆ خانۆت خوش دەوى و بانگى دەكەى؟

پاشا گوتى: « پياوئىكى ئاقلە بۆ دۆستايەتى نەكەم؟»

وەزىر گوتى :

-دەزانى خانۆ لە هەموو شوئىنى بلاوى كردۆتەو كە پاشا بۆگەنى لە

زارى دىت.

پاشا تورە بوو گوتى :

- ئەگەر دەر كەوى راست دەكەى، فەرمان دەدەم دەست بە جى سزاي

بدەن.

شەو کاتى خانۆ ھاتە کن پاشا، شا زۆر نيزیک لای دانیشت. ھەر چەندى پاشا لىي نيزیک دەبوۆ، خانۆ خۆى لى دوور دەخستەو، جگە لەو دەستیشى بە زاریەو دەگرت. پاشا لە دلدا گوتى:

- دياره وهزير راست دهکات

پاشا بە گوێرەى داب ھەموو جارێ، کاتى خانۆى بانگ دەکرد، کە دەھات بڕوا نووسراوێكى دەدایە بۆ خەزینە دار تا چەند سکەپەکی بداتى. ئەم جارەش یاد داشتێكى دایە و گوتى:

- بیدە بە خەزینەدار. لە یاد داشتهکە نووسرا بوو: « ھەر کەسێک ئەم یاد داشتەت بداتى، دەست بە جى ئیعدامى بکە و جنازەکەشى لە دەروازەى شار ھە لاوہسە و لە سەر سینگی بنووسن: «ئەو چارە نووسى کەسێکە قەدرى چاکە نەزانى.»

وہزير لە پەنجەرەى مالى خویان دیتی کە خانۆ بە نامەپەکەوہ لە کۆشكى شا ھاتە دەر. وایزانی کە دیسان لە خەزینەدار پارە وەر دەگرى. تەماعى ریکەوت و چوہ نيزیک خانۆ و گوتى:

- ئەى خانۆ، تا ئیستا پاشا زيرپىكى زۆرى داوہ بە تۆ. وەرە پیاوہتى بکە و ئەم نامەپە بدە بە من، با ئەمجار من پارەکە وەر بگرم.

خانۆ گورج نامەکەى دا بە وەزير. وەزير بە خۆشپەوہ چوہ کن خەزینە دار و نامەکەى دایە. خەزینەدار نامەکەى خویندەوہ و بانگی « جەلاد » ی کرد

جەلاد گورج خۆى گەیاندى. خەزینە دار گوتى: « بە فەرمانى پاشا لە سەرى بدە! »

ھەر چەند وەزير پاراوہ، خەزینە دار مۆلەتى نەدا و گوتى: « من دەبى فەرمانى شا ئیجرا بکەم. »

جەلاد لە سەرى وەزيرى دا و جەنازەکەيان لە دەروازەى شار ھەلاوہسى. خەبەريان بە شا دا کە جەنازەى وەزير لە دەروازە ھەلاوہسراوہ. شا ئەمرى کرد خەزینە دار بێن. خەزینە داریان ئامادە کرد و پرسىاریان لیکرد. خەزینە

دار گوتی:

- ئەى قىبلەى عالەم ! خۆت ئەمرت کرد بوو.
ئەمجار پاشا گوتى: خانۆ بىنن و لىى پرسى :
- کاتى له کن من دانىشتبووى، بۆ چى به دەسره زارى خۆت دەگرت.
خانۆ حکايەتى سىر خواردى مالى وەزىرى بۆ گىراوه. پاشا که ئەوهى
بىست گوتى :
- هەقت بوو. لەگەل خەرابان نابى خەرابە بکەى، چونکە هەر خەرابەى
نیهت و کردەوهيان بۆيان بەسە. دىتت که وەزىرى خەراب چۆن بە سزای خۆى
گەيشت.

دوو کوپر ۲۸

رۆژى کوپرىک بە رىگا دا دەروى چاوساخىکىش بە دواى ئەو دا رىتى
داگرتبوو. کابراى چاوساخ چەمەدانىكى پىبوو، هپندى لىباس و کەوش و
شتى بۆ مالى کرىبوو. لە پشتەوهى کوپرهکه دەرويشت و گوتى با ئەم کوپره
تاقى کهمەوه بزائم چ پياوئکە. دەلین کوپر راست نىن. بزائم ئەم قسەيه راستە.
چاوساخ دارىكى دەست دايە و دەعەرزى دەکوتا و بە کوپرهکهى گوت:
- برا گيان من کوپرم چاوساخىم بکە و لە گەل خۆتم بەره.
- پەنا بۆ خوا. خۆم کوپرم، تۆ بۆ کوپر بەرم؟
- بۆ کوپر دەچى، منيش بەره. دەستى لە کوپر هەلنەدەگرت و ئاخرهکهى
پتکەوه رىک کهوتن. برىک رۆيشتن. چاوساخ گوتى
- برا گيان! ئاگات لەو چەمەدانەى من بى، تا دەست بە ئاو دەگەيتم.
نەوهک يەکىک بى و بىبات،
کوپره گوتى: « برۆ برام. برۆ دلتيا بە.

کابرای چاو ساخ چوو له پشت داریک خوئی مات کرد و ناگای له کویره بوو. دیتی کویره چه مه دانی کرده وه نیوه که هی کوئی وه تا بزانی چی تیدایه. پاشان هه لیگرت و له ریگا لایدا و گوئا خوئی شارده وه. کابرای چاو ساخ له پشت داره که هاته دهر و چوه جیگای چه مه دانه که و بانگی کرد:

- براهم له کوئی، ناتبینم. کویره بیدهنگ بوو.

- جاریکی تریش بانگی کرد و گوئی:

- برام من کویرم، بهد به ختم، گه داییم کردوه و هیندی شتم بق مندالان کریوه. به زه بیت به من دانایه؟

کویره بیدهنگ بوو، وه لایمی نه دایه وه، کابرای چاو ساخ به ردیکی دهست دایه و گوئی: «ئه هی خودای گه وره، ئه م برده به سه ری برای کویرم دابده. له کویره هی وه نیزیک که وت به رده که هی توند له پشتی دا. کویره هاواری کرد و گوئی:

- خودا درۆزن بگری، ئاخر کویر چۆن ده توانی به ردی ئاوا بوه شینی.

محەممەد لە گەڵ سێ برادەری خۆی سوار بوون کە بچنە حەج. ماوەیەک بە رێگا دا رۆیشتن، ئەسپی محەممەد وەستا. بە رەفیقانی گوت: « ئێوه برۆن، خواتان لە گەڵ. من لە گەڵ ئێوه دەر ناچم.

ئەوان رۆیشتن. محەممەد لە ئەسپ دابەزی و زینی لێکردەوه و بەرەلای کرد بلەوه‌ری. پاشا حەسانەوه، ئەسپی زین کردەوه و سوار بوو کەوتە رێ. گەیشتە چادری سەحرا نشینان. لە چادریک نیزیکی بۆوه و دیتی ژنیکی لە پیش چادەرکە دانیشتۆه. محەممەد راوەستا و سلۆی کرد و گوتی: « میوان رادەگری؟»

- میوان خۆشەویستی خودایه، فەرمو بە خێر هاتی. محەممەد دابەزی. ژن ئەسپی لێ وەر گرت و ئەسپەکه‌ی لە مەزرایه بەستەوه، گەرایه‌وه لبادیکی بۆ رابخست و ئاوی هینا دەست ولاقانی بشوا. پاشان نانی هینا و پیکه‌وه نانیاں خوارد و محەممەد پرسى:

- ئایا پیاوت لە مائى ههیه؟

ژنه که گوتی. تۆ چکارهت به‌وه داوه، تۆ میوانی. هاتووێه ئەم چادره. چکارت به‌وهیه که پیاو لە مائى ههیه یان نا؟

شەو جیگای بۆ رابخست و هەر تکیان چوون بخه‌ون. نیوه شەو محەممەد وه خه‌به‌ر هات و چوه سەر جیگای ژنه‌که.

ژن به محەممەدی گوت:

- تۆ لێره میوانی، برۆ بخه‌وه، بۆ هاتووێه ئێره. ئەگەر مێرده‌که‌م هاته‌وه، ئیجازه‌ی لێ وەر ده‌گرم، ئەگەر ئەو رێگای دا، وەر له گەڵ من بنوو.

محهممه د چؤوه سهر جيگاي خؤى و تا بهياني لىي نوست، بهياني كه ههستا گوتى:

- ئهسپهكه م له كوئيه، دهمه وي برؤم.

- راوهسته. له پيشدا نان بخؤ و دوايه برؤ.

ناني بؤ هينا و محهممه د ناني خوارد و ديتى پياويك به سواري ئهسپ و تفهنگ دهشانيدا، له پيش خيوت دابهزي، ژنهكه ئهسپى لى وهر گرت، محهممه له ترسان زراوى چوو. ژنهكه به ميتردهكهى گوت:

- دويئى شهو ميوانهكه مان دهويست له گه ل من بنوي. من گوتم ميتردهكه م له مال نيه، كه هاتوه ئيجازه له و دهخوالم.

ميتردى ژنهكه بيدهنگ بوو. محهممه د گوتى:

- ئهسپهكه م له كوئيه، دهمه وي برؤم.

- راوهسته. من تازه هاتوومه وه، با پيکه وه نانئى بخوين و دوايه برؤ. جاريكى تر دانيشتنه سهر سفره و پاش خواردن محهممه د داواى ئهسپهكهى كرد. خاوهر مال گوتى:

- ئيستا ههر ماست و ههنگوينمان خواردوه. راوهسته بهرخيک بکوژينه وه و بيكهينه كه باب و دهخيون و ئهمشه ويش لاي ئيمه به و پاشان برؤ. محهممه د ناچار گير بوو. بهرخيان كوشته وه و كه بابياب خوارد و جتيان بؤ محهممه د راخست و خاوهر مال گوتى:

- برؤ له گه ل ژنهكهى من بخه وه. من له جيگاي تو دهنووم،

- نا، ژنى تو دايك و خوشكى منه. بهياني محهممه د زوو ههستا و ويستى سوار بى و بروا.

خاوهر مال گوتى:

- راوهسته. نان بخؤ و برؤ. پاشان به ژنهكهى گوت: « نان و گوشتى سوره وه كراو بؤ ميوان ناماده بكه له گه ل خؤى بهرى. » محهممه د كه له ترسان نارامى نه بوو، مالوايى له خاوهر مال كرد و له خيوت چوه دهرى. ديتى ئهسپهكهى زين كراوه و خورجينيكي پر له خواردهمهنى له پاشتهركى بهستراوه. سوار بوو

که و ته ری.

ئەوش بلیم که محەممەد زۆر دەولەمەند و خاوەنی چەند دوکان بوو. پوژیک له پیش دوکانی خۆی ویتستا بوو دیتی دوو کەس دەستی ژنیکیان گرتو و رایدەکیشن. محەممەد ژنەکە ی ناسیەوه. ئەو ژنە بوو که له خێوەت میوانیان ببوو.

محەممەد پرسى :

- ئەو ژنە ی بۆ کوێ دەبەن؟

گوتیان ئەو ژنە پیمان قەرز داره و له جیاتی قەرزی خۆمان دەیبەین.

- قەرزهکە ی چەندە ؟

- سەت لیره.

- وەرن ، ئەوه سەت لیره ، وازی لێ بێنین.

محەممەد ژنەکە ی بردهوه مالتی و به خیزانی گوت: « ئەو ژنە خوشکی

منه. لیباسی تازە ی بدەیه و نان و خواردن و با له مالتی ئیمه بی.»

سالتیک به سەر چوو پوژیک محەممەد دیتی دوو پیاو دەستی کەسێکیان

گرتو و رایدەکیشن. محەممەد پیاوهکە ی ناسی.

پرسی بۆ کوێ دەبەن؟

گوتیان دوو سەت لیره مان پێ قەرز داره و له جیاتی قەرزی دەیبەین.

محەممەد دوو سەت لیره ی دانئ و کابرای نەجات دا و بریدیەوه مالتی.

ناردییه حەمام و لیباسی جوانی دەبەر کرد و پاشان بریدیە دوکان و گوتی :

- له م لایه من دەفرۆشم و لهو لاش تو بفرۆشه. پاش ماوهیهک گوتی:

- دەمەوی ژنت بۆ بێنم.

- خۆت دەزانی. چۆنت پێباشه وا بکه.

- خوشکیکی زۆر جوانم ههیه دەیدەم به تو. ئەوهش بلیم که ژن و میرد

هیچیان محەممەدیان نه ناسیه وه.

محەممەد کابرای برده کن ژنەکە ی و یهکتریان ناسیهوه و زۆر خوشحال

بوون

میرد له ژنهکههې پرسې: «تو چوڼ کهوتیه ئیره»،

ژن گوټی: «سه ت لیره ی دا به قهرز دارهکان و منی نهجات دا.»

میردهکەش گوټی: «بو رزکاری منیش دوو سه ت لیره ی دانئ. ژن و میرد
حهوت سالان له مآلی محهممه د گیرسانه وه. روژیک پیاوه که به ژنهکهه ی گوټ:
- ئیمه ئه وه ههوت ساله بو ئه رباب کار ده کهین. تو بلئی بای سیسه ت
لیره کارمان نه کرد بی.؟

به لام محهممه د له چیا به کی نیزیک شوینه کهه ی خوئی، خیهو ته کی هه لدا.
میگه له مهر و ره وه ئه سپ و مآلآتی له گه ل فهرش و لیباس و خوارده مه نی برده
وینده ری.

روژیک میردی ژنه که به محهممه دی گوټ:

- ریگامان بده برۆین. محهممه د به ژنه کهه ی گوټ نان و که باب و
خوارده مه نیان بو ریگا بو دانئ. پاشان سواری ئه سپی کردن و بردنی بو ئه و
کیوه. ژن و میرد چاویان به میگه له مهر و ره وه ئه سپ و فهرش و شتی مآلی
کهوت. محهممه د گوټی:

- نه و شتانه هه موو بو ئیوه ن. ههوت سال کارتان بو من کرده، نه وهش
پاداشی کاره که تانه. مآلآوی لیکرد و رویشت.

پیاوه که له دلئ خویدا گوټی:

- چوڼ چاکه ی نه و پیاوه بده مه وه، باشتره بیکوژم و له شه ری نه م
هه قناسیه نه جاتم بی.

سه ری ئه سپی باداوه و بانگی محهممه دی کرد و گوټی: بوسته.

محهممه د له مه به سستی گهیشت و راوه ستا. کابرا لئی وه نیزیک کهوت و
گوټی:

- تو نه و هه موو چاکه ت له گه ل من کرد. ئیستا چوڼ تو له ی بکه مه وه. ده بی
بتکوژم و له ژیر باری نه م چاکه یه خو م رزگار بکه م.

- چما تو من ناناسی؟ من نه و که سه م که میوانی تو بووم و ده مو یست له گه ل
خیزانت بنووم. نه و پی گوټی. تو له جیاتی نه وه ریزت لیگرتم. من که رامه وه و

له گهڙ خۆم شه‌رتم كرد كه ئيوه هه‌ر تكتان بۆ من وهك خوشك و برا وابن. من هيشتا نيوه‌ى ئەم چاكه‌شم تۆله نه‌كردۆته وه كه تۆ له گهڙ من كرد بووت. هه‌ر تك يه‌كتريان له ئامپز گرت و ژن و مي‌رد له و خيوه‌ته دا ژيانيان برده سه‌ر و محهمه‌ديش گه‌راوه لاي ژنى خۆى و هه‌موويان به‌ خۆشى و شادى رۆژگاريان برده سه‌ر.

سى ئه‌حمه‌د ٣٠

حاكمي‌ك بوو سالى جاريك ده‌چۆ كن ژنه‌كه‌ى. ژنه‌كه‌ دوو كورپى بوون كورپى هه‌وه‌ڤ و دووه‌ميان ناو نان ئه‌حمه‌د. نايبىكى زۆر فيله زانى هه‌بوو، ده‌يزانى حاكم كه‌نگى ده‌چيته‌وه ژوور و ده‌چيته‌و كن ژنه‌كه‌ى. جاريك به‌ر له‌وه‌ى حاكم بچيته‌وه ژوور، چوه ژوورى حاكم و له تاريكى دا له گهڙ ژنه‌كه‌ى نوست. پاشان حاكم چۆوه ژوور و له ده‌رگاي دا، خيزانى ده‌رگاي ليكرده‌وه و به سه‌ر سور مانه‌وه گوتى :

- ئه‌وه چت ليها‌توه. تۆ پيش سه‌عاتي‌ك ها‌تبه‌و كن من. حاكم هه‌ستي كرد چقه‌وماوه، گوتى:

- كيسه‌ توتنم له بير چوو بوو. رويشت و ئيتتر نه‌ چۆوه ژوور. نو مانگ رابرد و خيزانى كورپى ديكه‌ى بوو ئه‌ويشيان ناو نا ئه‌حمه‌د.

هه‌ر سى كورپى پي‌كه‌وه گه‌وره بوون و زۆرى پينه‌چوو حاكم مرد. له وه‌سيه‌تنامه‌كه‌ى دا نووسيبووى: « ئه‌حمه‌د كورپى منه و ئه‌حمه‌د كورپى منه و ئه‌حمه‌د كورپى من نيه و له ميرات بي‌به‌شه. »

هه‌ر سى ئه‌حمه‌د وه‌سيه‌تنامه‌يان خوينده‌وه و لايان بوو به‌ كيشه‌. كه له‌م

سى يانه كاميان كورى بامان نيه. پاشان گوتيان: - بۆ كيشه بكهين. با بچينه كن حاكى ولاتى جيرانمان. له ئاقل و حيكمت دا به ناو بانگه. داواى لىبكهين نهو دادوهرى بكا.

هر سى كهوتنه رى. له شوينى ويستان. براى گهره تهماشاي نهملارو لاي كرد و گوتى :

- تازه حوشترىك بىرهدا تىپه ريوه. چاويكى كويز بوه و شهليش بوه و دوو دانى پيشه وهشى نهبووه.

براى نيونجى گوتى:

- بارى رۆن و ههنگوين بوه،

براى گچكه گوتى :

- ژنيكى سك پر سواری بوه.

لهم كاته دا كابرايهك گهيشتى و پرسى :

- هيچ حوشترتان نهديوه. حوشترم بزر بوه و نايدوزمهوه.

برا گهرهكه پرسى :

- داخواوشترهكهت شهله و چاويكى كويزه و دوو دانى پيشه وهى نهماون ؟

براى نيونجى گوتى :

- داخوا بارى رۆن و ههنگوينى لى بوه ؟

براى گچكه گوتى :

- داخوا ژنيك سك پر سواری بوه ؟

خاوهر حوشتر گهلىك شاد بوو، گوتى :

- راست خوويهتى، كهوابوو ئيوه ديتوتانه تهوه، بۆ نامدهنهو ، له سههر چى راوهستاون،؟

- سويند به خوا، حوشترى تۆمان نهديوه.

- نهمانديوه يانى چى. گالتهم پيدهكهن. يالله بابچينه كن قازى. چوونه

كن قازى و خاوهر حوشتر رووداوهكهى بۆ باسكرد و گوتى :

- بىگومان حوشترىان له جىگايهك شار دۆتهوه، بلى بملدهنهوه.

برایان گوتیان: « سویند دهخوین که نیمه هیچمان حوشرمان نه دیوه.»
قازی گوتی: « نه گهر حوشرتان نه دیوه، نه دی چون هموو نیشانه کانی
دهزانن؟»

رووی کرده برا گهره که ی و گوتی :

- تۆ چون دهزانی حوشره که شهل بوه و چاویکی کویر بوه و دوو دانی
پیشه وهی نه ماون؟

- کاتی به ریگادا رویشته، لاقیکی به سهر خاکدا کیشاوه و شوینی دیاره.
گیاشی هر له لایه کی ریگا خواردوه، یانی چاویکی نه دیدیوه. له شوینی
دانه کانی پیشه وهی، گیا ساخ ماوته وه.. له رووی نه نیشانانه، تیگه یستم که
شهل بوه، چاویکی کویر بوه و دوو دانی پیشه وهی نه ماون.

قازی له برای نیونجی پرسى :

- باشه تۆ بیژه چون زانیت باری حوشره که روڤن و ههنگوین بوه،
له وه لامدا گوتی :

- زۆر سادهیه. کاتی حوشره که یخی خواردوه، له لایه کی روڤن رژاوه و له
لایه کی ههنگوین. لای روڤنه که میروله ی تیها لاون و لای ههنگوینه که میس لئی
کۆ بوونه وه.

قازی له برای گچکه ی پرسى :

- تۆ چون زانی ژنی دووگیان سواری حوشر بوه؟
له وه لامدا گوتی :

- به و نیشانانه زانیم که به جی ما بوون. ژنه که بۆ حه سانه وه له سهر
زهوی دانیشته. به لام کاتی ویستوویه تی ههستی، هر تک دهست له زهوی
داناون و به یارمه تی دهسته کانی ههستاه.

نه به لگانه نه وهنده قایم بوون که قازی نه یتهوانی هیچ بلئی. بیری کرده وه
که چبکا و چ حوکمیک بدا؟ پاشان به دهنگی بهرز گوتی:

- نه مشق لای من بمیننه وه و شیو بخوڤن و بخهون و به یانی جاریکی دیکه
قسه ی لیده که یین و ئیشه لله فیکریکی لئی ده که مه وه.

به خیزانی گوت : تا نانیکی باش ساز بکا . ئه ویش به رخیکی کوشته وه
وکه بابیکی خویشی دروست کرد سفره ی راخست .
برای گه وره پاروه گوشتیکی هه لگرت ده زاری نا ، ئاخیکی هه لکیشا و
هینایه وه دهر .

قازی گوت : « چۆن بوو ، ناخۆشه ؟ »

- بۆنی سهگی لیدیت ، ببووره ، ناتوانم بیخۆم .

قازی گوتی : « شوانی بانگ کهن . شوان هات و قازی لیتی پرسى :

- ئه م گوشته بۆچی بۆنی سهگی لیدیت ؟

- تۆ گه وره ی منی . بمبه خشه . ئه و رۆژه ی ئه و به رخه له دایک بوو ، دیتله
سه گه که ی مه ری شیرى دهدا به گجوله کانی . ئه و به رخه ئه حمه قهش له گه ل
گجوله کان ده ستیکرد به مژتنی شیرى سهگ . خه تای من بوو ئاگاداری نه بووم .
داوای لیبوردن ده کهم .

قازی گوتی : تا مه نجه له گوشت فری بدن . پاشان مه نجه لی پلاویان هینا .
برای نیتونجی پاروه برنجیکی هه لگرت ، ده زاری ناو هینایه وه دهری و فرییدا .

قازی گوتی : « چیه بۆ ناخۆی ؟ »

- بۆنی ئاسنی لیدی . مه نجه له که یان وهر گیترا . دیتیان بزماریکی گه وره له
بن برنجه که دایه ، پلاوه که شیان رشت .

قازی گوتی : « تا که باب ناماده ده بی ، با شه راب بخۆینه وه . ئه وه ی گوت و
پیاله ی پر کرد و دای به برای گچکه . ئه ویش لیتی و پیاله که ی دانا .

قازی گوتی : « چیه ؟ بۆ ناخۆیه وه ؟ »

- بۆنی خوینی لیدی .

- بۆنی خوین ؟ یا الله شه راب ساز بانگ کهن . قازی پرسى : « ئه م شه رابه

بۆ چی بۆنی خوینی لیدیت ؟ »

کابرا گوتی :

- ئه ی هه زره تی قازی لیم توره مه به . کاتی تریمان ده شیلا ، درکیم
ده لاقی راچوو . خوینی لیتهات و که وته ناو تری .

قازی ئەمەری کرد کۆپەیی شەرابەکە بریژن. پاشان رووی کردە خاوەن
حوشتر و گوتی:

- نازیزم برۆ بە خوات دەسپێرم. دُنیا بە ئەوانە حوشتری تۆیان نەدیووە.
خاوەن حوشتر رویشت. قازی لەو سێی بۆیە پرسى: «بۆلین بزەنم بۆ
کۆی دەچن؟»

- دەچینه کن حاکی ناکلی ولاتی دراوسیمان که شەری ئیمە بکات.
قازی گوتی:

- روو داووەکەم بۆ باس بکەن بە لکو بتوانم یارمەتیتان بدەم.
بیراکن داستانی خۆیان بۆ گێراییووە. تکیان کرد که بۆیان روون بکاتووە که
کامیان کوری حاکن نین.

قازی هەناسەیهکی هەلکیشا و گوتی: «وہ لأمی ئەم پرسیارە دژوارە.
نازانم بۆلیم چی. باشترە تا بەیانی راوەستین. قازی کێژیکى هەبوو لە پشت
پەردەوہ گوتی لە قسەکان دەبوو. بەر لە نوستن بە باوکی گوت:

- بابە نیگەرەن مەبە. من باس و کیشەیی ئەم سێی بۆیە کۆتایی پێدیتنم.

بابی دەنگی دا و گوتی: «باشە باش. تۆ چ تێدەگەیی؟»

بەیانی کێژەکە چوہ کن ئەو سێی بۆیە و گوتی:

- لاوہکان گوتی بدەنێ. حکایەتیکتان بۆ دەگێرمەوہ. رۆژیک کچیکى زۆر فەقیر
هەبوو گوتلەگەلی گوندی دەلەوہراند و لەم رێگایەوہ دەژیا. رۆژیک یەک لە
گوتلەکان چوہ نیو مینگەلی شوانی جیرانیان. کێژەکە چوہ کن شوان و پاراوە
گوتی: ک - گوتلەکەکەم هاتۆتە نیو مەری تۆ بمدەوہ. شوان گوتی: ئەگەر
لە گەلم بنووی، دەتدەمەوہ. ئەوہی گوت و دەستی کچەکەیی گرت. کێژەکە پاراوە
گوتی:

- من هیشتا کچم. لیم گەری. گوتلەکەکەم بدەوہ، قەولت پێدەدەم که مێردم کرد
هەوہل شەو پێش ئەوہی بچمە کن مێردەکەم دیمە کن تۆ و پاشان دەچم لە گەل
مێردەکەم دەنووم.

شوان بەزەیی پێدا هات و گوتلەکەیی داوہ. کچ گوتلەکی برد و رووی. لە

رېځگادا تووشی کورپی حاکم بوو. کورپی حاکم که چاوی به لیباسی دراوی کیژه که کهوت، بهزهیی پتدا هات و هیچی نه گوت. تهنیا له کیژه کههی پرسى: کییه و له کوئی دهژی؟ کچه که وه لآمی دایه وه و ریځگای خوئی دریژه پتدا. ئه وهش بلیم که خدر پیغه مبه رېژی له دایکبوونی کورپی حاکم به دایک و بابی گوتبوو کورپه که یان ئه گهر ژن بیئى دهمرئى. هه ربویه حاکم نه یده ویست کورپه که ژن بیئى. ماوه یه که تیپه رپی خه لک و کهس و کارى حاکم داوایان لیکرد که بۆ ئه وهی وه جاخ کویر نه بئى، ژن بۆ کورپه کههی بیئى. هه ر چه ندی حاکم هه ولی دا حالیان بکات که کورپه کههی دواى ژن هینان دهمرئى، فایده ی نه بوو. حاکم چاری نه ما. کورپه کههی بانگ کرد و گوتى:

– کاتی ژن هینانته، کیژیک بۆ خوئی هه لبریره.

کورپی حاکم که نه وهی بیست. کیژه فه قیر و رووته کههی وه بییر هاته وه. له دلدا گوتى: «خۆ من هه ر دهمرم، که وایه با ئه و کیژه له هه ژاری و فه قیری نه جات بدهم.» پاشان به دهنگی بهرز گوتى: «من تهنیا کیژی گویلکه وانی گوندی دینم.»

حاکم گوتى:

شهرمه، خه لک چیمان پئى ئیژن! چۆن ئه م کیژه پیسه بیئینه کۆشکی خویمان.

کورپی حاکم پئى لی ده که وشیکى کرد و گوتى:

– یا ئه و، یا هیچ کهس . چار نه بوو شایى و زه ماوه ند ساز کرا. کاتى شه و به سه ر داهات و کورپی حاکم چوه کن بوکئى، بوک پئى گوت: « بهر له وهی ببیه میردی من ده بئى قه ولیکی من داومه په سندی بکه ی»

کورپی حاکم پرسى: «چ قه ولیکت داوه؟»

کچه که گوتى: «رېژه کانی زۆر پيشتتر قه ولم به شوانیکى داوه که شه وى بوکینیم له پيشدا بچمه لای ئه و. ئیستا ده بئى تۆش رېگام بده ی، چونکه به لئیم داوه.»

کورپی حاکم گوتى: «باشه ئیستا که قه ولت داوه بچوو.»

کیزهکه چوه گوند و شوانی دیته وه. شوان پرسى چکارت به من ههیه ؟
ماوهیهکی زۆر تیپه ریبوو، شوان قهول قه راری کیزهکهی له بیر نهما بوو.
کچهکه گوتی :

– بۆ له بیرت چوه ئه و رۆژهی پیکه وه قه رارمان دا که شهوی هه وه لی
بوکتینیم. له پیشدا بیمه کن تۆ .

شوان گوتی: « بمبه خشه. من ئه و دهم گهنج و نهزان بووم. تۆ له جیتی
خوشکی منی و من براتم.)

کیزهکه خۆشحال بوو گه راوه و گوتی : « له گه ل شوان شه رتی برایه تیمان
بهست و من بووم به خوشکی.»

به لام هه ر که ویستی له گه ل کوری پاشا بنوی؛ عزرائیل پهیدا بوو گوتی: «
هاتووم گیانت بکتشم»

کوری حاکم گوتی: « تۆزی بویتسه با له پیشدا دایک و باوکم بانگ کهم و
پاشان گیانم بکتشه!»

دایک و بابی هاتن. باوک تکای له عزرائیل کرد و گوتی: « بهزه بیت به
کوره کهم دابی. له جیاتی ئه و گیانی من بکتشه. عزرائیل دهستی کرد به گیان
کیشانی ئه و، گیانکهی گه یشته ئه ژنۆیان، باب هاواری کرد» .. ئاخ .. ئاخ ..
به رنده. برۆ گیانی کوره کهم بکتشه!»

دایکیشی هه ر وایکرد. ئه و دهم ژنی کوری حاکم، واته کیزه گوئلکه وانه که
له پشت په رده هاته دهر و به عزرائیلی گوت:

– گیانی من بکتشه و میترده کهم با زیندوو بیت»

عزرائیل گیانی کیزه کهی گه یانده گه روی. کچه که گوتی: یالله ته واوی که
و بیکتشه.»

عزرائیل کیزه کهی به ردا و گوتی : « له جیاتی ئه و هه موو بیر باشییه سهت
و چل سال ته مهنت ده ده می.» کیزه که گوتی: « ئه گه ر وایه نیوهی بۆ من و نیوهی
بۆ میترده کهم.»

کاتی حکایه تی کیژی قازی گه یشته ئه و جیگایه رووی کرده سی براکان و

گوتی :

- ئیستا پیم بیژن لهو سی که سانه - کوری حاکم که ریگای دا ژنه که ی به لینی خوئی به ریتته سهر و شهوی هه وه لی بوکینی ده پیتشدا بچیتته کن شوانه که، یا کیژه که که به لینی خوئی برده سهر و چوه کن شوانه که، یا شوانه که کیژه که ی به خوشکی خوئی دانا - کامیان به شه رفته تر و به شه خسیه ت ترن.

برا گه وره که یان گوتی : « کوری حاکم! چونکه ئه گهر من له جیگای ئه و بام، قهت ریگام نه دده دا ژنم کاریکی و ابکات.

برای نیونجی گوتی : نا. کیژه که. چهند سال پیتچو بوو، له وانه بوو قه وله که ی له بیر چوو بیتته وه. هه موو که س ئاماده نیه که نرخ ی شهوی هه وه لی بوکینی فیدای قه ول بکات.

برا گچکه که یان گوتی : « نا شوان که وازی له وه هینا له گه ل کیژه که بنوی، له وانیتتر به شه خسیه تتره.

کیژی قازی گوتی : « وا دیاره تو بیژووی و له حاکم نی !.

نۆکه‌ری ئاقل ۳۱

پیاویک بوو کچیکی هه‌بوو. کیژه‌که گه‌یشته ته‌مه‌نی خۆی له هه‌موولاوه
خوازیبێنی روویان تیکرد. کچه‌که پیتی ده‌گوتن:

– له پێشدا وه‌لام پرسیا‌ری من بده‌نه‌وه، پاشان خوازیبێنی بکه‌ن.
که‌س نه‌یده‌توانی وه‌لامی پرسیا‌ری کیژه‌که بداته‌وه. ئاخ‌ری دایک و بابی
کیژه‌که توره‌ بوون و گوتیان :

– ئی‌مه کارمان به‌ تۆ نه‌یه . له‌و ماله‌ بچۆ دهر و بۆ کو‌ی ده‌چی بچوو.
کیژه‌که گوتی: « خانو‌ییکی جیا‌واز بۆ من دروست بکه‌ن.
باوک پاره‌یه‌کی زۆری خه‌رج کرد و مالتیکی بۆ ساز کرد کیژ و
خزمه‌تکاره‌کانی بۆ نه‌و ماله‌ گو‌یسته‌وه. دی‌واریکی له‌ ده‌وری خانوکه‌ کیشا و
خواردمه‌نی و پێدا‌ویستی چل سالی بۆ له‌و ماله‌ دانا و به‌ کیژه‌که‌ی گوت :
– کیژم! ئیستا هه‌ر چۆنی ده‌ته‌وی ئاوا بژی. خوازیبێنیکه‌ر روویان ده‌و
ماله‌ کرد، به‌لام که‌س نه‌یتوانی وه‌لامی پرسیا‌ره‌که‌ی بداته‌وه.
ئیستا داستانیکی دیکه‌ باس ده‌که‌ین.

سی براده‌ر بوون یه‌کیان زۆر ئاقل و زانا و نه‌میر بوو. دووه‌میان
ده‌وله‌مه‌ند و سی‌یه‌میان نۆکه‌ری نه‌وان بوو. رۆژیک هه‌ر سێکیان چوونه‌ راو. له
په‌نا جۆکه‌له‌یک راوه‌ستان. لغاویان له‌ نه‌سه‌به‌کان کرده‌وه و به‌ره‌لایان کردن.
پاش نه‌وه‌ی هه‌سانه‌وه، نه‌میر گوتی:

– وه‌رن با هه‌ر یه‌ک به‌ ته‌نیا راو بکه‌ین.
هه‌ر یه‌که‌ روویان ده‌لایه‌کی کرد. نه‌میر ماوه‌یه‌ک گه‌را و هیچی نه‌دیته‌وه.
هیلاک و برسی و تینوو له‌ بن دار بادامیک دانیشته‌ تۆزی به‌سه‌یته‌وه.

تەماشای دەور و بەری خۆی کرد. لە سەر ئەو چیاپە ھەموو جیپەک دیار بوو. ئەو کچەیی دیت کە خزمەتکار دەوریان داو، عاشقی بوو وای لێھات بێھۆش کەوتە سەر زەوی.

دووھەمیشیان گەرا و ھیچی نەدیتەو، رینگای کەوتە سەر ئەو چیاپە و دیتی رفیقەکەیی بێھۆش کەوتەو. گوتی: بێگومان رفیقەکەیی شتیکی دیو، ئەویش سەیری ئەملاولای کرد و کێژەکەیی دیت، ئەویش عاشقی بوو، بێھۆش کەوت.

بەلام نۆکەر. ئەویش گەلێک گەرا و ھیچی دەست نەکەوت و گەیشتە ھەمان چیا. ھەرتک برادەری خۆی بە بێھۆشی چاوپیکەوت. پاشان سەیریکی دەور و بەری کرد، ئەویش کێژەکەیی دیت و عاشقی بوو، لە دلی خۆیدا گوتی: «تۆ بۆ من دەبی» پاشان رفیقەکانی وە ھۆش ھیناوە. ئەوان ھەستان و دیتیان کاتی رۆژئاوایە و ھیچیان راو نەکردو.

ئەمیر گوتی: «وھرن بچینەو، لە بەر خۆی بییری کردووە کاتیکی ھەموو خەویان لیکەوت دە چم خوازینی ئەو کێژە دەکەم. شەو درنگ ئەمیر بە یەواشی ھەستا و چوہ پەنا دەروازەیی مالی کێژەکە و لە دەرگای دا. خزمەتکار دەرگای لیکردووە و پرسی:

لە چی دەگەریتی؟

ئەمیر لە وەلامدا گوتی: «دەمەوی خانمەکەت ببینم.»

- لێرە راوہستە، بچم پتی بلیم. ئەگەر رینگای دا دەتەبەمە لای. خزمەتکار چوہ کن کێژە کە و گوتی: کابرایەک ھاتوہ بتینی.

- برۆ پرسیارەکانی منی لیکە. با وەلام بداتەوہ و پاشان بیھینە.

خزمەتکار گەراوہ و گوتی: «وەلامی ئەم پرسیارانە بدەوہ: مانگایە کمان

ھەبە، نە گەورەبە و نە بچوک. نە قەلەوہ و نە لاوان، چەند مەن روون دەدا؟»

ئەمیر فیکری کردوہ وەلامیکی نە دۆزیبەوہ. گوتی: ھەوت مەن.

خزمەتکار چو وەلامەکەیی بە کێژەکە راگەیاندا. کێژەکە گوتی:

- برۆ پتی بلی کە بۆ من نابی. ھیشتا پینەگەیشتوہ. دەبی زۆر شت فیر

بی. منڊالہ، تہنانت سہری لہ دلڊاری دہر ناچی، جا چوڻ لہ قسہکانی من
تیدہگا .

ئہمیر ئہم وہ لہامی بیست و گہ رایہ وہ. دیتی رھفیکہکھی بق لای دہروازہی
کیژہکھ دہچی. خوئی لہ بن پردی مات کرد و بہ خوئی گوت: «با وہ لہامی
پرسیارہکان بداتہوہ و کچہکھ بق ئہو بیت، پاشان من لیتی دہستینم.
رھفیکی دووہم لہ دہرگای دا و خزمہتکار دہرگای کردہوہ و چوہ کن کیژہ
کہ و گوتی :

- ئہی خانم یہکی دیکہ ہاتوہ، چی پی بیژم ؟
- برق پرسیارہکھی پی بیژہ. ئہگہر وہ لہامی راستی دایہوہ. بیہینہ. ئہگہر
جوابی نہداوہ، بینیرہ کن ئہویتر.

خزمہتکارہاتوہ کن کابراو لیتی پرسی: «مانگایہکمان ہہیہ، نہ گہورہیہ
و نہ کچکھ. نہ قہلہوہ ونہ لاواز. چہند مہن رچون دہدا؟
زوری بیر کردہوہ، لہ ئاخر دا گوتی : شہش مہن.

کیژہکھ گوتی : برق پی بیژہ: تو ہیشتا منڊالی. راوہستہ با توژی گہورہ

بی

کابرا گہ رایہوہ کہ بجیتہوہ مال. دیتی یہکیک بق لای دہروازہی مالی
کچہکھ دہچی. لہ بنپرد خوئی شاردهوہ. دیتی رھفیکی گہورہی لہ وئیہ. لہ
ئہمیری پرسی: «باشہ تو ش ئہوہ لیترہی؟ ئہوہی بق لای مالی کیژہ کہ دہچوو
ناسیان کہ نۆکہرہکھیانہ.

نۆکہر لہ دہرگای دا و خزمہتکار دہرگای کردہوہ و پرسی کارت چیہ؟
نۆکہر گوتی : ہاتوومہ خوازبینی. خزمہتکار بی ئہوہی لہ کیژہکھ
بپرسی، پرسیارہکانی لیگرد و گوتی : مانگایہکمان ہہیہ نہ گہورہیہ و نہ
کچکھ، نہ قہلہوہ و نہ لاواز. چہند مہن رچون دہدا ؟

دوو کسہکھی تر لہ بن پرد گوتیان دابوہ قسہکان. لہ بہر خوئیانہوہ
گوتیان: ئیمہ کہ ئاقل و زانا و دہولہمہندین، نہمانتوانیوہ وہ لام بدہینہوہ، با
بزانیئہوہ دللی چی ؟

نۆكەر له وهلام دا گوتى : « هه رچه ندى بيدا گرنگ نيه . من به دل و گيان نامادهم وهرى بگرم و تا مردن خزمه تى بگه م .

خزمه تكار چوو ، وهلامى نۆكه رى پيگوت :

كيژه كه گوتى : با بيته ژوورى . نۆكه ر هاته ژوور . كه گه يشته مال . ديتى ژووره كه چۆله و كورسييه ك له نيوه راست دانراوه . گوتيان : دانيشه .

دانيشت . خزمه تكار كه شه فيكى هينا و شوتيه كه و كي رديكى له سه ر بوو .

خزمه تكار گوتى : « وهلامى پرسى اريكت داوه . ئيستا ده بى وهلامى پرسى اري دووه م بده يه وه .

جارى با بزاني ن ئه م دوو كه سه ي ژير پرد چده كه ن .

ئهمير به ره فيقى دووه مى گوت : « وه ره با بچينه سه سار و بزاني ن ناخرى به كوئ ده گات . چوونه سه سار و له په نا په نجه ره خو يان مات كرد ، ديتيان نۆكه ر ، كي رده كه ي هه لگرت ، شووتيه كه ي له تكرد و كي رده كه ي له كن دانا و ناردييه وه بو كيژه كه .

پاشان كيژه كه سيويك و قوتوه دهرزيه كه ي بو نارد و خزمه تكار گوتى : ئيستا وهلامى ئه م پرسى اري بده وه .

نۆكه ر سيوه كه ي هه لگرت ، دهرزيه كاني تيچه قاند و بو كيژه كه ي نارده وه . پاشان كچه كه لاپه ره كاغه زيك و مقه ستيكى بو نارد . نۆكه ر مقه ستي هه لگرت و كاغه زه كه ي ورد كرد و بوئى نارده وه . كيژه كه هاته لاي و گوتى :

– باشه ئيستا من هى تو م و تو هى منى . به يانى وه ره .

نۆكه ر رو يشت . ئهمير و ره فيقه كه شى چوونه وه . به يانى ئهمير گوتى :

نۆكه ر بي ننه ئيره و لتي پرسى : دويني شه و له كوئى بووى

– له مالى نوستبووم

– درق مه كه . راستى بيژه ، دويني شه و له كوئى بووى .؟

نۆكه ر داني پيدا نه هينا . ئهمير فه رماني دا كه له دارى بدن . كاتى كه ويستيان ته نافي بخه نه ئه ستو له پر ديتيان سوارىك له دووره وه به غار ديت تا

گەيشته دارهكه و هەنارێكى له گيرفانى دەر هینا به دارهكهى دادا . هەنار قەلشى و دەنگهكانى به سەر زهويدا بلاو بوونهوه.

كاتى نۆكهەر ئەمەى دیت هاواری كرد: « بەرم دەن، تا ئیستا هەموو شت بلێم.»

ئەمیر گوتى بەریدەن و پرسى :

- باشە، ئیستا بلێ بزانی مەتەلێ ئەم مانگایە چیه؟

- کیزهكه بهم مەتەلە پرسى: « تۆ كه چاكه و خەرابهى من نازانى چۆن

خوازبێنیم لیدەكهى؟» من له وهلامدا گوتم: « هەر چى بێ بەدلێ منى .»

باشە مانای كێرد و شوتى چیه ؟

- كیزهكه بهم هۆیه گوتى: « ئەگەر ئەمیر بزانی كه من دەبمه هاو سەرى

تۆ، له تۆم دەستێنى.»

له وهلامدا گوتم: « ئەگەر وهك ئەم شوتییه دوو لەتم كەن، رازى ئەوه به كهس

نالێم.»

- باشە، مانای سێو و دەرزییهكان چیه ؟

- ئەوهش مانای ئەوه بوو كه ئەگەر وهك ئەم دەرزییانه شیرم له لەشى

رابكەن، قسێك نادۆرێنم

ئەمیر پرسى :كاغەز و مقەست بۆ چى بوون:

-كاغەز بهو مانایه بوو ئەگەر وهك ئەم كاغەزه ورد وردم بكەن دیسان

هیچ نالێم.

ئەمیر گوتى: ئەدنی بۆ هەموو شتێكت دركاند؟

- چونكه كیزهكه گوتى: « رووداوهكه باس كه.»

ئەمیر گوتى: ئەو خۆ نه هاته ئێره، چۆن توانی پیت بلێ هەموو شت

باس كهى ؟

- ئەو سوارەى كه هەنارەكهى به دارهكه دادا، كیزهكه خۆى بوو. بهم

هۆیهوه گوتى: رازى ئیمه هەموو دەرزانن، هەموو شى بلێ.

پاشان نۆكهەر گوتى : ئیستا ئەگەر تۆ ئەمیرێكى باش و ئینسان و

میهره بان بی، ده بی شایی و زه ماوه ندمان بو ساز که ی.
ئه میر مه جلیسی شایی و بو که پینانی ساز کرد و ئه وان به ئاواتی خو بیان
که یشتن. هیوادارین ئیوهش پتینگه ن،

ئه حمه د پاشا ۳۲

خوا له دایک و بابی ئیوهش خوش بی. روژی کیژی ئه حمه د پاشا بو
که ران چوه مه زرا. له که رانه وه دا مندالیکې دیت له عه رزی که وتوه. به
خزمه تکاره که ی گوت:

- ئه و منداله هه لگره، له وانیه بیکه س بی، بیبه ین که وره ی بکه ین.
منداله که یان برده وه و دیتیان کوره. پاشا کوریکې هه بوو، ئه و منداله ش بوو به
کوری دووه م.

هه رتک کور که وره بوون، روژیک پاشا ژن و کوره که ی هه لگرت و چوه
حه جی، کوره دوژراوه که که ناوی « تاپ تیغ » بوو له که ل که که ی له مالی
به جیه یشت. روژیک تاپ تیغ چوه نیو بازار، توشی پیریژنیک بوو. پیریژن پتی
گوت: « ئه ی « تاپ تیغ » کیژی پاشای بینه. نه ئه و خوشکی تویه و نه پاشا
باوکتیه. تویان له سه ر ریگا دوژیوه ته وه. کیژی پاشا بکه ژنی خو ت و ده بیه
خاوه نی سامانی ئه و.

تاپ تیغ هاته وه مال و له که ل کیژی پاشا ده ستیی به که مه کرد و خو ی
تییه لده قوتاند.

کچی پاشا گوتی: ئاخه تۆ برای منی.

- کئی گوتی من برای تۆم. من مندالی سه ر ریگام.

کیزی پاشا دیتی که «تاپ تیغ» وازی لی ناهیتی. ناسنیکی لهسهری دا و له مالتی دهر کرد. خوینی له سهر هات و چوه لای دوکتور، دوکتور سهری برژاندهوه و دهرمانی کرد. له شار دهنگ بلاو بووه که پاشا له حه ج دیتهوه. تاپ تیغ چوه پیشوازی و گوتی: «ئهی پاشا! کیزی تو کاری خهراب دهکا. پیمگوت دهست لهو کارانه هه لگره، توره بوو سهری شکاندم.

پاشا به کوره کهی گوت: « له پیشدا برۆ خوشکت بکوژه.»

کوری پاشا رۆی، گه یشتهوه مال و دهستی خوشکی گرت بردییه جهنگه ل تا بیکوژی. کیژه که له دهستانی رایکرد و تهواوی شه و هه لدههات، تا بوو به رۆژ. له دلی خویدا گوتی: « لهم جیهانه دا ئینسانی خهراب زۆرن. له وانه یه نازارم بدهن. چبکه م.»

کانیه ک له جهنگه لدا هه بوو داریکی له سهر روا بوو. ئاوی خواردهوه و چوه سهر داره که و له نیولق و پۆی داره که دا خوئی شاردهوه.

کوری ئه میری عه ره بان لهم جهنگه له راوی ده کرد. هاته سهر کانی و عه کسی کیژه کهی له ئاوی دا دیت، هینایه خواری و بردییه وه له خوئی ماره کرد. چه ند سال له مالتی کوری ئه میری عه ره ب ژیا و دوو کوری بوون و به لام لهم ماوه یه دا یه ک قسه ی نه کرد. میرده کهی وایزانی که لاله.

رۆژیک کوری ئه میری عه ره ب له بازار ده گه را، توشی پیریژنیک بوو، له گه لی دایمه زراند و گوتی: « ژنیکی باشم به نسیب بوه، هیچ عه بیکی نیه، به لام لاله.

پیریژن گوتی: « نا لال نیه. دوو سیوان بکړه. یه کی سوور و یه کی سپی. بیده به کوره کانت. له پشت دهرگا خۆت مات که. بزانه چۆن له گه ل کوره کان ددهوی.»

کوری ئه میری عه ره ب قسه ی پیریژنی به جیگه یاند. مناله کان له سهر سیو لیتیان بوو به کیشه. دایکیان گوتی:

- ره بی باوکتان خیر نه بینی. نه یده توانی دوو سیوی وه ک یه ک بکړی. خیر نه دیتوو یه کی سووری کړیوه و یه کی سپی.

میتردهکهی خوئی نیشاندا و گوتی: «ئەدی بۆ تا ئیستا دەنگت نە دەکرد؟»
 - چونکه ئەگەر دەنگم کرد بایه، دەتپرسی کچی کئی و منت دەناردەوه
 کن دایک و بابم. بەلام ئیستا دەتوانم بلّیم: کیزی ئەحمەد پاشام.
 کورپی ئەمیری عەرەب کهیفی ساز بوو گوتی: «لەوہی باشتەر که کیزی
 پاشای. هەر سبەہی ئەسبایی سەفەرت بۆ ئامادە دەکەم، بچی دایک و بابت
 ببینی. رۆژی دواہی ژنی لە گەل وەزیر و چل سوار و دوو کورپەکانی بۆ مائی
 پاشا خستە ری.»
 قۆناخیک رۆیشتن و شەو بۆ حەسانەوہ راوہستان. وەزیر بە سوارانی
 گوت: «ئێوہ بخەون، من کیشک دەکیشم.»
 شەو چوہ خێوہتی ژنی کورپی ئەمیری عەرەب. ژن وەخەبەر هات. وەزیر
 گوتی: «دەبئی لە گەلم بنووی.»
 - ئەہی وەزیر، ئەم قسانە چیہ تۆ لە جیگای باوکی منی، چۆن دەتوانی
 قسەہی وا بکەہی؟
 وەزیر گوتی: «لە گەلم نەنووی دەتکوژم.»
 - هەر چی دەکەہی بیکە. لە گەلت نانووم. وەزیر سەری کورپیکانی بری و
 گوتی: سەری تۆش ئاوا دەبرم.
 - هەرچی دیکەہی بیکە. جوابت نادەمەوہ. وەزیر سەری کورپەکەہی تریشی
 بری و بە ژنەکەہی گوت: ئیستا سەری تۆش دەبرم.
 - ئەگەر هەر سەرم دەبری، رینگا بدە بچمە دەر و پاشان سەرم بپرە. لە
 خێوہتی وەدەر کەوت و بۆ جەنگەل هەلات.
 وەزیر کہ دیتی نیچیر لە چنگانی رایکردوہ. مەیتی دوو کورپەکانی
 هەلگرت و گەرایەوہ. بە کورپی ئەمیری عەرەبانی گوت:
 - ژنەکەت شیت بوہ، سەری منداڵەکانی بریوہ و رایکردوہ.
 کورپی ئەمیری عەرەبان بە دواہی ژنەکەیدا کەوتە ری. لەم هەرایە دا ژنەکە
 توشی شوانیک هات و ماندوو نەبوونی لیکرد.
 شوان جوابی داوہ و گوتی: «خوشکی بە خیر هاتی سەر چاوان.

ژن گوتی : مه پیکي لاوازم بدهيه، جلهکانی خوتم ددهمی.
شوان گوتی: تو خوشکی منی. جلهکانم ناوی و مه پيشت ددهمی و
ئيستاش بۆت سهر دهبرم.

شوان ژنه که ی برده وه مائی. مه پي بۆ کوشته وه. به یانی شوان مه پي برده
مه زرا. ژنی کورپی ئەمیری عه رهبان، لیباسی وی کرده بهر و ورگی مه ره که ی له
سهر ناو راست وهک ئینسانی که چهل که مووی له سهری نه هاتبی، که وته پي.
پۆی پۆی تا که یشته وه ولاتی بابی. له و لاشه وه کورپی ئەمیری عه رهبان به
پرسیاران ده پۆی تا که یشته ئەو ولاته. ژنه که له مائی بابی بوو به قازه وان.

شه ویک کورپی ئەمیری عه رهبان میوانی ئەحمه د پاشا بوو. به قسان
سه ریان که رم ببوو. ئەحمه د پاشا تکای لیکرد، حکایه تیکی بۆ بلی. کورپی
ئەمیری عه رهبان گوتی : « هیچ نازانم. هیچم له بیر نیه. »

له و کاته دا ژنی کورپی ئەمیری عه رهبان هاته ژوور و گوتی: « پاشا
سلامهت بی، ریگا بده من حکایه تت بۆ بلیم. پاشا گوتی : « تو بیللی » کیژه که
دهستی پیکرد و ههر چی به سهری هاتبوو کیرایه وه.

ئەحمه د پاشا گوتی : « باشه. ئاخری ئەو ژنه چی به سهر هات،
- ژن کلای و رگه مه پي له سهر کرد و گوتی: « من کیرتی توّم. ئەوه ی
گوتم به سهر خوّم هاتوه. »

ئەحمه د پاشا و کورپی ئەمیری عه رهبان زۆر شاد بوون و « تاپ تیغ » و
وه زیریان ههر له وی به سزای خو که یاند. کورپی ئەمیری عه رهبان ژنه که ی
هه لگرت و بۆ ولاتی خو ی که رایه وه و ژیانیان به خو شی برده سهر.

محهمده پاشا و وهزيره كهى ۳۳

رؤژتيك محهمده پاشا له گه‌ل وهزيره كهى ليباسيان گۆرى و دهسورانده، لاي ئىواري گه‌يشتنه ده ور و بهرى شار. له وى شوانتيك ده‌ژيا. پاشا و وهزير چوونه خانووى نهو شوانه. شهو ژنى شوان ژانى هاتى. پاشا ديتى كه شوان سه‌رى لى شىواوه و به‌ملاو لادا ده‌گه‌رى. پاشا پرسى:

- نهوه چيه. بۆ وا سه‌رت لى شىواوه؟

- ئاخو ژنه‌كه‌م مندالى ده‌بى.

- باشه، ئيمه ده‌چينه ده‌ر، ژنى جيرانه‌كه‌ت بانگ كه يارمه‌تى بدا. ژنى

جيران هات و ژنه‌كه‌ مندالى بوو.

پاشا پرسى: «باشه، ژنه‌كه‌ت چى بوه؟»

- كورى بوه. وهزير پي‌كه‌نى،

پاشا پرسى: «بۆ پي‌ده‌كه‌نى؟»

- هيچ.. هه‌ر وا پي‌كه‌نينم هات.

- وا نيه، راستى بي‌ژه.

- نه‌گه‌ر راستىت ده‌وى، چاره نووسى ئه‌م كوربه ئاوايه كه ده‌بي‌ته

هاوه‌سه‌رى كي‌ژه تو.

پاشا گوتى: من ناهي‌لم شتى وا بقه‌ومى. پاشان پاشا چوه كن شوان و

گوتى: «كوربه‌كه‌ت به من بفرۆشه!»

شوان گوتى: «ده‌چم له گه‌ل ژنه‌كه‌م ته‌گبىر ده‌كه‌م بزانم ده‌لى چى.

ژنى شوان پي‌تى گوت: «وه‌ره با داواى پارهي‌ه‌كى ئاواى لى بكه‌ين كه بۆى

نه درى. شوان هاته كن پاشا و گوتى:

- به قه‌درایی قورسی کوره‌که‌م زَیرمان ده‌وی.

پاشا خورجینی کرده‌وه و به گرانی کوره‌که زَیری دایه و مندالی شوانی له گه‌ل خۆ برد. گه‌یشتنه پردیک، پاشا گوتی :

- ئە‌هی وه‌زیر، تۆ گوتت ئە‌م کوره‌ ده‌بیتته می‌ردی کیژی تۆ. وا نیه ؟ وه‌زیر له وه‌لامدا گوتی: « به‌لّی وایه »

پاشا منداله‌که‌ی له سه‌ر پرده‌وه فری‌دا نیو روبار و ئاو بردی.

ئاشه‌وانیک دیتی بوخچه‌یه‌ک به ئاویدا دیت، به داریکی دریژ هینایه قه‌راخ و گرتیه‌وه. دیتی کوریکی تازه له دایک بوه. مندالی هه‌لگرت و گه‌وره‌ی کرد.

با بگه‌رتینه‌وه لای پاشا:

رۆژیک پاشا‌و وه‌زیر ده‌گه‌ران و توشی ئاشیک بوون. وه‌زیر گوتی با ئە‌مشۆ له‌م ئاشه‌ بخه‌وین. له گه‌ل ئە‌م وته‌یه‌ش پیکه‌نی. پاشا پرسى:

- بۆ پێده‌که‌نی؟

- ته‌ماشای ئە‌م کوره‌ بکه، بزانه‌ ده‌یناسی ؟ ئە‌وه زاوای تۆیه. هه‌مان منداله‌ که ده‌ روبارت هاویشت.

پاشا گوتی: « وه‌ره‌ با له ئاشه‌وان بپرسین.»

ئاشه‌وان هاته‌ لایان و وه‌زیر لیتی پرسى: « ئە‌م کوره‌ چی تۆیه ؟ »

- کورێ منه.

- چۆن ئە‌وه کورێ تۆیه، هیچ وه‌ تۆ ناچی. راستی بیژه.

- من له روبار دا گرتوومه‌ته‌وه. ئاو به قه‌راخ ئاش دا ده‌یه‌ینا.

پاشا گوتی: به‌ منی بفرۆشه. خۆ ئە‌وه کورێ تۆ نیه. تا ئیستا چه‌نده‌ت لّی خه‌رج کردوه، لیم وه‌ر گره و بیده به‌ من.

ئاشه‌وان گوتی: « با له گه‌ل خیزانم ته‌گبیر بکه‌م » ژن گوتی هه‌تا پیت ده‌کرێ، زَیری زیاتر له‌م بیگانه‌یه وه‌ر بگره.

ئاشه‌وان هاته‌ وه‌ کن پاشا و گوتی: « پینج هه‌نبانه‌ زَیرم ده‌یه و بیبه.»

پاشا زَیره‌که‌ی دایه و کوره‌که‌ی برد. به‌ په‌نا جه‌نگه‌ لیکدا ده‌رۆشتن، پاشا

به وهزیری گوت:

- وهره با سه‌ری ئەم کورپه بپرین.

وهزیر گوتی: « چیکردوه که سه‌ری بپرین. با له سه‌ر ئەو داره‌ی دابنیتن. ده‌که‌وێته خوار و گورگ ده‌یخۆن.

پاشا رازی بوو. وهزیر چوه سه‌ر دار و کورپه‌که‌ی له سه‌ر لقه دارێک دانا. کورپه‌گه‌ریا و به لقه داره وه نووسا. پاشا و وهزیر ریگیان گرتنه به‌ر و رویشتن.

بازرگانێک به کن ئەم داره دا ده‌روۆی. ده‌نگی گریانێکی بیست. ته‌ماشای کرد مندالێکه له سه‌ر دار ده‌گری. به نوکه‌ری گوت:

- بچۆ سه‌ر دار و بیهینه خوارێ. مندالیان هینا خوار و بازرگان برديه‌وه مال و گه‌وره‌ی کرد.

پاشا ماوه‌یه‌ک پاشا و وهزیر که خه‌ریکی گه‌ران و سوپانه‌وه بوون. چوونه مالی بازرگان. وهزیر جارێکی دیکه‌ش پێکه‌نی.

پاشا گوتی: « به چی پێده‌که‌نی؟ »

- بۆ چما ئەو کورپه‌ت نه ناسی؟ ئەوه هه‌مان کورپه‌ که ده‌بیته زاوای تو.

پاشا توپه‌ بوو گوتی: « بۆ قسه‌ی بی جی ده‌که‌ی؟ »

- باوه‌ر ناکه‌ی وهره له بازرگان بپرسین. بازرگان هات و وهزیر لیتی

پرسی: « ئەم کورپه‌ی چی توه؟ »

- کورمه‌.

- چۆن ئەوه کورپه‌ی توپه‌. هه‌یج وه‌تۆ ناچی. راستی بیژه.

- راستی ئەوه‌یه. له‌م جه‌نگه‌له له سه‌ر دار دیتمه‌وه و هینامه‌ خوار و

بردمه‌وه و به کورپه‌ی خۆم قبول کرد.

- نووسین و خویندنت فیر کردوه؟

- به‌لی، ئیستا یازده زمان ده‌زانێ و ته‌نیا یه‌ک زمان ماوه که فیری بی.

پاشا گوتی: « با بیبه‌مه کۆشکی خۆم و زمان دوازده‌هه‌میش فیر بی. بازرگان

رازی بوو. پاشا لاوه‌که‌ی بانگ کرد و پرسى :

کام زمان نازانی؟

- زمانی هیندی نازانم

پاشا به زمانی هیندی نامه‌ی بۆ ناییی خوئی نووسی و دای به لاهه‌که. له نامه دا نووسیبووی: «ئهی نایب. ئه‌گهر ئهم کوربه بهیانی زوو گه‌یشته لات، ده‌ست به‌جی بیخه ناو مه‌نجه‌لی سابوون. ئه‌گهر شه‌ویش گه‌یشت، ههر به‌و شه‌وه بیخه ناو مه‌نجه‌لی سابوون.»

لاو نامه‌ی وهر گرت و که‌وته ری تا گه‌یشته ولاته‌که. چوه نیو باغی کۆشک. سهر و روی شوشت و له بن داریک راکشا، نامه‌که‌شی له بن سهری دانا و خه‌وی لیکه‌وت.

روژی دوايه بهیانی کیژی پاشا هاته نیو باغ و دیتی لایکی جوان له بن داریک خه‌وی لیکه‌وتوه و نامه‌یه‌کی له بن سهری داناوه.

کچی پاشا سه‌بروکه نامه‌که‌ی هه‌لگرت و خویندییه‌وه. کچی پاشا دوازه زمانه‌که‌ی ده‌زانی. کیژی پاشا عاشقی کوری لاه بوو. نامه‌که‌ی دراند و له جیگای ئه‌و نامه‌یه‌کی به زمانی پاشاوه نووسی: «ئهی نایب. ئه‌گهر ئهم لاهه بهیانی گه‌یشته کن تو، ههر به‌و به‌یانه کیژه‌که‌می لی ماره که. ئه‌گهر شه‌ویش گه‌یشتی، ههر به‌و شه‌وه لی ماره که.»

نامه‌که‌ی له بن سهری کوربه‌که دانا و رویشت.

لاو وه‌خه‌به‌ر هات و چوه کۆشک، نامه‌که‌ی دا به ناییی پاشا. نایب خه‌لکی داوت کرد و گوتی:

- خه‌لکینه! ئاگا دار بن، چونکی ئه‌گهر پاشا بگه‌ریتته‌وه، له‌وانه‌یه بیانوم پی بگری، خه‌تا بارم بکا. شایه‌د بن. ئه‌وه نامه‌ی خو‌یه‌تی و فه‌رموویه کچه‌که‌ی بدهم به‌و لاهه.

به‌زم و جیژنی بوکیان ساز کرد و کیژی پاشایان دا به لاهه‌که. سالیکی پیچوو پاشا نه‌هاته‌وه، کیژی پاشا کور و کچی بوو. خه‌به‌ر هات که پاشا و وه‌زیر دینه‌وه. هه‌موو چوونه پيشوازی. وه‌زیر به پاشای گوت:

- قیبه‌لی عالهم، ته‌ماشاکه و بزانه ئه‌و کوربه‌ی ده‌تویست که له به‌ینی

به‌ری. بۆته زاوای تۆ. كچه‌كەت كور و كيژيكي له وهه‌يه.

- ئەم قسه قۆره چيه. ماوه‌يه‌كه ئەو كوربه له مەنجەلی سابوندا تهاوه‌ته‌وه.

له‌م قسانه‌دا بوون نايبي پاشا هات. حكايه‌تي ته‌واوي بۆ كيژاوه. پاشا قيني هه‌ستا و كه‌في ده‌په‌ژاند و گوتي :

- كي ريجاي به تۆ داوه كه كچي من به شو بده‌ي؟ وه‌كيل نامه‌ي پاشاي پي نيشاندا. پاشا ديتي هيج چاري نيه. وه‌زير گوتي :

- ئەي قيبه‌هي عالم. ئەوه چاره نووسي ئينسانه هه‌ر وا ده‌بي و نا تواني بيگۆري .

بالتۆي زانا و بازركان ٣٤

پۆژيک له پۆژان بازركانتيك له گه‌ل کاروان به قه‌راخ به‌غدا دا تیده‌په‌ري.

له پشت ده‌روازه‌ي به‌غدا کارواني خست. به نۆكه‌ري خۆي گوت: برۆ له نيتو شار چل هيلكه‌ي كولاو بکړه و بيه‌ينه تا ناني بخۆين. نۆكه‌ر چوه بازار و توشي پيريژنيكي بوو گوتي:

- چل هيلكه‌م بۆ بکولينه. پيريژن چل هيلكه‌ي بۆ کولاند. نوکه‌ر گوتي ئيستا ده‌چم پاره‌كەت بۆ دینم. هيلكه‌كاني برد، خوارديان و له بي‌ري چوو پاره‌ي پيريژن بدات. له ريجا دا بازركان له نۆكه‌ره‌كه‌ي پرسى:

- پاره‌ي هيلكه‌ي پيريژنت دا ؟

- له بيرم چوو. بازركان حيسابداري بانگ کرد و گوتي :

- پاره‌ي هيلكه‌ي پيريژني چهنده، بيخه سه‌ودا، تا قازانج بکا و ئەگه‌ر ريمان ده به‌غدا كه‌وته‌وه بيده‌يني. پاشا هوت سالان جاريكي تر بازركان ربي كه‌وته به‌غدا. به نۆكه‌ره‌كه‌ي گوت:

- برۆ، پيريژن بدۆزه‌وه و بيه‌ينه. نۆكه‌ر پيريژني هينا کن بازركان. لتي پرسى: « قيمه‌تي هيلكه‌كانت چهند بوو؟

- چل فلس،

- ها له جياتيان چل سكه ئالتون وەرگره و برۆ. له م حهوت سالة دا، چل فلسی تو، بوته چل سكه ئالتون.

پیریژن به خووشی و به غار گه رایه وه. له ریگا توشی جیرانی بوو، کابرا لئی پرسی: «چۆنه وا به که یفی؟»

- ئاخر له جياتی چل فلس، چل سكه ئالتونم وەر گرتوه.

کابرا گوئی: «بازرگان فریوی داوی. خوټ حیسابی که. له چل هیلکه، چل جوجکه پهیدا ده بوو. ده بوون به مریشک. هر مریشکه ی پینج شهش سکه ی ده کرد. ئیستا حیسابی که چهندیان فیل لیکردوی.

پیریژن قسه ی جیرانی باوهر کرد و چوه کن قازی و شکایه تی له بازرگان کرد.

قازی ئەمەری کرد، بازرگانیان هینا، پیتیگوت: «بوچی پیریژنت فریو داوه؟»

- فریودانی چی؟ من له جياتی چل فلس چل سكه ئالتونم داوه تی.

قازی گوئی نا فریوت داوه. له چل هیلکه چل مریشک پهیدا ده بوون. خوټ حیسابی بکه، ئیستا ده بی هه موو کاروان و کالای خوټ بده ی به پیریژنی.

بازرگان چاری نه ما هه رچی هه یبوو دای به پیریژن و به دهستی به تال گه راوه. خه مبار له شار ده سوپاوه، توشی بالولی زانا بوو.

بالول لئی پرسی: «بوچ وا خه مگینی؟»

بازرگان رووداوه که ی بو کتیرایه وه.

بالول گوئی خه می مه خو. فیرت ده که م چبکه ی. برۆ مستیک گه نمی کولاو

هه لگره و بچو حه ساری قازی و به حه ساریان وەر که، قازی دیته دهر و ده لئی:

«ئهمه ق.. ئاخر گه نمی کولاو چۆن ده چینی؟» شین نابئی. که وایگوت توش

بلی: «ئهدی هیلکه ی کولاو جوجکه ی ده بی؟» قازی له وه لامدا ده لئی نا، ئەو دهم

داوای لیبکه کاروان و شته کانت بداته وه،

بازرگان پهندی بالولی به کار هینا و شته کانی وەر گرتوه.

چۆن بالولى زانا فيلى له حاجى به تهماع كرد ۳۵

هه‌بوو نه بوو ، غه‌يرى خودا هيچكەس نه‌بوو. پياويكى فه‌قير هه‌بوو به ناوى سليمان. ده‌چوو لقه داري كو ده‌کردنه‌وه وده‌يفرۆشت و له‌م ريگايه‌وه ژيانى ده‌برده سهر. به زه‌حمه‌ت هيندى پارهى كو‌كرده‌وه بو ئه‌وه‌ى كه‌ريك بكري و باركيشى بكا. به‌لام كاتى قيمه‌تى كه‌ريكى پاره كو‌كرده‌وه، فيكره‌كه‌ى گوڤى. گوټى: « هينديكى ديكه‌ش كو ده‌كه‌مه‌وه و له جياتى كه‌ر ، ئه‌سپي‌ك ده‌كريم. سليمان ده‌ ترسا كه پاشكه‌وته‌كه‌ى خه‌رج بكا. بويه‌برياري دا و چوو پاره‌كه‌ى دا به‌حاجى.

به‌لام بالولى زانا له دووره‌وه ديتى كه سليمان چۆن پاره‌كه‌ى داوه به حاجى. بالول ده‌يزانى كه حاجى كايه‌يه‌كى تهماعكار و نا راسته. كاتى سه‌لمان له مالى حاجى ده‌ر كه‌وت، بالول لتي چوه پيش و گوټى:

- بو چي پاره‌ت دا به‌و كايه‌ تهماعكاره؟ هه‌ر ئيستا بچو پاره‌كه‌تى لى وه‌ر گره‌وه. دياره ئه‌و پاره‌كه‌ت ناداته‌وه و لتيشت ده‌دا. به‌لكوو بتوانى له به‌ر چنگي رابكه‌ى. ئه‌و ده‌م وه‌ره لاي من، چاوه روانت ده‌بم.

سه‌لمان چوه كن حاجى و گوټى: « حاجى پاره‌كه‌م بده‌وه. ئيتير نامه‌ويئ ئه‌سب بكرم. پاره‌كه‌ى دام به‌ تو به‌شى كه‌ر كرپن ده‌كا و ده‌مه‌ويئ كه‌ريك بكرم. كاتى ئه‌و قسانه‌ى كرد حاجى لتي ده‌ست دا دار و گوټى:

- كام پاره؟ شيت بووي؟ هه‌وه‌ل جاره كه ده‌تبينم. حاجى ئه‌وه‌ى گوت و داري ده‌ست دايه كه له سه‌رى بدا، له به‌ر ده‌ستاني هه‌لات و چوه كن بالول. بالول گوټى:

- پيم نه‌گوټى كه پاره‌كه‌ت ناداته‌وه و لتيشت ده‌دا؟ باشه، قه‌ى ناكا.

دەجمە كىن حاجى و ئىشەللە پارەكەى لى دەستىنمەو. تۆ لىرە بە و تەماشامان بىكە. كاتى دەستىم ھەلئىنا، وەرە كىن حاجى و بلى: « حاجى پارەكەم بدەو، نامەوئى ئەسب بىكرىم و كەرىكى دەكرىم. »

ئەگەر لى داي، قەى ناكا. بچوو لە جىيەك راوہستە وا بى كە تۆ ئىمە بىنى و ئىمە تۆ نەبىنن. دوو بارە كە دەستىم ھەلئىنا، وەرەو كىن حاجى و بلى: « حاجى پارەكەم بدەو، ئەسب ناكرىم و دەمەوئى كەر بىكرىم. »

بالول چوہ كىن حاجى و گوتى :

- حاجى كوپەيەكم زىر دۆزىوہتەو، بەلام خۆت دەزانى كە ئالتوونم پىويست نى، بەلام كوپەكە ئەوہندە بەرزە. بۆ نىشاندانى بەرزى كوپە دەستى بەرز كردهو. سلىمان كە چاوى بە دەستى بالول كەوت، ھاتە كىن حاجى و گوتى:

- حاجى پارەكەم بدەو، ئەسب ناكرىم و بەشى كەر كرىن دەكات.

حاجى تورە بوو، سلىمانى پەلامار دا و گوتى : « برۆ. ئىتر نەتبىنمەو. دوور كەوہ و لىمان گەرى كارى خۆمان بىكەين. سلىمان چوو لە ھەمان جى راوہستا و چاوہ روان بوو تا بالول دەست بەرز دەكاتەو. »

بالول قسەكانى درىژە پىدا و گوتى :

- كوپەكەم بردۆتە ئەشكەوتىك كە بىشارمەو. دىتم لەو ئەشكەوتە كوپەى دىكەى پر لە زىر رىز كراون. كوپەكان بەم بەرزىيە. دىسان بۆ نىشاندانى بەرزى كوپەكان دەستى ھەلئىنا و گوتى : « حاجى! دەزانم تۆ پىياوئىكى راست و لە خوا ترسى. لەم قسانە دا، سلىمان ھاتەوہ و گوتى : « حاجى پارەكەم بدەو، وازم لە ئەسب كرىن ھىناوہ و دەمەوئى كەر بىكرىم. »

حاجى لە دلى خۆيدا گوتى : « ئەگەر پارەى سلىمانى نەدەمەو، بالول لىم وەشك دەكەوئى و لەم زىرانە بەشم نادا. »

حاجى پارەى سلىمانى داوہ و سلىمان رۆى. بالول گوتى :

- ئەى حاجى دەزانم تۆ پىياوئىكى دنيا دىتوى، سارد و گەرمى زەمانەت

چیشتهوه. ئیستا گوئی بدهیه. له نیو زیرهکان ئهنگوستیلهیهکم دیتهوه. دهقامکم کرد فرهوان بوو، ده باسکم کرد، دیسان فرهوان بوو، که وام دیت ئالقهکوم خسته ملم، له پر تهنگ بۆوه دههات بخنکیم. سهرم راوهشانند، دیتم بهیانه و رۆژه. وهخهبر هاتم. ئیستا مانای ئهههونهه بۆ لیک بدهوه. بهمجۆره بالول کلایکی له سهری حاجی فیله زان و تهماعار نا.

بالی زانا و خهلیفه ۳۶

پیاویک قهستی سهفهری کرد. سهت سکه ئالتوونی ههبوو، بردی دای به خهلیفه بۆی ههلبگرئ و گوئی :

- ئههه پارهیهم بۆ له کن پارهکانی خۆت دابنئ، تا دهگه ریمهوه. خهلیفه پارهکانی وهه گرت، پاش سالییک خاوهن پاره له سهفهر گه پرایهوه و چوه کن خهلیفه و داوای پارهکهی کرد و گوئی :

- ئههه خهلیفه، من ئهوا هاتوومهوه و پارهکهه بدهوه.

خهلیفه گوئی : « خۆشهویستم، پارهکههت مشک خواردوووه،

- چۆن شتی وا دهبی؟ بۆچی پارهی تویمان نه خواردوه، تهنیا پارهی منیان خواردوه؟

خهلیفه توپه بوو، کابرای وهدهر نا و گوئی : برۆ وون به. تو ههه پارهه نه داوه به من.

خهلیک به کابرای فهقیریان گوئ: بچۆ کن بالولی زانا، بۆی باسبکه، ئههه یارمهتیت دهه.

کابرای فهقیر ناوی « علۆ » بوو. علۆ چوه کن بالول و نهقلهکهی بۆ گتیرایهوه. بالول پیتی گوئ :

– برۆ له مالى خۆت دانيشه و نىگه ران مه به. من خۆم پاره ئالتوونه كهت
بۆ دىنمه وه.

بالول چوه كن خهليفه و گوتى :

– ئهى خهليفه، ئيمرۆ هه موو مندا لانى شار بۆ گه ران ده به مه مه زرا، تۆش
زارۆكى ده خۆ ريگا بده له گه ل من بيتن بۆ گه ران.

خهليفه گوتى : فه رموو، هه ر سى كورانم به ره.

ئىواره ي رۆژى دوايه مندا ل هه موو گه رانه وه و بالول مندا له كانى برده وه
مالي خۆيان و ته سلیمی داىك و بابى كردنه وه. به لام مندا له كانى خهليفه ي له
وه تاغى خۆى هه بس كرد و ده رگای لى گاله دان.

شه و خهليفه هاته كن بالول و له زارۆكانى پرسى: « مندا له كانم له كوین؟ »

– مندا له كانت كه رویشك خوار دونى.

خهليفه به سه ر سه ر مانه وه گوتى : « چۆن مندا له كانى دىكه يان نه خوار د
ته نيا زارۆكى منيان خوار د؟ »

بالول گوتى : « چۆنى ناوئى. هه ر وهك مشك پاره ي علۆيان خوار د و

كاريان به پاره ي تۆ نه بوو. ئىستا برۆ پاره ي علق بده وه تا منيش زارۆكى تۆ
نه جات بده م. به م فيله علق پاره كه ي وه گير كه وته وه ..

جل و لغاوی خه راب ۳۷

رۆژتیک جیرانی که ربه لایی فه راش گایه که ی جل و لغاو کرد و به
که ربه لایی گوت: « برۆ بۆخۆت له مه زرا گیا بار که و بیهینه وه،
که ربه لایی فه راش به یانی زوو بۆ گیا هینانی چوه مه زرایه و به لام شه و
درنگ هاته وه. جیرانه که ی پرسى:
- که ربه لایی بۆ وا درنگ هاتیه وه؟
له وه لامدا گوتى: « تۆ جل و لغاوه که ت ئه وهنده خه راب وه گایه که خستبوو،
من ناچار بووم له ریتگا دا حهوت جار بیکه مه وه و بیبه ستمه وه.

دەرمانی موجیزه گهر ۳۸

رۆژتیک کهر به لایی فەراش توشی بی پارهی بوو. هەر چهندی له مائی گهرا هیچی وای نه دیته وه بهرئ له بازار بیفرۆشی. پاش ناهومییدی توره کهی پر کرد له کشپه ل و چوه بازار. به هه لکه وت یه کئی له بهگ و گه وره کان له بازار ده گهرا، بهگ له کهر به لایی فەراش وه نیزیکی کهوت و سه یریکی توره کهی کرد. کشپه ل ئه وهنده وشک ورهش هه لگهرا بوو نه ده زانرا چیه.

بهگ پرسی: « کهر به لایی فەراش چ ده فرۆشی؟ »

- شتیکی زۆر به قیمه ته و خواردنی تو نیه.

- بلئی بزانه چیه و پاشان قسان بکه.

- دەرمانیکی موجیزه گه ره. هەر کهس بیخوا ئه گه ر ئاقلیشی نه مابئی،

دوو باره دیته وه،

بهگ به سه ر سور مانه وه گوئی: « ریگا ده ده ی یه کتیکی تا قیکه مه وه،؟

- به لئی.. بوچ نا. تا قیکه وه.

بهگ کشپه لئیکی هه لگرت و ده زاری نا و تامی کرد و رووی گرژ کرد و

گوئی:

- هیچ نه مزانی چیه. تامی نیه.

- باشه. یه کی دیکه هه لگره و تا قیکه وه.

کشپه لئیکی دیکه شی هه لگرت و تامی کرد و گوئی:

- به خوا سه رم لئی دهر ناچئی، هەر نه مزانی تامی چ ده دا.

- وهره یه کی دیکه ش تا قیکه وه. بهگ یه کی دیکه شی ده زاری ناو جاوتی و

گوئی: « ئه وه کشپه لئی مه ره! »

که‌به‌لایی فراش گوتی: « به‌ئی راسته، چاکت ناسی، کاتئی دیتی به‌گ
توره‌یه و وهخته بته‌قی، لئی زیاد کرد و گوتی :
- توره‌مه‌به، من راستیم به تو گوت، له پیشدا ئاقلت نه مابوو، دوو
جارت تاقیکرده‌وه نه‌ترانی، بو جاری سییه‌م که جاوتت، ئاقلت هاته‌وه سهر و
زانیت که کشپه‌ئی مه‌ره!

چۆن ده‌کری عزرائیل بدۆزیه‌وه ۳۹

له گوندی دا پیاویکی شه‌رانی و خه‌راب ده‌ژیا، رۆژی هه‌موو کۆ ببوونه‌وه
و خۆیان بو جیژن ئاماده ده‌کرد، که‌به‌کایی فه‌راش زۆر جنیوی به‌ کابرای
خه‌راب دا.

کابرا هاواری کرد: ئاخ عزرائیل، له کوئی عزرائیل!

که‌به‌لایی فه‌راش پرسی: « زۆرت پیویستی به‌ عزرائیل هه‌یه؟

- به‌ئی.. یه‌کجار زۆر.

پاشان که‌به‌لایی گوتی: « ته‌ماشاکه، ئه‌و ره‌وه‌زه به‌رزه ده‌بینی، بچۆ
سهر لوتکه‌ی ئه‌و، له وێوه خۆت هه‌لدیره، کاتئی چهند گه‌زت ما بگه‌یه عه‌ردی،
ئه‌و دهم عزرائیل دیته لات و چیت له دل دایه پیتی بیژه!

کەربەلایی فەراش و دزەکان ٤٠

پۆژی کەربەلای فەراش لە سەفەری دوور دەگەراوە. گەیشته کن ماله‌کەهی
خۆی دیتی دز لە باغی میوه‌ی لی ده‌که‌نه‌وه. به غار چوه سەر ته‌پکیکی به‌رز و
هاواری کرد:

– زوو بگه‌نئ وهرنه ئیره، کەربەلایی فەراش مردوه و مه‌يته‌که‌ی لیره
که‌وتوه.

ئه‌وانه‌ی له باغی بوون، گه‌وره و بچوک غاریاندا. ده‌نگی کەربەلایی
فەراشیان نه ناسیبوو، که چوون دیتیان ساخ و سه‌لیم دانیشتوه. هه‌موو
هیرشیان کردی و گوتیان: «ئهو درۆیه چبوو، ئه‌وه نیه زیندووی. گوتت
مردووم،

– راسته مردووم. ئه‌گەر زیندوو بام چۆن ئیوه ده‌تان ویرا بینه نئو باغی
من و میوه لیبکه‌نه‌وه؟» ×

× ده‌بی ئه‌م سی ئه‌فسانه‌یه کوردی نه‌بن. چونکه له نئو کوردان دا
کەربەلایی نیه. و ناوی ئاواش له کهس نانین. وەرگیر

پیاویکی به دهسته لآت له ولاتی رۆم ده ژیا به ناوی رهشید بهگ. چوارسه ت گوندی کورد نشینی هه بوو باج و مالیاتی لی دهستاندن. حاکمه کانی رۆم خوین ده رهشید بهگ نه ده گه یاند و باجیان لی وهر نه ده گرت. رهشید بهگ سهروهت و سامانیکی زۆری وه سه ر یه ک نابوو. رۆژیک رهشید بهگ خه ریک بوو شایی بۆ کوره گه وره که ی بکا. له نێو کوردان داب وایه ئه گه ر بۆ سه ر شایی داوت بکرین، دیاری له گه ل خۆ ده بن. له هه موو چوار سه د گوندی رهشید بهگ زیاتر له چوار هه زار که س داوت کرا و دیارییان هینا،

له ناو میوانه کاندا لاویک هه بوو به ناوی « یوسوپ » یوسیوپ لاویک بوو جوان، چالاک، سوار چاک و نه ترس. داب وایه له نێو کوردان ئه گه ر میوانیکی به ریز له مالی میواندار نیزیک ده بیته وه، زاوا له گه ل هیندی سوار به ده هۆل و زورنا ده چیته پیشوازی و یه ک له میوانان له گه ل زاوا جللیت دهکا.

زاوا- واته کوری رهشید بهگ هاته مهیدان و بۆ جللیت داوای حه ریفی کرد، که س نه یوئیرا جللیتی له گه ل بکات.

یوسوپ خۆی پی رانه گیرا و جوه پیش و له گه ل کوری رهشید بهگ دهستی پیکرد، دار جللیتی هاویشتی و وه سه ری کوری رهشید بهگ که وت و کلاوی سه ری که وته خوار و نیزیک بوو خۆشی بکه وئ.

کوری رهشید بهگی زۆر خه جاله ت بۆوه. چونکه ئه گه ر کاتی بوک هینان کلاوی زاوا بکه وئ، شه رمیکی گه وره یه. زاوا هه لیکیشا شیر و غاریدا سه ر یوسوپ. یوسوپ دهیزانی به گویره ی دابی کوردان که سیک شیر هه لکیشی تا خوین نه ریزی، نایخاته وه کالان. یوسوپ ده مانچه ی دهر هینا و گولله یه کی پیوه

نا و زاوا كهوته خواری و یوسوپ بزر بوو. بهگ و پیاوهكانی وهدوای كهوتن، بیفایده بوو نه یاندیته وه. یوسوپ نه ویترا بچیتته وه مال و بوو به جهرده و ریگر و به « یوسوپ ریگر » ناوی دهر کرد.

به لام رهشید بهگ شهو ورژ له فیکری نه وه دا بوو كه چۆن یوسوپ به زیندویی بگری و نازاری بدا. رهشید بهگ نارححت بوو له كهن خهلك و بهگی ديكه خهجاله تی دهكیشا له وهی كه یوسوپ له مائی خوئی كوری كوشتوه و بهو هه موو دهسته لات و سامانه وه ناتوانی تۆله ی بكاته وه.

رهشید بهگ گوتی: « ههر كه سیك یوسوپ بكوژی و یا زیندویی بیگری و بۆم بئینی، هه موو سامانی خوومی دده می و جه میله ی كچیشمی لی ماره ده كه م.

زۆر كهس كهوتنه هه ول و تهقه لا كه یوسوپ بگرن، فایده ی نه بوو، رۆژیکیان كایه ك شوینی یوسویی به رهشید بهگ نیشاندا. رهشید بهگ كه یف خویش بوو، دوو كور و چوار نۆكهری به كاری هه لگرت و شهو چوه نه م نه شكه وته كه پئیان نیشان دابوو.

كه یشتنه نه شكه وت وله نه سبان دابه زین، نه سپه كانیان ده دارێك خست و یه كیکیان بۆ كیشکی نه سپه كان دانا و شهش كه سیان نه شكه وتیان كه مارۆ دا. رهشید بهگ گوتی: « هیچكهس نه چیتته نیو نه شكه وت و تهقهش نه كهن و چاوه پروانی به یانی بن. رهشید بهگ لای وابوو نه گهر ئوسوپ له نه شكه وت دا بی، درنگ یا زوو دیتته دهر. به پیاوهكانی خوئی گوت: له گه ل كوو یوسوپ هاته دهر، بیگرن، نه گهر بۆتان نه گیرا، بیكوژن،»

یوسوپ شهو له خه و دا دیتی كه نه شكه وت كه مارۆ دراوه، ههستی به مه ترسییهك كرد. به یانی كه وه خه بهر هات، بریاری دا نه چیتته دهر. یهك دوو سه عات دانیشته و ناخره كه ی گوتی: ههر ده بی بچمه دهر، چار نیه، دهستی دا تفهنگ و له نه شكه وت دهر كهوت. ههر شهشیان گورج په لاماریاندا و گوتیان: « ته سلیم به » یوسوپ هه رشهش كه سی در پئیدا و خوئی هاویشته پشت به ردیك و دهستی به تهقه كرد. پئنج كه سی كوشت. ته نیا رهشید بهگ مابوو، رایكرد

بۆلای یوسوپ. یوسوپ ئەگەر ویستبای، دەیتوانی ئەویش بکوژی. بەلام دەستی
بۆ نەچوو. رهشید بهگ پیاویکی گهلیک وێچوو بوو.

پاش ئەم روو داوه ئیتر رهشید بهگ ئارامی نەبوو. سەر شوڤر بوو که
حهوت کهس به یوسویی نەههستان و به تهنیا پینج کهسی لێ کوشتوون،
یوسوپ له سه رانسه ری کوردستان ناو بانگی دهر کرد.

دوو سی سال تیپه ری. رهشید بهگ ورده ورده هاته وه سه ر خو و خه م و
خه فه تی له بیر کرد. رۆژیک قهستی سه فه ری عه ره بستانی کرد تا له داب
ونه ریتی کوردهکانی وینده ری شاره زابی. ده سواری له گه ل خو ی برد و که وته
رێ. له سنوری ترکان تیپه رین و وه سه ر چیا ییکی به رز که وتن. له بناری ئەم
چیا به چادر و ره شمالی زۆریان دیتن و زانیان ده بی هه واری کوردان بن. له چیا
هاته خوار و له چادران نزیک بوونه وه، سواریک هاته پیشوازیان.
رهشید بهگ پرسى :

– ئەو چادرانی هی کین؟

– بۆ نازانی چادری خالید بهگن. خالید بهگ که دیتی سوار بۆ چادری وی
دین، خو ی چوه پیشوازیان. رهشید بهگ و سوارهکانی دابه زین. نوکه رانی
خالید بهگ ئەسه پهکانیان دابین کرد و تفاقیان دانئ و میوانیان برده چادر و
خالید بهگ به خیر هاتنی کردن. سفره یان داخست و نانیا ن هینا. به یانی خالید
بهگ و رهشید بهگ له ده ور و به ری هه واری چوونه گه ران و گه شتته سه ر
کانیهک، رهشید بهگ دیتی کیژیک ماینیک دینتته ئاوئ. ماین به ده وری کیژه که
دا سه ما دهکا. ماینیکه له هه موو ژیانیدا شتی وا جوانی نه دیوه. له خالید
بهگی پرسى :

– ئەو ماینه هی کییه؟

– ئەوه ماینی منه و کهه کهم هیناویاته ئاوئ.

رهشید بهگ گوتی : « تکا ده کهم ئەو ماینه به من بفرۆشه.»

– به هیچ قیمه تیک نایفرۆشم. وه ره با بجینه نیو ره وه، هه ر ئەسه بیکی دلئ
گرتی، پیشکیشه،

- نا.. من تهنيا ئەم ماینەم دەوئ. ھەرچەندی بخوازی دەتدەمئ. ئەگەر بە
گرانایی ماینەکە زیریش بخوازی.

- ئەگەر دە ئەوەندە قورسایى ئەو زێرم بەدیەى نایفریشم.

گەرانهوہ بۆ چادر. جارێکی تر سفره و نان ئامادە کرا. لای ئیوارە
رەشید بەگ مالوایی خواست بەرە و مال گەرایەوہ. شەو و رۆژ لە فیکری ئەم
ماینە دا بوو، خەو و خۆراکی لى ھەلگیرا بوو، کز و بى تین ببوو. لىیان
دەپرسی: «چتە، بۆ وات لىھاتوہ؟»

- لە ھەرەبستان خالید بەگ ماینیکی ھەيە تا ئیستا ئادەمیزاد ماینی وا جوانی
نە دیوہ. دلەم گرتووہتی، بەلام خالید بەگ پیم نافرۆشی. ئە گەر سواری ئەم
ماینە نەبم و سەرانسەری کوردستانی پى نەگەریم، دیق دەکەم و دەمرم.

ئىستا با واز لە رەشید بەگ بێنن و بزانی یوسوپ چدەکا. یوسوپ
خەبەری زانی کە رەشید بەگ چۆتە ھەرەبستان و چاوی بە ماینی خالید بەگ
کەوتوہ و دلى گرتووہتی و خالید بەگیش بە ھیچ قىمەتیک پى نافرۆشی.
یوسوپ نامەيەکی ئەمجۆرەى بۆ رەشید بەگ نووسی: «ئەى رەشید بەگ!
بىستووہ چووہ ھەرەبستان و دلەت ماینی خالید بەگى گرتوہ، ئەوہشم زانیوہ
بە ھیچ قىمەتیک پى نافرۆشی. ئەگەر بەلین دەدەى و رابردوو فەرماؤش
دەکەى و دەمبەخشی، ماینەکەت بۆ دینم. بەلام چۆنى دینم، دەیدزم،
دەينەستینم، پىوہندی بە خۆمەوہ ھەيە.»

رەشید بەگ نامەى خویندەوہ و کەوت فیکر و بىر کردنەوہ. «چۆن دەتونئ
لە یوسوپ خۆش بئ کە سئ کورى ئەوى کوشتوہ. داخوا دەتوانى بۆ ماینیک
لەو ھەموو تاوانە خۆش بئ؟ چ بە خەلک بلى؟ لە بەرانبەر خەلکدا شەرمەزار
دەبئ. ئەگەر ماینیشى دەست نەکەوئ دیق دەکا.»

رەشید بەگ لە وەلامى نامەى یوسوپ دا نووسی: «ئەى یوسوپ! ئەگەر
ماینەکەم بۆ بێنى، لە رابردوو خۆش دەبم و جەمیلەى کچى خۆشمت دەدەمئ.»
یوسوپ نامەى خویندەوہ و زۆر کەیف خۆش بوو. چۆوہ مال چەکی
ھەلگرت و سوار بوو بەرە و ھەرەبستان و ھەواری خالید بەگ کەوتە رى. کە لە

وئی نیزیک بۆوه، چوه سهر چيا و ته ماشاي دهور و بهري کرد ديتي له نیزیک چادران دههۆل و زورنا و زهماونده. سوار خهريکی جليت و رمبازين. به خۆی گوت: يا شايی و بوکھينانه، يا شیرینی خواردنه. ئەگەر به سواری بچمه نیتو چادران، ناچار دهبی له چادریک دابهزم، خهک چهکه کهم دهبینن و لیم وهشک دهکهون. نهخشه کهم تیکدهچی. ته ماشاي دهور و بهري کرد، ئەشکه و تیکی دیت. ئەسبه که له وئی بهسته وه و پیاوه بۆ چادران چوو.

دابی کورهان وایه. له شايی و شیرینی خواردندا، ریبوار و گهړۆک ههر کهس بی، دهتوانی له سهر سفره دانیشی و کهس ناپرسی کتیبه. یوسوپ چوه کن میوانان و له سهر سفره دانیشت تا ئیواره خواردی و خواردییه وه. شهو بهسه راهات و دههۆل و زورنا بیدهنگ بوو بلاوه یان کرد. یوسوپ ته نیا مایه وه. ته ماشاي کرد له پهنا ئەو چادریکی گهوره هه لدراره و میوانی زۆری تیدا کۆ بوونه وه. زینی زۆریش له سهر یهک دانراون. له پهنا ئەو چادرهش ختیه و تیکی ئاوریشم هه لدراره بوو، له وانه یه چادری کیژی خالید بهگ بیت. یوسوپ له پشت زینه کان خۆی مات کرد و شتیکی به سهر سهری دادا که بخه وئی.

مانگ هه لات بوو دهور و بهر دیار بوو. له پر یوسوپ دیتی که یه کیکی بۆ لای چادره کان دیت. یوسوپ لئی وه نیزیک کهوت و دیتی کابرایه کی عه رهب و بالا بهرز و رهش ئەسمه ره. کابرای عه رهب له چادری کیژی خالید بهگ وه نیزیک کهوت و چوه نیتو چادره که.

کۆ دهتوانی بهو شهوه بچته چادری کیژی خالید بهگ؟ ته نیا چوار کهس بۆیان هه یه: دایک و باب و برا و خوشک به لام کابرای عه رهب که چوه ژووری، نه دایک و باب و نه خوشک و برا. (چونکه خالید بهگ کورد بوو) یوسوپ بیری کرده وه گوتی: ئەم ماسته بی موو نیه. له چادره که پتر نیزیک بۆوه و گوینی دایه. عه رهب گوتی: «ئهی زدینه، حهوت ساله خزمهتی باوکت ده کهم و به لینی دابوو که تۆم بداتی. فریوی داوم. تۆ ددهن به که سیتی تر. ههر ئیستا دهبی له که لم بنووی.

- ئەگەر دەزگيرانم بپرسی ناموست چی لیھاتوه، چی وهلام بدهمهوه؟
بشم کوژی له گهلت ناووم.

عهرب شیرى هرلکیشا و له سهر سهرى زدینهی راگرت. کیژهکه ترسا و
دهستی به پارانهوه کرد و گوتی:

- ریگام بده تاویک بچمه دهر. ئیستا دیمهوه ئەو دهم چدهکهی بکه.
- نا. ریگا نادهم بچیه دهی. دهزانم ههر دهر کهوی رادهکهی و دهست دهکهی
به هاوار. له و قسانه گه ری. ئیستا دهبی له گهلم بنوی.

کیژه که دهستی بۆ دوعا هه لینا و گوتی: « ئەهی خوای گهوره. قاچاخ
یوسووپ بنیره به هاوارمهوه بی و ناموسم نهجات بدا.»

یوسووپ به خوئی گوت: « سهیره! تهنانهت لیترهش من دهناسن، گورج له
پهناگا هاته دهر و هه لیکیشا شیر وله چادر چوه ژوور و سهری عه ره بی په راند.
زدینه ترسا و گوتی: تو کئی. ئاده میزادی یاپیغه مهربی؟

- من پیغه مبه ر نیم. خوای گهوره دوعای توی قبول کرد و منی بۆ
یارمه تی تو نارد. من ئەم یوسووپه م که داوات کردبوو بۆ یارمه تیت. به ههر
دووکیان که لاکى عه ره بیان له ختوه تی برده دهر و ده چالووکیان هاویشت.
زدینه گوتی: « ئەهی یوسووپ تکا ده که م دانیشه خوار دنت بۆ بیتم.

- من له مائی ئیوه ناتوانم هیچ بخۆم. چونکه ئەگه ر نان و نمه کی
که سیک بکه ی، ئیتر ناتوانی هیچی له مائی هه لگری و بیبه ی.
زدینه پرسى: « مه گه ر خه یائی چیت هه یه.؟»

- ئەمشۆ دهمه وئ ماینی ئیوه بفریتم. بۆیه له م ماله نابی هیچ بخۆم.
زدینه گوتی: « تو ژیان و ناموسی منت نهجات دا، ههر لیتره به، ههر
ئیستا ماینه که ت بۆ دینم و زینی ده که م و سوار به و برۆ.

زدینه ماینی هینا و زین و لغاوی کرد و بانگی ئوسی بی کرد:
- ئەهی یوسووپ وهره ماینه که وهر گره، ته نیا بلی به کام ریگادا ده رۆی؟
یوسووپ پرئگای به کیژه که نیشان دا. زدینه گوتی: « تکا ده که م جله وى
ماینه که شل مه که. که میک جله وى شل بکه ی هه لت ده گری و له عه رزت ده دا.

دوو لای ئەم جادهیه زه‌لکاو. تۆ له زه‌لکاو دا گیر ده‌که‌ی، هاتنه‌وه دهرت دژواره. برۆ به هومییدی خوا.

زدینه گه‌راوه بۆچادر و یوسوپ سواری ماین بوو که‌وته ری. که‌می‌ک رویشت بوو، قسه‌کانی کیزه‌که‌ی له بیر برده‌وه و جله‌وی ماینی شل کرد و ماین هه‌لیگرت، به عهرزی دادا. یوسوپ له زه‌لکاو دا گیر بوو نه‌یتوانی بیته‌وه دهر. ماین گه‌راوه بۆ چادر و جیگای خو‌ی. زدینه دیتی ماین بی سوار گه‌رايه‌وه. زانی یوسوپ ده زه‌لکاو که‌وتوه. گورج سواری ماین بوو، رۆی تا یوسوپ بدۆزیته‌وه. هیندی رۆی، دیتی به راستی له زه‌لکاو دا ماوه‌ته‌وه و ناتوانی بیته‌وه دهر. له ماین دابه‌زی، جله‌وی له داریکی به‌ست و چوه په‌نا زه‌لکاو‌که و گوتی :

- یوسوپ، ئاخر پیم نه گوتبووی جله‌وی ماینه‌که شل مه‌که. ئەگینا ده زه‌لکاو ده‌که‌وی. به گوتی منت نه کرد و توشی ئەم رۆژه بووی.

- ئە‌ی زدینه، ئە‌وه‌ی تۆ به منت گوت، هه‌ر له‌و‌ی له په‌نا چادر به جیما. ئیستا وهره نه‌جاتم ده، تا زووتر له‌م زه‌لکاو به‌یمه دهر.

زدینه دهستی دریژ کرد و که‌م که‌م ئوسیبی بۆ لای خو کیشا. به‌لام توانای ژن چه‌نده ، ئە‌ویش ده زه‌لکاو که‌وت و له کن یوسوپ مایه‌وه. با یوسوپ و زدینه له زه‌لکاو دا بن، تا بزانی له مالی خالد به‌گ چباسه.

دایکی زدینه به‌یانی له خه‌و هه‌ستا و دیتی زدینه دیار نیه. به غار چوه ته‌ویله و دیتی ماینه‌که‌ش نه‌ماوه. می‌رده‌که‌ی بانگ کرد و گوتی : « ئە‌ی خالد به‌گ تۆ له خه‌و دای و زدینه‌ی کچتیان ر‌فاندوه. ماینه‌که‌شیان برده‌وه.

خالید له جی هه‌ستا و هه‌موو نوکه‌ره‌کانی ده‌نگدا و فه‌رمانی دا که ده‌ست به‌جی هه‌موو چیا و که‌ژ و دۆل و جاده‌کان بگه‌رین و زدینه و ماینه‌که بدۆزنه‌وه و بیهیننه‌وه.

نوکه‌ر سوار بوون و وه‌دوای زدینه که‌وتن. که‌می‌ک له چادر دوور که‌وتبوونه‌وه دیتی ماینه‌که له داریک به‌ستراوه‌ته‌وه. زدینه‌ش له په‌نا لاویک ده زه‌لکاو دا که‌وتوه. هه‌ر تکیان له زه‌لکاو هینا دهر و بردیاننه‌وه. خه‌لک بیستیان

که را کرده کانیان کرتوونه وه. هه موو له مهیدان کۆ بوونه وه.
 خالید بهگ فهرمانی دا که دهست بهجی له سهریان بدهن.
 زدینه کوتی : « بابە له پیشدا ریکا بده دوو قسان بکهه و پاشان چدهکهی
 بیکه، خۆت خاوهن دهسه لاتی.
 خالید بهگ کوتی ؛ بلی بزانه .
 زدینه ههه چي به سهری هاتبوو گپرایه وه. کاتی زدینه وته کانی تهواو
 کرد، خالید بهگ رووی کرده یوسوپ و کوتی :
 - باشه، دهتوانین چبکهین. ئیستا که تو ژیان و ناموسی کیژی منت
 نهجات داوه، ههه چي بلی، بهلین ددهم بهجی بگهینم. یوسوپ له وه لام دا
 کوتی: « ته نیا یهک شتم دهوی. ماینه کهت بده به من و هیچیتر.
 خالید بهگ که ئه وهی بیست، رهنگی زهرد هه لگه را. له لایه کی دیکهش له
 پیش خه لک بهلینی دابوو، نه دهکرا په شیوان بیته وه،
 ئه مری کرد ماینه که بۆ یوسوپ بینن. ئه ویش سواری ماینی جوان بوو
 به رهو و لاتی رۆم که وته ری. چوه کن رهشید بهگ و ماینه که ی ته سلیم کرد.
 رهشید بهگیش بهلینی خوی برده سهه و له یوسوپ خۆش بوو، جه میله ی کیژی
 خوی لی ماره کرد.

ئەفسانەگەلى سىحر و جادوو.

ئەحمەد خان و عەلى وەلى ۴۲

دوو برا بوون، يەكيان پاشا بوو، ئەويتريان وەزير. هيچ منداليان نەبوو. رۆژيک پاشا تەماشاي ئاوينەي کرد ديتي پير بوە و ريشي چەرموک بوە و هيشتا مندالي نيه. قورئاني هەلگرت و دەستي کرد بە پارانەوہ و گريان و گوتي: « پير بووم و مندالم نيه » خوي گەورە دوەگەي بيست . عەلى وەلى خوي هينا سەر شکلي دەرويش و هاتە پەنا کۆشکي پاشا و دەستي بە دوەا کرد.

پاشا سەري هەلنەهينا و تەماشاشي نەکرد.

وەلى لتي پرسى: « بۆ سەيرم ناکەي »؟

پاشا گوتي: « بۆ سەيرت ناکەم؟. نابيني وا لە خەم و خەفەت دام. برۆ

لەو مالەي کە ژنەگەمي تيدا دەژي، چ بخوازي دەتدەني.»

وەلى گوتي: من هيچم ناوي. تەنيا دەمەوي بزائم تۆ بۆ دەگري.

– تۆ چيت لە گرياني من داوہ؟

– تا هوي گرياني خۆتم پي نە ئيژي، ليرە نارۆم.»

– باشە، پيت دەلیم. دەزاني کە من پير بووم، بەلام هيشتا منداليکم نيه.

وەلى سيويکي دايە و گوتي:

– ئەم سيوہ دوو لەت بکە، نيويکي بخۆ و نيويکيش بدە بە خيزانت. دنيا

بە منداليکي دەبي.

پاشا سيوہگەي لي وەر گرت و گوتي: « براکەشم مندالي نيه »

وەلى سيويکي دیکەشي دايە و رويشت. پاشا سيوہگەي تري دا بە

براکەي و گوتي: « ئەم سيوہ دوو لەت کەو لە گەل خيزانت بيخۆن.»

پوڙڙيڪيان پاشاو وهزير له راوڙ بوون. وهزير گوتي: «لام وايه بهم زوانه
ژنه کهم مندالی دهبي.»

پاشا گوتي: «منيش وا گومان ده کهم که ژنه کهم بهم زوانه مندالی بي.»
هر له وڙ قهراريان دانا نه گهر يه کيان کور بي و يه ک کچ. ليکيان ماره
کهن. هينده ي پينه چو ژني پاشا کچي بوو، ژني وهزيريش کور. پاش ماوه يه ک
وهزير مرد و کوره که ي هه تيو بوو. ژنه که ي مناله که ي گهره کرد. کاتيک بوو به
لاويکي ويچوو، پتيان گوت:

- تو و کيڙي پاشا دهزگيراني يه کترن .

ناردبييه خوازبيني و داواي کرد که کيڙه که ي لي ماره کات. پاشا له وه لامدا
گوتي: «زير بينه تا کيڙه که مت بده مي.»

لاو چبکا، زير له کوڙ بيني؟ ته نانه ت سکه يه کي زيريشي نه بوو، سر
گهر دان و بي بهرنامه دهستي کرد به گهران به دهوري دنيا دا. ته ماشاي کرد
دوو که ليکي کهم له دووره وه دياره. رووي دهوي کرد، ديتي نه شکه و تيکه و پره له
شتي خواردن. دانيشت تا تير بوو خواردي. ته ماشاي نه ملاو لاي کرد، ديتي له
قوڙبنک زير پڙاوه. کيسه ي پر کرد له زير و به کوڙي دادا و هات وهدر که وي،
له پر خاوهن نه شکهوت به سواري پهيدا بوو.

- تو.. تو چوڻ ويراوته بييه مالي من؟ وهره شهر بکهين و هرکام شکا،

سهر ي ببردري.

شهر دهستي پيکرد و کوري وهزير کهوت، سوار شيري هه ليکيشا که
سهر ي ببردري. کوري وهزير هه ناسه يه کي خهفته اوي هه لکيشا.

خاوهن نه شکهوت گوتي: «نه هه ناسه يه چبوو. بو تو پياو ني؟»

- هه ناسه م بو يه هه لنه کيشا له مردن بترسيم. دهزگيران يکم هه يه که
هيشتا نه متوانيوه بيگويزمه وه. هه ناسه کهم بو نه وه يه.

خاوهن نه شکهوت به زه يي پيدا هات و پتي گوت: «وهره په يماني براي هتي
بهستين. منيش دهزگيران يکم هه يه. له پيشدا دهچين نهوي دينين و دوايه
وهداوي دهزگيراني تو ده که وين.»

پهیمانی برابریان بهست. چوونهوه نیو ئەشکهوت و دانیشتن، نانیاں خوارد. خاوهن ئەشکهوت که ناوی ئەحمەد بوو، گوتی :

– جارێ تۆ لێره به، من دوو ئەسپ و دوو شیرم هههه. ئەسپێکی هەر لێره ده ئەشکهوت دا ده به ستمه وه، شیریکیش لێره هه لدا وه سم. کاتیکی بینیت خوین له نوکی شیره که دێته خوار، بزانه توشی به لایه کی بووم. ئەوه دم دهست بده شیر و سواری ئەسب به وبه هاوارمه وه وهره.

کورپی وهزیر له ئەشکهوت دا به جیما و ئەحمەد وه دوای دهزگیرانی کهوت. رۆژێک کورپی وهزیر دیتی خوین له تیغی شیره که دێته خوار. گورج شیریی دهست دایه و سوار بوو رۆیشت، دیتی شایی و زهماونده. کورپی وهزیر چوه مه جلیسی شایی و دهستی کرد به تار لیدان. کاتی میوان بلاوهیان کرد، کورپی وهزیر چوه کن بوکی و لێی پرسی : « نازانی ئەحمەد خان له کوێه ؟ »

کیژه که پرسی: ئەو دهسته برای توێه؟

کورپی وهزیر گوتی : « به لێ دهسته برامه »

کیژه که که هه مان دهزگیرانی ئەحمەد خان بوو، قوتویکی بچوکی پر له توژی خه و هینهر دا به کورپی وهزیر و گوتی:

– دهسته برای توین له چالوی رهش بهند کردوه. چل کهس کیشکی لێ ده کیشن. تۆ بچۆ کن ئەوان تاریان بو لیده. پاشان بیژه داب وایه که میوان شه راب بو میواندارانی تیکا. ئەوان رازی دهبن. چل جامت دهدهنێ شه رابیان بو تیکا. بو خوشت تیکه. لهم توژهش بو هه موان نه ختیک ده شه رابه که ی بکه و هه موویان بیهوش دهبن. سهری هه موان بیره. کللیک له گیرفانی سهر کیشکی دایه، ئەو کلله بده به ئەحمەد تا زنجیری لاقی بکاته وه، ههر بهم شه وه دهبی رابکهین.

کورپی وهزیر چوه کن کیشکیان و گوتی چاوه شم. هه موو پیاان خو شبوو، گوتیان به خیر هاتی فهرموو. که دانیشت دهستی کرد به گورانی و تار لیدان. هه وا تاریک بوو، دانیشتن که نان بخۆن. کورپی وهزیر گوتی:

– دابی ئیمه وایه که میوان دهبی شه راب تیکا.

- هیچ عهیبی نیه. چل پیاآهیان له سهر که شهف دانا وکوری وهزیر تۆزی دههه موان کرد. دهست کرا به خواردنه وه. هه موویان بیهۆش بوون. کوری وهزیر سه ری هه موانی بری و کلیلی له گیرفانی سهر کیشکچی هینا دهر و دای به ئه حمهد خان. ئه ویش زنجیری پای کرده وه وله زیندان هاتنه دهر و چوونه کن کیژه که. سوار بوون و کهوتنه ری.

رۆیشتن تا بوو به رۆژ. له پر کچه که تهماشای کرد به لایه ک دا رۆیشتوون که وا تهپ و تۆژیکی زۆر دیاره وله شکر وه دوایان کهوتوه. کیژه که نه یویست خو شه ویسته که ی وه خه بهر بیئی، دهستی کرد به گریان و فرمیسی کهوته سهر روی ئه حمهد خان و وه خه بهر هات. پرسى : بۆ دهگری.

- له شکری باو کم بۆ ئه ولایه دیت. ئه حمهد خان ههستا، کوری وهزیری وه خه بهر هینا و بیریان لیکرده وه که جبکه ن.

ئه حمهد خان گوتی: « ئیمه سی که سین و ئه وان زۆر. وهرن با شهر بکهین و تا بتوانین لییان بکوژین.»

کیژه که گوتی: « من به شیر له شانیان ددهم و راست و چهپ لییان ده وه شینم»

ئه حمهد خان گوتی - «من له سهریان ددهم و له گهآ ئه سب دوو له تیان ده کهم»

کوری وهزیر گوتی: « من له پشته وه دوو له تیان ده کهم. له شکر وه نیزی که کهوت و شهر دهستی کرا. زۆری پینه چوو که هیندی رایان کرد و هیندی کوژران. کوری وهزیر و کیژه که دیتیان ئه حمهد خان دیار نیه. ههر ئه وان ماون. به نیو کوژراواندا گه ران، مهیتی ئه حمهد خانیان دیته وه. زانیان کیژه که به هه له خو ی کوشتوو یه تی. له و نیزی که کانیه ک بوو، مهیتی ئه حمهد خانیان شوش و بۆی گریان به خاکیان ئه سپارد.

کوری وهزیر گوتی: « چار چیه. با برۆین. هیندی وه دوور کهوتن، کیژه که گوتی: « تۆ که میک بویسته. من دچه سهر گۆری ئه حمهد خان، ریژی لیده گرم و ئیستا دیمه وه.»

– منیش له گهلت دیم.

– نا، تو هر لیره بویتسه.

کورپی وهزیر دانیشت و چاوه پروان بوو. به لام کیژه که چوه سهر گۆری
ئه حمهد خان و شیریی هه لکیشا و به سینگی خویره وه نا و خوئی به سهر دادا.
کورپی وهزیر دیتی، کچه که له سهر گۆری ئه حمهد خان که وتوه و راست
نابیته وه.

– بجم بزنام بۆ هه لئاستیته وه. هاته کن گۆره که و دیتی کیژه که خوئی
کوشتوه.

به په رۆیه که چاوی خوئی به ست و مهیته که ی شوشت و له په نا ئه حمهد
خان به خاکی ئه سپارد و خوئی که وته ری و بۆ ئه شکه وت که رایه وه و له وی
دانیشت. شهو و رۆژ بۆ دهسته برای دهگریا، ماوه یه کی دریژ کاری هر تازیه و
گریان بوو. وای لیتهات ریشی دریژ ببوو.

ئیسنا بگه ریینه وه بۆ چیرۆکی عهلی وهلی.

رۆژیک چاوی دیشا. یه کیکی نارده شار و گوتی: «ئه گهر کابرایه کی
ریش دریژت بینی، بیهینه کن من تا حکایه تیکم بۆ بگیریته وه و ئارام بگرم.
قاسید چوه شار و کورپی وهزیری دیته وه و گوتی: «له گه ل من وهره، عهلی وهلی
داوای کردووی.»

کورپی وهزیر له گه ل کابرا چوه کن عهلی وهلی. پتی گوت:

– چاوه کانم زۆر دیشن، شتیکی بلّی ژانیان بشکی.

– ئاخر من ته مه نیکی وام نیه، هیچ نازانم و سهر گوزه شتیکم نیه.

– داخوا ده بی به لایه کت به سهر نه هاتبی و کاره ساتیک رووی نه دابیت؟

– دیاره که به لایه کم به سهر هاتوه هر باسی ناکری. ئیسنا بۆت

ده گپرمه وه.

کورپی وهزیری ته وای سهر برده که ی بۆ عهلی وهلی گپراوه.

وهلی گوتی: «تو به راستی له سیوی سیحراوی پهیدا بووی؟ باشه. ئیسنا

من به ره سهر گۆری ئه حمهد خان و کیژه که.

گه‌یشتنه سهر گوریان، عه‌لی وه‌لی له نیوان دوو گۆره‌که دان‌یشت و ده‌ستی به‌ دوعا خویندن کرد. له‌ نه‌کاو گۆره‌کان کرانه‌وه و ئه‌حمه‌د خان و‌کیژه که هاتنه‌ دهر و راست بوونه‌وه. گوتیان ئیمه‌ خه‌وتبووین، بوچی خه‌به‌ر و کردینه‌وه؟

کورپی وه‌زیر گوتی: «خه‌وی چی؟ ئیوه‌ مردبوون، من چهند سا‌له له تازیه‌ی ئیوه‌دا ده‌گریم. پیر بووم و ریشم وا در‌یژ بوه‌.

عه‌لی وه‌لی جار‌یک‌ی تر دوعای کرد و کورپی وه‌زیر گه‌نج بو‌وه. هه‌موو سواری ئه‌سپان بوون و چوونه‌مائی کورپی وه‌زیر و عه‌لی وه‌لیش چۆوه‌ مائی خۆی.

به‌ل‌ی ئه‌م سی‌ که‌سه هاتنه‌ کن پاشا. کورپی وه‌زیر به‌ پاشای گوت: « ئیستا کیژه‌که‌ی له‌ من ماره‌ که‌.»

پاشا به‌زمی بوکی ساز کرد و هه‌وت شه‌و و پرۆژ شای‌ی و زه‌ماوه‌ند کرا. ئه‌وان به‌ ئاواتی خۆ گه‌یشتن و ئیشه‌له‌ ئیوه‌ش پ‌ت‌ده‌گه‌ن.

www.keriminstani.com

بالی زانا و خهلیفه به غدا ۴۳

خهلیفه به غدا و بالی زانا دوو برا بوون. پوژیک بالی زانا مندالهکانی شاری هه لگرت و چوه قهراخ دهريا و له وئی خانویکیان بو خو دروست کرد. خهلیفه به غدا دوو ژنی هه بوون وله گه ل ژنهکانی بو گه پان چوونه قهراخ دهريا و دیتیان بالول له وئییه. سلویان لی کرد و بالول وه لامي دانه وه و گوتی:

«هلیکه سه لام، بوکه خو شیه ویسته کان، به خیر هاتن، سه فاتان هینا، فهرموون.»

ژنه گه وره که ی خهلیفه پرسی:

– ئەم خانوه به من نافرۆشی ؟

– له جیاتیان چیم ددهی ؟

– نانی شیرینی خوشت بو دروست ده که م.

– باشه. رازیم. بالول سی جار گوتی: « رازیم»

ژنی گچکه ی خهلیفه پیده که نی. هه ر تکیان گه رانه وه بو مال. ژنی گچکه خهوی لی که وت. له خه ویدا ژنی گه وره ی خهلیفه له به ههشت دا له کو شکیکی سپی وهک به فر دانیشتوه. وه خه بهر هات، دیتی خه ونه. سی جار خهوی لی که وت و هه موو جاری ئەم خه ونه ی ده بی نی. به یانی که هه ستا، به کسه ر چوه کن بالول و گوتی:

– ئەم خانوه به من بفرۆشه.

– ها. نیستا وه بیرت هاتۆته وه.؟ نیتر نایفرۆشم.

– سهت سکه ئالتونت دده می، پیم بفرۆشه.

- نا . نایفرۆشم .

- هه‌موو زێر و جواهیتراتی خۆمت ده‌ده‌می، پیم بفرۆشه

- به خودایه‌تی خودا، نایفرۆشم .

- ئیستا که وایه، شتی وا له سهر تو به خه‌لیفه ده‌لیم که بتکوژی .

- برۆ، بیژه پیتی با بمکوژی .

ژنی گچکه لیباسی خۆی دراند و به غار چوه کن خه‌لیفه و گوتی: خاکت وه‌سه‌ر . بزانه برای شیتت چی لیکردووم . هه‌موو جله‌کانی دراندووم و به زه‌حمه‌ت له چنگانی نه‌جاتیم بوه .

خه‌لیفه ده‌ستی دا شیر و بانگی کرد: کوا بالول له کوئییه، ئیستا

ده‌یکوژم .

له‌م بینه و به‌ره‌یه دا، بالول مه‌نجه‌لێک و هیندی جاو (بو کفن) و پیمه‌ره‌یه‌ک و بیلێکی هه‌لگرت و چوه قه‌برستان و گوژیکی هه‌لکه‌ند و له په‌نای پراوه‌ستا . خه‌لیفه شوینی هه‌لگرت و هاته وینده‌ری و بانگی کرد:

- ئیستا له سهرت ده‌ده‌م .

بالول گوتی : من کفنم ئاماده کردوه و ئاوم گهرم کردوه و گوژم

هه‌لکه‌ندوه و ئاماده‌م که بمکوژی .

خه‌لیفه لیتی چوه پیش . بالول گوتی : « من و تو براین و له دایک و

بابێکین . ده‌ستت بده به‌من و قاچت له سهر لاقی من دابنی و یه‌کتر ماچ که‌ین و

دوایه بمکوژه . »

له گه‌لکو خه‌لیفه قاچی خسته سهر لاقی بالول و ده‌ستی دایه ده‌ست،

بالول سووریکی خوارد و خه‌لیفه‌ی ریگای هه‌زار سال دوور هه‌لداشت . خه‌لیفه

وه‌هۆش هاته‌وه، ته‌ماشای کرد تا بزانی له کوئی که‌وتوه، له کام ولاته ؟ هه‌ستا

و که‌وته ری . گه‌یشته گوندیک و پرسی: ده‌زانن به‌غدا له کوئییه ؟

- ئەم ناوه‌مان نه‌ بیستوه، ئینسانه یا جانه‌وه‌ره .؟

- شاره . رۆژه رییه‌ک دوور لی‌ره، کابرایه‌ک ده‌ژی که سه‌ت سالی ته‌مه‌نه،

ره‌نگه ئەو بزانی به‌غدا له کوئییه .

خهلیفه کهوته ری. رۆژتکی تهواو رۆیشت، کۆشککی دیت، چوه کۆشک و دیتی پیره میتردیکی رزیو، ریش سپی دانیشتوه. سلّوی کرد و گوتی: میوان رادهگری؟

پیره میترد گوتی: « میوان نازیزی خودایه. پاشان ژنه پیرهکهی بانگ کرد و گوتی: فهرشیککی بۆ میوان راخه با دانیشی. ژن نه بزوت، پیره میترد دوو سیّ جار دوو پاتی کردهوه، بهلام ژن نه بزوت. پیره میترد ههستا، لبادیککی بۆ راخست و به خهلیفه گوت: فهرموو دانیشه. خهلیفه دانیشت، خاوهن مالّ داریککی دهست دایه و پیریژنی باش کوتا. پاشان خهلیفه بانگ کرده سهر سفره که نان بخوا. خهلیفه گوتی: « تا پیم نه لّی بهغدا له کوّیه. نان ناخۆم.» - من له کوّی دهزانم؟ ههوه لّین جاره ئهم ناوه ده بیسم. سهت سالّ ژیاوم، ناوی وام نه بیستوه، رۆژه رّیهک لّیره وه دوور، برام دهژی. ته مهنی دوو سهت ساله، رهنگه ئه و بزانی.

رۆژی دوايه خهلیفه ناوی خوی هیئا و کهوته ری تا گه یشته مالی کابرا. له بهر ده رگا و یستا بوو. خهلیفه چوه ژوور و خاوهن مالّ بانگی ژنه کهی کرد و گوتی: « ژن! فهرش بیینه میوان دابنیشی. پیریژن به نهقه نهق ههستا و لباد و بالنجیککی هیئا و میوان دانیشت. پاشان نانیان هیئا. خهلیفه گوتی: تا رّیگای بهغدام پی نیشان نه دهی، دهست له خواردن نادهم.» خاوهن مالّ گوتی: « رّی بهغدا له کوّی دهزانم. ههولّ جاره ئهم ناوه ده بیسم. بهلام رۆژه رّیهک لّیره وه دوور، برایه کم دهژی که سیسهت سالّی ته مه نه. له وانیه ئه و بزانی بهغدا له کوّیه.

خهلیفه مالاوایی لی خواستن و کهوته ری. رۆژیک رۆیشت گه یشته مالی برای سییه م. خاوهن مالّ له بهر ده رگا و یستا بوو. - میوان رادهگری؟

- میوان خۆشه ویستی خودایه. فهرموو دانیشه. خهلیفه چوه ژوور. ژنی خانه خوئ ههستا، لبادیککی راخست، بالنجی هیئا، پاشان تهشتیککی ئاو هیئا، قاچی خهلیفه ی شوشت و وشکی کردهوه. ئه وهش بلّیم که ژنی خاوهن مالّه که

سگیشی پر بوو. خاوهن مال بانگی خهلیفه ی کرد بو خواردن. خهلیفه گوتی :

- تا نه لئی به غذا له کام لایه، نان ناخوم.

- سیسهت سآله لیره ده ژیم. نازانم به غذا له کوئیه. به لام بیستوومه له

په نا زیاره تگای نیمه داریک هه یه، بالنده یه ک دیته سهر نهو داره، روزه کانی

هه ینی خه لک له وئی کو دهنه وه و مه ی سهر دهنه و خیرات ده کهن. بالدار

دوعا ده کا و خه لک بلاوه ی ده کهن. بالنده که ش ده فری و ده روا. ده لاین ریگای

به غذا به و لایه دایه که بالنده که به لایدا ده فری. نهوه ی ده مزانی پیتم گوت.

نیستا نان بخو. نانیا ن خوارد و خاوهن مال به ژنه که ی گوت:

- بچو له ژیر زهمین شوتی بیته تا میوانمان تا قیکاته وه. پیوسته

بگوتی که نه م ژن و پیاوه ته نیا یه ک شوتیان هه بوو. ژنه که شوتی هینا. کابرا

ریکی کوشی، گوتی: نهوه باش نیه، بچو یه کیتر بیته.

ژن چوه ژیر زهمین و هه هه مان شوتی هیناوه. کابرا ریکی کوشی،

گوتی کاله، بچوو یه کی تر بیته.

ژن چوه ژیر زهمین و هه مان شوتی هیناوه. خهلیفه رووی کرده خاوهن

مال و گوتی: به سه لئی گه ری، سگی پره. چل پلیکان چوونه سهر و هاتنه خوار

کالته نیه. بیته له تی که، باش یا خه راب ده یخوین.

شوتیان له ت کرد و خواردیان. خهلیفه له خاوهن مالی پرسی:

چهند سالی؟

- سیسهت سال.

- نه دی بو چی براههت که سهت سآله له تو پیر تره؟ تو له و باشتر

ماوی.

خاوهن مال له وه لامدا گوتی: «هوی نه م جیاوازییه ژنه. ژنی نهو کهر

سیفهته، ده بی وه ک کهر بیکوتی تا کاریکی ده کا، بو یه میرده که ی پیر بوه،

- نه دی برایه که ی دیکهت که دوو سهت سآله، له تو پیرتر دیار ده کا؟

- چونکه ژنه که ی سهگ سیفهته. که میوان یا دراوسی چوه مالیان، وه ک

سهگ مره مره ده کا و دهنالینی، به وته یه ک کار ناکا. به لام ژنی منت بینی؟

بینیت چند جار له پلیکانه‌کان چوه ژیر زهمین و هاته‌وه سهر. ئیمه ته‌نیا شوتیه‌کمان هه‌بوو، بینیت چند جار چوو دیسان هه‌ر ئه‌و شوتیه‌ی هیناوه و رووی گرژ نه‌کرد؟

چوونه سهر جی و خه‌وتن. به‌یانی هه‌ستان و نانیان خوارد. خاوه‌ن مال خه‌لیفه‌ی هه‌لگرت و چوونه زیاره‌تگا. بالنده‌که هات و له سهر داره‌که نیشت و دهستی کرد به‌دوعا خویندن. خه‌لک کۆبوونه‌وه، مه‌ریان کوشته‌وه، چیشتیان لیتنا و دایان به‌هموان. پاشان خه‌لک بلآوه‌یان کرد و خه‌لیفه به‌یه‌واشی چوه سهر دار و لاقی بالنده‌که‌ی گرت. بالنده‌فری. خه‌لیفه زۆر ترسا و له دلدا کوتی: «ئه‌گه‌ر لاقی به‌رده‌م ده‌که‌وم و هه‌لا هه‌لا ده‌بم» لاقی بالنده‌که‌ی توندتر گرت، بالنده‌فری وئاخره‌که‌ی له‌و کۆرستانه‌ی دانا که بالول له‌په‌نا قه‌بره‌که‌ی ویستا بوو. خه‌لیفه چاوی هه‌لینا و ده‌تگوت بۆ هیچ کوی نه‌چوه. دیتی بالول له‌په‌نا ئاگر ویتساوه و مه‌نجه‌لیکی پر له‌ئاوی له‌سهر ئاگر داناوه و کۆرپیک هه‌لکه‌نراوه. بالول کوتی:

– باشه خه‌لیفه ئیستا ئه‌گه‌ر باوه‌ر به‌قسه‌ی ژنه‌که‌ت ده‌که‌ی. مه‌حتهل مه‌به و بمکوژه.

خه‌لیفه دهستی بالولی گرت و برديه کۆشک و ئه‌میری کرد تا ژنه‌گچه‌که‌ی بێن. دوو حوشتريش ئاماده‌بکه‌ن لاقیکی ژنه‌که‌یان له‌حوشتریک به‌ست و لاقه‌که‌ی دیکه‌شیان له‌حوشتریکی دیکه. حوشتريان ده‌نگ دان و ژنه‌که‌ی دوو له‌تبوو. خستیانه‌نیو ئه‌م گۆره‌که‌ی بالول هه‌لیکه‌ند بوو. به‌مجۆره‌خه‌لیفه له‌ده‌ست ژنی حيله‌بازی خۆی نه‌جاتی بوو.

پاشایەك بوو كۆرپێكی هەبوو. حەوت ساڵە بوو كۆرپێ پاشا زۆر نەخۆش بوو. تەواوی دوكتۆریان هێنانە سەر، نەیان توانی دەرمانی بكەن. رۆژێكیان پاشا بیستی كە حەسەن حەكیمێك هەیه و هەموو نەخۆشیەك چار دەكا. لەم و لەوی دەپرسی كە داخوا كەس ئەم حەسەن حەكیمە دەناسێ و دەزانێ لە كوێیە؟ بەلام كەس لە بارەى ئەو هیچی نەبیستبوو. پاشا كە وای دیت، دوو كەسی لە نیزیكانی خۆی ئامادە كرد و گوتی: كەل و پەلی سەفەر ئامادە بكەن و وەداوی حەسەن حەكیم كەون، بیدۆزنەو. پاشا ئەسپى و پیرغە و خورجینی پر لە ئالتونی دانێ و گوتی: بێ حەسەن حەكیم نەیهەنەو.

پیاوێكان كەوتنە رێ، ماوێهەكی زۆر رۆیشتن، لە هەر كەسێكیان دەپرسی، كەس ناوی حەسەن حەكیمی نەبیستبوو. چەند مانگ لەرێدا بوو. ریشیان درێژ ببوو، ئاخەرەكەى گەیشتنە شارى جزیری. یەكیان گوتی: «با ریشمان بتاشین. چوونە حەمام و خۆیان شوشت و چوونە كن سەر تاش. سەر تاش دیتی بێگانەن. پرسى لە كوێیە دێن و دەچنە كوێ و كاریان چیه؟ پیاوێكان حكايةتى خۆیان بۆ گێرایەو. سەر تاش گوتی: لە وانەیهە بتوانم یارمەتیتان بەم. ئەمشەو جارێكی دیکەش وەرنەوێرە.

كاتێكی پیاوێكان شەو چوونە كن سەرتاش، دیتیان ناوبراو چاوەروانیانە. گوتی: «لە گەل من وەرن.»
 ماوێهەك رۆیشتن. سەر تاش ئەوانی برده قەبرستانێك و نیزیك بۆو و دەستی لێكدان و گوتی:

- يا شيخ عهدي ×

كاتي ئهوهي گوت دهست بهجي دهرگاي قهبرستان كرايهوه، سهرتاش و پياوهكان چوونه ژوور و چوونه وهتاغيكي رازاوه.

پياويكي ليباس رهش له نيوه راست وهتاغهكه له سهر سهكوپهكي بهرز دانيشتبوو. سهرتاش كللوي له سهر خوي هينا خوار و له بهرانبهر ئهوه ئهژنوي دادا. پياوهكانيش ههر وايا نكرد. سهرتاش به دهنگي بهرز گوتي:

- سللو بو تو ئهه حهسهن حهكيم!

حهسهن حهكيم وهلامي داوه و گوتي:

- سللو بو ئيوه. ئيزن دهدهم ههستنهوه! كام گير و گرفتتت ئيوهي

كه ياندوته ئيره؟

يهك له پياوهكان گوتي: «بيگومان تو دهزاني كه كوري پاشا زور نهخوشه. پاشا تكات ليندهكات كه دهرماني بكهه.»

حهسهن حهكيم گوتي: «بو شاري خوتان بگهرينهوه، من به دواتاندا ديم.» ههر سيك سهريان دانواند و گهراوهوه و سوپاسي سهرتاشيان كرد و گوتيان:

- له تولهي ئهوه خزمهتههه به مهت كردوه، ئهم كيسه نالتونه وهر گره.

سهرتاش گوتي: «نالتوني خوتان بو خوتان، من پيوستم به هيچ شتتت نيه. ته نيا ديم ئيوه غهريبن و كارتان ههيه و بهزهيم پيتاندا هات و ويستم يارمهتیهكم به ئيوه كرد بي. ئهوهي گوت و بزر بوو، دهتگوت ههر نه بوه.»

× شيخ عهدي دامهزرتنهري كۆمهلي عيرفاني عهدهويه كه له نيو كورداندا له سهدهي شهشمي

كۆچي دا نفوزتتت زوري ههبوه. كوردهكاني پيرهوي ئهم كۆمهلهيه خويان به يezيدي ناو دهبن. يezيديه تاقه مهزه بتيكي جيهانيه كه كهس رتي تي نهبردوه و بيتگانهش وهر ناگرئ. مهزهبي يezيديه تتيكه لاوتتت له ئيسلام وزهردهشتتتتت و مهسيحيهت و يههوديهت. قهبري شيخ عهدي زيارهتگاي يezيديهكانه و له باكوري عراق له «لالش» ههلكهوتوه.

پیاوهکان بۆکن شا گه رانهوه و دیتیان ههسهن ههکیم بهر له وان
که یوه ته وی و له پهنا شا دانیشتوه. پاشا به ههسهن ههکیمی گوت: «ئهی
ههسهن ههکیم! کوردهکه چا بکهوه، له پاداش دا دهسته لات و پاشایه تیم
دهدهم به تۆ.»

ههسهن ههکیم له وهلامدا گوتی: «با بچین کوردهکه نیشان بده.»
ههسهن ههکیم ته ماشای نه خووشی کرد و گوتی: «په ره کاغه زیکم بۆ بین.
پاشا نوکه ریکی بانگ کرد و گوتی: «بچۆ دوکانی مهیمون و په ره
کاغه زیک وهر گره و زوو وهره وه.»

ههسهن ههکیم گوتی: «منیش له گه لی دهچم. نارحههت مه به، زوو
دیمه وه. ههسهن ههکیم و نوکه ری پاشا گه یشتنه دوکان. دیتیان دوکانیکی
گه وره و پر له شتو مه که. به لام فرۆشیار مهیمونه. به تاقی ته نیا، شت دها و
پاره وهر دهگری. خاوهن دوکان له که ناریک دانیشتوه و نا بزوی. مهیمون
هه موو کارهکان دهکا. ههسهن ههکیم له وه که مهیمون به زیرهکی کارهکان
دهکات و هیچ به هه له ش ناچی، سه ری سور ما.

ئاخره که ی بوو به شهو. دوکانیان داخست. خاوهن دوکان ته نافیکی
خسته ملی مهیمون و برديه هه سار و تا توانی لیی دا. پاشان به دوا ی خویدا
رایکیشا و له ریگاش نیوه نیوه لیی دها. ههسهن ههکیم به دوایدا ده رۆی.
خاوهن دوکان ناوری داوه و دیتی پیاویک به دوا یانه وهیه. گوتی:

– به دوا ی ئیمه دا مهیه. دهبینی له مهیمونه کهم دهدهم تۆزی لی
هه لدهستی و له لیباسی تۆ دهنیشی و پیسی دهکا.

ههسهن ههکیم گوتی:

– ئه مشه و میوانی تۆم.

– باشه، ئه گه ر بۆ میوانی هاتووی، فه رموو. گه یشتنه وه مال. ههسهن
ههکیم دیتی مال پره له میوان. هه موو دانیشتوون، دهخۆن و دهخۆنه وه و
مه جلیسی به زمیان ساز کردوه. خاوهن مال ههسهن ههکیمی دانا و گوتی:
نان بین.

حەسەن حەكیم گوتی: «نا، ئازیزم، تا رازی ئەم مەیمونەم پێ نەلێی، دەست لە خواردن نادەم. ئاخر ئەم حەیانە بە راستی و دروستی لە بەیانیه‌وه تا ئیوارێ شت دەفرۆشی، لە دوكان كار دەكا، تۆ لە پاداشدا لێی دەدهی. بۆ چی؟ چیکردوه؟ تگادهكەم دەلێلی ئەوهم پێ بلێ. ئاخر من میوانی تۆم!»

– چەند خانوو لەولای مائی من خاوەنی سەگێکی رەش دەژی. هەر کاتی ئەو حکایەتی سەگە رەشی بۆ گێرایه‌وه، منیش داستانی مەیمونت بۆ باس دەکەم. حەسەن حەكیم گورج هەستا و چوو مائی خاوەنی سەگە رەشی دیتەوه و چوێ ژووری و گوتی:

– میوان رادهگرن؟

– میوان خۆشه‌ویستی خوادایه. سەر چاوان، فەرموو. حەسەن حەكیم تەماشای دەور و بەری کرد، دیتی لە وتاغی دا سەگێکی رەش لەسەر حەوت بآلنجان وەر کەوتوه و قەڵەدەیه‌کی زێری لە ملی دایه.

خاوەن مآل حەسەن حەكیمی لە سەر فەرش دانا و خواردنی بۆ هێنا. حەسەن حەكیم گوتی: «سویاست دەکەم. تا داستانی ئەم سەگەم بۆ باس نەکە، دەست لە خواردن نادەم. زوو بۆم باسکە. ئاخر من میوانی تۆم.» خاوەن سەگ لە وەلامدا گوتی: «لە نێزیک مائی من قازی دەژی. ئەگەر ئەو داستانی خۆی بۆ باسکردی، منیش سەرگوزەشتی خۆمت بۆ دەگێرمه‌وه. حەسەن حەكیم هەستا و چوو مائی قازی دیتەوه. مآله‌که‌ی دیار بوو زۆر نێزیک بوو. کاتی حەسەن حەكیم گەیشته نێزیک دەرگای مائی قازی، قازی لە مآل دەهاته دەر. قازی بە پێکەنین و کەیف خۆشی هاته دەر و بۆ لای مناره‌ی رۆیشت. پاشان چوێ سەر مناره و دەستی کرد بە دوعا و موناجات و تا رۆژ ئاوا لە سەر مناره بوو. پاشان بە گریان و هاوار هاته خوار و بۆلای مآلی چۆوه. لە رێگادا لە سەر و رووی خۆی داده و دەگریا. حەسەن حەكیم وه دواي قازی کەوت و گوتی:

– من ئیمشەو میوانی تۆم.

قازی گوتی: «میوان خۆشه‌ویستی خودایه و بە خێر هاتی. قازی حەسەن

حهکیمی برده مائی. کهس له مال نه بوو. قازی خواردنی هیئا و له پیشی دانا.
حهسهن ههکیم گوتی :

-نا، سوپاست دهکهم. تا حکایهتی خوتم بۆ باس نهکهی، دهست بۆ
خواردن نابهم. پیم بیژه بزانه بۆ چی وا به خووشی و پیکهنین له مال وهدهر
کهوتی و به فریاد و هاوار کهرایهوه؟

- خانویک له و لای مائی من کابرایهکی کویری شامی (واته خه لکی
شام)دهژی، بلا نهو حکایهتی خویت بۆ بگیریتتهو، تا منیش باسی داستانی خوتم
بکهه.

حهسهن ههکیم چوه کن کابرای کویر ، که له دهرگای ماله که نیزیک بۆوه
دیتی ماله که پره له میوان. پرسی:

- کویر له ماله .؟

- نا،نا، له مال نیه. وا لهو سهه پرده ویتتاوه سوال دهکا. ههسهن
ههکیم بۆ لای پرد چوو، دیتی کابرای کویر له سهه پرد ویتتاوه و سوال دهکا.
ههر کهسی شتیکی ده داتی. کویره تا رۆژ ئاوا له وی راوهستا. ههسهن ههکیم
یش له پهنا وی.

کابرای کویر کیسهیهکی پر له پارهی کۆ کردهوه و که شهو داهاهت به
کویره کویره سی پارهی شکاوی له کیسه هیئا دهر و خستییه گیرفانی..
کیسهکههی هه لگرت و به سهه شانی دادا و رووی کرده مهیدان. که گه یشته
مهیدان، پارهی ناو کیسهی له سهه عهردی رۆ کرد و رۆیشت. ههسهن ههکیم
به دوایدا. لهم ناوه دا خه لک هیرشیان برد و پوله کهیان هه لگرتهوه و هیچیان
لی نه هیشت.

کابرای کویر که ههستی کرد له پشتهوه دهنگی قاچی کهسیک دیت،
پرسی :

- کییه به دواي من دادیت. باشتره وه پیش بکهوی. چونکه گۆچانه کهه
تۆز هه لدهستین و لیباسه کانت پیس دهکا.

حهسهن ههکیم گوتی : نه مشه و میوانی توتم، من به رهوه مائی خوتم.

کویر له وهلامدا گوتی: « پیت له سهر چاوان، میوان خوشه ویستی
خودایه و مالی من مالی تویه.»

گه یشتنه وه مالی. هسهن ههکیم دیتی له قوژبنیکی مالکه هیندی خاک
و قور رژاوه. کابرای کویر بۆلای نه و قوژبنه چوو له سهر خۆلهکه دریز بوو.
هسهن ههکیم بانگی کرد:

- چدهکهی؟ له جیتی خۆت دریز به، بۆ دهچی له سهر خاک و قور دریز
دهبی؟

کابرای کویر گوتی: « دانیسه و نانهکهت بخۆ و نیگهرانی من مه به. من
دهزانم چبکه م. له و کاته دا که شهفیکی پر له خواردنیان له پیش دانا.
هسهن ههکیم گوتی: « نا، نا، تا داستانی تۆ نه زانم، دهست له خوراک
تۆ ناده م.»

- بخۆ، بخۆ! له کاتی خواردندا سهر گوزه شتهی خۆمت بۆ دهگیرمه وه.
گوئی بدهیه و له بیرت بی. سهر ده میک برایتکم هه بوو. برایه که م پاشا بوو.
رۆژیک چوه زیارهتی مه کهه. منی له جیگای خۆ دانا تا حکومت بکه م و ولات
به ریوه بهرم. من بووم به پاشا. خه لک و ولاتم خه راب به ریوه برد. ههوت مال م
موحتاجی جوته گایه ک کرد. بوو به قاتی. خه لک نیزیک بوو یه کتر بخۆن. من
زولم لئ دهکردن. کاتیکی برام له زیارهت گه رایه وه، خه لک شکایه تیان لیکردم
و برام دوعای لیکردم که: « ره بیی له ههر تک چاوان کویر بی و له سهر قور و
خاک بنووی و داهاات ته نیا سی پولی شکاو بی. دوعاکه ی وی گرتی و ئیستا
دوازده ساله هیچ شتی نابینم.»

هسهن ههکیم گوتی: « له م دوازده ساله دا قهره بوی گوناچه کانت
کردۆته وه. نه گهر به که میشی دابننن، نه وه که پاره کانی کۆ کراوه ده دهی به
خه لک، خۆی نه وه قهره بوی تاوانه کانه. هسهن ههکیم دوعایه کی کرد و کابرای
کویر چاک بۆوه و خاک و قوری ناو ژووره کهش نه ما. هسهن ههکیم له گه ل
خاوهن مال خوا حافیزی کرد و چوه کن قازی و سلأوی کرد.

- عه لیکه سه لام. باشه. چۆن بوو، داستانی کویری شامیت زانی؟

دياره و نه شويننه واري ژن و مندا لآنم ماوه. له هر كه سم پرسى كه س نه يده زانى. پيره مي رديك گوتى: « بيگومان تو له و دنياوه هاتووى! نه كا تو هه مان قازى بى كه له مندا ليدا له با پيرم بيستوومه. به لام ئه م روداوه ئه و ونده كو نه كه هيچ كه سى تو نه ماون.» ناوا من به تهنيا مامه وه. كه سم نيه. هه موو روژي به يان ده چمه سهر مناره و به هيواى ئه وه كه له ك به دوامدا بيته وه. به م فيكر و هيوايه دلم خو شه. پيدكه نم و شايى ده كه م. دواى نيوه رو تا روژ ناوا چاوه روانى له قله قم و شه و ده كه ريتمه وه. كاتى بير له تهنيايى و بيكه سى خو م ده كه م و ده بينم كه ته وارى شه و ده بى به تهنيا بم، ده ست به گريان و هاوار ده كه م و به سهر خو م داده دم. هيچ شتى دژوار تر و خه رابتر له مالى خالى و وه جاخى سارد و دلى سوتاو و گريان نيه! مردن له م ژيانه با شتره.

حه سهن حه كيم گوتى: « نايا پيت خو شه بچيه وه بو ئه و باخه به هه شته؟ »
 - ديارى پيم خو شه، جگه له وه ناواتى ديكه م نيه. حه سهن حه كيم دو عايه كى خو يند. له پر ده نكي بالى بالنده بيسرا و له قله قيكي گه وره له په نا مالى قازى له عه ردى نيشت. قازى له خو شيان نه يده زانى چبكا، له مالى وه در كه وت. لاقى له قله قى گرت و بالنده بو حه وا فرى و قازيشى په حه وا خست، حه سهن حه كيم چوه كن خاوه نى سه گه ره ش.

- باشه، چت كرد. هيچ له داستانى قازى ناگادار بووى يان نا،؟

- به لى ناگادار بووم.

حه سهن حه كيم حكايه تى قازى بو خاوه نى سه گه ره ش گيپراوه و گوتى: «

ئىستا نوره ي تو يه.»

- گوئى بده يه. روژيک چوومه زياره تى مه ككه. ماوه يه كى زور له شار و ولا ت و مالى خو م دوور كه وت بوومه وه تا له ناخردا گه رامه وه. هه موو خه لكى گوندى هاتنه پيشوازم و له مالى من كو بوونه وه. پاشان كه رو يشتن، من و خيزانم به تهنيا ماینه وه. ژنه كه م ناوى هينا كه لاقانم بشوم. لاقى كى شوشتم ولاقه كه ي ديكه م له ته شتى دا بوو، وازى لى هينام و رو يشت. من راست بوومه وه كه وه دواى كه وم. سه گه ره شم هه لگرت و به دوايدا، ئه و گه يشته دور

هەر ئهوه که خوار دنی باش و تهواوی ددهیهی بهسیهتی.
خاوهن سهگی رهش قسهکای هسهن چهکیمی ده گوئی گرت و سهگی له
ههساری بهره لا کرد.

ههسهن چهکیم چوه کن خاوهنی مهیمون. خاوهن مهیمون پرسى:

- باشه داستانی سهگه رهشت زانی؟

- به لى زانیم، تهواوی داستانهکهی بۆ گتیرامهوه

- ئیستا به لینی خۆت بهره سهر و داستانی مهیمونم بۆ بگتیرهوه.

- که وابوو گوئی بدهیه. سهردهمیکی که زۆر گهنج بووم کیژی پاشام
خواست و هینامه مالى خیزانم خزمهتکاریکی ههبوو که زۆری خووش دهویست
و له گهل خوی هینا بوویه مالى من. شهو که چوومه ژووری کن خیزانم،
خزمهتکار له زار دهرگا پیشی پیگرتم و گوئی: « ناهیلیم بچیه کن ژنت. دهبی له
پیشدا له گهل من بنووی، دوايه له گهل ئهوه. » خیزانم گوئی له م قسانه بوو، به
سهریدا گوراندى؛ « ئهی مهیمونی پیس! ههر ئیستا ریگای میردم بده بیته لام »
خزمهتکار ریگای دام و به لام به ژنهکه می گوت: « تو نه به زیندویی دهمیینی و
نه مردوو. تا رۆژی قیامت ههر وا دهمیینهوه! » نهفرینی ههر تک ژن وهدیهاتن.
خزمهتکار بوو به مهیمونیکی می، ژنهکهشم بۆ ته بهرد. نه زیندوه و نه مردوو.
سالانی ساله ههر له م حاله دایه!

ههسهن چهکیم گوئی: « من بهره کن ئهوه! »

خاوهن دوکان ههسهن چهکیمی برده وهتاغیک پهناى کیژیک که بی
هه ره کهت له سهر دۆشهگیک دانیشتوه. کیژیکی جوان وهک مانگ. دهتگوت بۆته
بهرد. نه قاچی ده بزوی و نه دهستی. ههسهن چهکیم دوعایهکی خویند و کچ
دهست بهجی بزیهکی هاتی و له جی ههستا و شاد و به پیکه نین دهستی به
رۆیشتن کرد. خاوهن دوکان و کیژهکه چوونه کن ههسهن چهکیم و سوپاسیان
کرد.

ههسهن چهکیم گوئی: « ناچار دهبی مهیمونهکه بکوژن. چونکه
نهفرینیکی دیکه بکات، دیسان ههر تکتان توشی بهد بهختی دهبن. خاوهن

دوکان هەر له وێ مەیمونەکەى کوشت . حەسەم حەکیم گوتى : « ئیستا پەرە
کاغەسیکی باشم بدەیه .

خاوەن دوکان پەریکی کاغەزى هەر باشى بۆ هینا . حەسەن حەکیم
مالاوايى لێکردن و بە تالۆکە چووە کۆرێ نەخۆشى پاشا .
شا بە پیشوازیهو هات و گوتى : « لە کویى بووى . پەلە بکە ، کۆرەکەم لە
سەرە مەرگ دایە .

حەسەن حەکیم گوتى : « ئیستا دەرمانى دەکەم . قەلەمى هەلگرت و
نیشانەیهکی نە خوینراوه و دوغای نووسى و پاشان کاغەزەکەى لە سەر سەر و
دلى نەخۆش راگرت و دوغای خویند . پاش چەند دەقیقە کۆرێ پاشا ساخ و
سەلیم هەستا و دەتگوت قەت نەخۆش نەبوو . پاشا گوتى : « تاج و تەختى خۆم
بە تۆ دەبەخشم »

- من پێویستم بە هیچ شتێ نیه . تاج و تەخت و حکوومەت بە تۆ
دەبەخشم . خۆشبهخت بژى و بە عدال و داد بە سەر خەلکدا حکوومەت بکە .
ئەوهى گوت و بزر بوو ، دەتگوت هەر نە بوو . پاشا حەوت شهو و رۆژ جیژنى
گرت و خەلکی بانگ کرد . ئەوان بە ئاواتى خۆیان گەشتن و هیوادارین ئێوهش
بە ئاوات بگەن .

په‌نده‌کانی‌حه‌کیمانه ٤٥

کابرایه‌ک‌ه‌بوو‌به‌ناوی‌ئه‌حمهد و ژنه‌ک‌ه‌شی‌ناوی «سه‌یران» بوو. له‌و
په‌ری‌هه‌ژاری و فه‌قیری‌دا‌بوون. رۆژیک‌ئه‌حمهد‌به‌خیزانی‌گوت: «ده‌چمه
شار و کاریک‌په‌یدا‌ده‌که‌م‌به‌لکو‌پاره‌یک‌وه‌ده‌ست‌بینم‌و‌خه‌رجی‌بکه‌ین.»
خۆی‌ساز‌کرد و که‌وته‌ری. چهند‌شه‌و و رۆژان‌رۆی‌گه‌یشه‌ته‌هه‌له‌ب.
چوو‌له‌کن‌پیاوئیکی‌ده‌وله‌مه‌ند‌بوو‌به‌کریکار. هه‌وت‌سال‌له‌کن‌کابرا‌کاری
کرد. کابرای‌ده‌وله‌مه‌ند‌هه‌وت‌هه‌نبانه‌زیری‌دایه. ئه‌حمهد‌زیره‌کانی‌وه‌ر‌گرت
و مال‌اوایی‌له‌خاوه‌نکار‌خواست و خۆی‌بو‌گه‌رانه‌وه‌ئاماده‌کرد. له‌مال‌هاته
ده‌ر و دیتی‌خاوه‌ن‌کاره‌که‌ی‌له‌نیزیک‌مالیان‌دانیشه‌توه و گۆزه‌یه‌کی‌پر‌له
گه‌نمی‌کولاو‌له‌پیش‌خۆی‌داناوه. گه‌نمه‌که‌ده‌نک‌ده‌نک‌هه‌لده‌گری و فری
ده‌دا.

ئه‌حمهد‌پرسی: «ئا‌غا‌چده‌که‌ی؟»

- په‌ندی‌حه‌کیمانه‌ده‌ژمیرم.

- خودا‌عه‌مرت‌بدا. یک‌له‌و‌په‌ندانه‌به‌من‌بیژه.

- قیمه‌تی‌هه‌ر‌په‌ندی‌که‌هه‌مبانیک‌زیره.

ئه‌حمهد‌له‌هه‌مبانه‌کان‌یه‌کئیکی‌دا‌به‌کابرا‌و‌گوتی: «باش‌گویی‌بده‌یه:»

له‌هه‌موو‌کاریک‌دا‌سه‌بر‌پئویسته.»

ئه‌حمهد‌پئی‌سه‌یر‌بوو. پرسى: «هه‌ر‌ئه‌وه»

- هه‌ر‌ئه‌وه. ئه‌گه‌ر‌ده‌ته‌وی‌په‌ندی‌کی‌دیکه‌ت‌بده‌می،‌ده‌بی‌هه‌مبانه‌یه‌کی

تریش‌بده‌ی.

ئه‌حمهد‌هه‌مبانه‌یه‌کی‌دیکه‌ی‌دایه. کابرای‌ده‌وله‌مه‌ند‌گوتی:

– له بیر مه به وه که « جوانتر له هه موو کهس نه و که سه یه که دل په سندی ده کات»

ئه حمه د هه مبانه ی سێیه م و چواره م و پینجه م و شه شه م و حه فته میشی دایه و حه وت په ندی حه کیمانه ی وهر گرت:

« تا شتیکت لی داوا نه کهن، هیچ مه ده به کهس»

« رازی خوۆت له گه ل ژنه کهت باس مه که »

« ئه گهر له شوینیکی ریزدار دانیشتووی، له گه ل نه و کهسه قسه مه که که له نوخته ی بهرانبه رت دینیشتوه،»

« کاتی ده چیه وه مال، له ریگا دا هه ر چی له به زد سوکتر بی هه لیگه وه»

« له جییه ک که دانیشتووی هه لمه سته.»

ئه حمه د جاریکی تر وه ک پیش حه وت سال یه ک پولی ره شی نه بو. راسته که حه وت په ندی حه کیمانه فێر بو، به لام په ندی حه کیمانه سک تیر ناکا. ئه حمه د ده بوایه خوۆی و مناله کانی تیر کردبایه. برسی و هیلاک ریگای مالی داگرت. دیتی کاروانیک خستوو یه تی. گوتی: « با بجمه کن سه ر بازرگان، به لکو خوار دنیکم بداتی»

چوه کن سه ر بازرگان و سلووی کرد. سه ر بازرگان پرسی: « کیتی و بو کوئی ده چی؟»

– ریبوارم.

– باشه. دانیشه نان بخوۆ تا پاشان قسان بکهین. ئه حمه د خواردی تا تیر بوو. دوايه سه ر بازرگان پرسی: « کیتی و بو کوئی ده چی»

ئه حمه د گوتی: « خوۆشم نازانم. حه وت ساله به دواي کاردا له مالی وه ده ر که وتووم. به ده ستی به تالیش ده گه پیمه وه.»

سه ر بازرگان گوتی: « ده ته وئی لای من کار بکهی.»

– بو نامه وئی. دیاره ده مه وئی.

به لئی، ئه حمه د بوو به خزمه تکاری سه ر بازرگان. کاتی روژ ناوا سه ر بازرگان خزمه تکاره کانی بانگ کرد و گوت:

- باشه. کامهتان دهچنه چالو و ئاو بئین. دهبی بهر له رویشتن
حوشترهکان ئاو بدهین.

ئهحمه دیتی خزمه تکارهکان هه موو له گه ل یهک سرت و خورتیانه. به
چهند دهسته دابهش بوون و ئه و ته نیا ماوه ته وه.
ئهحمه پرسى: « چ نه خشه یه کتان هه یه. نه کا خه یالی کوشتنى منتان
هه بی؟ »

خزمه تکارهکان گوتیان: « ئه م قسانه چیه. بوچ ده تکوژین.؟ ئه رباب ده لی
یهک له ئیمه بچیته چالو و ئاو بئینى. ئیمه ده زانین هه ر که سیکى بچیته ئه م
چالووه. به زیندویى نایه ته وه. »
ئهحمه گوتى: « من دهچم »

سه ر بازرگان گوتى: « من خوینبایى تو ده ده م. ئه گه ر به زیندویى
هاتیه وه ده ر، پاره که ده ده م به خو ت. ئه گه ر نه گه رایه وه، پاره که ده ده م به
ژنه که ت. ته نیا ناوى گوند و ژنه که ت بلئى. »

ئهحمه د ناو و نیشانى شوینى ژيانى خو ی و ژنه که ی دایه و ته نافیکى
خسته ناو قه د و چوه ده چالو. ئاو زۆر بوو. ستل ستل ئاوى نارده سه ر و
کاتیکى حوشتر هه موو ئاو دران و ئاخیرین ستلیان هه لکیشا و ئهحمه د خو ی
ئاماده کرد بیه وه ده ر، له گه ل بانگى کرد: هه لم کیشن، له نه کاو ده نگیکى به
ترس هه ستاو دیوارى چالو کرایه وه ولاویکى بالا به رز له وئى هاته ده ر یه قه ی
ئهحمه دى گرت و له گه ل خو ی برد.

ئهحمه د که وه خو هاته وه و ته ماشای ده ور و به رى کرد، دیتى وه تاغیکى
فراوان و پوناک و جوانه. کیزیکى جوانى وه ک رۆژ له سه ر بالنجیک دانیشتوه
و له قوژبنیکى دیکه بو قیکى دزیوى به دفه ر مات بوه. لاو شیرى هه لکیشا و له
سه ر سه رى ئهحمه دى پاگرت و گوتى:

- ئیستا ده بی بیژى له م کیز و بو قه کامیان جوانتر و کامیان بو دلدارى
ده بن؟ ئه گه ر وه لامى راستیش نه ده یه وه، سه رت ده برم

ئهحمه د نه یه ده زانى بلئى چى. سه رى لئى شیوا بوو. فیکرى کرده وه چبلیم ؟

ئەگەر بۆلۈم كىژەكە جوانترە، بېگومان دەمكوزى. ئەگەر بۆلۈم بۆقەكە جوانترە، درۆم كىژەكە. ھەر چۆنىكە بى دەمكوزىم. چىكەم. لە پىر پەندىكى خاۋەن كارەكەي ۋەبىر ھاتەۋە ۋ گوتى:

- ئەي جوامىر. جوانتر ئەۋەيە كە دل پەسندى بكا.
لە كەلكو ئەم قسەي كىر، دەنگىك ھات ۋ بۆق بوو بە كىژىكى ئەۋەندە
جوان كە زەلامى بۆ شىت دەبوو.
لاو شاد بوو، ئەحمەدى لە ئامىز كىر ۋ گوتى: « ھەرچى دەتەۋى داۋا
بكا. »

ئەحمەد گوتى: « جگە لەۋەي بچمەۋە سەر زەۋى ھىچ ئاۋاتىكى دىكەم
نىە.
لاۋ پىرسى: « ئايا ژن ۋ مندالت ھەيە ؟ »

- ئىستا ھەۋت سالە مالم بە جىھىشتەۋە. ئەۋ دەم دەبۋايە ژنە كەم
مندالى بىي. نازانم ژن ۋ مندالم زىندوون يا نا.

لاۋ سىندوقىكى كەۋرەي زىۋى كىژەكە ۋ ھەۋت ھەنارى كەۋرەي جوانى
ھىنا دەر ۋدای بە ئەحمەد ۋ گوتى: « پاداشى ئەۋ خىزمەتەي بە منت كىژەكە. »
پاشان دەستى ئەحمەدى كىر ۋ لە مالى بىرە دەر. ئەحمەد دىتى دىسان بىنى
چالۋە. بانگى خىزمەتكارىكى كىر:
- ھەلم كىشەنەۋە، ساخ ۋ سەلىم.

ئەحمەدىان ھەلكىشاۋە. سەر بازىگان كە دىتى ئەحمەد شاد ۋ بە كەيفە.
خورجىنىك زىرى دايە ۋ گوتى: « ئەۋە خىۋىنبايى تۆيە. شوكرى خوا كە
زىندوى. »

ئەحمەد گوتى: « من دەمەۋى دىسان بە دنيا دا بگەرىم. تىكام لە تۆ ئەۋەيە
ئەم پارە ۋ ھەنارانە بە ژنەكەم بگەيىنە. بە دىرىنى ناۋ ۋ نىشانى ژنەكەي دا بە
سەر بازىگان كە چۆن بىدۆزىتەۋە. سەر بازىگان ھەنارەكانى ۋەر كىر ۋ لە
كەل كارۋان كەۋتە رى. »

پاش ماۋەيەك كارۋان كەيشتە ئەۋ گۈندە كە سەيرانى ژنى ئەحمەدى

لیبوو. سهر بازارگان وه دوای كهوت كه بیدوژزیتتهوه، كاتى دیتیهوه، پاره و ههنارهكانى دایه و پى گوت: نهحمه زیندوه و سلامهته و بهلام دهیهوى ئیستا به دهورى دنیا دا بگهړى. پاشان مالاوایى له سهیران خواست و رویشته. سهیران كورپكى كهوت سالهى ههبوو به ناوى سمایل. كاتى ههنارى به دهست دایكیهوه دیت، داوای كرد بیداتى. دایكى ههناریكى لهت كرد. یاقوت و مروارى و نهلماسى لیهاته دهر. سهیران تیگهیشته و به كورهكهى گوت: «نهم ههناره ناخورى. وهره بچینه بازار ههنارى شیرین و خوشت بو بكرم.

چوونه بازار. سهیران چند ههنارى باشى كړى و دای به سمایل. پاشان چوه كن جهواهتر فروش یهك له گهوههره به نرخهكانى پى فروشت و پارهیهكى زورى وهر كرت. هیندى وهستا و بهنای بانگ كرد و خانویكى گوره و جوانى دروست كرد. له دهورهى خانوهكه باخپكى گورهى ساز كرد و دیوارپكى بهرزى له دهورى كیشا. سهیران چند نوكر و كلفهتى راگرت و ژیانپكى خوشى دهستپكرد.

روژپكى دهركهوانى بانگ كرد و كوتى: «نهگر پیاویكت بینى سى جار له دهرگای دا و ههناسپكى قولى ههلكیشا، بیهینه كن من. ئیستا با سهیران له مالى خوى ژيان بهرپته سهر و بزاین نهحمه چ دهكا؟

نهحمه چند سالان به ولاتاندا گهرا. تا پارهیهك پهیدا بكا. بهلام هیچی وهگیر نه كهوت. ناخرهكهى برپارى دا بچپتهوه مالى خوى. كاتى گهیشتهوه نیزیک گوندهكهیان، دیتى مارپكى توپیو له سهر جاده فریدراوه. پهندى خاوهن مالى پیشووى وهبیر هاتهوه كه گوتبووى: «هر چى له سهر پى مال دوژپتهوه، له بهرد نهرمتر بى ههلیگرهوه.» ماره توپیوى ههلگرتوه و خستیه نیو خورجین و روى. گهیشته گوندی. ویستى مالهكهى خوى بدوژپتهوه. دیتى له جیگای خانوى نهو مالپكى گوره و جوان ساز كراوه. نهحمه لای وابوو كه ریگای لى گوراوه. گهراپهوه و هیندى وهدوور كهوت و سهرنجى دا و كوتى: نا راسته، ئیرهیه. جارپكى تر چوه نیزیک خانوكه و

ديسان گه پرايه وه. پاشان چوه سهر ته پۆلكه يهك و له ويوه سهيري گوندي كرد. ديتي هه وه و هه موو شت له جتي خوڤيه تي. خانووي جيرانه كه يان هه ر له وييه. به لام خانووي خوڤي ديار نيه. بۆ جاري سيهه م چوه كن خانۆكه و ته ماشاي كرد و هه ناسه يه كي هه لكيشا و ويستي بگه رپته وه ده ركه وان ده ستي گرت و گوتي : « له گه ل من وه ره، خانمي مال بانگي كردووي. »

ئه حمه د وه دواي ده ركه وان كه وت. به ر له وه ي بچيته ژوور، ماره توپيووي له خورجيني ده ر هينا و له پيش پليكانان له هه ساري داينا و خوڤي به سه ر دا كرد. چوه ژوورتي. ئه حمه د ديتي سه يراني ژني له سه ر ته خت نوستوه و كورتيكي گه نج و جوان له په ناي دريژ بوه. توپه بوو، ناگري گرت و گوتي : « چۆن شتي وا ده بي. ژنم بي ئه وه ي چاوه زواني من بي، مي تردي كردوه. هه ليكي شها خه نجه ر و نيزيك بوو په لاماريان بدا و هه رتكان بكوژي. په ندي خاوه ن مالي وه بير هاته وه كه گوتبووي: « له هه موو كاريك سه برت هه بي » خه نجه ره كه ي فريدا وله په نا وه تاغ دانيشت و چاوه روان بوو تا خي زاني وه خه به ر بيت. پاش ماوه يه ك ديتي، كوركه بزوت و گوتي : « دايه سه رمامه پيم داده. » ئه حمه د گوتي : سه يره، كه مي ما بوو كوري خو م بكوژم » چوه كن سه يران و وه خه به ري هينا. سه يران كه چاوي به مي تردي كه وت، له خو شيان خوڤي ده ئاميزي هاويشت. به لي. هه رتكيان دانيشتن و ئه وه ي به سه ري هاتبوو هه مووي باسكرد.

زوري پينه چوو كه دراوسي له هاتنه وه ي ئه حمه د ئاگادار بوون. هه موو له مالي ئه و كو بوونه وه و له وه ي كه به سلامت گه راوه ته وه پيرۆز بايان پيگوت و هه موو شتيان لي پرسى. له و ماوه يه دا له م شوينه ي كه ئه حمه د ماري توپيووي لي وه بن زه وي دا بوو دار ميوه يه كي گه وره شين بوو. سه يران پرسى :

– ئه م دار ميوه يه له كوئ هاتوه؟ ئايا تو چاندووته؟ چيه، هه رمييه.؟

كاتي ئه وه ي گوت، داره كه پر بوو له سيو، ئه وانهي له ده وري داره كه بوون، واقيان وړ ما. هه ر كه س جوړي بو ي ده چوو كه ئه مه چ داريكه. يه ك ده يگوت : « دار سيوه » كاتي ئه وه يان ده گوت، داره كه ه لوي پتوه ده بوو. يه كي

دهیگوت هلّوه، دارهکه قه‌یسی پیوه ده‌بوو. سییه‌می گوتی: ده‌زانم ئەم داره قه‌یسیه.

ئەحمەد گوتی: « ھەر کەس بزانی ئەم داره له چی شین بوه، مال و سامانی خۆمی دده‌می. ئەگەر راستی نه‌زانی، سامانی خۆی بدا به من. خوازیاری وه‌لام دانه‌وه زۆر بوون. به‌لام هیچکەس نه‌یتوانی بلّی: ئەم داره له چی و چۆن پرواوه. که یه‌ک دهیگوت هه‌رمییه، دارهکه هه‌لۆچه‌ی پیوه ده‌بوو. ئەگەر دهیگوت هه‌لۆچه‌یه، سیوی پیوه ده‌بوو. هه‌ر به‌م جۆره به‌ری ده‌گۆری. ئەحمەد وا ده‌وله‌مەند بوو که جیی نه‌ما مال و سامانی لی کۆبکاته‌وه. دوکانداریکی به‌تەماع له‌م کاره ئاگادار بوو. ئەم کابرایه ئه‌وه‌نده فیلباز بوو شه‌یتانی دهرس داده‌دا. ماوه‌یه‌کی زۆر بوو تەماعی ده‌سه‌یران کرد بوو. چوه کن پیریژنیک و گوتی:

- بچۆ کن ژنی ئەحمەد و وا بکه که ببیه راز داری ئەو. تکای لیبکه چەند رۆژی سندوقیکی به‌ئەمانەت له‌مائی ئەوان دابنیتی. جگه له‌وه، وای لی بکه له‌مێرده‌که‌ی بپرسی که ئەو داره‌ی له‌باخه‌که‌یان پرواوه چیه. منیش له‌پاداشی ئەوه دا دوو ئەوه‌نده‌ی گرانی خۆت زیترت دده‌می.

پیریژن چوه مائی ئەحمەد. پیریژن ئەوه‌نده زمان لوس بوو که ماری له‌کون دینا ده‌ری. سه‌عاتیکی پینه‌چوو له‌مائی ئەحمەد بووو به‌خۆمانی و سه‌یران هه‌ر له‌فیکری ئەوه دابوو له‌کویتی دابنی و چی بداتی. پیریژن گوتی:

« ئاخ سه‌یران به‌زه‌ییم پیت دادی»

- بۆ به‌زه‌ییت به‌من دادی، هه‌موومان ساخ و سلامه‌تین. سه‌روه‌تیکی زۆرمان هه‌یه. مێردم خۆشی ده‌ویم ئیتر چیم گه‌ره‌که؟

- به‌لّی وایه. به‌لام ئەوه دهردی سه‌ره که ئەحمەد تۆی خۆش ناوی. خۆت بیری لیبکه‌وه، ئەگەر تۆی خۆش ده‌وی، بۆ چی رازی داره‌که‌ی خۆی له‌تۆ ده‌شاریته‌وه.

سه‌یران گوتی: هه‌قته. لّی ده‌پرسم. کاتی رۆژ ئاوا پیریژن ویستی بروا. به‌لام سه‌یران به‌ری نه‌ده‌دا و دهیگوت بی تۆ چۆن ده‌ژیم.

پیریژن گوتی دیمه وه. دهبی سبهی سندوقه کهم بینم، به لام نازانم له کوی بی دابنیم. جی نیه.

سهیران گوتی: «دهتوانی له وهتاغی منی دابنیتی. ههتا دهتهوی و یا کارت پتی دهبی،» پیریژن رازی بوو، به خو شحالی گه رایه وه و دیتی دوکانداری به ته مع چاوه پتیته تی، دوکاندار لیتی پرسی: چتکرد؟ توانیت ژنی نه حمه د رازی بکه ی؟

پیریژن گوتی: هه موو کاره کان ته واو بوون. یا لا نیوه ی پاداشه که ی واده ت دابوو بمدیه تا سندوق به رمه مالی سهیران.

دوکاندار که یفخوش بوو، نیوه ی زیری واده پیدراوی دایه و گوتی: به یانی وهره سندوق له گه ل خوت به ره. به یانی زوو دوکاندار به سندوقی کی گهور و دوو هه مبال هاته مالی پیریژن. دوکاندار چوه ناو سندوق و هه مبال سندوقیان هه لگرت بو لای مالی نه حمه د. پیریژنیش به دوا یاندا.

سهیران به هاتنی میوان شاد بوو به هه مباله کانی گوت تا سندوق له ژووری خهوی نه و له جییه کی باش دابنیتن و خوی خه ریکی میوانداری پیریژن بوو. رۆژ ناوا نه حمه د هاته وه دیتی سندوقی ک له ژووره که ی خه ویان دانراوه. پرسی: نه م سندوقه چیه؟

- پیریژنی فه قیر جیتی نه بوو هی ناویه ته ئیره، با هه ر له وی بی.

ژن و میرد چوون بخه ون، نه حمه د دیتی که سهیران جیگی خوی جیا کردوته وه. پرسی: نه وه چیه، چ قه و ماوه؟

- تو من به ژنی خوت نازانی، هه موو شت له من دهشاریه وه. بو چی پی م نالی نه م داره ی نیو باخی چیه و له چی رواوه؟ نه گه ر منت خوش گه ره ک بایه، لیتم نه دهشارده وه؟

نه حمه د نه ی توانی رازه که بشاریته وه. گوتی: داره که له ماری کی مردوو رواوه که له رۆژی هاتنه وه ویدا له هه ساری چالی کردوه.

سهیران گوتی: باشه. نه وه ماری داره. نه حمه د پیشی قسه که ی گرت و گوتی. یه واش. به رز قسه مه که له وانه یه که سی ک گوتی لیبتیت. سهیران که یف

خۆش بوو، ئەحمەدی لە ئامیز گرت و ماچی کرد و گوتی: « ئیستا دەزانم که منت خۆش دەوی »

هەر وهک باسمان کرد دوکانداری فیلباز هه موو ئەم قسانه‌ی بیست. رۆژی دوایی پیریژن به حه‌مبآله‌وه هات و سندوقی برده‌وه. دوکاندار له سندوق هاته دهر و زۆر به که‌یف بوو. ده‌ست به‌جی زیره‌که‌ی دیکه‌شی دا به پیریژن که به‌لینی دابوو.

باشه. با پیریژن به خۆشی و شادی زیره‌کانی بزمیژی. بزانی دوکانداری فیلباز چده‌کات. ئەو ئیواره هاته کن ئەحمەد و گوتی :

- من ده‌توانم بلیم که داری باخی تۆ له چی رواوه. وهره شهرت به‌ستین. ئەگەر راستم نه گوت، هەر چی هه‌مه بق تۆ. ئەگەر راستم گوت، سی شتی دلخوازی خۆم له تۆ داوا ده‌که‌م و ده‌بی بده‌یه‌ی.

ئەحمەد رازی بوو. هه‌رتک قه‌راردایان ئیمزا کرد و خه‌لکیان کرده شایه‌د و خه‌لکیان داوت کرد. دوکاندار گوتی:

- داری تۆ مار داره و له مار رواوه، له گه‌لکو وایگوت، داره‌که ئاگری گرت و به چرکه‌یه‌ک سووتا و له به‌ین چوو.

ئەحمەد گوتی: « راستت گوت. ئیستا چیت له من ده‌وی بیژه.

دوکاندار گوتی: « له ماله‌که‌ت ده‌ست له سی شتان بده‌م، ده‌بی ئەو سی شتانه‌م بده‌یه‌ی.

ئەحمەد گوتی: « سی رۆژانم مۆلت بده. پاش سی رۆژ وهره و سی شته‌که به‌ره.» دوکاندار رازی بوو.

ئەحمەد به‌یانی ملی ریگای گرت بق حه‌له‌ب کن خاوه‌ن کاری پیشووی، ئەوه‌ی په‌ندی دابویه. گه‌یشتی و سلّوی کرد و داستان و به‌لای خۆی بق گێرایه‌وه.

پیره‌می‌رد گوتی: « ئەمشه‌و له مآلی پاشا داوت کراوم. تۆش له گه‌ل من وهره. سبه‌ی باسی کاری تۆ ده‌که‌ین. له مآلی پاشا ئاگادار به که له په‌نا من دانیشی. گه‌یشته‌ن مآلی پاشا. پیره‌می‌رد له په‌نا پاشا له جییه‌کی موخته‌ره‌م

دانیشت و ئەحمەدیش لە پەنا وێ دانیشت. وژدە وژدە میوان کۆ دە بوونەو. پیرە میرد دیتی هەر میوانیکی دیت، ئەحمەد جیگای خۆی دەدات. زۆری پێنەچوو ئەحمەد کەوتە پەنا دەرگا. پیرەمیرد کە وای دیت، نێوچاوانی تیک نا و بێدەنگ بوو. میوان هەموو دانیشتن و پاشا هات و نۆکەرەن سفرەیان داخست .

لە ئاخر دا شوتهکی گەورەشیان هینا. پاشا رووی کردە میوانان و پرسى: « کامەتان کێردیکی تیژ و پێیه شوتهی پێ لەت کەین.»

کەس هیچی نە گوت. ئەحمەد بانگی کرد و گوتی: « من کێردی تیژم هەیه.» بێ ئەوەی کەس داوای لیبکا، کێردەکەى لە گیرفان دەرھینا و بۆ پاشای برد.

پاشا کێردەکەى وەر گرت، واقی وێ ما. دەسکی کێردەکە ئەوەندە جوان بوو کە باسی نە دەکرا، تەواوی بە یاقوت و ئەلماس و مرواری رازابۆوه.

وەزیر لە پاشای پرسى: « چیت دیوہ کە وا سەرت سور ماوہ؟» پاشا کێردەکەى بە وەزیر نیشان دا. وەزیر تەماشای کرد و پێکەنى. پاشا پرسى: « بۆ پێکەنى؟»

– ئاخر من وەزیری باوکت بووم. رۆژێ کە هیشتا بابت زیندو بوو، دز خەزینەیان لێدا بوو. لە نێو شتە بە نرخەکاندا کە برد بوویان، یەکیش ئەم کێردە بوو. ئێستا تۆ کێردی باوکت ناناسیەو. بەلام من دەست بەجێ ناسیمەو. ئەو دزەش ئیمرو لە مالى تۆیه.

پاشا گورج جەلادی بانگ کرد. جەلاد هات و ئەحمەدی پێنیشان دا و گوتی: « لە سەری بدە.»

لەو کاتە دا پیرەمیردی خاوەن کاری پێشووی ئەحمەدی هەستا و گوت: – پاشا سلامەت بێ، ئەحمەد میوانی منە. لە رێگای دوورەوہ هاتۆتە مالى من. من ئەوم هیناوتە ئێرە. رێگا بدە ئەمشەو لە مالى من بنوێ. ناکرێ نە هێلی میوان بخەوێ. سبەى دیتە کن تۆ. دەبیتە میوانی تۆ. چۆنت پێخۆشە وای لیبکە.

- نا، تو فیری دهکەیی که چ بلی و چ بکات.

پیره میرد گوتی: « به لاین دە دەم و سویند دەخۆم تەنانەت یەک قسەشی لە گەل ناکەم.» پاشا رازی بوو.

پیره میرد و ئەحمەد چوونەووە مال. لە رینگادا ئەحمەد ویستی لە گەل پیره میرد قسان بکا، بەلام پیره میرد وەلامی نە دایەووە.

کاتی گەیشتنەووە، پیره میرد بانگی کچەکەیی کرد و گوتی:

- زەری! کەرەکە بیئە ئیره و داریکی ئەستوریشم بۆ بیئە. زەری کەرەکەیی هینا و بەستیهووە. پیره میرد دەستی دار و کەوتە گیانی کەر و گوتی: « مەگەر پیم نەگوتی لە جیی یەکی که دانیشتی هەلمەستە؟ بۆ بە قسەت نە کردم؟»

پاشان داریکی دیکەیی لیدا و گوتی: « مەگەر پیم نەگوتی که هەتا داوای شتیکت لی نەکەن، هیچ مەدە بە کەس؟ بۆ بە قسەت نەکردم؟»

پاشان چەند داری دیکەشی لیدا و گوتی: « باشە. ئیستا گوئی بدیه، ئەووی پیت دەلیم لە بیرت بی و بەیانی بە پاشایان بلی. پیتی بلی:

- ئەی پاشا! زۆرم پێخۆشبوو که دەر کەوت تو خواونی کێردەکەیی. حکایەتەکەیی وایە که بابم بازرگانیکی زۆر دەولەمەند بوو. رۆژیک رینگەر لە کاروانیان دا و هەموو کاروانچیەکانیان کوشتن و تالانیان کرد و بزر بوون. کاروانچیەکان هیچیان زیندوو نەمان. بابیشم کوژرا. ئەم کێردەیی که بینیت، دە سینگی بابمیان رۆ کرد بوو بە جی مابوو. لەو کاتەووە من ئەم کێردە لە گەل خۆم دەگێرم بە لکوو خواوونەکەیی بیناسیتەووە تا تۆلەیی خوینی باوکمی لی بستینمەووە. ئیستا زۆرم پێخۆشبوو که قاتلی بابم دیتەووە. کێردەکەیی خۆت هەلگرەووە و خوینبایی باوکم لە تو دەوی.

پیره میرد که قسەکانی تەواو کرد، داریکی دیکەیی وای لە کەرەکە دا که کەر کەوت و بە کێژەکەیی گوت:

- وەرە کەرەکە بەرەووە تەویله.

شەو هەموویان نوستن. بەلام ئەحمەد خەوی لی نە دەکەوت. تەواوی شەو

له فيكرى ئه و قسانه دابوو كه دهبوايه به پاشايان بلّى.
رؤژى دوايه به يانى پيره ميترد ئه حمه دى برده وه كن پاشا و گوتى :
- باشه، ئه ي قىبله ي عالهم، ميوانى خوّم هيناوه. ئىستا چيت دهوئ
بيكه.

پاشا بانگى جه لادى كرد و گوتى : سه رى ئه م دزه به پرينه.
ئه حمه د گوتى: « ئه ي پاشا ريگا بده بهر له مردن، دوا قسه م بكه م.»
پاشا گوتى : قسه كانت بكه. به لام كورت بن.
ئه حمه د گوتى : « زور شادم كه دهر كهوت توّ خاوهنى كيتردى. روو داوه كه
ئاوايه كه بابيكي بازركان و دهوله مه ندم هه بوو. كاروانى كى گوره ي هه بوو،
رؤژيگ ريگر له كاروانى دهن و هه موو كاروانچيه كان ده كوژن و ده رۆن. كه س
له كاروانچيان زيندوو ناميينى و بابيشم ده كوژرى. ئه م كيترده يان ده سينگى
بابم راكرد بوو له ويدا به جى مابوو. له و كاته وه من ئه و كيترده له گه ل خوّم
ده گيترم تا خاوهنى بناسمه وه و توّله ي باوكمى لى بكه مه وه. زورم پيخوشبوو كه
له ئاخر دا قاتلى بابم ديتراره. كيتردى خوّت هه لگره و خوئينبايى بابم له توّ
دهوئ.

پاشا گوتى : من ئه و كيترده م به هى خوّم نه ده زانى. وه زير ناسيه وه.
ئه حمه د له وه زيرى پرسى: « ئه ي وه زير، كيترده كه ي ده ناسى؟ »
وه زير له وه لامدا گوتى : « ئه حمه د گيان من ئه م داستانم به ئانقه ست
ساز كرد بوو تا كيترده كه ت لى بستيين.
ئه حمه د گوتى: « باشه، دهر كهوت هه ر ئاوا مالى خه لك تالان ده كه ن و
لييان ده ستيين. پاشاش هه ر بوّيه توّى كردوته وه زير.»
پاشا گورج جه لادى بانگ كرد و ئه مرى كرد له سه رى وه زير بدا. به
ئه حمه ديشى گوت توّ برۆ.

ئه حمه د و پيره ميترد چوونه وه مال. پيره ميترد به ئه حمه دى گوت:
- هه ر به لايه كى به سه رت هاتوه، هه مووى خه تاي خوّته. ئاخر پيتم نه
گوت قهت رازى خوّت به ژنه كه ت مه لى، بوّ به قسه ت نه كردم؟ ئايا ده زانى كه

دوکانداری فیله زان چی له تو دهوی؟ یه کهم سه ری تو. دووهم ژنی تو، سییه م دارایی و سامانی تو. ئیستا ده بی چکه ی؟ گوئی بده قسه کانم و نه وهی پیت ده لیم له بیرت بی: بچوه مائی. نیردیوانیکی سه پله ی زور لیک دوور دروست بکه و پالی وه باله خانه بده. په نجره کانی مائی له ژووره وه توند دابخه. له گه ل ژنه کهت بچو سهر باله خانه و چاوه روان به تا کابرای دوکاندار دیت. که هات و توی له باله خانه دیت، دهیه وی بیته سهر لای ئیوه. که دهستی له پله ی یه کهم دا بیته سهر، تو بلئی: « نه وه یه کهم » که دهستی له پله ی دووهم دا، زوو بلئی « نه وه دووهم » که دهستی له پله ی سییه م دا، بلئی: « نه وهش سییه م ». پاشان بلئی دهستت له سی شتی مائی من داوه و شهرتت بردوته وه. نیردیوانه که هه لگره و برق. ئیتر هیچی پی ناکری جگه له وه که به دهستی خالی بگریتته وه. ته نیا ناگا دار به چند شاید له وی ناماده بن.

ئه حمهد سوپاسی پیره میردی کرد و به تالوکه به ره و مال بووه. کاتی گه یشته وه مائی، پیره میرد چی پیگوت بوو. وای کرد.

دوکانداری فیلباز هات و دیتی ئه حمهد و ژنه که ی له سهر باله خانه ن. پله کانیشیان به خانویه وه ناوه. دوکاندار دهستی وه پله ی یه کهم کهوت و ئه حمهد بانگی کرد و گوتی: « نه وه یه کهم ».

دوکاندار گه یشته پله ی دووهم، ئه حمهد به دهنگی بهرز گوتی: « نه وه دووهم »

کاتی دهستی گه یشته پله ی سییه م، ئه حمهد هاواری کرد: « نه وهش پله ی سییه م ». ئیستا به گویره ی قه رار داد تو دهستت له سی شتی من داوه. نه و سی شتهش نیردیوانه، بیبه و برق.

دوکاندار ویستی گیچه لیک بگری، به لام شاید ده کانی کوتیان هه قی ئه حمهد و قه رارتان وا بوه. دوکاندار به دهستی خالی و به خه م و خه فه ته وه که رایه وه و ئه حمهد یش به ناره زوی خوی گه یشت. ئیشه لا ئیوهش پیده گهن.

ٺه ٺقل و ئيقبال ٤٦

له نيوان ئاقل و ئيقبال بوو به گفتگو. بهخت گوتي: «ٺه گهر من له ئينسان دوور كه ومه وه، تو هيچ كاريكت له دهست نايه.»

ئاقل گوتي: كه سيك ئاقل له سهر دا نه بي، بهخت به كاري چي ديت و فايده ي چيه. وهره من ٺه و كابرايه ي كه خهريكي جوت كردنه، رايده گرم، بزانه تو چيت له دهست ديت.

ئيقبال رازي بوو، گوتي: زور باشه. ههر له و كاته دا گاسني كابراي جوٺيار- كه ناوي ميرزا بوو - له شتيك ئالقا و گير بوو. ميرزا ته ماشاي كرد و ديتي دوو كوپه ده عهد گيراوه، يه كيان پره له زيږ و ٺه وي ديكهش پره له جه واهير. ميرزا كه ئاقل له سهر دا نه ما بوو گوتي: «بيگومان ٺه وه په مو دانه يه و دهيدم به گايه كان و كه يفي پيده كهن.» كوپه كان له پيش گايه كان دانا. له بهر بروسكه ي زيږ و جه واهير گايه كان ره وينه وه.

له و كاته دا كاروانتيك به ويدا تيده پيري. ميرزا زور برسي بوو. مستيكي زيږ و جه واهيرات هه لگرت و چوه كن سهر كاروان و گوتي: «هيندي له م په مو دانم هه يه، رهنگه حوشتره كانت بيخون. له جياتيان هيندي خوارده مه نيم بدنه ي.»

سهر كاروان كه زيږ و جه واهيراتي بيني گوتي:

- به لي، حوشتره كان ئيمه هه موو شت ده خون. بلي بزانه له م په مو دانانه چيديكه ت نيه؟

ميرزا گوتي: «بوچي دوو كوپه ي پرم هه يه.

سهر كاروان گوتي: «بچو بيانهيته با حوشتره كان بيخون.

ههر دوو كوپه ي هينان. سهر كاروان خواردي دايه، بخوا و تير بي. به

پیاوه که هی خۆی گوت: «تا نهیزانیوه که فریومان داوه لیره برۆین.» پیاوه که هی گوتی: «باشتره له گه‌ل خۆمانی به‌رین. ده‌نا له وانیه چه‌ند جواه‌ت‌ریکی له کن مابێ. که‌سیک بیبینی و بپرسی» له‌کویت هیناوه» ئه‌ویش له وه‌لامدا بلێ: له وانه زۆرم هه‌بوه و سه‌ر کاروان که ئیستا پۆی لێی وه‌ر گرتووم. ئه‌و ده‌م وه‌دوامان ده‌که‌ون. هه‌یچ پتویست نیه خۆمان بخه‌ینه ده‌رده سه‌ری. باشتره له گه‌ل خۆی به‌رین و له بیابانکی چۆل سه‌ر به نیستی بکه‌ین. سه‌ر کاروان رازی بوو.

میرزایان سواری حوشر کرد و توند به‌ستیان و که‌وتنه ری. به‌لام نه‌یانتوانی بیابان و جیگای چۆل په‌یدا که‌ن، ده‌ چوونه هه‌ر جێیه‌ک ئاوه‌دانی بوو. که‌یشتنه شاریک. به‌ گویره‌ی داب و نه‌ریت چوونه دیده‌نی پاشا و یه‌ک له گه‌وه‌ره‌کانیان به‌ دیاری دا به‌ پاشا.

پاشا گه‌وه‌ریکی بێ وینه و به‌ نرخ‌ی دی، ته‌واوی زانا و ئاقل‌مه‌ندانی شاری خۆی داوه‌ت کرد و گوتی: نرخ‌ی ئه‌م به‌رده‌ قیমে‌تیه‌ دیاری بکه‌ن. ئه‌وان هه‌لیان سه‌نگاند و گوتیان:

– پاشا سه‌لامه‌ت بێ! نرخ‌ی ئه‌م گه‌وه‌ره‌ خه‌رجی ده‌ سالی ولاتی تۆیه‌.
پاشا له وه‌زیری خۆی پرسی: «چۆن قه‌ره‌به‌وی ئه‌م دیارییه‌ بکه‌مه‌وه‌ که‌ منه‌تبار و قه‌رزدارای وان نه‌بم.»
– له سه‌ر کاروان بپرسه‌ که‌ کورپی هه‌یه‌ یان نا. ئه‌گه‌ر کورپی هه‌یه‌ کیژی خۆتی لێ ماره‌ که‌.

پاشا رازی بوو. سه‌ر کاروانی بانگ کرد و پرسی: «کورپ هه‌یه‌؟»
سه‌ر کاروان ویستی بلێ: «نا.» به‌لام له پر میرزای وه‌ بیر هاته‌وه‌ و گوتی: «هه‌مه‌، هه‌مه‌»

پاشا گوتی: «ده‌مه‌وی کیژی خۆم بده‌م به‌ کوره‌که‌ت!»
سه‌ر کاروان گوتی: «مه‌یل مه‌یلی موباره‌که‌.» «خواردنیان هینا و هه‌ر له‌و دانیه‌شتنه‌ دا کیژی خۆی کرده‌ ده‌زگیرانی میرزا. پاش ماوه‌یه‌ک پاشا گوتی:»
هه‌موو که‌س ئاگادار بکه‌ن که‌ پاشا کیژی خۆی به‌ شو ده‌دا و له مه‌جلیسی

شایی دا ئاماده بن،»

هه موو له مه جلیسی شایی دا کو بوونه وه. میوانان کوتیان: « زاوا بیت،
دهمانه وی بیینین!»

به سهر کاروانیان راگه یاند و ئه ویش به میرزای کوت: « وهره، ئیمرق ده
چینه میوانیی پاشا. به لام ناگات له خو بیت. ته وای گه وره پیاوان له میوانیه
دا ئاماده ن. ده بی رهفتارت ریکو پیک بی. له ههر جیه کیان دانای له وی
دانیسه و مه بزوو. تا پرسیارت لی نه که ن، قسان مه که.»

میرزا کوتی: « باشه » رویشیتن. کاتی گه یشتنه کو شکی پاشا، هه موو
له بهریان ههستان. ئاخر زاوای پاشا هاتبوه ژوور! میرزا کهوشی دهرهتینان و
وه بن باخه لی دان. سلأوی له کهس نه کرد و راست چوو له سه رووی مه جلیس
دانیشت. خه لک پتیا ن سهیر بوو.

وه زیر لئی پرسی: « ئه وی بن باخه لت چیه؟»

– که وشه کانمن.

– بو که وشت وه بن باخه لی دا ون؟

میرزا کوتی: « ده ترسم بیان دزن.

پاشا له که ل وه زیر ته گبیری کرد و کوتی: « چکه یین؟ ئه م زاوایه به کار

نایه.»

وه زیر له وه لامدا کوتی: « ئه گهر په شیوان بیه وه باش نیه. ناچارین شایی
به ریوه به رین. وا دیاره له روژی هه وه ل چاره نووسی وا بوه.» شایی به ریوه
چوو. میرزا چوه ژووری بوکی. بوک نیگه ران و نارحه ت دانیشتبوو، کچ و
خزمه تکار ده وریان دابوو.

بوک له میرزای پرسی: « هاتیه ژوور، بو سلأوت نه کرد؟»

میرزا کوتی: « تو ژنی منی. منیش میتردی تووم. هاتووم له گه لت بنووم.

ئه و قسانه ی پیناوی.»

کیژی پاشا به کچه کان و خزمه تکارانی کوت: « له وبیکاره ی هه لده ن و

وه ده ری بنین.»

کچه کان هر يه که ي داريکيان دست دايه و ميرزا يان په لامار دا . ميرزا هه لات و چوه سهر باني کوشک و ويستی خو فریداته خوار . له و کاته دابهخت داوای يارمه تی له ئاقل کرد و گوتی : « زوو بمگه يه ، کار خه رابه . »

ئاقل گورج ده فریای ميرزا هات . ميرزا ته ماشای کرد دیتی له قه راخ باني کوشک وه ستاوه و نه گهر بکه وي ، ده مرئی . فيکری کرده وه و له بهر خو يه وه گوتی : « چون بوو هاتمه کوشک و نه م جوړه قسانه م کرد » که رايه وه و پاشان چوه کن سهر کاروان و چونی پيوست بوو سلاوی کرد و ئيجازهی دانيشتنی خواست . سهر کاروان دیتی ميرزا ئاقل بوه ، به لام ويستی تا قيكاته وه . پتی گوت :- ميرزا بچو ماست بيته تا له گه ل سرکه تیکه لی بکه ين و بيخوين .

- سهر کاروان نه م قسه يه چيه ؟ که س هه يه ماست و سرکه تیکه ل بکات . ؟ هر تکیان ترشن ، ماست ده بی له گه ل شه کر بخورئ يا له گه ل شيره . سهر کاروان دیتی که قسه کانی ميرزا ئاقلانه ن . ماست و شه کريان خوارد و جاريکی دیکه چوونه کوشکی پاشا .

نه م جاره ميرزا چوه ژوور و خزمه تکاری بانگ کرد و گوتی :
- برؤ به خانمه که ت بلئ که نوکهری وه فاداری هاتوه و ئيجازهی هاتنه ژوور ده خوازئ .

خزمه تکار چوه کن کيزی پاشا و قسه کانی ميرزای به کيزی پاشا راگه ياند .

کچی پاشا ريگای دا و گوتی : با بيته ژوور . ميرزا چوه ژوور و چونی پيوست بوو ريزی به جيته نا و گوتی :

- من عه بدی به وه فای توم . ئایا رازی به مه یلی باوکت ببزوويه وه و ببیه هاو سهری من . «

کيزه که گوتی : « رازيم » به م جوړه ئاقل به سهر بهخت و ئيقبالدا سهر کهوت .

وهستا یوسوپ ۴۷

وهستا یوسوپ له گهڼ دایکی دهژیا. ئەوان زۆر ههژار و فهقیر بوون. دایکی دهچوه جهنگهڼ داری کوډ دهکردنهوه و یوسوپ لهم دارانه شتی جوانی گهمه‌ی منداڼانی دروست دهکرد، له بازار دهیانفرۆشت و پوژیان پئی دهبرده سهر.

پوژئی پاشا و وهزیر جلیان گوږی و له شار دا دهگه‌ران و چوونه بازار. پاشا شته‌کانی ئوسیبی دیت و پئی جوان بوون. له یوسویی پرسی: «ئایا ده توانی مه‌ریکی گه‌وره‌م بو له ئالتون درست بکه‌ی؟»

- دیاره ده‌توانم.

- بو دروست کردنی مه‌ریک چه‌نده ئالتون پتویسته؟

- کیسه‌یه‌ک.

پوژئی دوایی پاشا کیسه ئالتونیکي بو وهستا یوسوپ نارد و خه‌ریکی دروست کرد نی مه‌ریبوو له ئالتون. پاشا هه‌وتویک مه‌ری ئالتونی ئاماده بوو. پاشا زۆری به که‌یفی بوو. به ده‌ست ئاواله‌یی پاداشی دا به یوسوپ و له کوڤشکی خۆی نیزیک کردهوه. هه‌موو باسی هونه‌ر و تهر ده‌ستی و ئاقل و داهینه‌ری یوسوپیان ده‌کرد. پاشا نه‌یده‌هیشته‌ لیتی دوور که‌ویته‌وه، وه‌زیری له بیر برد بووه. وه‌زیر ئیره‌یی پئی ده‌برد و له داخان دیقی ده‌کرد. له فیکری ئەوه دا بوو که چۆن یوسوپ له به‌ین به‌ری و له ده‌ستانی رزگار بی.

پوژیک وه‌زیر لیباسی گوږی و چوه کن دایکی یوسوپ و گوتی:

- دایه گیان یوسوپ منی ناردوه و خواهیشتی کردوه ئەو ئالتونه‌ی له

په‌یکه‌ری مه‌ره‌که ماوته‌وه بو‌ی بنی‌ری.

پیریژنی بی خه بهر له هه موو شت، شکی لی نه کرد و نیوهی کیسه نالتونی دا به وهزیر. وهزیر نالتونی هه لگرت و راست چوه کۆشکی پاشا. کۆشک پر بوو له خه لک و گوئیان دها به قسه کانی ئوسیب.

وهزیر چوه کن پاشا و گوتی:

- بزانه، تۆ بروات به یوسوپ کرد، له خۆت نیزیک کرده وه، ده میک به بی ئه و نابی. به لام ئه و پیاویکی ناراسته وتۆی فریو داوه

پاشا هاواری کرد و گوتی:

- ئه گهر وایه با یوسوپ بخه نه ژیر چاوه دیری و پاشان له سه ر کورسی ریسوایی دابنن تا به یانی ئیعدامی بکه ن.

کورج یوسوپیان گرت و بردیان له سه ر کورسی ریسوایی دایان نا. کۆله که یه کی زۆر به رزیان له نیوه راستی مهیدان چه قاند. ته خه ته داریکیان له سه ر کۆله که قایم کرد و یوسوپیان له سه ر ئه و ته خته یه دانا.

با یوسوپ له سه ر ئه و کۆله که بی و بچین بزانیان دایکی چه کا؟ دایکی یوسوپ چاوی له ریگای یوسوپ بوو به لام هه ر نه هاته وه. به ره و کۆشک به دوایدا چوو. به مهیداندا تیده په ری، گوتی له دهنگیک بوو که ده یگوت: «دایه وا لیهره م.» ته ماشای ده ور و به ریکی خۆی کرد که سی نه دیت و رویشت. جاریکی دیکه ش بیستی که ده لی: «دایه! من لیهره م ته ماشای سه ره وه بکه.»

پیریژن سه ری به رز کرد و بینی یوسوپ له سه ر کۆله که یه. هاواری کرد و گوتی:

- پۆله گیان، خوا بمکوژی، تۆ له وی چه که ی؟ خاک به سه رم، خوا یه کویر بم و تۆ به م پۆزه نه بینم.

یوسوپ هاواری کرد و گوتی: «دایه ئیستا کاتی گریان نیه. زوو بچۆوه مالی. هیندی ده زوو و ته ناف و هیندی ههنگوین و میرو له یه ک بگره و بیهینه تا بیت بلیم جبکه ی!»

دایک به په له چۆوه مالی و ئه وه ی یوسوپ گوتبووی ئه نجامی دا.

یوسوپ گوتی: «ئیستا تا ئه و جیه ی ده ستت ده گاتی، ههنگوین ده و

کۆله که ههلسوو. پاشان سهري دهزوو له لاقى ميروله ببهسته و ميروله که له سهر کۆله که بهره لا که.» دايک ئه و کارانهى نهجام دا وميروهى بهره لا کرد. ميروله به دواى ههنگويندا چوه سهر و تا گهيشته يوسوپ. يوسوپ دهزوى له لاقى ميرو کردهوه. ئيستا سهريكى دهزوو به دهست يوسوپهوه بوو، سهريكىشى له خوارى. يوسوپ بانگى دايكى کرد و گوتى: «ئيستا تهنافه که له سهري دهزوۆ که بخه.» دايک واى کرد و يوسوپ تهنافه کهى هه لکيشا تا دهستى گهيشته تهناف. پاشان به دايكى گوت: تهنافه که له قهدى خوۆت ببهسته. دايک تهنافى له خوۆ بهست و يوسوپيش سهريكى له قهدى خوۆى بهست و تهناف دهستى به جۆلانه وه کرد و دايكى هه لکيشا بو سهر و گهيشته سهر کۆله که. ئه و دەم يوسوپ به دايكى گوت: «دایه! تۆ مهترسى، ئه وانه کاريان به تۆ نه داوه. به لام من دهبي رابکه م، دهنه له سيداره م دهن.»

ئه وهى گوت و رايکرد. هه لات هه لات تا گهيشته شوانىک و تکاى له شوان کرد که: «قاپه شيرىک و له ته قاميشىكى بداتى.»

شوان دهست به جى ئه وهى يوسوپ ويستبووى ئامادهى کرد. يوسوپيش له ته قاميشى له سهر قاپه شيره که دانا و له سهري دانىشت. با يوسوپ له وى دانىشى با بزانه پاشا چدهکا. به يانى جه لاد هاتنه مهيدان تا يوسوپى له سهر کۆله که بيئنه خوار و له دارى بدن. ديتيان له جياتى يوسوپ دايكى له وى دانىشتوه. هينايانه خوار و ئازاديان کرد.

پاشا هه کيم و چاو بهست و فالگره وهى شارى کوۆ کردنه وه و گوتى: «دهبي ديارى بکه ن که يوسوپله کوۆ خوۆ شار دوته وه،

ئه وان ره مليان هاويشت و فاليان گرته وه و گوتيان:

– يوسوپبه سهر پردىکدا له دهرياي سپى په ريوته وه.

پاشا دهسته يه کى بوۆ دۆزينه وهى يوسوپ به رىکرد.

با بزانه يوسوپ چى ليها ت. له راستيدا يوسوپ له ولات نه چوو بوه ده ر. له کن پياوۆكى دهو له مه ند کارى ده کرد. به لام پاشا هه ر وا له يوسوپ دهگه را، و نه يده ديته وه. پاشان هه موو دهو له مه نده کانى بانگ کرد و پى گوتن:

- سبهی دهبی هر یهکهی بهرخیک بئین، بهیانی ههموویان بهرخیان هینا و ئهربابی یوسوپیش له گهلیان بوو. پاشا گوتی ئه و بهرخانه بکیشن و ناوی خاوه نهکانیان بنووسن. به دهوله مهندهکانی گوت:

- راست سالتکی دیکه ئه و بهرخانه بئینه وه ئیره. وریاش بن نابی نه کهم بکهن نه زیاد. هر که سیککیش بهرخه کهی زیاد بکا یا کهم، له سیدارهی ددهم.

ئهربابی یوسوپ به دامای گه رایه وه و فیکری له وه ده کرده وه که: « سالتک زیاتر ته مهنی نه ماوه» یوسوپ ههستی کرد که ئهربابه کهی خه می ههیه. لیتی پرسی: « ئهرباب چقه و ماوه؟»
ئهرباب داستانی بو کتیراوه.

یوسوپ گوتی: « خه می مه خو. من ده زانم دهبی چبکهی. وهره بچینه جهنگه ل. بیچوه گورکیک بدوزینه وه و بیگرین.»

چوون بیچوه گورکیان دیته وه و هینایانه وه. یوسوپ گوتی: « ئیستا بهرخ و بیچوه گورگ له نازه لیکدا ببهسته وه، وابی که بیچوه گورگ هه میسه له بهر چاوی بهرخ بی. بهرخه که ده له وه ری، زیادیش دهکا، به لام گه چاوی به بیچوه گورگ کهوت، له ترسان وهک خوئی لی دیته وه. به مجوره تا سالتک کیشی نه کهم دهکا و نه زیاد.

ئهرباب به چاکی راسپاردهی یوسوپ به جیگه یاند. راست له سه ری سال هه موو دهوله مهندهکان له کوشکی پاشا کو بوونه وه. کاتی بهرخهکانیان کیشان دهر کهوت یه کیک نه بی، ئه وانیتر هه موو کیشیان گوراوه. پاشا هه مووی ریگا دان بچنه وه، ئهربابی یوسوپ هیشته وه و لیتی پرسی: « پیم بلی بزانه کی توی رینوینی کردوه؟»

ئهربابی یوسوپ گوتی: کریکاریکم ههیه به ناوی یوسوپ، ئه و فیری کردم که چبکه م.

پاشا گوتی: « بیهینه کن من.» ئهرباب گه رایه وه به یوسوپ گوت: بهیانی دهبی بچیه کن شا.»

یوسوپ هر ئه و شه وه له مائی ئه ربابی هه لات. به یانی چوه کن پاشا و گوتی: « یوسوپ ئه و شه و رایکردوه.»

یوسوپ ئه و جار بۆ ولاتیکی دیکه هه لات و چوه کن پاشای ئه و ولاته. پاشا کوریتی هه بوو به ناوی ئه حمهد. زۆری پینه چوو پاشا دیتی یوسوپ له هه موو کهسانی ده ور و به ری شا ئاقلتر و زانا تر و تیگه یشتوو تره. رۆژیک به کوره که ی گوت:

— کورم! له گه ل یوسوپ دۆستایه تی بکه و بیکه به گه وره ی چل نۆکه ری خۆت.

ئه حمهد قسه ی باوکی برده سه ر. یوسوپی کرده گه وره ی چل نۆکه ری خۆی. رۆژی یوسوپ و ئه حمهد چوونه راو، نیچیریکی زۆریان راو کرد بوو. له پر له نیو جه نگه ل مامزیتی جوان ده ر په ری. ئه حمهد وه دوا ی مامز که وت. ماوه یه ک له ده شت و چیا به دوا یه وه بوو تا مامز چوه سه ر لوتکه ی چیا یه ک و ئه حمهدیش به دوایدا.

کانیه ک له سه ر ئه م کتوه بوو، مامز بۆ لای کانێ رۆیشت و بز بوو. ئه حمهد ته ماشای ده ور و به ری کرد و له نه کاو چاوی به کیژیکی جوان که وت وه ک رۆژ، ئاقلی له سه ر دا نه ما. له کیژه که ی پرسی: « ناوت چیه؟»

کیژه که له جیاتی وه لام ده سره یه کی نیشان دا،

ئه حمهد دوو باره پرسی: « ناوت چیه، و کچی کتی؟»

کیژه که ئاماژه ی به که وشه کانێ خۆی کرد.

ئه حمهد ئه و جاریش لێی پرسی: « خه لکی کام شاری؟» ئه مجاره

گۆزه یه کی مسی پێ نیشاندا. کیژه که ئه وه نده جوان بوو که ئه حمهد بیهۆش بوو له ئه سب که وته خوار. کاتی وه هۆش هاته وه کچه که ی له کن نه ما بوو. له و کاته دا یوسوپ هاته لای و ئه حمهد هیچی پێ نه گوت.

له و رۆژه وه ئه حمهد کز وخه مگین بوو. خه و و ئارامی لێبرا. نه ده یخوارد و

نه ده یخواردوه. پاشا یوسوپی بانگ کرد و گوتی: — برۆ بزانه کورم چی به سه ر هاتوه، یارمه تی بده. به زه حمه ت به ریگادا ده روا.

يوسيوپچوه كن ئەحمەد و پرسىياري لىكرد و له روو داوى پهنا كانى ئاگادار بوو. ئەحمەد دواى گىترانه وهى داستان گوتى:

- ئىستا جگه له و كىژه هيچ فيكرى دىكەم له سه ر دانيه. به لام له كوئى بىدۆزمه وه. نازانم كچى كىيه و ناوى چيه، هيچ نازانم.

يوسوپ گوتى: « نازانم كاميانه. » كاتىكى لىت پرسى ناوت چيه، ديسرهى به تو نيشان دا. كه وابوو ناوى « دەسمال خانمه » كاتى له وه لامى پرسىياري: كچى كىي، كهوشى به تو نيشان داوه، ماناى وايه ناوى باوكى شيمۆ پاشايه. له وه لامى پرسىياري دا كه خهلكى كام شارى، گۆزهى مسى پى نيشان داوى، ماناى وايه كه له ميسر دهژى.

ئەحمەد كهيف خوۆش بوو گوتى:

- باشه. ئىستا دهيدۆزينه وه. ئەحمەد و يوسوپ خوۆيان ساز كرد تا بچنه ميسر و كىژه كه بدۆزنه وه. باوكى ئەحمەد ئەسب و ئالتونى دانى و كهوتنه رى. كاتى رۆژ ئاوا كهيشتنه ميسر. چوونه كن پىريژنىك و يوسوپ پىي گوت: « ميوانت ناوى. »؟

پىريژن گوتى: « من نه جىم هيه و نه پىخهف. » يوسوپ مسته زىريكى دايه و گوتى :

- بچۆ بازار و بوۆ خوۆت و بوۆ ئىمهش ليفه و دۆشهك و خواردنى خوۆش بكره و بىينه وه.

پىريژن پارهى وه رگرت و چوه بازار و خواردن و شتى پىويستى كرى، هه ر سىكيان تىريان خوارد و كاتى هات بنوون يوسوپ له پىريژنى پرسى: « دايه گيان تو دەسمال خانمى كچى شيمۆ پاشا نانسى. »؟

پىريژن گوتى: « چۆن نايناسم.؟ هه ميشه دهچمه مالى وسه رى دهشۆم و به يانىش ده بى بچم. »

يوسوپ فره كهيف خوۆش بوو گوتى:

- به يانى به دەسمال خانم بىژه به دوايدا هاتوون. له تو لهى ئەم خزمه ته، خو رچىنىك ئالتونت ده ده ينى.

پیریژن شاد بوو. رۆژی دوايي چوه کن دەسمال خانم و گوتی: « کاریکم پیتته.»

دەسمال خانم گوتی: بلی بزاتم.

پیریژن گوتی: « دەترسم پیت بیژم.

به لام دەسمال خانم له رووداو هکه ناگادار بوو. بۆ ئەوهی که پیریژن له

رازی وی ناگادار نه بی خۆی توپه کرد و ئەمری کرد له ژیر دار هەرمی لیتی

دەن. پیریژنی لیدراو به زەحمەت خۆی گەیاندهوه مال و هاواری کرد:

– سه بارهت به په یامی ئیوه دەسمال خانم ئەمری کرد له ژیر دار هەرمی به

قامچی لیم دەن، یالله له مالی من وهدەر کهون.

یوسوپ هیندی زیری دایه و پیریژن هاتهوه سەر خۆ. پاشان به ئەحمەدی

گوت:

– زوو به با برۆین. دەسمال خانم دیتته بن دار هەرمی، دەبی لهوی چاوه

راوانی بی. یوسوپ و ئەحمەد چوونه باغی کۆشک. ئەحمەد له ژیر دار هەرمی

دانیشت. یوسوپ به ئەحمەدی گوت: « وریا به خەوت لی نه کهوی.»

ئەحمەد چاوه راوانی دەسمال خانم بوو، راوهستا و ناخره کهی خۆی

رانهگرت و خەوی لیکهوت. دەسمال خانم هاته بن دار هەرمی دیتی ئەحمەد

خەوتوه. گرژ بوو مستیک میوژی ده گیرفانی ئەحمەد کرد و رۆیشت. یوسوپ

سهبر سهبر به دواي دەسمال خانم دا رۆی و به جۆری که نه زانی تیتۆلیکی له

داوینی دەسمال خانم بری و ده گیرفانی نا. پاشان چوو ئەحمەدی وه خه بهر

هینا و چوونهوه مالی پیریژنی. یوسوپ ئەو خورچینه ئالتونهی که به لینی

دابوو، دای به پیریژنی و سوار بوون بۆ ولاتی خۆیان گه رانهوه. کهمیک به

پیتگادا رۆیبوون، گه یشتنه ئەشکه و تیک ئەسب و ئامرازی خۆیان له ئەشکهوت دا

شاردهوه و به پتیا بۆ میسر گه رانهوه. کاتی گه یشتنه میسر چوونه مهیدانی

شار و یوسیوپ دەستی کرد به هاوار که: « دز تالانیان کردوین و لیباسیان له

بهر دهرهیناوین. لهم شاره دا ریگر هەن. خه بهریان به پاشا دا و ئەمری کرد،

ئەم دوو لاهه بهرنه کن وی و پرسیاری لیکردن. یوسوپ گوتی: « ئیمه به

میوانی هاتینه شاری تۆ. چل نۆکه رمان هه بوو، له نیزیک شار دهسته یه ک ریگر په لاماریان داین. ئەسپ و هه رچی زێر و پاره ی هه مانبوو بردیان. لیباسه کانیان له بهر دا که ندین و پیاوه کانیان کوشت و ئیمه دوو کهس ماینه وه. من نه متوانی ئەوان به باشی ببینم، به لام له داویننی یه ککیکیان گۆیا سه روکی دزان بوو تیتۆله په رو یه کم بریوه که یارمه تی به دۆزینه وه ی دزه کان ده کات.

شیمۆ پاشا گوتی: یوسوپ ئەو تیتۆله په رو یه نیشان بدات.

وه زیر له گه ل بینینی ئەو هاواری کرد و گوتی: «ناسیم، ئەو پارچه په رو یه له لیباسی ده سمال خانمییه. هه موو سه ریان سورما.

پاشا ئەمری کرد که ئەو لیباسه ی دویننی ده سمال خانم له بهری کرد بوو بیهینن. لیباسیان هینا و هه موو دیتیان که پارچه ی براو راست له لیباسی ده سمال خانمییه.

یوسوپ به دهنگی بهرز گوتی: «که و ابوو کچی تۆ، کیژی پاشای میسر سه روکی ریگرانه.

پاشا ته ریق بۆوه و جه لادی بانگ کرد و گوتی: تا دهست به جی ده سمال خانم سزا بدهن. یوسوپ گوتی: «نا، نا، کیژه که ی بده به مه تا خۆمان به سزای بگه یینن.

پاشا ده سمال خانمی ته سلیمی وان کرد و فه رمووی لیباس و ئەسپی تازه یان بدهنی و ئیزنی دان. یوسوپ و ئەحمه د کچیان هه لگرت و بۆ ولاتی خۆیان گه رانه وه.

باوکی ئەحمه د به دیداریان شاد بوو ئەمری کرد دوو بوکان بخاته ری، ئەحمه د له گه ل ده سمال خانم و به دیلی خوشکی ئەحمه دیش له گه ل یوسوپ بوونه هاو سه ر. پاشان هه موویان چوونه میسر و داستانیان بۆ شیمۆن پاشا گه یرا یه وه. ئەوان به ئاواتی خۆیان گه یشتن و چه نه خۆش ده بوو ئیمه ش به ئاوات گه یشتباین.

بۆ ماسی پیکه‌نی ۴۸

پیاویکی فه‌قیر له‌ گه‌ل‌ خه‌یزانی ده‌ژیا، ماوه‌یه‌ک بوو ژن و می‌رد بوون، مندالیان نه‌ده‌بوو. کابرای فه‌قیر شه‌ویک‌ خه‌ونی بینی که سالیکی دیکه ژنه‌که مندالیکی ده‌بی. راست سه‌ری سال کورپکی بوو ناویان نا «میرزا». کورپکی جوان و به هۆش بوو.

پاشای ئه‌و ولاته کیژیکی هه‌بوو به‌ ناوی گولنار. گولنار چل‌ خزمه‌تکاری هه‌بوو، سی و نو‌یان کچ بوون. یه‌کیان کورپک بوو که جلی ژنانی ده‌کرده به‌ر و ئه‌وه‌نده جوان و وه‌کچان ده‌چوو که‌س بۆی نه‌ ده‌چوو که ئه‌وه‌ پیاوه. ئه‌و کوره‌ مه‌عشوقه‌ (یاری گولناری بوو، به‌لام که‌س نه‌یده‌زانی. رۆژیک گولنار به‌ خزمه‌تکارانی گوت دوو ئه‌سب زین بکه‌ن، له‌ گه‌ل‌ یاره‌که‌ی سوار بوو بۆ گه‌ران. که‌س به‌ خه‌یالی دانه‌ده‌هات که گولنار له‌ گه‌ل‌ یاری بجیته‌ گه‌ران و خولانه‌وه به‌ سه‌حرادا. گولنار شاد و به‌ که‌یف رووی کرده لاره‌ که و گوتی: «کی ده‌توانی هه‌ست بکا که تو پیاویکی گه‌نجی. هه‌موو واده‌زانن تو خزمه‌تکاری منی.

گولنار و یاره‌که‌ی به‌ په‌نا خانووی کابرای فه‌قیردا ده‌رۆیشتن که ژن و می‌رد و میرزای کورپان له‌ ویدا ده‌ژیان. باب و کور خه‌ریکی وینجه‌ دروونی بوون. میرزا که چاوی به‌ گولناری که‌وت گوتی:

– سلاو له‌ کیژی پاشا و زاوای پاشا.

گولنار و مه‌عشوقه‌ کوی چاوکیان لیکتر کرد و گولنار له‌ کوره‌که‌ی پرسى: «ناوت چیه و چه‌ند سالی؟»

– ناوم میرزا یه و پینج سالم. گولنار و یاره‌که‌ جله‌وی ئه‌سپانیان وه‌ر گه‌یرا و رۆیشتن. گولنار هاته‌وه‌ مال و له‌ جیگادا خۆی نه‌خۆش کرد و گوتی

باوکی ئاگادار بکهن. کاتی بابی هات گوتی :

حالم زۆر خهرا به و دهمرم. ته نیا دهرمانی دهردم یهک شته. له پهنا شار
پیاوکی فهقیر دهژی. کوریکی پینج سالهی ههیه به ناوی میرزایه. دهبی سهری
وی بېرن و بیکولینن و من بیخۆم و چاک بیمهوه.

پاشا کیژهکهی زۆر خۆش دهویست، ههر چهند دلی نهدههات کورهکهی
بکوژی، بهلام مردنی کیژهکهشی لا گران بوو. وهزیری بانگ کرد و خورجینیک
زیری دایه و گوتی:

- ئەم خورجینه زیره هه لگره و بیده به کابرای فهقیر و کورهکهی بینه
ئیره. وهزیر چوه مالی کابرای فهقیر. کابرا وهزیری له دهرکی مالی خوی دیت و
پرسی: « ئەمی وهزیر چ ئەمریکت ههیه ؟»

وهزیر گوتی: « پاشا ئەم خورجینه زیره ی بۆ نارووی و دهیهوی کورهکهت
بدهی بهو.. کابرا و خیزانی دهستیان کرد به گریان و بهلام دیتیان چار نیه.
ئهگهر کورهکهیان نهدهن، پاشا به زۆر دهینهستین. میرزا رووی کرده دایک و
بابی و گوتی :

- خهمی مهخۆن. خورجینه زیر وهر گرن و وای دانین که ههر کورتان
نهبوو. له بارهی منیشهوه نیگهرا ن مهبن و خه م مهخۆن.

وهزیر کوری سوار کرد و خورجینه زیری دا به کابرای فهقیر و ریگای
کۆشکی گرت بهر. له ریگا دا میرزا به وهزیری گوت:

- ئەمی وهزیر گوئی بدهیه. کیژی پاشا کوشتنی منی بۆ چاک بوونهوهی
خوی ناویت. ته نیا دهیهوی له شهپی من نهجاتی بیت، گوئی بده نامۆزگاری من.
من مهکوژه و له مالی خۆت بمشارهوه. رۆژیک به کارت دیم. بهلام بۆ کیژی
پاشا سهری رهفیکی من بېره که راست وه من دچی و دوینن مردوه و
ناستوو یانه. قهبرهکهی بدهوه، لاشهکهی بینه دهر و سهری بېره و بیده به کیژی
پاشا.

وهزیر نامۆزگاری میرزای به کار هینا و سهری کولای کورهکهی دا به
کیژی پاشا و ئهویش چاک بووه. میرزاش له مالی وهزیر دهژیا. با ئه و له مالی

وہزیر بڑی و گہورہ بیت. داستانی کابرای ماسیگر باس دہکین:
لہو ولاتہ ماسیگریکی فہقیر دہژیا. رۆژیک ماسیہکی سہیر و جوانی
گرت. لہ دلی خوید اگوتی: «ئو ماسیہ بہرمہ بازار و بیفرۆشم، فایدہی چیہ.
باشترہ بیدہم بہ وہزیر» ماسیگر وایکرد، وہزیر ہہمبانہیہک زیری دایہ.
ماسیہکھی بردہوہ مال. میرزا پتی گوت: «ئو ماسیہ لہ مالدا رامہگرہ، و بیدہ
بہ پاشا.»

وہزیر وایکرد. پاشا زوری پتخۆشبوو. فہرمووی حہوزیکی جوان ساز
بکھن و پری کن لہ ناوی دہریا و ماسیہکھی بخنہ ناو. ماسی لہ ناویدا
بروسکی دہدا و ہہمووئاشقی ببوون و تاریفیان دہکرد. رۆژی پاشا ویستی
ماسیہکھی بدا بہ گولناری کچی. لہم بارہوہ پرسی بہ دہوروبہری خۆی کرد..
ہہموو گوتیان: چۆنت گہرہکے وابکے. مہیلی خۆتہ. پاشا خزمہتکاریکی نارده
کن گولنار و پھیامی پاشای پتکھیاند و گوتی: «پاشا دہیہوی جوانترین
ماسی بہ دیاری لی قبول بکھی.»

گولنار لہ ولامدا گوتی: «ئہگہر ماسی می بیت، قبولی دہکھم، بہ لام
ئہگہر نیر بی نا. چونکہ لہ ژووری من تہنانت حہیوانی نیریش نابی ہہبیت.
کاتی خزمہتکار ئو قسہی بہ پاشا گوت، ماسی سہری لہ ناو ہینا دہر
و پتکھنی. ہہموو سہریان سور ما. پاشا لہ دلی خویدا گوتی: «ئو ماستہ بی
موو نیہ» بہ وہزیری گوت: «بلی بزائم، ماسی بۆ پتکھنی؟»
وہزیر گوتی: من لہ کوئی دہزانم، من غہیبگۆ نیم. پاشا بہ سہریدا
نہراندی و گوتی:

– ئو قسانہم بہ کوئی داناچی. چل رۆژت مؤلہت بی، پاش چل رۆژ ولام
نہدہیہوہ لہ سہرت دہدہم.

وہزیر خہمبار و داماو چۆوہ مال. میرزا لپی پرسی: «چقہوماوہ؟»
– پاشا لپی ویستووم کہ بزائم ماسی بۆ پتکھنیوہ. ئاخر من لہ کوئی
بزائم کہ ہوی پتکھنینی ماسی چیہ. چل رۆژی مؤلہت داوم، ئہگہر ولامی
نہدہمہوہ لہ سہرم دہدات.

میرزا گوتی : « خەمى مەخۆ، من لە بیرمە کە چۆن منت لە مردن رزگار کرد. ئیستا نۆرەى منە تۆلەى بکەمەو. سواری ئەسپ بە و سى و نۆ رۆژ بە کەیفى خۆت بگەرێ و کەیفى بکە. رۆژى چل وەرەو مالى. میرزا وەزیر سوار بوو رۆى. سى و نۆ رۆژ گەرا و رۆژى چل ھاتەو مالى. میرزا گوتى: « ئیستا بچۆ کۆشک و ھىچ نىگەران مەبە. پاشا و دارو دەستەى ھەموو چاوە روانى وەزیر بوون و دەیانویست بزائن ماسى بۆ پیکەنیو. پاشا کە وەزیری دیت، پرسى:

– باشە وەزیر ئیستا دەلتى چى؟

میرزا گوتى : پاشا سلامەت بى، رینگا بدە با من بلیم ماسى بۆ پیکەنیو

؟

پاشا گوتى : بلێ!

– دەترسم ئەوێ دەبلیم بە کەیفیت نە بى و لیم تورە بى و ئەمر بکەى لە سەرم بدەن. سەعاتیک دەسەلات و جىگای خۆت بدە بە من. تا لەو ماوەیەدا بىمە پاشا و ئەو دەم ھەموو شتىکت بۆ روون کەمەو و بیلیم.

پاشا گوتى : « زۆر باشە. سەعاتیک تەختى پاشایەتى دەدەم بە تۆ. بلێ.

میرزا لە سەر تەخت دانىشت و گوتى: « بەر لەوێ ھۆى پیکەنینى ماسى

باس بکەم. داستانیکت بۆ دەگێرمەو، گوێ بدەى.

رۆژیک بوو، رۆژگارێک بوو. پاشایەکی بە دەسەلات بازىکی ھەبوو زۆرى خۆش دەویست و قەت لە خۆى جیا نەدەکردەو. رۆژیک باز خەمبار و کز بوو، نە ھىچى دەخوارد و نە دەبخواردەو و نە خۆش کەوت. وەزیر بە پاشای گوت: « بازەکە ئازاد بکا» پاشا نەیدەویست بازى خۆشەویستى وەلا بنى، بەلام چاریشى نەبوو. فەرمووی تا زنجیری زىرى لە قاچى بکەنەو. باز بالى لیکدان و فرى و رۆیشت. زۆرى پینە چوو کە خیزانى پاشا زۆر نەخۆش بوو. باشتەرى ھەکیمانى شار ھىچیان بۆ نەکرا. رۆژ بە رۆژ ھالى خەراپتر دەبوو. رۆژىکى بازەکە لە پەنجەرەى کراوە ھاتە نۆ کۆشک. لە ماوەى ئازاد بوونى دا ھاتبۆو سەر خۆ و جوان ببوو. باز تا کن پاشا فرى و دوو دەنكى لە مستى پاشا نا.

پاشا دهنکه کانی دا به خو لامي خوئی و گوتی : له باغ بیانچینئی. پاشان داره سیویک لهو دهنکانه شین بوو. دوو سیوی زپیرین داره که یان جوان کرد بوو. پاشا کیشکچی له بن داره که دانا و فهرمووی ناگای له سیوهکان بی. شهو کیشکچی خهوی به سهر داهات و یهک له سیوهکان کهوت. ماریک بق لای سیوهکه چوو گهستی. کیشکچی وه خه بهر هات، ماری دوور کردهوه و سیوهکه هی هه لگرت و بردیه کن پاشا. پاشا سیوهکه هی دوو لهت کرد. نیویکی دا به سهگ و نیوهش به پشيله.. هه رتکیان لهوئی وشک هه لاتن.

پاشا توپه بوو. بازی خو شه ویستی خوئی گرت و به زهوی دادا و کوشتی. سیوهکه هی تر له سهر دار مایه وه. پاشا فهرمووی: - نهو سیوه بدهن به ژنه کهم تا بیخوا و له نازار نه جاتی بیت. نهو نه زیندوه و نه دهمری. سیویان بق ژنی پاشا برد. که له تیکی خوارد، دهست به جی ساخ بقوه وجوانتر له جارن. نهو دهم پاشا زانی که به خورایی بازی کوشتوه. زور په شیمان بقوه به لام تازه درنگ بوو په شیوانی فایده هی نه بوو. توش نهی پاشا له وهی که دهپرسی ماسی بق چی پیکه نیوه، په شیوان ده بیه وه. باشته له وه نه کولی وه. پاشا پیی داگرت که هوی پیکه نینی ماسی بزانی.

میرزا ناخره که هی گوتی: « نیستا که خوت دتهوئی بزانی، داستانت بق باس ده کهم. کیژه کهت و چل خزمه تکاره که هی بانک که بیته نیره.» گولنار و چل خزمه تکاری هاتن. میرزا گوتی ده رگاگان داخن. پاشان گوتی: - کیردیکی زور خو شه ویستیان له من دزیوه. ده بی هه موتان بگه ریم. پروت بنه وه. سی و نو خزمه تکار لیباسیان دهر هینا، به لام یه کیان له جی نه بزوت. گولنار به پارانه وه گوتی: - تکا ده کهم کارتان به وه نه بی، نه وهنده به شهرم و حه یایه ته نانهت کاتی خه ویش لیباس دانا که نی.

میرزا وازی نه هینا و گوتی: نا. ده بی نه ویش بگه ریم. به زور نه ویشیان پروت کردهوه و دیتیان که پیاویکی گه نجه. پاشا و ناماده بوان واقیان وړ ما. سه عاتی پاشایه تی میرزا کوتایی هات. پاشا جاریکی دیکه ش هاته وه

سەر تەخت و فەرمووی کولناری کچی و ماشوقەکەیی بەراو پشت سواری کەر
بکەن و بە کۆلانی شار دا بیانگێرن و ریسوایان بکەن و پاشان لە ولات شار
بەدەریان بکەن. هێشتا بە سواری کەر دەپۆن. پاشا میرزای کردە وەکیلی
خۆی. میرزاش دایک و بابی فەقیری هێنا کۆشک و تا ئاخری ژیان بە خوۆشی
پۆژیان بردە سەر.

www.kerimhisami.com

دوو دهسته برا ۴۹

دوو دهسته برا بوون، یه کیان عهلی و نه ویتریان عمرۆ. یه کتریان زۆر خوښده ویست. هەر یهک له گوندیک دهژیان. عهلی ژنی هه بوو، عمرۆ هیشتا سهلت و ره بهن بوو. رۆژیک عمرۆ ویستی بچی سه ریکی عهلی بدا. نهیده زانی عهلی ژنی هیناوه. عمرۆ چوه مائی عهلی و کیزیکي جوانی له وی بینی. له دهسته برا که ی پرسی: «ئو کیزه کتیه؟»

عهلی شهرمی کرد بلّی خیزانمه. گوتی: «ئامۆزاهه»

- ئیستا که ئامۆزاته بیده به من.

عهلی گوتی: «باشه. چ قهیدیه، بیهینه.» ژنی عهلی هیچی نه گوت و عمرۆی خوښ ویستبوو، به دلّ پیتی خوښ بوو که دهبیته ژنی عمرۆ.

عهلی گوتی: «به شهرتیک دهتهمی مندالی دووهمتان نهگه کچ بی بیده ی

بهمن.»

عمرۆ رازی بوو، چهند رۆژان میوانی دهسته برای بوو، پاشان ژنی دوا رۆژی هه لگرت و گه رایه وه. زه ماوه ندیکی خوښی ساز کرد و عمرۆ و ژنه که ی ژیانیکی خوښیان دهستپیکرد. پاش سالتیک ژنه که ی کچیکی بوو. سالتیکی دیکه ش کچیکی دیکه. عهلی له م رووداوه ئاگادار بوو، چوه کن دهسته برا که ی وگوتی: «باشه. ئیستا به لینی خۆت به ره سه ر و کچه که تم بدهیه.»

عمرۆ گوتی: چونکه به لینم داوه، کچه که هه لگره و برۆ.»

عهلی کیزه که ی هه لگرت برديه سه ر چیا یه کی به رز و بریاری دا ته نیا دوور له خه لک بژی. له سه ر چیا خانویکی بو خۆی ساز کرد و له گه ل کیزه که له وی ده ژیا. رۆژانه ده چوه راو، مامز یا گا کتویه کی راو ده کرد و شه و ده هاته وه مال

و چيشتی لی دہنا و خواردنی دہدا بہ کيژدہکہ. ئەمە ژيانی ئەوان بوو.
بەلی، هياکتان نہکەم. کيژ گەورە بوو عەلی مارەي کرد. يەکتريان خۆش
دەويست و ژيانیکی بەختەوہرانیان ھەبوو.

رۆژي کورپی پاشای ئەم ولاتە لە وي خەريکی راو بوو. چوہ سەر چيا و
خانويکی لە وي چاو پیکەوت. کورپی پاشا پتي سەير بوو، بە خۆي گوت: «
سەيرە چ دەبينم؟ لە پيشدا ئيرە خانووي لی نہبوو. بۆ لای دەرگای خانوہکہ
چوو، ديتي کيژيکی جوان، وەک رۆژ لە ژووروي دانيشتوہ. کورپی پاشا ئاشقی
بوو، ئاقلی لە سەر دا نہما. ھاتەوہ مال و ھەموو پيريژنی شاری کۆ کردوہ و
گوتی: کامەتان دەتوانن من و ئەو کيژە بگەيئنە يەک کہ دیدارتيکمان ھەبي.
يەک لە پيريژنەکان داو تەلەب بوو گوتی: « ئەم کارە بە من بسپيرە،
ھەموو شت ساز دەکەم.»

کورپی پاشا خۆشحال بوو، مستيک زيړی دايە و چاوہ روان ما. پيريژن
چوہ سەر چيا و لە خانوو وەنيزيک کەوت و خۆي لە فەقيري و غەريبي دا و
دەستی بە گريان کرد. ژنی عەلی ھاتە دەر و پرسى: « ليژە چ دەکەي؟»
- ئەي کيژم ئيمە چەند کەس بووين دەچووینە زيارەت، من لە ھاوريکام
بە جي ماوم ريگام بزر کردوہ. پەنام دەيە تا ھاوريکام دینەوہ ئيرە.
ژنی عەلی بە پيريژنی گوت: « من جيگام نيە و ليژە برۆ خوات لە گەل.
پيريژن چوہ دەر و لە سەر جادە دانيشت تا عەلی بيژتەوہ. کہ لە دوورەوہ ئەوي
دیت، دەستی کرد بە گريان.

عەلی ديتي پيريژنی لە قەراخ ريگا دانيشتوہ و دەگري. بەزەبي پيدا ھات
و ليی پرسى: « بۆ ليژە دانيشتووي؟»
پيريژن بە سکالوہ گوتی: « لە ھاوريپيانی خۆم بە جي ماوم و ريگام بزر
کردوہ. تکام کرد لە مالى تۆ بمينمەوہ، ژنەکەت دري کردم.
عەلی گوتی: « وەرە بچينە مالى مە و تا دەتەوي لەوي بمينەوہ.» پیکەوہ
چوونە مال و عەلی بە ژنەکەي گوت:
- ئەو ژنە پيرە، تەنيا و غەريبە، بچيتە کوئي؟ پياو بەزەبي پيدا دیت،

لیگه ری تا ره فیه کانی دینه وه با لیره بی.»

ژن گوتی: « ئیستا که تو خوت دته وی، با بمینیتته وه. پیریژن وهک فریره دهتگوت کچیکی چارده ساله یه دهستی به کار کرد و مالی هه لده ویژارد و هه موو کاری مالی ده کرد. چهند رۆژ پیچوو پیریژن به ژنی عه لی گوت:

- کچم! حه یف بو تو، به زه بیم پیت دادی، به و جوانیه ت له م چۆل و هۆله دور له خه لک ده ژی. تو بۆیه ده بی ژنی کوری پاشا بی.

- چ شتیکی کوری پاشا له میردی من باشتره؟

پیریژن گوتی: «ه و قسانه چیه، بو خاتری خوا. ناخر نه گه ژنی کوری پاشا بی له سهر دۆشهک داده نیشی، و خزمه تکار له بهر دهستت راده وه ستن.

زینه ب (ناوی ژنی عه لی زینه ب بوو) فیکری کرده وه و گوتی: « باشه. کوری پاشا بینه ئیره بزانه خوشم ده وی یان نا!»

پیریژن له خوشییان به غار چوه کن کوری پاشا و گوتی: « کاره که م ساز کرده، ئیستا ده توانی بچیه کن کیژه که.»

کوری پاشا چوه کن زینه ب و ههر تک ناشقی یه کتر بوون.

عه لی فه قیر بی خه بهر له هه موو شت، شه و هاته وه مال. نانیان خوارد.

عه لی پاکشا که بحسیتته وه. له پر دیتی یه که له تیره کانی له بهری میچی دراوه و هه لاهه سراوه. عه لی له بهر خو یه وه گوتی: « سهیره. من تیرم نه هاویشتوته میچ. ژنیش نه م توانایه ی نیه. بیگومان پیاویک نه و کاره ی کرده» ژنه که ی بانگ کرد و تیریکی دایه و گوتی:

- یا لا، تاقی که وه بزانه ده توانی نه و تیره وا باوی له بهری میچی بچیتته خوار؟

زینه ب تیره که وهر کرت و هاویشتی. به لام نیوهش نه رۆی. عه لی پیریژنی بانگ کرد و گوتی: تو تیره که باوی. نه ویش نه ی توانی.

عه لی هیچی نه گوت و له دلدا گوتی: « که و ابوو پیاویک تیری هاویشتوه. پاشان چوه سهر جی و ته واوی شه و خه وی لی نه که وت.

رۆژی دوا یی عه لی به دلکی داخداره وه چوه راوی. نه وی رۆژی هیچی

پاوه نه كړد. له بن دارېك دانېشت و چوو ده فېكره وه. له نه كاو دېتې له و نېزېكانه كچېك و كورېك له قهراخ جوگه له يه ك دانېشتوون و يه كتر ماچ ده كهن و له ئامېز ده گرن. دياره يه كترېان خوښ ده وې. هېچيان ئاورپان وه عه لې نه دا. كېزه كه دانېشتبوو، لاهه كه راكشا و سه رې له سه ر ئه ژنؤى كېزه كه دانا و خه وې لېكه وت. كېزه كه له سه ر خو سه رې له سه ر زه وې دانا و هه ستا كه مېك له ولا تر ده ستې ده باخه لې را كړد و سېوېكې هېنا دهر. سېوه كه ي ماچ كړد و سېو بوو به لايكې جوان . پاشان كچه كه به كه يفې خوې له گه ل لاهه كه ده ستې به كه يف و ماچ و به زم كړد. پاشان كرديه وه به سېو و ده باخه لې ناوه. پاش كه مېك لاي نو ستووي وه خه بهر هېنا و گوتې :

- خوښه وېستم هه سته. روژ ئاوايه، ده بې بچينه وه.

عه لې هه موو ئه وان هې دېت. پاشان چوه لايان و سلاوې كړد و گوتې: «تكا ده كه م ئېمشه و ميوانې من بن.»

چوونه مالى عه لې. زېنه ب سفره ي داخست و پېنچ ده وړې دانا. عه لې چاوېكې له سفره كړد و گوتې: «ده وړې شه شه مېش بېنه»

زېنه ب گوتې : «چېته. شېت بووې؟ ده وړې شه شه مت بو كېيه ؟

عه لې ده نكې دا و گوتې : «كاتې ده لېم بېنه، بېنه.» زېنه ب ده وړيه كې ديكه ي هېنا و له سه ر سفره ي داينا.

پاشان عه لې رووې كړده كېزه كه ي كه تازه له گه ل خوې هېنا بوو گوتې : «ئو كه سه ي ئه م ده وړيه مان بو داناوه، بيه ينه .»

كچه كه به سه ر سور مانه وه گوتې : «له كوې بېنم ؟»

عه لې گوتې : بيه ينه. ئه گه ر نه بيه يني، سه رت ده بېرم!

كچ ترسا و ده ستې ده باخه لې را كړد و سېوېكې هېنا دهر و ماچې كړد و سېو بوو به لايكې جوان. كېزه كه له په نا خوې دانا.

عه لې ئه مجار بانكې ژنه كه ي كړد و گوتې: «ده وړيه كې ديكه ش بېنه.

ژن پرسي: چېت لېقه و ماوه، ئېمرؤ ده لېي شېت بووې.

عه لې به سه ريدا گوراندي و گوتې : قسان مه كه. زوو ده وړيه كې ديكه ش

بیتنه .

زینهب دهورییهکی دیکه‌ی له سه‌ر سفره دانا . عه‌لی به ژنه‌که‌ی گوت: «
باشه . ئیستا ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌و دهوریه‌ت بۆ دانا ، بیه‌ینه ،

ژنی عه‌لی دهستی به‌ گریان کرد و گوتی : « له کوئی بیتم ؟ »

عه‌لی هه‌لیکیشا شیر و گوتی . به‌ قسم نه‌که‌ی له‌ت و په‌تت ده‌که‌م .

زینهب چوه‌ سارداو و کوری پاشای له‌ وئ هینا دهر . عه‌لی هه‌ستا و

ده‌رگای داخست و شیری ده‌ست دایه . سه‌ری هه‌موانی بری :

- ژنه‌که‌ی و ماشوقه‌که‌ی و پیریژن و کچه‌که‌ی تر و ماشوقه‌که‌ی - ته‌نیا

ئه‌و لاوه‌ی هیشته‌وه که له‌ په‌نا جۆکه‌له‌ خه‌وی لی که‌وتبوو .

ده‌ر که‌وت که ئه‌و می‌ردی کچه‌که‌ بوو که‌ سیوی ده‌ باخه‌لی دابوو .

عه‌لی رووی کرده‌ لاوه‌که‌ و گوتی : « خۆشه‌ویستم ، هه‌ر چی له‌و ماله‌ دایه

هه‌مووی هی تۆیه . من ئیتر نامه‌وئ لی‌ره‌ بژیم . ده‌رۆم و به‌ ته‌نیا ده‌ژیم و ئیتر

ژنیش نا‌هینم .

عه‌لی رۆی . ماوه‌یه‌کی زۆر له‌م دنیا پان و به‌رینه‌دا خه‌ریکی سه‌یر و

سورانوه‌ بوو . چوه‌ شاریک ، دیتی خانوئیکی ره‌ش ره‌ش له‌ وئیه . عه‌لی خانووی

ته‌ماشاکرد . له‌ ئه‌سب دابه‌زی و چوه‌ نیزیک خانوه‌که . له‌و کاته‌ دا ژنیکی جوان

له‌ خانوه‌که‌ هاته‌ دهر و پیشوازی له‌ عه‌لی کرد . ژنه‌که‌ش ته‌واو ره‌ش پۆش بوو .

به‌ عه‌لی گوت : « لاو به‌ دوای مندا وهره ، ! »

عه‌لی وه‌دوای که‌وت ته‌ماشای کرد هه‌موو شتیکی ئه‌و ماله‌ ره‌شه‌ له‌و

ژنه‌ش زیاتر که‌سی دیکه‌ی تیدا نیه . ژن خواردنی هینا له‌ پیش عه‌لی دانا .

عه‌لی گوتی : « تا حیکایه‌تی خۆتم بۆ نه‌گیریه‌وه ده‌ست له‌ خواردن ناده‌م . »

ژن گوتی : « دانیشه‌ و بخۆ . داستانی خه‌م و تازییه‌ی من به‌ کاری چی تۆ

دیت ؟ »

عه‌لی پیتی داگرت و گوتی : « تا بۆم باس نه‌که‌ی ده‌ست له‌ خواردن ناده‌م . »

ژنه‌که‌ دیتی عه‌لی به‌ راستی ده‌س بۆ خواردن نابات ، ده‌ستی پیکرد و گوتی : «

گوئ بدیه‌ه ! ده‌زگیرانیکم هه‌بوو زۆر یه‌کترمان خۆش ده‌ویست . شاییمان کرد ،

منی برده مآلی خوئی، هر تک سویندمان خوارد که نه‌گەر نه‌و بمری من قهت شوو نه‌که‌م و نه‌گەر منیش بمرم نه‌و قهت ژن نه‌هینئی. رۆژی دواى بوکینیم می‌رده‌که‌م مرد. ئیستا هه‌وت ساڵه من به تاقی ته‌نیا ده‌ژیم.»

پاشان ژن له‌عه‌لی پرسى:

– باشه، ئیستا تۆ سه‌ر برده‌ی خوت بگیره‌وه بزانه‌م وه‌دواى چى که‌وتووئى؟

عه‌لی گوتى: «ده‌ردى من له‌ه‌ی تۆ سه‌خت تره.» پاشان ده‌ستی پیکرد له‌نوکه‌وه‌داستانى خوئی بو گپراوه.

ژن گوتى: راست ده‌که‌ی ده‌ردى تۆ سه‌خت تره.

عه‌لی که‌وته‌فیکر و سه‌یرى ژنه‌که‌ی کرد و له‌دڵدا بریارى دا که: «وه‌ره نه‌و ژنه‌بینه.» عه‌لی به‌ژنه‌که‌ی گوت:

– خو‌شه‌ویستم گوئى بده‌یه! من و تۆ هه‌رتکمان سویندمان خواردوه‌و شه‌رتمان کردوه‌که نه‌بینه‌هاو سه‌ر. وه‌ره‌هه‌رتکمان سوینده‌که بشکینین و ببینه‌ژن و می‌رد. گوئى که‌ناوى ژنه‌که‌بوو، رازى بوو. چوونه‌سه‌ر جى و پیکه‌وه‌نوستن. عه‌لی به‌یانى هه‌ستا و له‌کاره‌که‌ی خوئی په‌شیوان بووه. به‌گوئى گوت: «خوا حافیز و من لی‌ره‌رۆیشتم.»

گوئى گوتى: «نه‌وه‌کارىکى باش نیه، بو کوئى ده‌رۆئى؟» هه‌ر چه‌ندى خواهیشتى کرد، فایده‌ی نه‌بوو. نه‌مایه‌وه.

گوئى گوتى: «ئیستا که‌هه‌ر ده‌رۆئى. نه‌وه‌ی له‌و ماڵه‌دايه‌حه‌لآلى منى که.»

عه‌لی پى سه‌یر بوو گوتى: «چى چه‌لآلى تۆ بکه‌م. هه‌موو مآلى خوته. من هیچ شتىکم نه‌هیناوه‌ته ئیره.»

گوئى گوتى: «پاش نه‌وه‌ی شه‌ویک له‌گه‌ل من نوستووئى، هه‌موو شتى نه‌و ماڵه‌بوته‌ه‌ی تۆ.»

عه‌لی گوتى: «باشه. هه‌موو ماڵ و ئازهلئى نه‌و ماڵه‌ت چه‌لآل بئى.»

سى هه‌نار له‌ژووره‌که‌ی گوئى بوو، عه‌لی نه‌وانى نه‌بینى بوو ناوى نه‌برد

بوون. بهم پییه عهلی ئه و سئ هه نارهی چه لال نه کرد بوو. عهلی خوا حافیزی کرد و کهوته ری.

به لام گولئ! هه ر ئه و شه وه مندالی وه سگی که وتبوو. شه ویک له خه و هه ستا و ئیشتیای چوه ترشی. خزمه تکاره که ی گه را هیچی نه دیته وه. پاشان هه ناری بیر کهوته وه، گوتی: « ئیستا هه نارت بۆ دینم.»

گولئ گوتی « نابئ، عهلی ئه و هه نارانه ی له من چه لال نه کردوه. ناتوانم بیانخۆم. خزمه تکار فیکریکی کرده وه و گوتی:

– که وابوو کاریکی دیکه ده که یین. یه ک له و هه نارانه کون ده که یین تۆ بیمژه. به مجۆره هه م هه ناره که له ت نه کراوه و ساخه، هه میش تۆ ترشیت مژتوه. وایان کرد. پاش نۆ مانگ و نۆ رۆژ گولئ کورپکی بوو.

با گولئ و کورپی له وئ بن، بزانی عهلی چه دکات. ئه و چه وت سال گه را و ناخره که ی بریاری دا بچیتته وه کن گولئ. له ماله که ی نیزیک بۆ وه دیتی گولئ له باله خانه ویتساوه و ته ماشای جاده ده کات. گولئ عهلی بینی که یف خۆش بوو، چوه پیشوازی. ئه سببی لی وهر گرت و بردی ته ویله و عهلی برده ژوور و خواردنی دایه و جئ بۆ چاک کرد. عهلی کورپکی له ماله که ی بینی و پرسى:

– ئه و کورپی کئیه ؟

گولئ گوتی: « کورپی تۆیه. عهلی ته ماشای کرد به راستی زۆر له و ده کات، هیچی نه گوت. چوو درئژ بوو، به لام ژنه که ی ری نه دا بچیتته لای. گولئ پرسى: « بۆ ناهئلی بئیم له گه ل تۆ بخه وم ؟

عهلی گوتی: « تا دلنیا نه بم که ئه وه کورپی منه، له که لت نانوم. هه ر چه ند به رواله ت له من ده کا، به لام هیچ له ئه خلاقی نازانم. ئه گه ر ره فتار و کرده وه شی وه ک من بئ، دیاره کورپی منه.

عهلی به یانی له خه و هه ستا و کوره که ی له گه ل خۆی برده ناو شار. سه ریان له دوکان و بازار دا، کوره که ده ستی بۆ هیچ شتی نه برد و داواى هیچ شتی کیشی له بابی نه کرد. عهلی له دلئ خۆیدا گوتی: « به لئ، له باری ئه خلاقی شه وه له من ده کا.» چوونه بازار، کوره که ده ستی له هیچ میوه یه ک نه دا،

داوای هیچ شتی له باوکی نه کرد. عهلی ئه مجاریش بیرری کرده وه که « به راستی کورپی منه »

بۆ مال گه رانه وه. دیتیان کابرایه کی دیهاتی مهشکه یه کی شه راب به پشتیوهیه له پیش ئه واندا ده روا. له پر کوره که سهیری زهوی کرد و له شتیک ده گه را. بزماریکی دیته وه، هه لیگرت و ده مهشکه ی کابرای پاکرد و شه رابه که ی لی رژا. عهلی وشک بوو. گوتی:

« نا ئه وه کورپی من نیه » گه یشتنه وه مال و به ژنه که ی گوت:

- کوره که له هه موو باریکه وه چاک دهر چوو. به لام کاریکی منی په ریشان کرد. روو داوه که ی بۆ گولئ گئرایه وه. گولئ گوتی:

ده زانم کوره که مان بۆ وای کرده وه. له بیرته کاتی هه موو ماله که ت له من هه لال کرد، سئ هه نار له زهوی که وتبوون تو ئه وانت نه دیبوو، شه ویک ترشیم ده ویست، نه موئرا ده ست له هه نار هکان بدهم. ته نیا کونم کرد و مژتم. من به تو م گوتبوو هه موو شته کان ناو به ره، به لام تو گوتت: من هیچ نه هئنا وه ته ئیره. ئه وه یه له کوره که ت دا دهر که وتوه. عهلی بروای به قسه ی گولئ کرد و هه ر سئکیان به خووشی و شادی ژیانیان برده سه ر.

ميرزا مه‌حمود و هه‌زاران بلبل ۵۰

شه‌ويتكيان پاشا و وه‌زير به ليباسي گۆراو له نيو شاردا ده‌گه‌ران. به ژير په‌نجه‌ره‌ي مالتى‌كدا تىده‌په‌رين گوتيان له ده‌نگي سى كچ بوو كه پىكه‌وه قسه‌يان ده‌كرد. كيژه‌كان سى خوشك بوون. پاشا و وه‌زير راوه‌ستان و گوچكه‌يان هه‌لخست كه ئه‌وان ده‌لئين چى.

يه‌كه‌ميان ده‌يگوت: «ئه‌گه‌ر پاشا بمه‌ينى، له خووشيان وه‌ك بالنده له حه‌وا ده‌فرم.»

دووهمى ده‌يگوت: «ئه‌گه‌ر پاشا بمه‌ينى خواردنى وا خووشى بۆ ساز ده‌كه‌م قامكى خۆي پتوه بخوا.»

سپيه‌مى ده‌يگوت: «ئه‌گه‌ر پاشا بمه‌ينى كورپى كاكۆل زير و كچىكى موو زه‌ردى بۆ دىنم.»

پاشا به وه‌زيرى گوت: «بيستت ئه‌وانه چييان گوت؟» هه‌ر سبه‌ي ئه‌مر ده‌كه‌م هه‌ر سىكان بىننه كووشك. به‌ياني هه‌ر سى كيژيان هينانه كن پاشا و هه‌ر سىكى ماره كردن. شه‌وى هه‌وه‌ل چوه كن ژنى يه‌كه‌م و شه‌وى دووهم كن ژنى دووهم و شه‌وى سپيه‌م چوه كن ژنى چووكتر و لى پرسى: «له سه‌ر به‌لئينى خۆت ماوى؟»

ژنه‌كه گوتى: «دياره له سه‌ر به‌لئينى خۆم ماوم نۆ مانگ و نۆ رۆژ و نۆ سه‌عاتان راوه‌سته، تا ببيني. له راستيشدا له كاتى خۆيدا ژنى گچكه دوو مندالى بوون، كور و كچ كه هه‌ر تك موو زه‌رد بوون.

خوشكه گه‌وره‌كان دژى خوشكى چوكيان فيكرى خه‌رابيان بۆ هات. پيرىژنيكيان نارده لاي و پييان گوت: به نه‌ينى منداله‌كان بدزى و دوو گجوله

سهگان له جی و ان دابنی. پیریژن وایکرد. کور و کچه که یان ده سندوقی نا و خستیانه ده ریاوه.

خه به ریان به پاشا دا که «ژنت دوو توله سهگی بوه» پاشا به نوکه رانی گوت: «ژنه کهم له گه ل گجوله سهگان له دهروازهی کوشک له کوله که ببهستن و هر کهس به ویدا تیپه ری لیمان بدا. له جیاتی خواردنیش پاشماوهی خواردن و ئیسکیان ده پیش کهن.»

با نه وان له جی خویان بن، بزانی سندوقه که چی به سهر هات. شه پوی له دریا سندوقه کهی برد و تا که و ته داوی ماسیگریک. ماسیگر توری له ناو هینا در و دیتی سندوقیکی گهره ی تیدایه. زور خوشحال بوو له دلدا بیری کرده وه که: «بیگومان له پاپوره وه که و توتته دریا. خوا ده زانی چی تیدایه. له وانه یه پر بی له نالتون و جه و اهیرات.»

سندوقی برده وه مال و به ژنی پیری خوی گوت: «بزانه له دریا چیم گرتوه»

سندوقیان کرده وه و دیتیان کور و کچیکی تازه له دایک بوو له شه مه دیکی سپیدا نوستوون. - هر تک موو زهره - توکی سه ریان دهره وشا. پیریژن شاد بوو، به میترده کهی گوت: «ئیمه چیمان له خوا ده خواست؟ کوریک و کیژیک. ئیمرو خودا ئاواتی ئیمه ی به جی هیناوه. کور و کچیکی بوو نارووین، که هر تکیان موو زهردن.

منداله کانیاں راگرت و ئاگاداریان کردن تا گهره بون. کوره که یان ناو نا میرزا مه حمود و کیژه کهش گولزار.

چهند سال پچوو. منداله کان گهره بوون. روژیک پیره میردی ماسیگر میرزا مه حمودی بانگ کرد و گوتی:

- نهی میرزا مه حمود، ئیمه پیر بووین زوری نه ماوه بمرین. کاتی من مردم تو ناتوانی لیره بژی. نهو دار دهسته ی من که له په نا و هتاغه هه لیده گری و به هه موو تواناوه به ره و نه م چیا یه فری ده دی. له هر شوینی بکه ویتته عردی له و شوینه کوشکیکی جوان پهیدا ده بی. تو و گولزار بچن له و کوشکه بژین.

به لآم دار دهسته که رابگره، هر جاره‌ی بچیه راو. به کارت دیت. کاتی پیره‌میرد و پیریژن مردن، میرزا مه‌حمود دار دهستی هه‌لگرت و به هه‌موو تواناوه به‌رهو چیا هه‌آیداشت. پاشان ته‌واوی شره و بره‌ی خۆی کۆ کرده‌وه و له‌که‌ل گولیزار چوه سهر چیا. ته‌ماشای کرد به راستی کۆشکیکی جوان له‌وئ ناماده‌یه. میرزا مه‌حمود و گولزار له‌وئ نیشته جئ بوون. میرزا مه‌حمود هه‌موو رۆژئ به‌یانی ده‌چوه راو، مامزیک و گا کتیویه‌کی راو ده‌کرد و ئیواره ده‌هاته‌وه مائی و ئاوا رۆژئ ده‌برده سهر.

رۆژتکیان که میرزا مه‌حمود خه‌ریکی راو بوو، سواریکی بینی که به غار وه‌دوای گاکیویه‌ک که‌وتوه و نایگاتی. میرزا مه‌حمود دار دهستی پئدا دا و کوشتی. هه‌لیگرت و برديه‌وه مأل. سواره‌که پئی سهر بوو. ئه‌و که سوار بوو نه‌یتوانی بئگاتی، کوریکی پیاده ئه‌و حه‌یوانه راو ده‌کا. ئه‌و سواره پاشا خۆی بوو. ئه‌و چه‌نده نارحعت بوو، به‌لام نه‌یده‌زانی بۆ چی کوره‌که‌ی خۆش ویستوه، ئیواره پاشا به خه‌مگینی که‌رایه‌وه. وه‌زیر لئی پرسى: « قیبله‌ی عالم بۆ چی وا خه‌مباره ؟

- ئیمیرۆ به‌ دوای گاکیویه‌کدا ئه‌سبم غار ده‌دا و هر چی کردم نه‌ی که‌یشتمئ. له‌ نه‌کاو کوریک پئدا بوو، گا کتیوی راو کرد و بردی. من به سواری نه‌یده‌که‌یشتمئ، ئه‌و به پئیان که‌یشتمئ. به‌لام ئه‌ی وه‌زیر، باوهر که خۆشه‌ویستی ئه‌و کوره‌که‌وته دلّم و وه‌ک کورئ خۆم خۆشم ویست.

هر تک ژنی پاشا به نه‌ئینی ئه‌م قسانه‌یان بیست و هه‌ستیان کرد که منداله‌کان زیندوون. هه‌مان پیریژنیان بانگ کرد و گوتیان: بچئ منداله‌کان بدۆزیته‌وه و بیان کوژئ. پیریژن که‌وته ری، کۆشکی میرزا مه‌حمود و گولیزاری دیته‌وه. له‌ سهر رئی میرزا مه‌حمودی دانیشت و چاوه روان بوو. ته‌ماشای کرد میرزا مه‌حمودی له‌ دووره‌وه دیت، چوه پیشی و دهستی به‌ گریان کرد و گوتی:

- من غه‌ریبم وته‌نیا ماومه‌وه. که‌سم نیه. من به‌ره مائی خۆت، تا بيمه خزمه‌تکاری تۆ و گولزار.

میرزا مه‌حمود به‌زه‌یی پئدا هات و برديه‌وه مائی. گولیزار که پیریژنی

دیت ، گوتی : « ئەم جالجالوکه پیرەت بۆ هیناوەتەوه ، فەری خەرابە .» میرزا مەحمود گوتی : « پیاو بەزەیی پێدا دیت ، ئاخر ئەویش ئینسانە . یارمەتیت دەکا . کاتێ من دەچمە راوی ، تۆ بە تەنیا نابی . تۆ بە تەنیا لەو ماله دلتەنگ دەبی .»

گولیزار پازی بوو . پیریژن لە مائی واندا مایەوه . بە چالاکی هەموو کاری مائیی ئەنجام دەدا . میرزا مەحمود بە گولیزاری گوت :

- بزانه چەند باش بوو ، کەمێک دەحەسییەوه . گولیزار لە گەل پیریژن راهات و بوو بە دۆستی . پیریژنیش هەستی بەوه کرد و رۆژیک بە گولیزاری گوت : « داوا لە میرزا مەحمودی برات بکە » زەرد خەبەر « ت بۆ بینی . » زەرد خەبەر « کیژیکی جوانه و هاو تەمەنی تۆیه . لە گەل ئەو رۆژگاری خوش رادەبووتی . من کە ناتوانم هەمیشە لای تۆ بم ، دەبی بچمەوه کە منداڵەکانم .»

پیریژن ئەو قسانەیی کرد و مالاوایی خواست و رۆی . میرزا مەحمود ئیوارە گەرایەوه و دیتی گولیزار تەنیا دانیشتوه و خەمگینه و دەگری . پیریژنیش لە مائی نیه . میرزا مەحمود پرسى :

- گولیزار پیریژن لە کوێیه ؟ بۆ دەگری ؟

گولیزار گوتی : « پیریژن لە مائی ئیمه رۆشیت و چۆوه مائی خۆی .»

میرزا مەحمود گوتی : « قەه ناکا . تۆ بە تەنیاش دەتوانی بژی .» گولیزار گوتی : « نا ناتوانم بە تەنیا بمینمەوه . برۆ « زەرد خەبەر » م بۆ بینە » میرزا مەحمود فیکری کرد کە بیگومان پیریژنی جادوو گەر ئەم قسەیی فیر کردوه . پاشان هەناسیکی هەلکیشا و گوتی :

- باشه ، نانی ریگام بۆ ساز کە تا بچم « زەرد خەبەر » بدۆزمەوه . بەیانی زوو نان و خواردنی ریگای هەلگرت و خوا حافیزی لە گولیزار کرد و وهداوی « زەرد خەبەر » کەوت . رۆی رۆی تا گەیشته چوار ریانیک . میرزا مەحمود راوهستا و نەیدەزانی بە کام ریدا برۆا . دیتی پیرەمێردیک بۆ لای دیت . پیرە مێرد گوتی :

- ئەه میرزا مەحمودی برای گولیزار ، سلۆ . بیگومان ئەو پیریژنه ئاقلی خوشکتی دزیوه و تۆشی ئاوا سەرگەردانی جیهان کردوه .

- بابە گیان! چبکەم. دەچم « زەردخەبەر » پەیدا بکەم.

- پۆلە گیان گوئی بدە قسەکانی من و مەرۆ. بەلام ئەگەر هەر لە سەر ئەم بربارە پئی دادەگری، بچۆ سەر لوتکەیی ئەو چیاپە، باخیککی جوان دەبینی و کولیی رەنگاو رەنگ لە ویدا شین بوون. لەو باخەدا کۆشککی سپی و جوان هەپە، بچۆ ناو کۆشک. پیریژنیکی دەبینی، دانیشتووە و پرچی بلۆ کردوون. مەمکی راستەیی هاویشتۆتە سەر شانی چەپە و مەمکی چەپەیی هاویشتۆتە سەر شانی راستە. بچۆ لای ئەو. مەمکی راستەیی کە لە سەر شانی چەپەپەتی بيمزە. وریا بە بە هەلە نەچی. دەنا پیریژن پارچە پارچەت دەکا. پیرە مێرد ئەووی گوت و بزر بوو.

میرزا مەحمود چووە سەر چیا و دیتی بە راستی باخیککی جوان دەوری کۆشککی سپی بەرزی داگرتووە. میرزا مەحمود چووە ناو کۆشک و دیتی پیریژن بە پرچی بلۆ دانیشتووە و مەمکی راستەیی هاویشتۆتە سەر شانی چەپەیی و مەمکی چەپەیی لە سەر شانی راستەپەتی. میرزا مەحمود چووە پێش و سلۆی کرد و مەمکی راستی مژی.

پیریژن گوتی: « ئەی بەد زات. بێگومان کەسێک فێری کردووی. باشە. بلی بزنام بۆ هاتوویە ئێرە؟ »

میرزا مەحمود گوتی: « هاتووم « زەرد خەبەر » لە کن تۆ بەرم. » پیریژن هەستا و دەرگای کردووە و بانگی کرد: « ئەی « زەرد خەبەر » بە دواي تۆ داهاوون. » کیزیک لە بەر دەرگا دەر کەوت. کیزیککی ئەوەندە جوان کە مرق لە تەماشای تیر نە دەبوو.

پیریژن گوتی: « ئەو هەش « زەرد خەبەر » میرزا مەحمود چەند رۆژیک لەو کۆشکە مایەووە و پۆژی بە کیزیکەیی گوت: « دەبی لێرە برۆین. گولیزار چاوی لە ریتگای توه. » زەرد خەبەر گوتی: « چبکەین. ئەگەر پیتی حەوت سالانیش لە پیریژن وە دوور کەوین، دیسان دەمان دۆزیتەووە. بەلام قەیی ناکا، بیریک دەکەمەووە. پۆژی دواپە میرزا مەحمودی بانگ کرد و گوتی:

- سبەیی بەیانی من و تۆ دەکەوینە ری. من شانەیی سەری پیریژن و

سابونیک هه لده گرم و تۆش ئه و له گه نه هه لگره که بۆ شوشتن ئاوی تیده کا. رۆژی دواپی سهر له به یانی ئه و شتانه یان هه لگرت و که و تنه ری، که میک رۆشتن ئاوریان داوه، دیتیان تۆز و گیزه لۆکه یه ک هه ستاوه. « زهرده خه بهر» گوتی: « ئه وه پیریژنه وه دواپی ئیمه که وتوه. ئه وه ی گوت و شان هه که ی بۆ لای پیریژن هاویشته. ده ست به جی له و شان هه نگه لیک ی چر په یدا بوو که داره کانی هه موو درک بوون. پیریژن له نیو جه نگه ل دا حاسیه بوو، هه موو لیبا سه کانی در به در بوون. ده سه ته کانی به خوین بوون. به لام له گه ل ئه وه ش توانی له جه نگه ل بیته در.

« زهرده خه بهر» و میرزا مه حمود دیتیان که دیسان لیان وه نیزیک که وتوه. « زهرده خه بهر» سابوونه که ی بۆ پشت خو یان هاویشته. له جی گای سابوون چیا یه کی که وره ی سه هۆل په یدا بوو. پیریژن ده یویست له کیوی سه هۆل سهر که وی، نه یده توانی و ده خلیسکا، نه یده توانی هه نگاویک بچیته پیش. به لام ئاخره که ی به ههر زه حمه تیک بوو له چیا که ش سهر که وت و که وته دوا یان. « زهرده خه بهر» دیتی نیزیکه بیانگاتی. بانگی میرزا مه حمودی کرد که ته شته ئاوه که بۆ پشته وه فری بدا. میرزا مه حمود ته شته ئاوه که ی هه لداشت و بوو به دریا یه کی مه زن و پیریژنی تیدا نو قم بوو.

میرزا مه حمود و « زهرده خه بهر» به سلآمته ی و بی ترس که یشتنه وه مال. گولیزار ههر له هه وه له وه « زهرده خه بهر» ی خو شویست و ههر سیک ژیا نیکی خو شیان هه بوو. رۆژیک پاشا دیسان چوه راوی و توشی میرزا مه حمود بوو. پاشا ویستی بیدوینی. به لام میرزا مه حمود وه دواپی مامزیک که وت و بزر بوو. پاشا جاریکی دیکه ش به خه مباری که رایه وه. شه و به وه زیری گوت:

- دیسان ئه و کوره م له جه نگه ل دیت. تا هاتم بانگی بکه م، ون بوو. وه خته دلم بۆی به ته قی.

دوو ژنی پاشا زانیان که مندا له کان زیندوون. جاریکی دیکه پیریژنیان نارده کن میرزا مه حمود و گولیزار. پیریژن هاته کن گولیزار و کیژه که خو شحال بوو. پیریژن له گولیزاری پرسی: « باشه، میرزا مه حمود « زهرده خه بهر»

بۆ هینای یان نا ؟»

کیژەکه گوتی: « بەلێ هیناویە،» پیریژن گوتی: « بلێ هەزار بلبلت بۆ بیئێ، ئەوێ گوت و گەرایەوێ. « زەرد خەبەر» پیریژنی بیئێ و هەستی کرد که زیانیان پێدەگەییئێ. تیر و گەوانی میرزا مەحمودی هەلگرت و پیریژنی کوشت و گەرایەوێ. بەلام دیتی گولیزار نایدوئێ. « زەرد خەبەر» هەر چەند کردی و بیئێ کردەوێ نەیزانی که چی قەوماوێ. ئیوارە میرزا مەحمود هاتەوێ دیتی گولیزار کز و خەمگینە. لێی پرسى . چی قەوماوێ ؟

گولیزار گوتی : دەمەوئێ « هەزار بلبل» لێرە بن.

میرزا مەحمود گوتی : « زۆر باشە. تیشوی رێگام بۆ ساز که، سبەبی بەیانی وەرئێ دەکەوم. بەیانی خورجیئێ تیشوی رێگای هەلگرت و کەوتە رێئ. دیسان توشی پیرە مێردی گۆرین بوو. پیرە مێرد لێی پرسى: « دیسان گولیزار تۆی بۆ مردن نارد.»؟

میرزا مەحمود وەلامی داوێ: « بەلێ بابە گیان، چی بکەم. دەچم هەزار بلبل پەیدا بکەم.

- کاریکی دژوارە. بەلام من یارمەتیت دەدەم. بچۆ سەر ئەم کێوێ. دەبیئێ بەردی زۆری لێن. ئەگەر باش تەماشای بکەم دەبیئێ که ئەو بەردانە ئینسان و جانەوێر ومیگەلە ئازەلن که هەزاران بلبل کردوونی بە بەرد. کاتیکی گەیشتیە وئ، بانگ که « ئەم هەزاران بلبل، ئەم هەزاران بلبل» ئەو له وەلام دا دەلئ: « نەفرین له تو» ئەو دەم تا رانەکانت دەبنە بەرد. جاری دووێم بانگ که: « ئەم هەزاران بلبل» ئەو دیسان دەلئ: « نەفرین له تو» تا پشتت دەبیئێ بەرد. جاری سێیەم بانگ که و سەر تا پات دەبیئێ بەرد. ئەگەر گولیزار بۆ دۆزینەوێت بیئ، رزگار دەبی و دەنا بۆ هەمیشە بە بەرد دەمێنیەوێ. پیرە مێرد ئەوێ گوت و بزر بوو.

میرزا مەحمود چوێ سەر چیا و دیتی ئینسان و جانەوێر و مەر و مالاتی زۆر بوونە بەرد. میرزا مەحمود بانگی کرد:

- ئەم هەزاران بلبل !

هزاران بلبل وهلامی داوه: « نهفرین له تو»

میرزا مهحمود هه ره ئه وه دهم ههستی کرد که لاقی بوون به بهرد. جاری دووهم بانگی کرد و جاری سییهه سهرتا پا بوو به بهرد. با ئه وه له وئ بیت. بچین بزانی گولیزار و « زهره خه بهر» چی دهکن. ئه م دوو کیژه چاویان له رپی میرزا مهحمود بوو که ی دهگه رپته وه. دیتیان نایه ته وه، خوئیان بۆ سه فهر ئاماده کرد و به دوا ی ئه وه دا که وتنه ری. هه مان پیره میترد له سه ر رپیان سه وز بوو گوتی :

- باشه، گولیزار میرزا مهحمودت نارده جیهه که هه یچ ئاده میزادیک له وئ ناگه رپته وه، ئیستا خۆت وه دوا ی که وتووی. باشه یارمه تیت ده که م. بچنه سه ر ئه وه چیا یه، کۆمه لیک ئاده میزاد و جانه وه ر و ئاژه ل و چوار پی ده بین که بوونه بهرد. له ئیو ئه واندا میرزا مهحمود دهناسیه وه. موه زهرده کانی با بلاوی کردوه. ئه ی گولیزار، بۆ لای ئه وه بچوو، له ئامیزی گره و هزاران بلبل بانگ که. هزاران بلبل کیژیکه و کیژی خۆش ده وین. له وه لامی تو دا ده لئ: « گیان » له که لکوو ئه وه ی گوت ته وای ئینسان و لاهه کان تا پشت زیندوو دهنه وه. سی جار بانگی که تا هه موویان زیندوو دهنه وه. ئه وه دهم هه موو را دهن و بۆ ئه ملا ولا راده که ن. ئه گه ر میرزا مهحمود نه گری و راینه گری، ئه ویش راده کا و ئیتر نایبینیه وه. توند بیگره تا له ده ستت رانه کا.

کچه کان وه سه ر چیا که وتن و دیتیان هه ره چی پیره میترد گوتی راست بوه. گولیزار میرزا مهحمودی ناسی و بۆ لای چوو له ئامیزی گرت و سی جار بانگی کرد: « هزاران بلبل ». سی جاریش وه لامی « گیان » ی بیست. جاری سییهه ته وای ئه وانیه ببوونه بهرد، گیانیان هاته وه بهر و بۆ ئه ملا ولا رایان کرد و تا ئیستاش هه ره وا راده که ن. به لام گولیزار توند میرزا مهحمودی گرت، تا ئه قلی هاته وه سه ر. رۆژی سییهه هه ره سیکیان چوونه کۆشکی هزاران بلبل. سی رۆژ له وه کۆشکه میوان بوون و پاشان به ره و مال که وتنه ری. هزاران بلبل- یش له که لیان چوو. له رتگا توشی پیره میتردی گۆرین بوون و گوتی :

- من يارمه تي ئيوهم دا تا به ئاوات گه ياشتن. ئيستا ئيوه دوعا بکهن که من گهنج بيمه وه.

هه موو تیکرا دوعايان کرد و پيره ميترد له بهر چاوي ئه وان بوو به لاويکي قوژ و له گه ل ئه وان هاته مائيان. به ياني ميرزا مه حمود ويستي بچيته راو. هه زاران بلبل پتي گوت: « ئيمرو هه مان سوار ده بيني که وه دواي مامزيک که وتوه، ناگاتي. تو راوي که و بيديه. پيت ده لي: « ئيمرو تو ميواني من به » قبولي که. که چوييه کني، ده سکه گوليک له گه ل خوټ به ره و بو ژنيکي باوي که له په نا ده روازه ي کوژشک له دار به ستراوه. له هه ر شويني دانيشتي، له جي خوټ هه لمه سته. کاتي خوار دنيان له پيش دانا ي، که ميکي بده به پشيله. نه گه ر خوار دي و هيچي لي نه هات، بي ترس بيخو. نه گه ر پشيله ش مرد، ده ستي لي مه ده و هه سته و خوا حافيزي بکه و وه ره وه.

ميرزا مه حمود قسه کاني هه زاران بلبلي به وردی ئه نجام دا. کاتيکي خرمه تکار خوار دنيان له پيش دانا، که ميکي هاويشته پيش پشيله. خوار دي و له وي وشک هه لات. ميرزا مه حمود ده ستي بو خوار دن نه برد، هه سته و بو مالي گه رايه وه. روژي دوايه هه زاران بلبل به ميرزا مه حمودي گوت:

- نه گه ر ئيمرو پاشات له سه ر ريگاي خوټ بيني، نه و جاريش مامز راو که و بيديه، پاشان داوه تي بکه بو ميواني.

ميرزا مه حمود گوتي: ئاخ مالي من بچوکه و هيچم نيه. بو کوي داوه ت بکه م. هه زاران بلبل گوتي:

- له م باره وه نيگه ران مه به. من هه موو شت جي به جي ده که م. ميرزا مه حمود چوه راو. ديتي پاشا ديسان به دواي مامزيکدا ئه سب لنگ دها و ناگاتي. ميرزا مه حمود مامزيکي راو کرد و به ديار ي داي به شا و گوتي:

- قبيله ي عالم! ئيمرو ميواني من به!

کاتي روژ ئاوا پاشا و وه زير له گه ل هاو رتيانيان هاتنه مالي ميرزا مه حمود. ته ماشايان کرد کوژشکي به رز و جوان و له هه موو لاوه نوکه ر له هاتوو چو دان. ميرزا مه حمود خو ي يارمه تي کرد پاشا دابه زي و پاشان

ئەسبەكەي بىردە تەويلە . ھەموو ھاتنە ژوور . خواردنيان ھيئا . ھەر يەكەي دەورتيكى ئالتونى پر لە خواردنيان لە پيش دانان . بەلام بۆ وەزير و پاشا تەنيا يەك دەورى ئالتونيان دانا . ھەزاران بلبل بە ميوانانى گوت: « كە ناننان خوارد و تير بوون ، دەوريەكان بۆ خۆتان ھەلگرن ، پيشكيشتان دەكەين .

ھەموو خوارديان و تير بوون . پاشا و وەزير لە سەر دەوريەكە ليتيان بوو بە كيشە . پاشا دەيگوت: دەورى مالى منە » وەزير دەيگوت: نا « مالى منە » كەمي مابوو لە دمي يەك بدن .

ھەزاران بلبل رووي كرده ميوانان و گوتي : « ئەي ميوانينه تەماشە كەن چۆن قيبەلەي عالەم و وەزيري لە سەر دەورى كيشە دەكەن . » ھەموو پيئەكەنين .

پاشان ھەزاران بلبل گوتي : « ئەي پاشا دەوريەكە بدە بە وەزير ، ئيمە بۆ تۆ دياري زۆرمان ئامادە كردوھ . باشترە وەبیر خۆت بئنيەوھ كە چۆن بە قسەي ژنەكانت باوهر كرد كە ژنە گچكەكەت دوو گجولە سەگي بوھ . پاشان ھەزار بلبل تەواوي حكايەت و روو داوھكەي بۆ پاشا گيپراوھ و گوتي: ئەوانە ميرزا مەحمود و گوليزاري مو زەردى مندالى تۆن . »

پاشا زۆر شاد و كەيف خۆش بوو ، ميرزا مەحمود و گوليزاري ماچ كرد و لە گەل ميرزا مەحمود و گوليزار و ھەزاران بلبل و « زەردە خبر » بۆ كوۆشكي خۆي گەرايەوھ .

كاتي گەيشتنەوھ كوۆشك ، پاشا ئەمري كرد كە دوو ژنەكاني بئين . دوو حوشتريان ھيئا ، ماوھيەك تفاقيان نەدا بە يەكيان و ئاو بە ئەويتريان . ھەر تك ژنيان لە حوشتران بەستن . حوشترەكان يەك بۆ تفاق و يەك بۆ ئاو ، ھەر يەكە روويان دە لايەك كرد و ژنەكانيان لە بەر يەك ھەلدری . ئەو جار ئەمري كرد كە ژنە گچكەكەي لە دار بكنەوھ و بيبەنە ھەمام و ليباسي جوان و شازي دەبەر كەن ، دايكي ئەو دوو مندالە لە پەنا پاشا لە سەر تەخت دانيشت . پاشان دوو زەماوھنديان بە جاريك ساز كرد . گوليزاريان دا بەو لاوھ كە ھەزاران بلبل تەليسمي وي شكاند بوو ، گەنجي كرد بۆوھ . « زەرد خەبەر » و ھەزاران بلبل-يشيان دا بە ميرزا مەحمود و ھەمويان بە ئاواتي خۆيان گەيشتن .

رۆسته می زال ۵۱

زال و خوشکی ههتیو بوون و کەس نە بوو نانیاں بداتی. کەوتنە ری تا بە دەوری دنیا دا بگەرین. ماوہیەکی زۆر گەران، ماندو بوون، زەحمەتیکی زۆریان کیشا، ئاخەرەکی گەیشتنە ولاتی قەرالی کافر. زال و خوشکی لە پەنا هەساری شار دانیشتن، سەرمايان بوو، پالیان ویک دا و خەویان لیکەوت. وەزیری قەرالی کافر بە لایندا تێپەری تەماشای کرد دوو مندال لە پەنا هەسار لە ئامیزی یەکتەدا خەوتوون. وەزیر تەماشایکردن و دیتی موسلمانن. چۆو دیوانی قەرال و گوتی: « دوو موسلمان هاتوونە شاری ئیمە لە پەنا هەسار خەوتوون، چی یان لیکەین -»

قەرال گوتی: برۆ هەر دوکیان بکوژە تا تۆرەمی موسلمانان نەمینی. وەزیر گوتی: « دوو مندالی بچوکن. سەریان لە هیچ دەر ناچی. با گەرەیان بکەین، پوژئی بە کارمان دین.»

قەرالی کافر رازی بوو گوتی: « باشە، بە نوکەرێکیان بسپێرە و بلێ ئاگای لێیان بیت ، با گەرە بن.»

سەرتان نەیشینم زال و خوشکی گەرە بوون پازدە سالیان تەواو کرد. پوژئی قەرالی کافر گوتی: « لاوەکە بێننە کن من وکیژەکەش بچیتە ژوور. کاتی قەرال زالی بینی ئاقلی لە سەر دا نەما. دیتی زال بە راستی پالەوانیکە. تاقیکردووە و بە سەر هەموو پالەوانەکاندا زال بوو. قەرال پالەوانیکی هەبوو بە ناوی قەمبەر کە سەر کردەوی هەموو پالەوانەکانی بوو. زالی بەو سپارد و قەمبەر بو هەر شەریک دەچوو. زالیشی لە گەل خۆ دەبرد.

لە ولاتی قەرالی کافر ، شارێک لە رۆخی دەریا بوو. لەو شارە جانە وەرێکی

سامناک په‌یدا بڼو که هه‌موو که‌سی ده‌کوشت و ده‌یخسته ده‌ریاوه. قه‌رالیان
ناگادار کرد. هه‌موو خه‌لک و پاله‌وانه‌کانی کوژ کرده‌وه و گوتی:

– هه‌ر که‌س به‌سه‌ر ئەم‌جان‌ه‌وه‌ره سامناکه‌دا زال‌بی، ئەم‌شاره‌ده‌بیته‌ملکی
وی حکومه‌تی به‌سه‌ردا بکا و باج و مالیات بق‌خوی وەر گری.

هه‌موو پاله‌وانه‌کان که‌وته‌ه‌ فیکر و ئەوه‌نده‌یان سه‌بیله‌کی‌شا که‌سوتووی
سه‌بیله‌کانیان کی‌ویکی لی‌که‌وته‌وه، بیده‌نگ بوون. زال‌له‌ناویاندا هه‌ستا و
گوتی: «پاشا ئەم‌کاره‌به‌من بسپیری. نه‌دایکم‌هه‌یه‌و نه‌باب. من‌و‌خوشکم
بی‌که‌سین. ئەگه‌ر بشکوژریم‌که‌س‌نیه‌تازیه‌م‌بق‌دابگری.»

قه‌رال‌زالی‌خوش‌ده‌ویست، گوتی: «من‌ئوه‌هه‌موو‌پاله‌وانه‌م‌هه‌نه، یه‌کیان
ئاماده‌نه‌بوو‌بجیته‌شه‌ری‌ئەم‌جان‌ه‌وه‌ره. ئافه‌رین‌بق‌تۆ‌که‌ئاماده‌ی‌بچی.»
زالیان‌بق‌شه‌ر‌ئاماده‌کرد‌و‌چه‌ک‌و‌ئامرازی‌پی‌ویستی‌هه‌لگرت‌و‌له‌گه‌ل
خوشکی‌پتیان‌داگرت. رو‌یشتن‌تا‌گه‌یشتنه‌ئوه‌شاره. زال‌ته‌ماشای‌کرد
دوکان‌هه‌موو‌کراونه‌وه، به‌لام‌که‌س‌دیار‌نیه. زال‌خانویکی‌جوانی‌هه‌ل‌بژارد‌و
له‌گه‌ل‌خوشکی‌کردیانه‌مه‌نزل‌و‌تئیدا‌دانیشتن. پاشان‌چوه‌شار‌و‌له‌دوکانان
خواردنی‌جوړ‌به‌جوړی‌هه‌لگرت‌و‌بردی‌وه‌مال. خوشک‌و‌برا‌نانیان‌خوارد.
پاشان‌چه‌کی‌هه‌لگرت‌و‌چوه‌ناو‌شار‌بسورپته‌وه. دیتی‌هه‌موو‌شوینتی‌هیدی
و‌ئارامه. له‌دلی‌خویدا‌گوتی: «هه‌ر‌به‌لایه‌کی‌بی‌له‌لای‌ده‌ریاوه‌دیت‌و‌رووی
کرده‌ده‌ریا.

ته‌واوی‌شه‌و‌له‌روخی‌ده‌ریا‌ده‌گه‌را‌و‌هیچی‌نه‌دیت. له‌پر‌بینی‌لافای‌ده‌ریا
وه‌ک‌کی‌وه‌اته‌بزووتن‌و‌جان‌ه‌وه‌ر‌ه‌اته‌قه‌راخ‌و‌یه‌کسه‌ر‌رووی‌له‌و‌کرد‌و
ده‌یه‌وی‌په‌لاماری‌بدات. زال‌به‌گژ‌جان‌ه‌وه‌ر‌دا‌چوو. جان‌ه‌وه‌ر‌ده‌یویست‌زال‌بق
ده‌ریا‌راکیشی‌و‌ئویش‌ده‌یویست‌جان‌ه‌وه‌ر‌بق‌وشکی‌بینی. تا‌به‌یانی‌له‌مل‌به
مله‌دا‌بوون، هیچ‌کامیان‌سه‌ر‌نه‌که‌وتن. زه‌وی‌له‌ژیر‌قاچیان‌وه‌ک‌کی‌ل‌راوی
لی‌هات‌بوو. جان‌ه‌وه‌ر‌له‌ده‌ست‌زال‌ده‌ر‌چوو‌له‌ده‌ریادا‌بزر‌بوو. زالی‌ش‌چۆوه
مال. لای‌روژ‌ئاوا‌زال‌جاریکی‌دیکه‌ش‌بق‌لای‌ده‌ریا‌چوو. سی‌شه‌و‌جان‌ه‌وه‌ر‌و
زال‌له‌شه‌ر‌دابوون. به‌یانی‌شه‌وی‌سی‌یه‌م‌زال‌جان‌ه‌وه‌ری‌له‌عه‌ردی‌دا‌و

هه لیکیتشا خه نجهر که سه ری ببری، له پر جانه وهر وه قسه هات و گوتی :

- نهی زال مه مکوزه. پیستم لی بکه وه بزانه چ ده بینی.

زال پیستی جانه وهری تا سنگ و نیو قه دی دری، سنگ و مه مکی ژنیک دهر کهوت. زال له سه ر بهردیک دانیشته و گوتی: « موبارهک نه بی، سی رۆژ له گه ل ژنیک شه رم کرده، خوشم به پیاو ده زانم» رودابه که ناوی کیژه که بوو، پیستی جانه وهری دراند و بوو به کیژیک چارده ساله و له کن زال دانیشته و گوتی :

- نهی زال خه می مه خو. من کیژی شای په ریانم. هیشتا شیره خو ره بووم دایکم دوعای لیکردم و گوتی: « تو ده بیه جانه وهریکی سهیر و له ده ریادا ده ژی. زال به سه رت دا سه ر ده که وی. دوعای دایکم گرتمی و ئیستا ده بی تو بمهینی.» زال رودابه ی برده دوکان ولیباسی بو ه لگرت. لیباسی شازی کرده بهر و نه وهنده جوان بوو به مانگ و رۆژی ده گوت، من دهر که وتووم، ئیوه دهر مه که ون. چوونه وه مال.

زال به خوشکی گوت: « نه وه هه مان جانه وهره که له ده ریا ده هاته دهر. ناوی رودابه یه و کیژی شای په ریانه و من ده هیتم.»

زال رودابه ی هینا و پاش ماوه یه کی پتی گوت: « ده بی هه موو شته به قه رالی فه رنگ بیژم»

- بو چی ؟

- بو چی کامه یه ؟ قه رال به لینی داوه نه م شاره بدا به و که سه که به سه ر جانه وهردا زال بی. وهره بچینه کن قه رال و بزانی ده لی چی.

- چ قه یديه با بچین. سواری نه سپان بوون و که وتنه ری. زال له پیش و رودابه له دواوه. زال ناوری داوه و ته ماشای رودابه ی کرد.

رودابه گوتی: « بو چی وا ناور ده ده یه وه و ته ماشام ده که ی؟»

زال گوتی: « تو زور جوانی. له شکری کافران زورن. ده ترسم له منت بستین. ناخر نه وان زورن و من به ته نیا، سه ر ده که ون.»

رودابه گوتی: « نیگه ران مه به و مه ترسه. با برۆین.»

رۆیشتن تا گه‌یشتنه شاری قهرالی کافران. زال ته‌ماشای رودابه‌ی کرد، دیتی چاوی دهرپه‌ریون وزاری گه‌وره بوه و هر که‌سی چاوی لی بکا ده‌ترسی. زال خۆشی ترسا. کاتی گه‌یشتنه شار، زال په‌یامی بۆ قهرال نارد که وا جان‌ه‌وهرم هیناوه‌ته ئیره، ریگا بده بیه‌ینمه کۆشک. قهرال ئیجازه‌ی دا و چوونه کۆشک. قهرال که چاوی به جان‌ه‌وهر کهوت ترسا و له پشت کوره خۆی شارده‌وه و هاواری کرد:

– نه‌ی زال. زووتر لی‌ره بیبه دهری.

زال رودابه‌ی برده دهر و به قهرالی گوت: «ته‌واوی خه‌لک کۆ بکه‌وه تا هر که‌سی ده‌یه‌وی له گه‌ل من بی و هر که‌سیش ده‌یه‌وی با لای تو بمینیته‌وه.» قهرال خه‌لکی بانگ کرد و گوتی: «هر که‌س ده‌یه‌وی بچیته کن زال له لای چه‌په بویتستی و هر که‌س ده‌یه‌وی لای من بمینیته‌وه له لای راسته بوه‌ستی.» ئیستا با بزانی پاله‌وانگه‌ل چیان کرد. سهر کرده‌ی پاله‌وانان قه‌مبه‌ر چوه کن زال. خه‌لک و پاله‌وانگه‌لی تر که دیتیان سهر کرده‌ی پاله‌وانان بۆ لای زال رۆیشتوه، ئه‌وانیش چوونه کن زال. به‌لی چوون و له گه‌ل قهرالی کافر کردیان به شهر و شکاندیان. کلیسایان ویران کرد و مزگه‌وتیان له جی دانا. ئایینی ئیسلامیان دامه‌زراند. پاشان زال و لایه‌نگرانی چوونه‌وه شاری خۆیان. زال له شاری خۆی به کار و باری خه‌لک راده‌گه‌یشت، خوشکیشی دا به قه‌مبه‌ری پاله‌وان. زال و پاله‌وانگه‌ل هه‌موو رۆژی ده‌چوونه راو و ئیواران ده‌گه‌رانه‌وه. له کۆشکی زال کۆ ده‌بوونه‌وه و تا نیوه شه‌و داستانیان ده‌گه‌رانه‌وه و پاشان بلاوه‌یان ده‌کرد.

چهند سال پێچوو، رودابه‌ی ژنی زال ژانی هاتنی و به‌لام مندا‌له‌که‌ی نه‌ده‌بوو. زال که‌وته فیکره‌وه که چی بکات. پشتیوانی بنه‌ ماله‌یان سیم‌رغ بوو. سیم‌رغ فری و هاته کن زال و گوتی: «کاتی بیر کردنه‌وه نیه. ئه‌گه‌ر توژی راوه‌ستی، رودابه‌ ده‌مری.»

– چی بکه‌م؟

– رۆسته‌میک له سگی روو دابه‌ دایه و شه‌رم ده‌کا به ریگای ئیعتیادی دا بیته

دەر. دەست دە شیر و سگی بدره و رۆسته م بینه دهری. دوایه سگی دایکی بدرونه وه. من په ریکی بالی خۆمت دده مئی، ده ئاوی هه لکیشه و به سه برینه که ی دابینه، چاک ده بینه وه.

زال به قسه ی سیمرغ بزوته وه. دوازه پیریژن دهوری رودابه یان دا. نیوکی رۆسته میان بری له ته شتیکی ئاو دا شوشتیان. رۆسته م دهستی راوه شاندا و پیریژن بلاو بوون و هاواریان کرد: «ئهی زال! ئیمه به رۆسته م ناوه ستین.» زال هاته کن رۆسته م و گوتی: «رۆسته م ئارام به، دانیشه. لیگه ری سهر و له شت بشۆن. رۆسته م ئارام بوو. پیریژن شوشتیان و ده بیشکه یان نا. ئیستا باسی قه مبه ر بکه ین. خیزانی قه مبه ر کوریکی بوو، ناویان نا به دران. مندالی خه لک سال به سال گه وره ده بن. به لام رۆسته م و به دران رۆژ به رۆژ و سه عات به سه عات گه وره ده بوون.

سه رتان نه ییشیتیم. ئاخیر زمان ئیسکی نیه که ههر چه ندی ببزوی و به یقی هیلاک نه بی. به لی. رۆسته م گه وره بوو لویکی به هیز. زال قه مبه ری بانگ کرد و رۆسته می پی ئه سپارد و گوتی:

– ئاگات له رۆسته م بی. ههر چی خۆت ده یزانی فیری که. با له هه موو شوینی له که ل تۆ بی. ته نیا ئاگادار به نه چنه سه ر ئه و کتوه، به لایکتان به سه ر دیت. قه مبه ر و رۆسته م له کوستانه کان ده گه ران. رۆسته م چوه کن ئاسنگه ر و گوتی:

«گورزیکی چل مه نی بو من دروست که.»

ئاسنگه ر گورزی به دلی رۆسته می دروست کرد. رۆسته م هاته کن بابی و دیتی پاله وانگه ل هه موو له وی کۆبوونه وه. پاله وانگه ل گورزی خویان له قوربنیکی دانا بوو. رۆسته م گورزی خوی هاویشه سه ر گورزی پاله وانه کان. ئه وان ویستیان برۆنه وه و گورزه کانی خویان هه لبگرن. نه یانته وانی. گورزی رۆسته م له سه ر گورزی ئه وان دانرا بوو. ئه وهنده قورس بوو که هیچیان نه یانته وانی ببزیتون. پاله وانگه ل توره بوون و هاتنه کن زال و گوتیان:

– گورزی کوری تۆ ته وای گورزه کانی ئیمه ی ورد کردوه. زال دیتی راسته. رووی کرده رۆسته م و گوتی:

- ئەى رۆستەم ئەو كارە چىيە ؟ هېشتا بۆنى شىرت لە زارى دىت، دىتەوئى
هېزى خۆت بە چاوى پالەوانگەل دابدەيهوه.؟

- هېز بە چاوى دادانەوه نىيە. پالەوانگەل گورزى خۆيان لە سەر يەك داناوە.
منىش گورزى خۆم لە سەر وان دانا. ئىستا هەلئىدەگرم و دەرۆم، گرژ بوونى
ناوئى.

رۆستەم گورزى خۆى بە سانايى هەلگرت، دىتگوت هەر قورس نىيە. پالەوانگەل
-يش بە دواى ئەو داگورزى خۆيان دەست داىيە و بلأوهيان كرد. چوونەوه مالى
خۆيان و بەلام قىنى رۆستەمىشيان لە دل گرت. زال دىتى پالەوانگەل ئىرهىيى بە
رۆستەم دەبن. هەموو پالەوانەكانى بانگ كرد و گوتى :

- ئەو مەزرايهى كە دەيبىن، پيش سەت سالى باپىرم گورزى خۆى بە عەردى
داداوە. گورزە كە چۆتە خوار لە عەرد و تەنيا ئالقهكەى ديارە. ئەگەر رۆستەم
توانى ئەم گورزە بىنئىتەوه دەر، دەبى دان بەوه دابنئىن كە لە ئىوه بە هېز ترە.
ئەگەر نەيتوانى بىكوژن.

پالەوانگەل رۆستەمىيان برده مەزرا و گوتيان: « ئەو گورزەى ئالقهى ديارە،
بىهئىنە دەر. ئەگەر هېناتە دەر، سەر كرده و سەر وەرى ئىمەى. ئەگەر نا،
دەتكوزىن.

رۆستەم قامكى گچكەى خۆى دە ئالقهى گورزەكە كرد و هېنايه دەر و بۆ
هەواى هەلدا و گرتىهوه وەك يارى بكات و گوتى:

- چەند گورزىكى باشە. ئەگەر پەنجا مەنى دىكە قورس بايه خەراب نە دەبوو.
رۆستەم پاش و پيشى كرد و گورزەكەى هەلداشت و وەها چوە دەزەوى كە
ئالقهكەشى ديار نەبوو.

حكايەتەكەيان بۆ زال كىرپاىهوه. بە پالەوانانى گوت: چار نىيە دەبى لە ژىر
فەرمانى رۆستەم دابن.

رۆستەم و قەمبەر چوونە راو و سالىك نەگەرانهوه. ئاخىرەكەى قەمبەر
رۆستەمى بە زۆر هېناوه مال. زال و قەمبەر دىتيان كە كاتى ئەوه رۆستەم ژن
بىنى. ژنيان بۆ هېنا و شايى و زەماوەنديان ساز كرد. مانگىك تىپەرى،

رۆسته‌م و قه‌مبه ر جاريکی دیکه‌ش چوونه راو. یه‌ک دوو مانگ خه‌ریکی راو
بوون ئاخري گه‌یشتنه سه‌ر ئه‌و چيايه که زال گوتبووی نه‌چن.

رۆسته‌م گوتی: « وهره با بچینه سه‌ر کتو.
قه‌مبه‌ر گوتی: « بچين چی بکه‌ين؟ باشته‌ر بچینه جییه‌کی دیکه.

رۆسته‌م پیکه‌نی و گوتی: « بیژه ده‌ترسی! ئاخ‌ر چووینه هه‌موو شوینی و
راومان کرد سه‌ری ئه‌م کتوه نه‌ بی. قه‌مبه‌ر نه‌یتوانی رۆسته‌م قانيع بکا، و
چوونه سه‌ر چيا. ديتيان هه‌مووی پره له گول و گولزار. وه‌ک به‌هه‌شت وایه و
کار مامز تیدا ده‌سورینه‌وه. قه‌مبه‌ر و رۆسته‌م دوو مامزيان راو کرد و
خپوه‌تياں لی هه‌لدا، که‌بابيان ساز کرد و خوارديان.

رۆسته‌م دريژ بوو به قه‌مبه‌ری گوت: « دريژ به و بنوو.
قه‌مبه‌ر گوئی نه‌دایه و نه‌ نوست و کيشکی ده‌کيشا. شه‌و کردیه هه‌ور و باران
باری. قه‌مبه‌ر شیریی ده‌ست دایه و له خپوه‌ت چوه‌ ده‌ر. دیتی عه‌زیايه‌کی
سامناک له پیش خپوه‌ته و ئاگری له زاری دیته‌ده‌ر. قه‌مبه‌ر شیره‌که‌ی له پیش
خۆ راگرت و عه‌زیا هه‌ناسه‌ی هه‌لکيشا و قه‌مبه‌ری قوت دا. به‌لام شیري
قه‌مبه‌ری ئه‌وه‌نده تير بوو که عه‌زیاي دوو له‌تکرد. قه‌مبه‌ر له زاری عه‌زیا هاته
ده‌ر و گوئجکه‌کانی بری ده‌ گیرفانی نا و چۆوه خپوه‌تی. کاتی پووناک بوو
قه‌مبه‌ر خواردنی ئاماده کرد. رۆسته‌م هه‌ستا، نانی خوارد و قه‌مبه‌ر گوتی:
- با لی‌ره برۆين.

- بو برۆين؟ جیي باشته‌ر لی‌ره له کوئی په‌یدا بکه‌ين؟
ديسان له به‌يانیه‌وه چوونه راو، دوو کار مامزيان راو کرد، که‌بابيان ساز کرد و
نانيان خوارد. رۆسته‌م نوست و قه‌مبه‌ر کيشکی کيشا. نیوه شه‌و ده‌نگی هه‌را
و هاواری بیست. له خپوه‌ت وه‌ده‌ر که‌وت. دیتی دیتوکی به‌ سام له به‌رانبه‌ری
ویستاوه و ده‌سب‌یح‌یکي به‌ ده‌سته‌وه‌یه ده‌نکه‌کانی به‌ قه‌درایی به‌رداش‌یکن.
به‌رده‌کان ویک ده‌که‌ون و ده‌نگیان دیت.

دیو هاواری کرد: « ها، ها، حه‌وت ساله دانم ديشی و گوشتی تو له سه‌گیکي
وه‌ک تو چاری ده‌کا. تو‌م له ئاسمان ده‌ویست وله زه‌وی په‌یدام کردی. ئیستا له

سهر دانت دانه نيم تا نه ختيك هيدى بيت»

قه مبر گوراندى و گوتى: «ئهى مندارى پيس، له پيشدا بخو و دوايه بزانه چيه ديو توره بوو ده سبيحه كهى به قه مبرى دادا. قه مبر خوى له بهر لادا و ده سبيح له عردى چوه خوار و ديو واى زانى قه مبرى كوشتوه. هاوارى كرد: به، به، خو له ميشيشى نه ماوه كه له سهر دانمى دابنيم.

قه مبر بانگى كرد و گوتى: وا ليرهم. هه ليكيشا شير و به زه بريك سهرى ديوى په راند، هه رتك گويچكهى برى و خستيه گيرفانى و چووه خيوه تى. كه رووناكى كرد ديسان نانى بو روسته م ساز كرد و خوارديان و ديسان چوو نه وه راو. كاتى نيوه رو به روسته مى گوت: «ئهى روسته م. وهره ليره بروين.»

- بو كوئى بروين. له كوئى شوينى باستر له م جييه بدوزينه وه؟
قه مبر گوتى: دويشه و تو خه و تبووى و من خه و م لى نه ده كه وت. ته واوى شه و كيشكم ده كيشا.

- بو چى؟

- چون بو چى؟ شهوى هه وه ل عه زيا هات و ده يويس تيمه بخوا. من كوشتم و شهوى دووهم ديو هات، ده يويست بمان كوژى. سهرم برى نه وه ش گويچكهى عه زيا و ديو، هه لم گرتبوون كه نيشانت بدهم.
روسته م توره بوو گوتى: «برو بابيه، گويچكهى مشكم نيشان ده دهى و فيشال ده كهى كه عه زيا و ديوت كوشتوه.

قه مبر دلپيش بوو. روسته مى به جى هيشت و روپشت و به خوى گوت: «ئوه ونده ده روم تا خيوه تى روستم له بهر چاوم بزر بى.» ماوه يه ك روئى، ناورى داوه ديتى خيوه تى روسته م ديار نيه. هه ر له وئى راوه ستا و خيوه تى كهى هه لدا و هه سايه وه.

ئىستا بزانه روسته م چى به سهر هاتوه.

روسته م شه و خه وى بينى. له نيوه شه و ديويكى به سام كه ناوى هنگرمه نه، هاته په نا خيوه ت. خيوه ت و زه وى ده و و به رى له زه وى هه لكه ند و گرتيه ده ستى. روسته م نيوه شه و خه به رى بووه و ديتى له ده ستى ديو دايه. ديو

جادووی کرد بوو، دەست و لاقی نه دەبزوت.
 هنگرمه‌نی دئو له رۆسته‌می پرسى: « بۆ کویت فریڤدهم. له ئاخىرى زهوى كه
 پاشای كافرانى لىیه، یا بتخه‌مه قولایى ده‌ریاوه.
 رۆسته‌م فیکرى کرده‌وه و دیتی ئه‌گه‌ر دئو وا به داماوى بیهاویتته خاکی كافران،
 کیزه‌کان دین گالته‌ی پیده‌که‌ن. به دئوی گوت:
 - نا، باشته‌ره له ده‌ریادا نوقمی بکه‌ی.

دئو برديه رۆخى ده‌ریا. ده‌ور و به‌رى خیز و چۆل بوو، ته‌نانه‌ت بالنده‌ش له‌وئى
 نه ده‌فرى. نه ده‌کرا که‌س رۆسته‌م له وئى بدۆزیتته‌وه. هنگرمه‌نی دئو رۆسته‌می
 برده قولایى ژیر زهوى له سارداویک به‌ندى کرد و دەست و پئى زنجیر کرد به
 جوړئى که توانای بزوتنى نه‌بوو. دئو رۆیشت. ئه‌وه‌ش بلێین که هنگرمه‌نی دئو،
 چه‌وت رۆژ ده‌نوست و چه‌وت رۆژ به‌ خه‌به‌ر بوو.

ئىستا بزانی قه‌مبه‌ر چ ده‌کا. ئه‌و به‌یانی وه‌خه‌به‌ر هات و فیکرى کرده‌وه که
 بچئى له حال و رۆژى رۆسته‌م ئاگا دار بئیت. چوو دیتی نه رۆسته‌م هه‌یه و نه
 خپوه‌ت. ده‌تگوت جیگای خپوه‌ت هه‌لکه‌نراوه. رۆسته‌م چۆته کوئى، چۆن له حالى
 ئه‌و ئاگادار بئى؟ قه‌مبه‌ر له کرده‌وه‌ی خۆى په‌شیوان و نا ره‌حه‌ت بوو. بۆ
 کۆشكى زال که‌رايه‌وه و داستانى بۆ ئه‌و گێرايه‌وه. زال غه‌یب گۆی بانگ کردن
 و گوتى: « بزانه‌م رۆسته‌م له کوئیه؟ » غه‌یب گۆیان له وه‌لامدا گوتیان: « هنگرمه‌ن
 له قولایى ده‌ریا ئه‌وى به‌ند کردوه »
 ئىستا که‌میک باسى به‌دران بکه‌ین.

به‌درانى کوپى قه‌مبه‌ر ئاگا دار بوو که باوکی رۆسته‌می به‌ ته‌نیا به‌ جیه‌یشتوه
 و هنگرمه‌نی دئو رۆسته‌می برده‌وه. به‌دران سوئندى خوارد که « باوکم ده‌کوژم و
 تۆله‌ی خالۆزامى لى ده‌ستینمه‌وه! » کاتى قه‌مبه‌ر له‌و نیه‌ته‌ی به‌دران ئاگا دار
 بوو، خۆى شارده‌وه تا کورپه‌که‌ی نه‌یکوژئى. به‌دران سواری ئه‌سپ بوو وه‌دوای
 رۆسته‌م که‌وت. رۆی. زۆر رۆی. ئاخه‌ره‌که‌ی گه‌یشته‌ شارێک که قه‌رالی کافر
 له‌وئى حکومه‌تى ده‌کرد. هه‌موو خه‌لک بیگانه‌ بوون. ئه‌و نه‌ که‌سى ده‌ناسى و نه
 ئاگای له‌ هه‌چ هه‌بوو. به‌دران چوه‌ مالى پیریژنیک و گوتى :

پیریژن گوتی : « کورم، کاری من راز دارییه! »

- که وا بوو به هیچکس مه‌لی که من لیرهم. تهنیا به « گورمیلک » بلی. به‌لام
چون ده‌توانی بیبینی؟

پیریژن گوتی: « من هه‌میشه ده‌چم سه‌ری ده‌شوم. به هه‌لکه‌وت به‌یانی ده‌بی
بچم و پتشی ده‌لیم تو لیره‌ی. به‌دران مستیکی زیر دایه و پیریژن که‌یف خوش
بوو. به‌یانی رۆژی دوايه چوه کن « گورمیلک » و گوتی: « نه‌و که‌سه‌ی له دواي
ده‌گه‌رتی له مالی منه. »

« گورمیلک » گوتی: « بیژه پتی هه‌ر ئیمشه‌و، نیوه شه‌و بیته لای من.

پیریژن نیوه شه‌و به‌درانی رینوینی کرد. به‌دران چوه کن « گورمیلک ». ناو براو
له خو‌شیان لاقی وه عه‌رد نه‌ده‌که‌وت. ته‌واوی شه‌و به خو‌شی رایان‌بوارد و
به‌یانی به‌دران چۆوه مالی پیریژنی. مانگیکی ته‌واو هه‌موو شه‌و ده چوه کن «
گورمیلک» و رۆسته‌می له بیر چوو بۆوه. به‌لام قه‌رالی کافر ئاگادار بوو که
به‌دران ده‌چپته کن کیژه‌که‌ی. هه‌موو پالنه‌وانگه‌لی خو‌ی بانگ کرد و گوتی :

- له پیش ده‌رگای وه‌تاغی « گورمیلک » بو‌یستن و که هاته ده‌ر بیگرن و
بیکوژن. « به‌یانی به‌دران هاته ده‌ر و دیتی پالنه‌وانگه‌ل ده‌وریان داوه. به‌دران
هه‌مووی کوشتن و پاشان به ئاشکرا ده‌چوه کن « گورمیلک ». قه‌رالی کافر دیتی
که به‌دران له نیو‌خه‌لک دا ریسوای کرده. غه‌یب گۆ و جادوگه‌ری بانگ کردن و
پرسی : « چی بکه‌م و چون له ده‌ست به‌دران نه‌جاتم بیت؟ »

- قولکیکی له به‌ر ده‌رگای وه‌تاغی « گورمیلک » هه‌لکه‌نه و سه‌ری داپۆشه. کاتی
به‌دران بیته ده‌ر له و قولکه بکه‌وی. پاشان پالنه‌وانان بنیره بیکوژن.

قه‌رالی کافر به قسه‌ی وان قول که‌یان هه‌لکه‌ند و به‌درانی بی‌خه‌به‌ر به‌یانی پتی
لی ناو تیکه‌وت. پالنه‌وان گرتیان و به راکتیش راکتیش له شار گتیرایان. له شار
دا چالاو‌یک هه‌بوو به ناوی چالو‌ی « هه‌شتا گهن » به‌درانیان ده و چالاو
هاو‌یشت و به‌رداش‌یکیان له سه‌ر زارکی دانا. کونیکي تیدا بوو. قه‌رالی کافر
ئه‌م‌ری کرد سه‌ری « گورمیلک » بتاشن و سه‌ر و چاوی به دوکه‌ل ره‌ش که‌ن و
به‌ره و پشت سواری که‌ری که‌ن و به شاردن بیگتیرن. به خه‌لکی شاریشی

راگه یاند که « ئه گهر گورمیلک داوای سه دهقه بکا، نهیده نی. ته نیا ئه گهر بلی: »
به دران له چالو دایه و برسینه تی بیده نی»
باشه، با « گورمیلک» سوالی بکا و خواردن بۆ به دران به ری. بزانی زنی
رۆسته م چده کات؟

ژنی رۆسته م کورپکی بوو ناویان نا ئه رنج. ئه وهنده جوان بوو ده تگوت نوری له
رومه ت دهباری. بابه گه وره ی روو پۆشیکه له چه رم بۆ دروست کرد تا ده چاوه
نه چی. ئه رنج گه وره بوو، بوو به پازده سال. دایکی پی نه گوت که ئه و کوری
رۆسته مه. هه میشه پی ده گوت که تو کوری زالی. رۆژی ئه رنج له گه ل دایکی
هاته کن زال و به زالی گوت « بابه» دایکیشی به زالی ده گوت: بابه. ئه رنج
بیری کرده وه که دایکی شتیکی لی ده شاریتته وه.

له دایکی پرسى: « بابى من کتیه؟ »
دایکی گوتى: « بابى تو زاله » ئه رنج گوتى: ئه دى بۆچی تو ش پی ده لپی بابه.
راستی بیژه. بابى من کتیه؟

دایکی گوتى: « تا به یانى را وهسته. به یانى بچو کن زال. هه موو شتیکت بۆ
باس ده کا. پاشان دایکی ئه رنج چوه کن زال و گوتى:
- ئه ی بابه، ئه رنج هه موو شتی زانیوه.» پاشان ئه رنج چوه کن زال و ئه ویش
هه موو شتیکی بۆ باسکرد.

ئه رنج سوار بوو چه کی هه لگرت و سویندی خوارد که: تا بام نه دۆزمه وه
گوشتی مه ر له من حه رام بیت.» ئه وه ی گوت و مالاوایی له دایک و باپیری کرد
و که وته ری.

دریژه ی پینه ده م و هیلاکتان نه که م، ئه رنج گه یشته شاریک. ماوه یه ک له و شاره
سوراوه تا توشی پیریژنیکی بوو. داوای له پیریژن کرد که به میوان رایبگری.
پیریژن قبولی کرد، جیگای بۆ داخست و ئه رنج چوه ناو جیگا، به لام خه وی لی
نه ده که وت. مالی پیریژنی پر له میشوله بوو. ئه رنج هه ستا وچوه نیو شار
بگه ری. له کوچه یه ک توشی دیوتیک هات. ئه رنج گوتى: « من کوری رۆسته م.
توشی دیو بوم چۆن ده بی نه یکوژم. شیریکی له ملی داو سه ری په راند. پاشان

هر تک گويچکهي برين و ده گيرفاني نان و هاته وه مالي پيريژن. به ياني پيريژن ههستا ديتي ميوانه کهي شيري خوي ناوي پاک دهکاته وه. پيريژن هيچي نه گوت و خهريکي کاري خوي بوو.

ئيستا باسي خه لکي شار بکهين. به ياني که خه لک وه خه بهر هاتن و له مالي خويان هاتنه دهر، ديتيان ديو له کولان کوژراوه و ريگاي هاتوو چوي سوار و پيادهي خه لکي بهستوه. پاشايان ناگادار کرد، ئه ويش خه لکي له کوشک کو کرده وه و گوتي:

– هه رکهس ديوي کوشتوه خوي بناستيني و چي دهوي ليم بخوازي.

هه موو هاواريان کرد: من کوشتوومه ، من کوشتوومه

پاشا گوتي: « گويچکهي براوي ديو له کوييه، نيشاني بدن.» به لام گويچکهي ديو له کويي بينن؟

پاشا پرسى: « له شارددا کي ماوه که نه هاتبي؟ گوتيان: ميوانتيک له مالي پيريژن ههيه.

پاشا گوتي: بيهيننه کن من. چوونه مالي پيريژن و ئه رنج – يان هينا. ئه رنج هات و پاشا که چاوي پيکهوت له جواني ئه و سهري سور ما و پرسى: « ئه ي لاو، نايا تو ديوت کوشتوه؟

– ئه رنج گوتي: به لي من کوشتوومه. گويچکهي ديوي کوژراوي له گيرفان هينا دهر و نيشاني دا.

پاشا گوتي: « کيژه کهم دهدهم به تو.»

ئه رنج گوتي: «با نالقه ي دهزگيراني من جاري له قامکي کچه کهت دابي. پيم بلي جيگاي هنگرمه ني ديو پيده زاني.»

پاشا گوتي: تا ئيستا ناوي ئه وتوم نه بيستوه. خه لک بلاوه يان کرد. ئه رنج مالاوايي له پاشا کرد و سوار بوو کهوته ري.

روي تا گه يشته شاريک. ههوا دههات تاريک ده بوو. ئه رنج له پهنا خانويک راوهستا، له ئه سپ دابهزي و له دهرگاي دا. پيريژنيک دهرگاي ليکرده وه

– دايه گيان ميوان راده گري؟

– میوان خوښه ویستی خودایه، کورم وهره ژوورئ. ئه رنج وه ژوور کهوت، پیریژن ئه سبه که ی برده ته ویله و پاشان نانی بو هینا و نانیان خوارد. پیریژن جیگای بو داخست و ئه رنج چوه سهر جی و داوای ئاوی کرد.

پیریژن ئه ملا و لای کرد ئاو له مائی نه بوو. قاپیکی هه لگرت و چوه ده ری. میزی تیکرد و بوی هینا.

ئه رنج کوتی: «دایه گیان ئه م ئاوه بو سویره.»؟

– رۆله گیان بمبه خشه، لای خوا شاراوه نیه چی له تو بشارمه وه. ئیمه ئاومان نیه، میزم ده قاپ کردوه و بوم هیناوی.

– بو چی ئاوتان نیه؟

– عه زایایه که له سهرچاوی ئاوی ئیمه خه وتوه. هه موو رۆژئ ده بی کچیکی ده س لی نه دراو و مه نجه لکی پر له پلاو و گایه کی برژاو و ده مه ن نانی بو به رن، تا ئه و کیژ و گاو پلاو و نانه که ده خوا، خه لک ده رفه ت ده هینن به شی هه وت رۆژ ئاو دینن و دایده نین. من پیرم تا دوو گۆزه هه لده گرم عه زیا جاریکی تر دیته وه سهر کانی و دریژ ده بی.

ئه رنج پرسی: که نگی هه یینییه؟

– سبه ی.

ئه رنج تکای لیکرد که: «چونه به یانی منیش له گه ل خۆت به ری، ده مه وی بزانه عه زیا که چه که چۆن ده خوا.

پیریژن گوت: قه ی ناکا، له گه ل من وهره. به یانی بو هه فتا و دوو میله هت و بو ئه رنج-یش بوو به رۆژ. پیریژن گۆزه ی هه لگرت و له گه ل ئه رنج به ره و کانی. ئه و رۆژه نۆره کیژی پاشا بوو که بیبه نه سهر کانی و عه زیا بیخوا. له مائی پاشا شین و گریان بوو. به لام خه لک شاد بوون که ئاویان وه گیر ده که وی. له یه ک جی هه م گریان و هه م شادی. خه لک له په نا کانی کو بوونه وه. کیژی پاشایان به ده ست و پی به سترای بی عاره به هینایان. گایه کی برژاو و ده مه ن نان و پلاویشیان هینا و له په نا کانیان دانا. داریک له په نا کانی بوو، کیژه که یان له داری به ست. عه زیا له که مین هاته ده ر. له پیشدا دهستی کرد به خواردنی

گوشت و پلاو و نان. خه لکیش به په له دهستیان به ئاو کییشان کرد. ئاخره که ی عهزیا بق لای کیژه که چوو که بیخوا. کچ هاواری دهگه یشته ئاسمان.

ئهرنج به خوی گوت: «خۆلم به سهر، پالنه وانی من فایده ی چیه که له بهر چاوی من عهزیا نه و کیژه بخوا؟» عهزیا ورده ورده له کیژه که وهنیزیک کهوت. ئهرنج هه لیکیشا شیر و خوی گه یانده عهزیا و به شیر لهت لهت کرد. ئاوی کانی خویناوی بوو. خه لک بی خه بهر له خواره وه ئاویان هه لده گرت. ئهرنج چوه کن کیژه که و له داری کرده وه و گوتی: «برۆوه مائی خۆت.»

کیژه که دهستی ده خوینی عهزیا را کرد و له پشتی ئهرنجی دا و به ره وه مال رای کرد. دایک و بابی چوونه پیشوازی و گوتیان:

- کچم بق رات کرد. ئیستا عهزیا هه موو خه لکی شار دهخوا.

- نا، بابه گیان، لاویک که ههر دوکمان به قوربانی بین، عهزیای گوشت.

پاشا پرسی: پیم بلئی کئی عهزیای گوشت؟

کچ گوتی: «لاویکی نه ناس بوو. نای ناسم. نه و عهزیای گوشت. من دهستم به خوینی عهزیا کرده و له پشتی لاوه کهم داوه.»

به لام لهم ناوه دا ئهرنج چۆوه مائی پیریژن. پیریژن گۆزه کانی پر له ئاو کرد، دیتی نیوهی ئاوه که خوینه.

ئهرنج گوتی: «برۆ ئه م ئاوه بریژه و ئاوی خاوین بیته.»

- نا، عهزیا له ویه، نارۆم.

ئهرنج گوتی: «لاویک عهزیای گوشتوه! پیریژن شاد بوو، گۆزه ی هه لگرت و به غار بق کانی چوو. دیتی راست دهکات. که لاکی عهزیا له په نا کانی که وتوه. پیریژن گۆزه ی پر کرد له ئاو، هینایه وه مال.

به لام پاشا خه لکی کو کرده وه و گوتی: «له نیو ئیوه دا نه و که سه ی به شیر عهزیای گوشتوه، شایانی کیژی منه. بیته پیش و چی دهوی داوا بکا.» له ئاماده بوان ههر کهس گوتی من گوشتوومه..

کیژی پاشا له باله خانه ویستا بوو سهیری ده کرد. به باوکی گوت: «ئه وانه هیچیان عهزیایان نه گوشتوه.»

- داخوا كهس له شار دا ماوه كه نه هاتبېته ئېره؟ له وه لآمدا گوتيان : ميوانى پيرېژنى نه هاتوه

پاشا ناردى ئه رنج... يان هېنا كوڅكى شا . كيژه كه له دووره وه ناسى و به باوكى گوت: « ئه وه هه مان لآوه.»

پاشا پرسى : « بېگومان چونكه زور جوانه بوېه پېت وايه كه هه وه . كيژه كه گوتى : « نا، وا نيه، من نيشانم له پشتى داوه . به توّم گوتبوو . ئه رنج هاته كوڅك و كچه كه پشتى كراسه كه ي وهرگيړا و هه موو ديتيان كه شوېنى قامكى كچى پاشاى پتوهيه .

پاشا به ئه رنجى گوت: « ئېستا تو به زورى شير بوويه خاوهنى كيژى من . ئېستا چيت دهوئ داواى بكه .

ئه رنج گوتى : « ته نيا يه ك شتم دهوئ، ئه ويش جيگاي هنگرمه نى دتوه و هيچى تر .

پاشا خه مگين بوو گوتى : « هه وه ل جاره ناوى وا ده بيسم، رهنگه سيمرغ بزاني . ريگاي دوژينه وهى ئه وت پى نيشان ده دم.» پاشان پاشا جيگاي سيمرغ و ريگاي دوژينه وهى وى بو روون كرده وه . دوايه ميوانى ساز كرد و هه وت شه و روژ شايى و زه ماوه ند ساز كرا . ئه رنج هه وتويك له كوڅكى پاشا دا ژيانى برده سهر، به لآم پاشا لاي و ابوو چركه يه ك له وئى ماوه ته وه . پاش هه وتويك ئه رنج خوئى بو سه فهر ساز كرد . پاشا لتي پرسى: « ئه ي ئه رنج! بوكى خوئ له گه ل خوئ نابهي ؟.

ئه رنج ئالقه ي ده زگيرانى ده قامكى كچى پاشا كرد و گوتى: كه گه رامه وه ده بيه م.

پاشا گوتى: « سيسته سوار له گه ل خوئ به ره تا سهر سنوور و دوايه ئه وان بگه رينه وه . سوار كه وتنه ري . ئه رنج ئه وه نده قسه خوئ بوو، سواره كان نه يانده ويست بگه رينه وه . ئاخره كه ي كه يشتنه و لآتى جادوو . سيحر و جادوو كارى له ئه رنج نه ده كرد . به لآم سواره كان تا ده هات كه م ده بوون، له پيشدا ده يان ون بوون . پاشان بيستيان بزر بوون . ئه وانى مابوون بتيان عه يب بوو به

ئەرنج بلىن كە رەفيقەكانيان بوون بو بەرد. لە ئەكاو ئەرنج ئاوپرى داو، ديتى كەسى لە گەل نەماو. لە دندا گوتى: «ئەى بى ويزدانينه. تەنانەت خوا حافيزيشيان لىم نە كردو. بە تەنيايان هيشتوومهو و روڭشتوون.

ئەرنج نەيدەزانى كە ئەم ولاتە تەلىسم كراو. گەيشتە دەشتىك، ديتى دارىك لەو دەشتە يە. گوتى با بچم لە بن ئەم دارە تاوئىك بەسئىمەو. گەيشتە نيزىك دارەكە و ديتى عەزىيەك لە دارەكە هالآو و دەچىتە سەر. هيلانەيەك لە سەر دارەكەيە و جوجەلە داعبا لە هيلانەكە دان. دەستيان كرد بوو بە جيەك جيەك. كەمى ماوو عەزىيا بگاتە جوجەلەكان و بيانخوا. ئەرنج عەزىيەك پەلامار دا و كوشتى. پارچە گوشتىكى عەزىيەك بە نووكى شيرەو كرد و داى بە جوجەلەكان. ئەوان خوارديان تا تير بوون. ئەرنج لە بن دارەكە دريژ بوو، خەوى لىكەوت. بەلام جوجەلەكان بىچووى سيمرغ بوون. هەر ئەو سيمرغەى كە پشتيوان و پارىزەرى بنە مالهى زال بوو.

سيمرغ دەنگى جوجەلەكانى بىست، لە بەرزايى ئاسمانەو هاتە خوار. حەوت ساڵ بوو جوجەكەى دەبوون و عەزىيا دەبخواردن. قەت بە ئاوات نە گەيشتبوو، جوجەلەكانى گەورە نە دەبوون. سيمرغ بە تورەيى بو لاي بىچووهكانى هاتە خوار و ديتى رەشايىەك لە بن دارەكە ديارە. وىستى پەلامارى بدا و بو ئاسمانى بەرى. جوجەلەكان هاواريان كرد: مەيكوژە، مەيكوژە، ئەو ئىمەى نەجات داو.

سيمرغ لە هيلانەكە نىشت و تەماشاي خوارەوئى كرد. ديتى ئەوئى لە بن دار خەوتو، ئەرنجى كورى رۆستەم و نەوئى زال. سيمرغ بآلى لىك كردنەو و سىبەرى لىكرد.

ئەرنج لە خەو هەستا ديتى دەور و بەرى تاريكە. تەماشاي كرد، سيمرغى بينى. سيمرغ بانگى كرد:

– ئەى ئەرنج! تۆ كورى رۆستەم نى؟ من پشتيوانى بنە مالهى ئىوهم. تۆ ئاواتى منت بە جى گەياند و بىچووهكانت لە شەرى عەزىيا نەجات دان. ئىستا چىت دەوى، داوام لىبەكە.

ئەرنج گوتى: «تەنيا دەمەوئى جىگاي ھنگرمەنى دىوم پئى بلىتى.»
سىمرغ بە ئەرنجى گوت: «خۆزىا ھەوت سالى دىكە عەزىا بىچوھەكانى خواردبام
و تۆ شوئىنى ھنگرمەنى دىوت نە پرسىبايە. بەلام چونكە سوئندم خواردوھ
بەلىتىنى خۆم دەبەمە سەر. دەبئى ھەرچى پئىت دەلىتم وابكەى.»
ئەرنج گوتى: «ئامادەم. سىمرغ گوتى: «ئىستا بچۆ رۆخى دەريا و چاوه روان بە
تا من بۆ وئى دەفرم.»

ئەرنج چوھ قەراخ دەريا، كاتى گەيشتە وئى. شوانتىكى بىنى مەردەلەوھەرىنى.
ئەرنج سالاوى لىكرد و پرسى: «ناوت چىه؟»
شوان گوتى: «زرزانى شوانم پئى دەلىن.» ئەرنج تەواوى رووداوهكانى بۆ شوان
كئىراپەوھ. زرزان گوتى:

– فىرت دەكەم چىكەى. برۆ ئەو بەردەى قەراخ دەريا وەر بگىرە. لغاوتىك لە بن
بەردەكە دەبىنى. ھەلىگرە و بىشارەوھ. كاتىكى چوويە رۆخى ئەو بەرى دەريا.
كۆشكىك دەبىنى. ئەوھ كۆشكى ھنگرمەنى دىوھ. ئىستا ھنگرمەن خەوتوھ.
چوار رۆزى دىكەش لە خەودا دەبئى. تۆ ھەول بەدە وەخەبەرى بئىنى. بەلام ئەو
خەبەرى نابىتەوھ. ئەو دەم خەنجەرى لە بەرى پئى رۆكە و خويى بە برىنەكە
دابكە. كاتى دىو وەخەبەر ھات، لغاوهكەى پئى نىشان بەدە. دەست لە جى دەبىتە
ئىستر. لە ھەسارى بىبەستەوھ و بچو رۆستەمى بدۆزەوھ. رۆستەم لە سارداودا
بەند كراوھ. دىو تەلەسمى كردوھ و بە زنجىر بەستوويەتەوھ.

لەو كاتە دا سىمرغ ھات. ئەرنج پئى گوت: «من بەرە ئەو بەرى دەريا،
– تا ئىستا ھنگرمەن سى جار بالەكانى منى ھەلكەندوھ. بەلام چونكە تۆ ئاواتى
منت بە جى گەياندوھ، چارم نىھ دەتبەمە وئىندەرى. كاتىكى فرىم و رۆشتم،
بالىكى من ھەلكەنە، كاتىكى پئوىستت بە من ھەبوو، ئەو بالە لە بەرد بەدە،
گورج دەگەمە لات.»

سىمرغ ئەرنجى بردە ئەو بەرى دەريا. ئەرنج چوھ ناو كۆشك و دىتى دىو
نوستوھ. شىرى دە بەرى پئى راکرد، وەخەبەر نەھات. خويى بە برىنەكەى وەر
كرد، دىو خەبەرى بۆوھ. ئەرنج لغاوهكەى نىشاندا، دىو بوو بە ئىستر. ئەرنج

لغاوی کرد و له دار بهستیه وه. خۆی چوه سارداو، دیتی رۆسته م له سه ر پشت به زنجیر به ستر او هته وه.

رۆسته م دیتی که ئه رنج ها توه نه جاتی دها. به لام ریشی ئه وهنده ها توه وه که ریشی ئاخوندان. ئه رنج تیغیکی هینا دهر که ریشی بتاشی. رۆسته م پرسى چده که ی؟

— دمه وئ ریشت بتاشم تا خه لک نه لئین که رۆسته م پیر و لاواز بوه، بویه دئو به سه ریدا زال بوه. ئه گه ر ریشت بتاشم خه لک ئیژن: «رۆسته م گه نج بوه، ئاقلی که م بوه، دئو به فیل گرتوویه تی.»

رۆسته م تو ره بوو، دهنگی دا و گوتی: برۆ له بهر چاوم ون به.

ئه رنج له سارداو ها ته دهر و سواری ئیستر بوو ریتی داگرت. له پر دهنگی پساندنی زنجیری رۆسته می بیست، ده تگوت هه وری به هاره گرمه ی دیت. ئه رنج گه رایه وه دیتی بابی له کۆشک ها تۆته دهر و کۆشکی دئویشی وئران کردوه. ئه رنج له ئیستر دابه زی و دای به بابی. پاشان په ری سیمرغی هینا دهر و له به ردیکی دا. سیمرغ گورج پهیدا بوو به ئه رنجی گوت: «با باوکت به ریگای وشکیدا پروا، من ده تگه یئمه ئه و به ری دهریا.

رۆسته م سواری ئیستر بوو که وته ری. سیمرغیش ئه رنجی هه لگرت و برديه ئه و به ری دهریا دیتیان رۆسته م له وئ راوه ستاوه. سیمرغ خوا حافیزی کرد و چوه کن بچوه کانی. ئه رنج چوه کن زرزانى شوان، ئه سبى خۆی هه لگرت و ویستی پروا، شوان گوتی: «راوه سته، من ئیستا دهمرم، بمنیژه و دوايه برۆ.

زرزانى شوان مرد، له وئ ناشتی و پاشان له گه ل بابی که وته ری. گه یشتنه شاریک هه ر تکیان ئه وهنده برسى بوون زمانیان نه ده گه را. ئه رنج به باوکی گوت: «هه ر لیره چاوه روانم به، به لام ئاگات لی بی لغاوی له سه ر نه هیئیه خوار. چونکه لغاو له سه ری بیئیه خوار، ده بیته وه هنگرم و ده رۆستی نایه یین. منیش ده چمه شار. خوار دنیك پهیدا که م.

ئه رنج بو شار چوو دیتی له جییه ک شین و گریانه و له شوینى شایی و زه ماوه نده. له گه نجیکی پرسى: «له و شاره چ باسه. چ قه وماوه؟»

- هه موو شهوئى كىژى پاشا به شو ددهن. له مالى پاشا ده بيته شايى و زهماوهند. له مالى زاوا ده بيته شين و گريان. چونكه رۆژى دوايى زاوا به مردوو دهبين. كچهكesh هيچى لى نايه.

ئهرنج گوتى: «دهكرئ منيش بۆ شايى بهرى.»

- بۆ ناكريئ، وهره با بچين. چوونه مهجليسى شايى. ئهرنج ديتى كوئشكيكى جوان و پرووناك و بوك له پهنا زاوا دانىشتوه. زاوا خه مبار و داماو و بوك پيددهكهنئى. ئهرنج چوه كن زاوا و پيى گوت: «بوكى تۆ وهك خوشكم وايه. با ئيمشه و له جياتى تۆ بچمه كنى. تۆ له مردن رزگار دهبيئ و من دهكوژن. من غهريم ليره و قهى ناكا.

زاوا رازى بوو، دايك و بابى زاوا كهيف خوئش بوون كه كورهكهيان زيندوو دهبيئ. ئهرنج گوتى: «تهنيا ئيستاهيندئ خواردم بدهنى. بام برسياهتى بۆى بهرم و بيمه وه. خواردمى جوؤر به جوؤريان بۆ هينا، ئه ويش خواردمه كانى بۆ رۆسته م برد و ديتى رۆسته م ئيستره كهى كوشتوه. لئى پرسى: «ئيسترت بۆ كوشت؟ هيچ ئه سپيک تۆ ناتوانئ هه لگرئ، ئه و ئيستره به زحمهت دهيتوانى تۆ به رتوه بهرى.»

رۆسته م گوتى: «ئاخر ئيره به شيك له ولاتى قهرالى كافره، هه موو جادوگهرن. له وانه يه لغاوه كه به جادو له سه رى ئيستره بكه نه وه. ئه و كات چ بكه ين. منيش كوشتم.

ئهرنج بابى برده مهجليسى شايى. هه وا دههات تاريك ده بوو. ئهرنج چوه كن بوكئى. كىژه كه جيگاي چاك كرد و له پهنا ئهرنج دريژ بوو. ئهرنج شيرى له كالان هينا دهر و له نيوان خوئى و كىژه كه دريژى كرد و گوتى: «تۆ له جيگاي خوشكى منى.»

كىژه كه خهوت و ئهرنج له جيئ هه ستا و له قوژبنئى خوئى شارده وه. نيوه شه و دهنگى تهق و تۆق و هه را له سه ر بان ده بيسرا و له پر له كولانه ي ميچى خانوو ده ستئىك هاته دهر و نيو جيگا ده گه را. له سه ر جيئى كىژه كه كه سى نه ديتوه. پاشان ئه و دهسته له ژوره كه ده ستى به گه ران كرد. ئهرنج ديتى كه

ئەو باسك و دەستە لە پۆلايە. شيرى ھەلگرت و باسكى پەراندا. پاشان شانى
خاوەن باسكى گرت و كيشايە خوار ديو بوو. كەم كەم لە كولانە ھاتە دەر و
خوشكيشى لە گەل بوو. خوشكى ديو دەنگى ئەرنجى دا و گوتى :
- دوو براى منت كوشتن. ئىستا دەستى سىيەمىشت پەراندا. ئەوى مەكوژە.
ئەگەر بەرەلای بكەى، ئەو سىسەت سوارەى كردبومن بە بەرد، زىندوون و
دەيانھىنمەو.

ئەرنج بەلئىنى لە خوشكى ديو وەر گرت و ديوى ئازاد كرد. با ديو و خوشكى لە
وى بن، بزانی سوارەكان چيان بە سەر ھاتو. خوشكى ديو سوارەكانى ئازاد
كرد و چوونەو مالى خوڤيان.

لەم ناو دا پاشا بە نوکەرانى گوت: « بىگومان ئىستا مەيتى زاوا ئاوساوە،
بىھىننە دەر و بىبەنەو مالى خوڤيان. كىژەكەش بىننە ئىرە. نوکەر چوون دىتيان
لاوھەكە لە جىگادا خەوتو و دەستىكى پۆلايى لە ژورەكە كەوتو. ھوت جوت
گايان ھىنا تا دەستەكەيان راكيشا دەرى. ئەرنج زاواى بانگ كرد و گوتى:»
برۆ بوكت بەرە و بە ئاواتى خۆت بگە.

ئەرنج و رۆستەم سوارى ئەسبان بون و بۆ مالى خوڤيان كەوتنە رى. گەيشتنە
ئەو شارە كە ئەرنج لەوى عەزىاي كوشتبوو. پاشا ھوت شەو و رۆژ جىژنى
بوكتىنى كىژەكەى بەر پا كرد و پاشان كارونىك جياز و ديارى دا بە كىژەكەى،
ئەرنج و بوک خواحافىزيان لە پاشا كرد و كەوتنە رى تا سەفەرى خوڤيان درىژە
پىبدەن.

گەيشتنە شارىك كە ئەرنج لەوى ديوى كوشتبوو. پاشاى وىش شايى و
زەماوەندى بۆ كىژەكە ساز كرد و داى بە ئەرنج و كارونىك جياز و ديارى داىە
و كەوتنە رى. ئىستا بچىنەو بۆكن زال.

زال دىتى دە سال تىپەرى، رۆستەم و بەدران و ئەرنج ھىچ خەبەريان نەبوو.
خۆى بۆ سەفەر ساز كرد تا لە گەل خا و خىزانى خۆى بە دوايان بكەوى.
رۆيشتن تا گەيشتنە ئەو شارە كە بەدران لە وى لە چالوودا بەند كرا بوو.
رۆستەم و ئەرنج-يش گەيشتنە ئەو شارە، ھەموو بە دیدارى يەك شاد بوون.

به لآم به دران له كوتيه، نه يانده زاني. زال گوتي :

- وهرن خانويكي خيرات ساز بكن، به لكوو خه به ريكي به درانمان وه گير كه وي.
خانويكي خيراتيان ساز كرد. له هه موو دنيا فه قيريان بانگ كردن و خواردن
و ليباس و پيالوي به لاشيان دا به خه لك.

ئيسنا بابچينه كن «گورميك». گورميك چوه كن پيريژنيك تا داواي سه ده قهي
لي بكات و گوتي: «به دران له چالو دايه، برسويه، هتندئ نانم بديه.
پيريژن گوتي: «برق له وي خانوي خيراتيان كردوته وه، خوت چهندت ده وي بخو
و خواردن له گه ل خوشت به ره.

گورميك چوه خيرات خانه. ئهرنج ته ماشاي كرد و ديتي ژنيكي جوان و شره
پوش سه ري دانواندوه و داواي خواردن ده كا. ئهرنج له گه نيكي مسي پر له پلاو
و نان و گوشت هه لگرت و داي به و ژنه. نو كه ريكي شي به داواي دا نارد، بزاني
بو كوي ده چئ.

گورميك ديتي كه يه كيك به داواي دا ديت. به نيو كو لاناندا گه را تا نو كه ر وني
كرد. پاشان چوه په نا چالو و له گه نه خوارده مه نيه كه ي ده چالوي هاويشت.
به دران هه ستي كرد كه بوئي مالي واني ليدت. خواردنه كه ي خوارد و
له گه نه كه ي له بن ئه ژنوي دانا و خواري كرده وه و به گورميليكي گوت: «ديسان
بو م بيته.

گورميك گوتي: شهرم ده كه م دوو باره بچمه وه.

به دران گوتي: «تو هوت سالة خواردم بو ديني. داخوا ده كرئ ئه و جار بو م
نه هيني.

گورميك ديسان چوه خانوي خيرات. ئهرنج ديتي كه ئه و ژنه جاريكي
ديكه ش هاته وه. هه موو خواردنيك دايه و خوي وه داواي كه وت. گورميك به
كو لاننيك دا ده روي و ئهرنج به كو لاننيكي ديكه دا وه پيشي ده كه وته وه.

به لي هيلاكستان نه كه م، هه ر تك گه يشتنه په نا چالو. ئهرنج هاواري كرد و
گوتي:

- به دران تو ي ؟

به‌دران وه لآمی دایه‌وه گوتی: « به‌لئی منم. ئه‌وه تۆی ئه‌رنج؟
ئه‌رنج له به‌درانی پرسى: « چۆنه که تا ئیستا نه‌ت توانیوه له وى بیه ده‌رى؟
- دیاره ده‌ متوانی ده‌ر په‌رم و به‌رد ئاشه‌که فری بده‌م، به‌لام له وانه بوو دانم
بشکین و پیم حه‌یف بوو.

ئه‌رنج به‌لینی دا که هه‌ر ئه‌مشۆ دیم و ده‌ته‌ینمه ده‌رى.
به‌دران هاواری کرد: « ئه‌گه‌ر قه‌مبه‌رى بابم له گه‌ل ئیوه‌یه ده‌بى بیکوژم. چونکه
سویندم خواردوه.

ئه‌رنج بۆ مالى گه‌رایه‌وه و گوتی: « به‌درانم دۆزیوه‌ته‌وه. شه‌و ته‌نافیان هه‌لگرت
و تیکرا بۆ لای چالۆ رۆیشتن. به‌رداشیان له سه‌ر چالۆ لادا و ته‌نافیان
هاویشته خوار. به‌دران ته‌نافی له قه‌دی خۆی قایم کرد و هه‌لیان کیشا. تا
نیوه‌یان هینا بوو، به‌دران چاوی به قه‌مبه‌ر کهوت و هاواری کرد و گوتی: « هه‌ر
ئیستا ده‌یکوژم»

رۆسته‌م به به‌درانی گوت: « ئیستا که سویندت خواردوه گورزیکت ده‌ده‌مى،
به‌لام گورزه‌که به ده‌ستی چه‌پ بگه‌ره و به قه‌مبه‌رى داده. لئی بده‌ی و لئی نه‌ده‌ی
سوینده‌که‌ی خۆت برده‌ته سه‌ر. گورزیکیان دا به ده‌ستی چه‌پی به‌دران. قه‌مبه‌ر
رایکرد و له پشت داریک خۆی قایم کرد. گورز وه داره‌که کهوت و داره‌که‌ی له
بن هه‌لکه‌ند و قه‌مبه‌ر زیانی پینه‌گه‌یشت. به‌درانیان له چالۆ هینا ده‌ر و باب و
کور په‌کتريان له ئامیز گرت و ئاشت بوونه‌وه. لیباسیکى تازه و جوانیان کرده
به‌ر گورمیلک و ئه‌وه‌نده جوان بوو به رۆژی ده‌گوت: « تۆ ده‌ر مه‌که‌وه تا من ده‌ر
که‌وم.» پاشان چوونه شه‌رى قه‌رالی کافر و کافره‌کانیان له به‌ین برد و
کلیساکانیان ویران کرد و له جیی وان مزگه‌وتیان دروست کرد و پاشان
چوونه‌وه ولات و مالى خۆیان. شایى و زه‌ماوه‌ندیان بۆ گورمیلک و به‌دران ساز
کرد.

ئه‌وان به ئاره‌زووی خۆیان گه‌یشتن و حیکایه‌تى ئیمه‌ش کۆتایی هات.

شا سمايل وعه رهب زهنگى ۵۲

ئەمىرى عەرەب لە تايڤەى خۆى تورە بوو لە گەل خا و خىزانى رووى كرده
بارەگاي ئەسلان پاشاي كورد. ئەسلان پاشا رۆژىك تەماشاي كرد حوشترى
بىگانه لە مەزراى ئەو دەلە وەرپىن. بە نۆكەرانى گوت:

– برۆن سەرى ئەو كەسانە بېرن كە وىراويانە حوشتران لە مەزراى من بەرەلا
بگەن. حوشترەكانىش بىننە ئىرە.

نۆكەر چوون. گوليزارى كىزى ئەمىرى عەرەب لە خىتووت هاتە دەر. نۆكەر بە
دیتىنى وى ئاقلیان لە سەر دا نەما. چونكە گوليزار فرە جوان و دلگر بوو. يەك
لە نۆكەران هاتە كن ئەمىرى عەرەب و لای ئەو مایەو. ئەوى دىكەيان چۆو كن
ئەسلان پاشا و گوتى :

– مزگىنيم دەيه. كىزىكم ديوە شايانى شا سمايلى كورپى تۆيه. شا سمايل
سوار بوو چووە خىتووتى ئەمىرى عەرەب. كە چاوى بە گوليزار كەوت بە يەك دل
و نەك هەزار دل ئاشقى بوو. گەراوہ مال و بە بابى گوت: «ئەو كىزەم بۆ
بخوازە.»

ئەسلان پاشا لە گەل وەزىر و وەكىلى خۆى چووە كن ئەمىرى عەرەب و داواى
گوليزارىان كرد بۆ شا سمايل.

ئەمىرى عەرەب مانگىك مۆلەتى خواست و گوتى: «دەبى جياز بۆ كچەكەم
ئامادە بگەم.»

شا سمايل زۆر جار دەهات و چاوى بە گوليزار دەكەوت، ئالڤەى دەزگىرانىان
گۆرپەو. رۆژىك شا سمايل هاتە هەوارى ئەمىرى عەرەب و دىتى خىتووت لە وى
نەماو. شا سمايل گرىا، چووە ئەو شوپنە كە خىتووتى گوليزارى لى هەلدا بوو،

دیتی نامه‌یه‌ک له بن به‌ردی‌ک دانراوه. شا سمایل نامه‌که‌ی هه‌لگرت و خویندیه‌وه. نامه‌ی گولیزار بوو تئیدا نووسی‌بووی: «بایم لی‌ره باری کرد و ئیمه رۆشتین. چل رۆژ ماوه‌ت هه‌یه، ئە‌گەر له‌و چل رۆژ‌ده‌دا هاتی، ئە‌وا من هی تو‌م، ده‌نا قه‌ت مه‌یه. بایم فیکری کردوه ئە‌گەر کچی بدا به‌ کوری ئە‌سلان پاشا، تایفه‌که‌ی وا ده‌زانن که گولیزاریان به‌ تو‌بزی ئە‌ستاندوه، هه‌ر بۆیه‌ش لی‌ره باری کرد.

شا سمایل فره دلته‌نگ بوو. ئە‌سلان پاشا دیتی کورپه‌که‌ی به‌ جاری‌ک داما و خه‌فه‌تباره. ئە‌مری کرد: که ته‌واوی خه‌لکی خو‌جی، کچه‌کانیان برا‌زیننه‌وه و لی‌باسی جوان و شازیان ده‌به‌ر که‌ن و بیانه‌پننه‌ باخی کۆشک تا شا سمایلی کوری یه‌کیان هه‌لبژیری و بیه‌ینی.»

رۆژی دوایی ته‌واوی کی‌زانی پیاو ماقولان لی‌باسی جوانیان ده‌به‌ر کرد و هاتنه باخی کۆشک. شا سمایل-یش هات و سه‌یری هه‌موانی کرد و گوتی: «هیندی سووریان ده‌به‌ر کردوه و هیندی سپی. به‌لام هیچیان نابنه گولیزار. شا سمایل له باخ وه‌ده‌ر که‌وت و بریاری دا بجی گولیزار بدۆزیته‌وه. ئە‌سبی شا سمایلیان ئاماده کرد، سوار بوو، که‌وته ری. ده‌رۆی و شی‌عری دل‌داری ده‌خوینده‌وه.

به‌لێ شا سمایل رۆی رۆی تا گه‌ه‌شته شوینی دیتی کۆشکی هه‌یه و هه‌ساریکی ئاسنی به‌ ده‌وره‌یدا کیشراوه. کی‌ژیکیش له کۆشک دا دانیشتوه. شا سمایل هاواری کرد: «ئهی هه‌سار بکری‌وه تا بیمه ژوور.»

کی‌زه‌که ناوی گولپه‌ری بوو، گوینی له قسه‌کانی وی بوو گوتی: «ئیره پردیکه له موو باریکتر و له شیر تیژ تره. ئە‌گەر تواناو غیره‌تت هه‌یه لێی وه‌په‌ره و وه‌ره لام.

شا سمایل شیری زولفه‌قاری هه‌لکیشا و له هه‌ساری دا. هه‌ساری ئاسن تی‌ک قرما و شا سمایل چوه کن گولپه‌ری.

گولپه‌ری گوتی: «وا دیاره که عیزرائیل لوتفی کردوه هاتوو‌یه دیدارم.» شا سمایل گوتی: «من هیشتا پاروه نانیکم له مالی تو‌ نه‌ خواردوه و قومه ئاوێکم نه‌ خواردۆته‌وه. به‌محاله تو‌ خه‌مگین بووی.

- ئەگەر من خەمبار نە بم، كۆ خەمبار بى؟ حەوت برام ھەبوون. چوونە شەر،
دوویان كوژراون و پىنجیان زىندوون.

- لە بۆ كۆ شەر دەكەن؟

- لە بەر من. ئەمىرى عەرەب دەپەوئى مێرد بە كورى وى بكەم. بەلام براكانم
نايانەوئى. ئەو دیوارە ئاسنەیان لە دەورى كۆشك كىشاو ھە دەستی كەسى
پىرانەگات.

شا سمايل پرسى: «بە چى دەزانى دوو برات كوژراون؟»

- فالم گرتۆتەو ھە زانیومە.

شا سمايل جارىكى دىكەش پرسى: «لە كوئى شەر دەكەن؟» گولپەرى لای رۆژ
ھەلاتى نیشان دا. شا سمايل سوار بوو بە كۆمەكى براكانیەو ھە چوو. گەيشتە
مەيدانى شەر و دىتى لەشكرى ئەمىرى عەرەب لە لایەك سەفيان كىشاو و پىنج
براى گولپەرىش لە لایەكى تر.

شا سمايل فیکرى کردەو ھە كە: «من سلاو دەكەم. ھەر لایەك وەلام بداتەو ھە. لە
لای ئەو دەبم.» سلاوى كرد. لە تايھەى عەرەب كەس وەلامى نە دایەو ھە. بەلام
پىنج براكە وەلامیان داو ھە و سلاویان بۆ نارد. شا سمايل رەگەل وان كەوت.
بەيانى پىش مەيدان بە برايانى گوت: «ئىو مەچنە شەر. من تەنيا دەچم. شا
سمايل لە بەيانىەو تا ئىوارە شەرى كرد و عەرەبى لە بەین بردن. ئىوارە
گەراو ھە لای براكان. پىنج برا گوتیان: «ئىستا دەچىنە مالى ئىمە. كەوتنە رى.
براى كچكەيان لە بەرايدا نارد و گوتیان برۆ خواردن ئامادە بكەن تا ئىمە
دەگەينى.»

براى كچكە رۆى دىتى حسارى دەورى كۆشك روخواو ھە. گەراو ھە و بە براكانى
گوت. براكانى گوتیان: «زوو برۆ خوشكمان بكۆژە و خواردن ئامادە بكە. ھاتە
كۆشك و بە خوشكى گوت: «براكان ئەمريان کردو ھە تۆ بكۆژم.»

گولپەرى گوتى: «مەكۆژە. لە سندوقىكدا بمشارەو ھە. پاشان ئەو پىاو ھە لە
گەلتانە روو داوھەكەتان بۆ دەگىریتەو ھە، ئەو دەم دەمكۆژن خۆتان دەزانن.

براى كچكە بە قسەى گولپەرى كرد. برايان لە گەل شا سمايل ھاتنە ژوور لە

سەر سفره‌ی خواردن دانیشتن. به‌لام شا سمایل دانه‌نیشت. برای گه‌وره بانگی کرد و گوتی: « وهره له گه‌ل ئیمه نان بخۆ. شا سمایل پرسى: « خانمی مال له کوئییه؟ برای بچوک گوتی: من کوشتومه.

- بۆ چی؟

- چونکه پیاویکی ریدابوو بیته لای. حه‌ساری دهوری کۆشک روخا بوو. شا سمایل گوتی: « ئهم حه‌ساره من خه‌رام کرد. من دهستم بۆ گولپه‌ری درێژ نه کرد، ئه‌و وه‌ک خوشکی من وا بوو. ئه‌وده‌م برای بچوک گوتی: « من نه‌مکوشتوه و گولپه‌ری زیندوه. گولپه‌ری له سندوق هینا دهر و هه‌موویان به‌وه شاد بوون که خوشکیان زیندوه. برایان به شا سمایلیان گوت: « گولپه‌ری ده‌دهین به تو و بیکه ژنی خۆت. شه‌و له گه‌ل گولپه‌ری جتیان پیکه‌وه بۆ داخستن. شا سمایل پشتی ده گولپه‌ری کرد و نوست.

گولپه‌ری پرسى: « بۆ پشتت له من کردوه؟

شا سمایل گوتی: « ده‌بۆ له پێشدا کولیزار بدۆزمه‌وه، پاشان له گه‌ل تو شایی بکه‌م. به‌یانی زوو مالاوایی له برایان خواست و که‌وته ری. برایان تا سی رتیانیک به رتیان کرد و گوتیان:

- رتیگای یه‌که‌م ده‌چپته شام. ئه‌گه‌ر به رتیگای دووهم دا برۆی له وانه‌یه بگه‌رپیته‌وه. به‌لام ئه‌گه‌ر به رتیگای سییه‌م دا برۆی، هه‌ر گیز ناگه‌رپیته‌وه.

شا سمایل گوتی: « ژیان بۆ من نرخى نیه به رتیگای سییه‌م دا ده‌رۆم» رۆی رۆی دیتی له ترۆپکه‌ی چیا کۆشکیک هه‌یه و باخیکی جوان له ده‌وره‌یه‌تی و له نیو باخه‌که‌دا حه‌وزیکی مه‌ر مه‌ری تیدایه. له ئه‌سپ دابه‌زی و ئه‌سپی به‌ره‌لا کرد بله‌وه‌ری. خۆی دانیشت بحه‌سپته‌وه. له نه‌کاو ده‌نگیکی بیست که ده‌یگوت:

- کتییه ویراویه بیته ئیره، چما نازانی که عه‌ره‌ب زه‌نگی لیره ده‌ژی. هه‌ر که‌س بیته ئیره به زیندویی ناگه‌رپیته‌وه.

شا سمایل جوابی داوه، گوتی: « به هه‌لکه‌وت ریم دیره که‌وتوه، رتیگام بزر

کردوه، نیشانم ده، چۆن دهچمه دهړئ، تا ریځگای خوځم بگرم و برځم.
- بزانه، من دوو قه لآم دروست کردون، یه کیان له لاشه ی کوژراوان و یه کیان له
که لله سهریان. لاشه یه ک و که لله سهریکم که م بوو. باشبوو ئیستا تو ده کوژم و
ساختمو مانى قه لاکانیان پی ته واو ده که م. پاشان عه رهب زهنگی هاواری کرد:»
وه ره دهړئ تا شه ر بکه یین.»

شا سمایل و عه رهب زهنگی شه ریان ده ستپیکرد. به گورز شه ریان ده کرد.
رڅژیکى ته واو لیکیان دا. کاتی ئیواره عه رهب زهنگی گوتی :

- به سه با بچینه وه مال. چوونه وه مال و برینی یه کتریان برژانده وه. رڅژى
دوایی به شیر شه ریان کرد تا ئیواره و دیسان گه رانه وه. شا سمایل نیوه شه و
وه خه بهر هات، دیتی عه رهب زهنگی له خه ودا بزووتوه و لیفه ی له سه ر لچوه و
مه مکى پروت بوونه وه، لئی ورد بووه، دیتی مه مکى ژنانه. پرووی وهر گیرا و
نوست. رڅژى سییه م زوره وانیان گرت. شا سمایل ده ستی گه یانده سینگی
عه رهب زهنگی و نه وهنده ی توانی مه مکى کوشی. عه رهب زهنگی نالاندی و که و ته
عه ردی. شا سمایل خه نجه ری ده رینا و له سه ر سنگی عه رهب زهنگی راگرت.
عه رهب زهنگی سنگی روت کرد و گوتی: « له عنه ت له تو، چده که ی، من کیژیک
زیاتر نیم.

شا سمایل گوتی: « خوّل به سه رم. سی رڅژه ناتوانم به سه ر کیژیکدا زال بم.
له و کاته دا عه رهب زهنگی ده ستی خسته ملی شا سمایل و له عه ردی دا و
هاواری کرد و گوتی :

- بهد بهخت، من رڅژى هه وه ل ده متوانی به زه بریک له به ینت به رم، به لآم خوشم
ویستی و به زه ییم پیت دا هات. پاشان له سه ر سنگی شا سمایل هه ستا
ولیباسی ژنانی کرده بهر و وهک رڅژ جوان بوو.

شا سمایل پرسى: « بق لیباسی پیاوانت ده بهر کرد بوو.؟

عه رهب زهنگی گوتی: « برایه کم هه بوو سه ر کرده ی چل ریگر بوو. هه ر چلیان
به نوره ده چوونه مالى یه کتر و له گه ل ژنانی مال. له گه ل خوشک و دایک و ژن
و کچی یه کتر ده نوستن، که نوره ی من هات، لیباسی پیاوانم کرده بهر و له

گه‌لیان به شهر هاتم. هه‌موویان و برای خووشم کوشت. لهو دهمه‌وه لیباسی
 پیاوانم دانه‌که‌ندوه. بریارم داوه هر که‌سی بمشکینتی، دهمه ژنی وی. تو منت
 شکاند، تو خوش دهوی و دهمه ژنی تو. «...»
 شا سمایل گوتی: «دهبی له پیتشدا به ئاواتی خووم بگهم و دوايه تو بیتنم.»
 - ئاواتی تو چیه؟
 - دهبی گولیزار بدۆزمه‌وه و بیهینم.
 عه‌ره‌ب زه‌نگی گوتی: «تو به تهنیا ئه‌و کاره‌ت پی ناکرتی، من له گه‌ل تو دیم و
 یارمه‌تیت ده‌که‌م. پیکه‌وه سوار بوون و که‌وتنه ری. گه‌یشتنه هۆبه‌ی ئه‌میری
 عه‌ره‌ب، له کن پیریژنیک گیرسانه‌وه.
 شا سمایل له پیریژنی پرسى: «دایه گیان، ئایا کیژیک لیره هه‌یه به ناوی
 گولیزار، کچی ئه‌میری عه‌ره‌به؟»
 پیریژن گوتی: «به‌لئی هه‌یه، من هه‌موو چه‌وتوان ده‌چم سه‌ری ده‌شووم. سبه‌ی
 رۆژی بوکینه‌تی و له وه‌زیری پیری ماره ده‌که‌ن.
 شاسمایل گوتی: «دایه گیان ئه‌م ئه‌نگوستیله به‌ره و بیده‌یه. بلئی خاوه‌نی ئه‌م
 ئه‌نگوستیله له مالى تو‌یه.»
 پیریژن ئه‌نگوستیله‌ی برد و چوه کن گولیزار. دیتی گولیزار دانیشتوه و کچی
 دۆستی ده‌وره‌یان داوه. گولیزار به ده‌ستیک خه‌نجر و ده‌ستیکیش پیاله‌یه‌کی
 ژاری پیبوو. په‌یتا په‌یتا ده‌یگوت: «هر که‌س بو لام بی خووم ده‌کوژم.»
 پیریژن چوه کنی و ئه‌نگوستیله‌ی نیشان دا. گولیزار ئه‌نگوستیله‌ی ناسی و له
 پیریژنی پرسى: «خاوه‌نی ئه‌م ئه‌نگوستیله له کو‌ییه؟»
 - له مالى منه. گولیزار گوتی: «سبه‌ی له گه‌ل کچان ده‌چمه سه‌یرانی باخ و
 گولزار. به شا سمایل بلئی: بپته وینده‌ری و بمبات.
 پیریژن هاته‌وه و بو شا سمایلی گێراوه. رۆژی دوايى کاتى گولیزار له باخ
 ده‌گه‌را، شا سمایل گه‌یشته وئى. ده‌ستی گولیزاری گرت، سواری ئه‌سپی کرد و
 به غار له‌وئى دوور که‌وته‌وه. عه‌ره‌ب زه‌نگی له په‌نا جاده چاوه روانی بوو.
 شاسمایل گوتی: «دهبی له پیتشدا سه‌باره‌ت به گولیزار شهر بگهم و پاشان

بیبهم. گولیزاریان له کن پیریتژن دانا و خوځیان گه رانه وه. له به یانیه وه تا ئیتواره له گه ل تایفه ی ئه میری عه رهب شه ریان کرد و هوموویان قری کردن. ئه وه دهم شا سمایل و عه رهب زهنگی گولیزاریان هه لگرت و که وتنه ری. گولیزار له پاش تهرکی عه رهب زهنگی سوار ببوو. له ریگادا عه رهب زهنگی رانی گولیزاری دهقورنجی. گولیزار هاواری کرد. شا سمایل ئه سپی راگرت و گوتی : چ قه و ماوه وا هاوار ده که ی؟

گولیزار گوتی : « بزانه نوکه ره که ت چده کا؟

شا سمایل قاقا پیکه نی. گولیزار گوتی : « ئه و پیکه نینه چیه ؟ دیاره تو به نوکه ره که ت ناویری.

عه رهب زهنگی پیکه نی و کلاوی له سهر کرد و پرچه کانی نیشان دا و گوتی : « بزانه منیش وه ک تو ژنم.»

گولیزار هاته وه سهر خو، به لام ههر له وئ قه راریان دانا به کهس نه لئین که عه رهب زهنگی ژنه. که وتنه ری و که یشتنه کوشکی گولپه ری. گولپه ری و پینج براکه یان هه لگرت و رویشتن تا که یشتنه وه ولاتی ئه سلان پاشای بابی شا سمایل. له دهره وه ی شار خانوئیکیان بو خو دروست کرد و کردیانه مزلی خوځیان.

پوژئی شا سمایل ئه سلان پاشا و وهزیری به میوانی بانگ کرد. ئه سلان پاشا گولیزاری چاو پیکه وت و ئاشقی بوو، ئارامی لی هه لگیرا، کاتی گه رانه وه به وهزیری گوت : « ئه گه ر گولیزار نه بیته هی من، له داخان ده مرم.

وهزیر گوتی : شا سمایل بانگیشتن که و ، ژاری بدهیه تا بمری و تو گولیزار بیته.

ئه سلان پاشا نوکه ریکی نارده کن شا سمایل و گوتی : « باوکت تو ی میوان کردوه.» شا سمایل گوتی : « تو برو، من سه عاتیکی دیکه دیم .»

نوکه ر ری. شا سمایل ژنه کانی خو ی بانگ کرد و گوتی : « ئه سلان پاشا داوه تی کردووم.» گولپه ری فالی گرته وه و گوتی :

– ئه سلان پاشا دهبه وئ ژار خواردوت کا، به لام مه ترسی، ئه نگوستیله ی من له

دهوری خواردهنهکت دابنئ، ژار کارت لئناکات. شا سمايل وایکرد. ئەسلان پاشا دیتی شا سمايل ژاری خوارد و هیچی لئنهات. له وهزیری پرسى: چى له گه‌ل به‌کم؟

- جارێكى دیکه‌ش بانگێشتنى كه و قولکێك له بهر ده‌رگا هه‌لکه‌نن تا ده‌وی بکه‌وی. پاشان په‌لامارى ده‌دهین و ده‌یکوژین.

ئەسلان پاشا جارێكى دیکه‌ش به‌ دوايدا نارد و داوه‌تى کرد. گولپه‌رى فالى گرت‌ه‌وه و گوتى:

- ئەسلان پاشا چالى بۆ هه‌لکه‌ندووی تاتیی بکه‌وی. به‌لام مه‌ترسى. سه‌گ له گه‌ل خۆت به‌ره و با له پيش تۆدا بروات، به‌ هه‌ر جێیه‌کدا چوو به‌ دواى ویدا برو. شا سمايل وایکرد و ئەسلان پاشا دیتی ئەمجاریش فیله‌که‌ی نه‌یگرت. هاواری کرد:

- خه‌ریکه دىق بکه‌م. گولیزارم بۆ بێن. وه‌زیر پێی گوت: «ده‌بى بزانی كه چۆن ده‌توانى هێزى شا سمايل به‌ستى.»

ئەسلان پاشا جارێكى تریش شا سمايلي داوه‌ت کرد و لێی پرسى: «چۆن ده‌کرێ هێزى تۆ به‌ستری.»

شا سمايل گوتى: «له كۆله‌كێك ته‌ناف پێچم بکه‌ تا به‌ سه‌ر مندا زال بى.»

ئەسلان پاشا فه‌رمووی تا شا سمايل توند له كۆله‌كێك به‌ستى. پاشان بانگى جه‌لادى کرد و گوتى: «برۆ شا سمايل بكوژه.»

شا سمايل خۆى راوه‌شاند و ته‌نافه‌که‌ی پچراند. ئەسلان پاشا توپه‌ بوو گوتى: «تۆ درۆت له گه‌ل کردم. ئیستا پێم بلێ به‌ چى ده‌توانم هێزت به‌ستم و به‌ سه‌رت دا زال بم.»

- ته‌نیا کاتى ده‌توانى به‌ سه‌ر مندا زال بى، كه قامكى گه‌وره‌ی ده‌ستم به‌ زێی که‌وان به‌ستى.

ئەسلان پاشا ئەمرى کرد زێی که‌وانیان هینا و قامکه‌ گه‌وره‌کانى شا سمايلیان به‌ست. بانگى جه‌لادى کرد و گوتى: «له سه‌رى بده.»

شا سمايل هه‌ر چى کردى خۆى پێ نه‌جات نه‌درا. ئەسلان پاشا گوتى: «زوو

له سهري بده.»

دهور و بهري شا سمايل هاواريان دهکرد: نابي شا سمايل بکوژري. نهسلان پاشا لتياني پرسي: «چون دهتوانم له دهستاني رزگار بم.»؟
گوتيان: چاوهکاني دهر بينه با کوټر بي... جهلاد چاوي شا سمايلي هينا دهر و کوټري کرد و برديان له جهنگه ل بهره لايان کرد.
پيره ميټريک به کهريکه وه به ويډا رادهبرد. شا سمايل دهنگي لاقی کابراي بيست و بانگي کرد:

– نهی پياوي چاک، من بهره کن ئاو. پيره ميټرد سواري کهري کرد و برديه پهنا کاني. شا سمايل له پهنا کاني دانيشت و پرسي:

له شاري ئنوه چباسه؟

– دهلين نهسلان پاشا چاوي کوري خوئی دهرهيناوه و کوټري کردوه. کورهکيان له شار دهر کردوه و کهس نازاني زيندوه يا مردوه و چي بهسهر هاتوه. هه مووی ئهم کارهساتهش له بهر گوليزاره.

شا سمايل پرسي: باشه گوليزار دهبيتته ژني کي؟

پيره ميټرد گوتي: «عهرب زهنگي هيناويه تي. نهسلان پاشا له شکري نارډوته شهري وي. عهرب زهنگي هه موو له شکره کهي قر کردوه.

پيره ميټرد روي و شا سمايل به جي ما و له بن داريک دانيشت. دوو کوټر هاتن له سهر داره که نيشتن. يه کيان له ويټري پرسي:

– خوشکي، ئهم لاوه کييه؟ جوابي داوه: «شا سمايله و کوټره.»

– وهره دوعا بکهين چاوي ببيني و چا بيتته وه. کاتي ليره فرين و رويشتين،

پهريکي ئيمه دهکه وي. نهگه ر شا سمايل نه نوستوه. قسه کاني ئيمه ي گوي لي

دهبي، نهگه ر نوستوشه له خه و دهبيني. دهبي ئه و په ره هه لگريته وه. ده ئاوي

هه لکيشي و به چاوي دابيني. دهبي چاوهکاني ده ئاو دا رابگري. پاشان

چاوي راست له کالاني چاوي چه په دابني و چاوي چه په شي بخاته کالاني

چاوي راسته وه. په ره کهيان به سهر دا بکيشي و چا دهبيتته وه و دهبيني.

کوټرکان فرين. شا سمايل به کوټره کوټره په ره که ي ديته وه و کوټرهکان

چییان گوتبوو، وایکرد. به لّام خیل بوو. پاشان چوه شار و دیتی شوانیک مه ر دهله وه پینتی. چوه کن شوان و پیتیگوت: « ورگیکم بدهیه.»

شوان ورگه مه پیتیکی دایه. شا سمایل ورگه مه ری به سهر داگرت و وهک که چه ل و بی مووی لیّهات و زهحمهت بوو کهس بیناسیته وه. ههم که چه ل و ههم خیل. پاشان بوو به کریکاری پیاویکی پیر. رۆژیک پیره میرد به کزی و دامای هاته وه. شا سمایل لیتی پرسی:

- بابه گیان بۆچ وا خه مگینی، چ قه و ماوه؟

پیره میرد گوتی: « کورم چۆن خه مبار نه بم. ههر که سیکی ئەسلان پاشا دهینیریتته شه ری عه رب زهنگی ده کوژری. ئیستا ته نیا پیره میردی وهک من ماون. سبه ی نۆرهدی منه و ده بی برۆم و له گه ل عه رب زهنگی شه ر بکه م.»

شا سمایل گوتی: « بابه گیان خه م مه خۆ، بچۆ کن ئەسلان پاشا و بلتی کوریکم هه بوو هه میشه له کن مامی ده ژیا، ئیمیرۆ گه راوه ته وه و ده چیتته بهر به ره کانی عه رب زهنگی.»

پیره میرد وایکرد. رۆژی دوایی شا سمایل چۆه مهیدان و به ره نگاری عه رب زهنگی بوو. عه رب زهنگی نهیده زانی که حه ریفی شا سمایله. تا ئیواره مهیدان داریان کرد، هیچیان سهر نه که وتن. عه رب زهنگی گه رایه وه و گوتی:

- ئیمیرۆ کورپکی خیل هاته مهیدان، ههر چی کردم ده رۆستی نه هاتم. بیگومان سبه ی به دهستی وی ده کوژریم.

گولبه رگ فالی گرته وه و له قاقای پیکه نینی دا.

عه رب زهنگی توره بوو، گوتی: « ئەو پیکه نینه چیه ؟ دیاره تو ده بیه ژنی وه زیر و گولیزاریش ده بیتته ژنی ئەسلان پاشا، بۆ ئیوه گرنگ نیه که من بکوژریم.»

گولپه ری جوابی داوه که :

- وا نیه. سبه ی به دلنیایی بچۆ مهیدان. به لّام شا سمایل به ئەسلان پاشای گوت: « تا لیباس و ئەسبی شا سمایل نه ده یه ی، ناچمه مهیدان.» ئەسلان پاشا سویندی خوارد که لیباسی شا سمایل نه ماون، به لّام ئەسبه که ی به ره و بچۆ مهیدان.

شا سمايل سواری ئه سبى خۆى بوو رووى كرده مهيدان. له گه‌ل عه‌ره‌ب زه‌نگى
ملائييان گرت و عه‌ره‌ب زه‌نگى له عه‌ردى دا و پتت گوت: « من شا سمايلم »
ئه‌سلان پاشا ديتى كه عه‌ره‌ب زه‌نگى وه عه‌ردى كه‌وتوه، به‌لام زۆر به كه‌يفه.
ئه‌سلان پاشا هاوارى كرد:

- ئافه‌رين كورپى خي‌ل، ئتستا بيكوژه.

شا سمايل گوتى: « به من ناكوژرى، وه‌ره بو خۆت بيكوژه. ئه‌سلان بو لاي
عه‌ره‌ب زه‌نگى هات و كه لتي نيزيك بووه، كچه‌كه ريشى گرت و هاوارى كرد: »
تف له و ريشه‌ت كه به زۆر ده‌ته‌وتى ژنى كورپى خۆت به زۆرى بستتتى. »
عه‌ره‌ب زه‌نگى سه‌رى ئه‌سلان پاشاي له عه‌ردى دا و كوشتى. شا سمايل كار و
بارى ولاتى گرت ده‌ست و لايه‌نگراني باوكى له به‌ين برد، به‌لام كارى به
خه‌لكى ديكه نه‌بوو. هه‌ر چوار يان به خۆشى و شادى ژيانيان ده‌ستپي‌كرد.

تلی ههزار ۵۳

× تلی ههزار یانی « قامک ههزار » کیژیکی جوانی ئەفسانهیی کورد بوه که دهلین بو دیتنی قامکیکی وی ههزار سکه زیریان داوه»

پاشایهک بوو سی کوری هه بوون. کورهکان گهور بوون و بوونه پیاو، کهیشتبوونه تهه نیک دهبوایه ژن بیتن. وهزیر به پاشای گوت:

– قیبلهیی عالهم سلامهت بی! کورهکانته گهوره بوون، دهبی ژن بیتن، لهه بارهوه فیکری چیت کردوه؟

پاشا گوتی: « ئەه وهزیر ههفته، با برۆم تهگبیر به خیزانم بکهه، بزانه ئەه دهلی چی.»

پاشا چوه کن خیزانی و گوتی: « وهزیرم دهلی دهبی کورهکان ژن بیتن. بهلام من له دوو دلی دام. ئیمه هیشتا تا قیمان نه کردوونه وه. دهبی چبکهین؟ ژنه کهی گوتی :

– ئەه پاشا! ریگی تا قیکردنه وهی کورهکانمان ئەوهیه که هه ره یه کهی هه مبانه یه کی پر له زیریان بدهینی و دهسه لاتیشیان بدهینی که به ئاقل و مهیلی خویان ئەه پارهیه خه رج بکهه. بزانه چاکی خه رج دهکهه یان نا.

پاشا رازی بوو گوتی : راست دهکهی. پاشان هه ره سی کوری بانگ کرد و هه ره یه کهی کیسه یه ک زیری دایه و گوتی: « چۆنی دهتانه وی ئەه پارهیه خه رج بکهه.» کوری گهوره دواي پارچه زهوییه کی له باوکی کرد. خانویکی باشی لی دروست کرد و کهل و پهلی پیویست کری و کچی وهزیری هینا و ژیانکی ئاسوده ی دهست پیکرد

کوری نیونجی لاسای برای کرده‌وه، ئەویش خانویکی دروست کرد و کچی وهکیلی هینا و ژیانی ئارامی دهست پیکرد.

با واز له وان بئین و بزانی کوری گچکه چدهکا.

کوری گچکه که ناوی سودین بوو قهستی سه‌فه‌ر و گه‌رانی کرد. گه‌یشته ولاتی درواسی و دیتی‌ه‌یوان له وی زۆر هه‌رزانه. می‌گه‌لیک مه‌ری لاوازی کری و فیکری کرده‌وه که تا دهیانگه‌یینمه‌وه ولاتی خۆم له ریگا ده‌له‌وه‌رین، قه‌له و ده‌بن و له وی ده‌یانفرۆشم و پاره‌یه‌کی زۆرم وه گیر ده‌که‌وی. «می‌گه‌لی وه‌پیش خۆی دا، له ریگا دیتی دیویکی سامناک له په‌نا ئەشکه‌وتیک دانیشتوه و چاویک له نیو چاوانی شوق دها. سودین که‌وته فیکر که چبکا له دهست دیو نه‌جاتی بیت. چوه کن دیو و گوتی: «سلاو مامه!»

دیو گوتی: «کورم سلاو، تو له کوئی منت ناسی؟

– مامه گیان ئەو قسانه چیه؟ بابم زۆر جار تاریفی تۆی کردوه. بی‌گومان له بیرت نه‌ماوه که تو ده‌سته برای باو‌کمی. ئەم می‌گه‌له‌ش بابم بو تۆی نارده‌وه. دیو گوتی: «باشه فهرموو بچینه مائی! سودین چوه ئەشکه‌وت و چه‌ند مه‌ری کوشته‌وه و کردیه که‌باب و دیو هه‌مووی خواردن و گوتی – به به. چه‌نده خواردنیکی به له‌زه‌ته، ده‌سته براکه‌م چ خواردنیکی باشی بو نارده‌وم. زۆر سوپاسی ده‌که‌م.

سودین ئەو شه‌وه له ئەشکه‌وت خۆی مات کرد و به‌یانی ویستی برپوا، گوتی: باشه. مامه گیان! ئیستا ئیتر مه‌ره‌خه‌ستم که برۆم.

دیو گوتی: «نازانی چت بده‌می شایانی تو بیت؟»

– هیچم ناوی، هه‌ر ئەوه‌نده‌ی تو‌م به زیندویی دیت، بو من زۆره.

– نا. نا. ئەم گۆزه‌یه هه‌لگره تا له ریگا ئاوی تیکه ی و بی‌خۆیه‌وه. سودین گۆزه‌ی وەر گرت و سوپاسی کرد و که‌وته ری. له به‌ر خۆی گوتی: «ئیستا چی به باو‌کم بی‌ژم؟» رۆی رۆی توشی کۆشکیک بوو که ده‌ور و به‌ری باخ و له باخه‌که‌شدا هه‌وزیک دیاره. گوتی: «ماندو بووم و با لی‌ره که‌می به‌سه‌یمه‌وه و پاشان ده‌که‌ومه ری.» چوه په‌نا هه‌وزه‌که، ده‌ست و چاوی شوشت و گۆزه‌ی

هه لگرت که ئاوی تیکا، دیتی تهپ و تۆز زاری گرتوه. فووی لیکرد که تۆزه که برپا، له شکرکی عه ره بان له به رانبه ری پهیدا بوو. سه ر کرده ی ئه و له شکره هاته کن سو دین و گوتی:

– ئه ی سو دین ئاغا، چ ده فه رمووی. دنیا خه راب بکه م یا ئاوه دان؟

سو دین گوتی: « دنیا له جی خۆیه تی و ئیمه تیدا ده ژین، بۆ چی وێرانی بکه ی؟ ته نیا بۆ دوری تۆ دلم ته نگ ببوو، ویستم ببینم. ده توانی ئه و له شکره بگێریه وه جی خۆی. له شکر هه ر ده ست له جی ون بوو.

به لام ئه و کۆشکه، کۆشکی « تلی هه زار » ی جوان بوو. ئه و له په نا په نجه ره دانیشتبوو هه موو رووداوه که ی ده بین. خزمه تکاری خۆی نارده کن سو دین و گوتی:

– برۆ به و لاوه ی بلی که « تلی هه زار » داوه تت ده کا. « سو دین چوه کۆشک و دیتی په رده یه ک به نیو وه تاغی کی که ورده ا کیشراوه، تلی هه زار له پشت په رده که دانیشتوه و پرسیا ری لیکرد: « لاو! کتی، خه لکی کوئی و بۆ کوئی ده چی؟ »

سو دین له وه لامدا گوتی: « تۆ له کوئی؟ بۆ چی هه ر گویم له ده نگت ده بی و ناتبینم؟ »

– من لی ره له پشت په رده دانیشتووم. چۆن ده توانی بمبینی؟ ئاخه ر بۆ دیتنی قامکی کی من هه زار سه که ی زی ره ده دن. »

سو دین گوتی: « ناوم سو دینه و کوری پاشای ولاتی دراوسی ئیوه م. »

تلی هه زار پرسى: « ئه ی سو دین، له به رامبه ر گۆزه ی خۆت دا، چت له من ده وئى؟ »

– ئه گه ر تا نیو قه د خۆت روت که یه وه و خۆت به من نیشان بده ی، گۆزه که ی خۆمت ده ده می.

– ته ماعت زۆره. خه لک بۆ دیتنی قامکی کم هه زار سه که زی ره ده دن. سو دین گوتی: « من هیچم له تۆ نه ویست. تۆ خۆت پیشنیا ری سه ودات کرد. ناته وئى، نه ته وئى. منیش ریگای خۆم درێژه پی ده ده م و ده رۆم. »

سودین گۆزه‌ی هه‌لگرت و که‌وته ری.

به‌لام تلی هه‌زار له که‌ل خزمه‌تکار ته‌گبیری کرد و ویستی سودین بگپرتته‌وه. فیکری کرد که : چ قه‌یدییه با تا نئو قه‌د به روتی بمبینی. هیچ لی که‌م نابیی. له به‌رامبه‌ر دا ئه‌گه‌ر ئیراده بکه‌م ده‌توانم دنیا‌یتک ویران بکه‌م . سودین که‌راپه‌وه. تلی هه‌زار تا نئو قه‌د خۆی روت کرده‌وه و سودین سه‌عاتیکی ته‌واو ته‌ماشای کرد. پاشان گۆزه‌که‌ی دا به تلی هه‌زار و ریگای مالی خۆی گرته به‌ر.

خه‌به‌ریان دا به پاشا که « سودینی کورت که‌راوه‌ته‌وه » پاشا بانگی کرد و لیتی پرسی:

- باشه سودین گیان پاره‌کانت چۆن خه‌رج کرد؟ برا که‌وره‌کانت خانویان دروست کرد و مال و خیزانیان پیکه‌وه نا، بلی بزانه‌م تو چت کردوه ؟
- بابه گیان، ئه‌وان هه‌ر یه‌که‌ی یه‌ک خانویان دروست کردوه، من سه‌تان خانوم دروست کردوه.

- رۆله گیان، بلی بزانه‌م ئه‌و خانوانه له کوین و تو چونت ساز کردوون؟
- لیره‌وه تا سه‌له‌ب هه‌موو خانوه‌کان مالی من. من هه‌ر پاره‌یه‌کی هه‌مبوو، بو دۆستانم خه‌رج کرد.

پاشا گوتی: « ئه‌م کاره‌ی تو‌م پی خۆش نه‌بوو. سودین چوه کن دایکی و تکای لیکرد که به باوکی بلی: کیسه‌یه‌کی تریش زیتری بداتی. » پاشا به ژنه‌که‌ی گوت: « ئیتر نامه‌وی پاره‌ی بده‌می. کورپکی ریک و پیک نیه. »

- خوا ده‌وامت بدا و بنه ماله‌ت به‌پاریزی. ئاخه‌ر تو پاشای، بو چی په‌رۆشی کیسه‌ زیتریکت هه‌یه؟ پاره‌ی بده‌یه، بزانه‌م ئه‌مجار چده‌کات. سودین له براکانی ئاقلتره.

پاشا رازی بوو، کیسه‌ زیتریکی دیکه‌ی دا به سودین.

سودین دیسان چۆوه ئه‌م ولاته که پیشتر میگه‌له مه‌ری لی کری بوو. ئه‌و جار کارانیک گوپلکی ئه‌رزانی کرین. به مه‌زراو له‌وه‌رگادا وه‌پیش خۆی دان و که‌یشته‌وه ئه‌شکه‌وتی دیوی یه‌ک چاو.

دېو كهيف خوښ بوو گوتى: « سوډين به خيڙ هاتى، چت بو هيناوم؟ »
سوډين گوتى: « ئيستا دهزاني چيم بو هيناوى؟ پيت خوښ دهبي. پاشان
ئاگرى كرده وه و گوپله كه يه كي كرده كه باب. ديو خواردى و گوتى: « چنده به
له زه ته. خوڙيا له و شتانه زورترت بو هينا بام.
سوډين له ئه شكه وت مايه وه و به يانى ويستى بروا. ديو پرسى: « ئيستا ديارى
چيت بدهمى؟ »

- مامه گيان. هيچم ناوي. تو زيندو و سلامهت بى بو من به سه. ديو سفره يه ك
و داريكى دايه و گوتى:
- رو له گيان! هه موو جار كه برسى بووى. سفره داخه و به و داره لتي بده و
دوعا بكه خواردى جوړ به جوړى به دلى خوځ بخوازه. له سه سفره حازر
دهبن.

سوډين سفره و داري هه لگرت و مالاوايي له ديو خواست و به ره و كوڅكى تلى
هه زار كه و ته رى. چوه نيو باخ و بو لاي هه وزى ئاو چوو، دهست و چاوى
شوشه و سفره ي ده خست و داريكى ليدا و دوعاى كرد و خواردى و
خوارده وه ي جوړ به جوړ له سه سفره دهر كه وتن. تا تير بوو خواردى و
سفره ي كو كرده وه. تلى هه زار له په نجه ره وه هه مووى ده بينى. خزمه تكارى به
دواى سوډين دا نارد. سوډين هات و تلى هه زار به ناز و غمزه لتي پرسى: «
سوډين له جياتى سفره ي خوځ. چ نرخي ك ده خوازي؟»

- ئه ي خانم! تو خوځ دهزاني من پيوستم به پاره و سامان نيه. ئه گهر به
راستى سفره ي منت ده وي، ده بي ته واو خوځ روت كه يه وه و ته ماشاات بكه م.
ئو دهم سفره و دارت ده ده مى.

- ئو قسانه چيه؟ چون له پيش چاوى تو خوځ روت كه مه وه؟ خه لك بو ديتنى
قامكي كم هه زار سكه زيږ ده دن.

سوډين گوتى: « ناته وي، نه ته وي. منيش ده روم. »
ويستى بروا. تلى هه زار فيكرى گوږى و بيري كرده وه: « با ئه م لاوه شيته به
روتى بم بينى. خو كه س ليږه نيه باسى بكا و خه لكى تر تيبگهن. خوڅى

وادياره شیتته.»

به لئی، تلی هزار خۆی روت و روت کردهوه. سویدین سهعاتیک ته ماشای کرد. پاشان سفره و داری دایه و پیتی داگرت.

کاتی گه یشتهوه مائی به پاریز چوه کن دایکی، دهیزانی بابی جنیوی پیده دا. دیسان تکای له دایکی کرد و گوتی: «یارمه تیم بکه، دیسان پاره کهم خه رج کرده، با بابم کیسه یه کی تر زیرم بداتی.»

دایکی ترسا و گوتی: «رۆله ئه م قسانه چن؟ بابت ئه گهر بزانی تۆش ده کوژی و منیش.»

سویدین ماوه یه ک له دایکی پاراوه و ناخری دایکی نارده کن وهزیر و وهکیلی پاشا و ته وای رووداوه که ی بۆیان گیتراوه. پاشان هر سیکیان چوونه کن پاشا و تکایان لیکرد که پاره بدا به سویدین. پاشا زۆر توپه بوو گوتی: «ئیتستا دهیکوژم.»

وهزیر و وهکیل له سه ری رۆیشتن و تکایان کرد و پاشایان رازی کرد و گوتی: «باشه، کیسه زیریکی دیکه ی دده مئی، به لام ئیترا نابی چاوم پیتی بکه وئی.»

سویدین کیسه زیری وهر گرت و جاریکی دیکه به ره و ئه و ولاته ی که مه ر و کویلکی لی کریبوون، که وته ری. ئه مجاره کارانیک کامیشی لاوازی کری و بۆ لای ئه شکه وتی دیو ری که وت. کامیشه کان له ریگادا له وه ران و قه له و بوون. دیو که سویدینی دیت زۆر خو شحال بوو گوتی:

– ئه ی سویدینی خو شه ویست، به خیر هاتی، دیسان چیت بۆ هیناوم.»

– مامه گیان ئه مجاریش وه ک جاری پیشوون، به لام گه وره ترن. سویدین کامیشیکی سه ر بری و ناگری کردهوه و کردیه که باب. دیو کامیشی خوارد و زۆری تاریف کرد و گوتی: «رۆله گیان، هه میسه له م شتانه بیته.»

سویدین شه و له ئه شکه وت بردیه سه ر و به یانی ئاماده ی رۆیشتن بوو. ئه مجاره دیو کاسه یه کی مسی به دیاری دایه و گوتی:

– ئه و کاسه یه بگره و له ریگا ئوی تیدا بخۆوه.

سویدین کاسه ی وهر گرت و بۆ کو شکی تلی هزار رۆی. گه یشته په نا چه وز،

کاسه‌ی پر له ئاو کرد و خواردی‌ه‌وه، دیتی قاپیکی ئیعتیادییه. سودین گوتی؛
ئهمجار دیتو فریوی داوم. ئه‌وه‌ی تئیدا ما بوو فریتی دا، ئاوه‌که بوو به زیر. تلی
هه‌زار ئه‌وه‌شی له په‌نجه‌ره‌وه دیت. خزمه‌تکاری نارد و سودینی داوه‌ت کرد.
سودین چوه کۆشک و تلی هه‌زار لیتی پرسى:

– ئه‌ی لاو! له تۆله‌ی ئه‌م کاسه چت له من ده‌وئ که بیده‌م؟

– کاسه‌ی من قیمة‌تی ته‌واو نابێ. ده‌زانم تۆ کریاری نی. تلی هه‌زار پیتی داگرت
و گوتی: «هر نرخیکی ده‌ته‌وئ، بیلێ.»

سودین گوتی: «ئه‌گه‌ر ریگا بده‌ی شه‌ویک له گه‌ل تۆ بنووم. کاسه‌که ده‌بیته‌ هی
تۆ.»

تلی هه‌زار جوابی داوه: «ئهو قسانه‌ چیه. خه‌لک بۆ ته‌ماشای به‌ژن و بالام، به
قورسای خۆم زیرم ده‌ده‌نی.»

– خانم گیان، من گوتم تۆ کریار نی! من ده‌توانم نه‌ک هه‌ر به قورسای تۆ،
به‌لکوو به قه‌درایی کۆشکه‌که‌ت زیر بده‌م. ئیتر قسه‌ی ئیمه‌ له سه‌ر ئه‌م سه‌ودایه
فایده‌ی نیه. سودین کاسه‌ی هه‌لگرت و بۆ لای ده‌رگا چوو.

تلی هه‌زار له گه‌ل خزمه‌تکاران ته‌گبیری کرد. خزمه‌تکاران گوتیان:

– ئه‌ی خانم، به‌و کاسه‌یه تۆ ده‌توانی شاریکی تازه دروست بکه‌ی. برۆ
شه‌ویکی له گه‌لی بنوو، کئ ده‌زانئ؟ ئهو ئاقلی له سه‌ر خۆ نیه. نابێ ئهو
کاسه‌یه له کیس بده‌ی.

تلی ئاماده‌ بوو. سودینی گێراوه. ئهو شه‌وه له گه‌لی چوه ده‌جی و سودین ئهو
شه‌وه له گه‌ل تلی هه‌زار رایبوارد و به‌یانی قه‌ستی سه‌فه‌ری کرد. تلی هه‌زار
لیتی پرسى: «ئه‌ی سودین ئه‌گه‌ر پیویستم به تۆ هه‌بوو له کوئ په‌یدات بکه‌م؟

سودین نیشانی خۆی به دریزی دایه و که‌وته ری. کاتئ گه‌یشه‌وه مالتی، چوه
کن دایکی. دایکی پرسى:

– باشه، سودین ئه‌مجاره چت کرد؟

ئهمجاریش فریویان دام. پاره‌که‌م خه‌رج کرد، به‌لام له جیاتیان یادگاریکی
باشم له خۆم به جیه‌یشتوه.

- رۆلّه گيان ئىستا چى به باوكت بلىم.

- دايه. چبكه م. كاريكه كراوه و هيچى له گهّل ناكري. پاشا ئاگادار بوو كه كورپه كهى گهراوته وه. بانگى كرده ديوان و پرسى:

- باشه، ئهوجار چت كرد؟

- بابه، پاره كه م خه رج كرد. له گهّل دۆستان هه موو شه رام خوارده وه. پاشا بانگى جه لادى كرد و گوتى:

- جه لاد! ئىستا سودين به ره و له سه رى بده و لىباسه كانى به خوین كه و بيته به منى نيشان بده.

وهزير گوتى: «پاشا سلامهت بى، گوئى بده قسهى من. پارهى به فيرۆ داوه گوئى مه دهيه. سودين مه كوژه. من ده زانم كه ئينسانىكى بيكاره نيه. پاشان په شيوان ده بيه وه.

پاشا گوتى: نا. ده بى سه رى بېرم. كالتهى پيم كرده.

وهزير ديتى كه له گهّل پاشا هيچ ناكري. سودين و جه لادى له گهّل خو برد بو دهره وهى شار. وهزير لىباسى له بهر سودين هينا دهر و داي به جه لاد و گوتى:»

برۆ كار مامزىك بكوژه و ئەم لىباسه ده خوینى وهر بده و ليره چاوه پروانى من به تا ديمه وه. وهزير سودينى برده شوينىكى زۆر دوورى شار و له مالىك شارديه وه و خواردن و خواردنه وهى بو برد و خوئى چۆوه كن جه لاد و گوتى:»

وريا به به هيچ كهس نه لئى. به پاشا بلئى كه سه رم بريوه و ئەمهش لىباسى خويناوى.»

هه ر تكيان چوونه وه كن پاشا و لىباسى خويناويان نيشان دا و ئەويش ئارامى گرت.

به لام وهزير سودينى له و ماله راگرتبوو. ئىستا بزاني تلى هه زار چده كات؟

تلى هه زار مندالى وه سگى كه وتبوو. به خوئى گوت ئىستا ده بى چبكه م. ئەگه ر بابم بزاني بيگومان ده كوژئى. خزمه تكاره كانى سه ر كوئه كرد و گوتى:

- ئەم به لايه ئيوه به سه رمنتان هينا. به قسهى ئيوه م كرد. ئىستا باوكم بزاني هه موانمان ده كوژئى. خزمه تكار گوتى:

- تهنيا يهڪ ريڳاي دهرباز بوون ههيه. ئهويش ئهويهه كه ميڙد به سوڊين بڪهي. به شيتت دانا بوو دهر كهوت له هه موو كهس ئاقلتره.

- ئاقلتي چي؟ ڪوئي ئاقله؟

- ئاقلتي چي؟ يه كهه تڙ ئيستا لهوي سگت پره. دووهم ناچاري تڙ بچيه ڪني، نهڪ ئهو بيته لاي تڙ. سڀيهه ئهويهه گڙهه وسفره و ڪاسه و خوشت له زيادي دهكهونهه دهست ئهو. جا ههر بلتي ڪوئي ئاقله.

- ههفته. دهبي بچينه ڪن سوڊين. ئه مري ڪرد ئه سب زين بڪن و گڙهه و سفره و ڪاسهه هه لگرت و بهرهو ولاتي سوڊين پڙي داگرت. گهيشتنه دهور و بهري شار. ختوهتيان هه لدا و گڙهه له سندوق هيئا دهر و فوي پيدا ڪرد. دهست له جي له شڪريڪ له بهر دههه ئاماده بوو. سهرداري له شڪر پرسى: « خانم چ ئه ممر دهڪات. دنيا خهرا بڪهه يا ئاوهدان؟

- دنيا ئاوهدانه و دهمانهوي له ناويدا بڙين. باشتره شار گه مارڻ بدهي و نه هيئي هيچ كهس لهه شاره دهر كهوي. چاوه پواني فهرماني من به. شار دهست له جي گه مارڻ درا.

پوڙي دوايي تلي هه زار نوڪهريڪي نارده ڪن پاشا و گوتي: به پاشا بيڙه ئيستا سوڊينم بڙ بنيري، دهنا شار و خه لکهههه نابت دهكهه. پوڙيڪيش مولهتي بي. نوڪهه چوه بارهگاي پاشا و ئه مري تلي هه زاري پيراگه ياند. پاشا گوتي: ئه مري وي ئه نجام دهدهم. پاشان وهزيري بانگ ڪرد و رووداوهههه بڙ باسڪرد. وهزير گوتي:

- نه مگوت مهيكوڙه سوڊين وا بيڪاره نيه. ئيستا چبكهين؟ وهره له هه يواني ڪوشكههه ته ماشا كه، دهوراندهوري شار له شڪر گرتوويهتي نا هيئن كهس دهر بچي.

پاشا گوتي: « وهره ڪوري گه ورهه بهره ڪن تلي هه زار. ڪوري گه ورهه نارد و تلي هه زار لتي پرسى:

- سوڊين له ڪوئيه؟

- من سوڊينم.

- تۆ من دهناسی؟

- بهلی دهناسم. تۆ تلی هزاری

- منت له کوئی دیوه؟ ههتیو بیدهنگ بوو نهیده زانی بیژی چه . تلی هزار دیتی که دهیانهوئی فریوی بدن و سوینی بو نه نیرن. به نوکهرانی گوت: دهستی ئه و کورهی ببهستن و بیبه نه وه کن پاشا.

پاشا که وای دی. کوری ناونجی خوئی نارد. تلی هزار ئه ویشی نارده وه. گوتی: به پاشا بلین ئه گهر سویدین نه نیرئ شار و دانیشتوانی له بهین ده به م. دوو سه عاتیشی مؤله ته.

پاشا به په له چوه کن وهزیر و گوتی: « به قوربانتم بم، فیکریکی بکه.»

- کاتیکی قسهی حسابیم پیگوتی، به گویت نه کردم. ئیستا که سویدینت کوشتوه فیکری چی بکه م؟

مؤلهت ته و او بوو. تلی ئه مری به سهرداری له شکر کرد که له هه موو لاهه شار ویران بکات. له شکر په لاماری دهست پیکرد و خه لکیان ده کوشت

عالم رووی کرده کوشکی پاشا و گوتیان: « چون شتی وات ریگا داوه، ته ماشا که چباسه. له هه مووی ده کوژن و ویران ده کهن. وهزیر گوتی که وایه خو م ده چمه کن تلی هزار. چوو سویدینی له خانوه که هینا دهر و گوتی :

- به خیرایی بچو کن تلی هزار تا شاریان هه موو ویران نه کردوه و خه لکیان نه کوشتوه، بلی دهست راگرن.

سویدین چوه ناو شار و سهرداری له شکر ئه وی ناسی و دهستیان له کوشتار و ویرانکردن هه لگرت. پاشان سویدین چوه کن تلی هزار و گوتی :

- باشه، ئیتر چت له من دهوئی - گوژه و سفره و کاسهت ئه ستاندوه، ئیتر چت دهوئی؟

- ئه ی سویدین من له تۆ سگم پره ده بی بمهیننی.

- به سهری خو ت و باوکت من شایانی تۆ نیم. تۆ که خه لک بو دیتنی قامکیکت هزار سکه زیر ده دن، من شیت نه بووم له کوئی بو تۆ ده بم.

تلی هزار دیتی ریگا و چاری نه ماوه گوتی : « که وایه هر چی پاره و سامانم

ههيه بۆ تۆ. له جياتيان بمکوژه و بمنیژه با ریسوای چاک و خهراپ نهیم. با
خه لک بلین که میردی به دهستی خوئی کوشتی و ناشتی.»
سو دین کوتی: تا بایم ریگا نه دات، ناتوانم ئه و کاره بکه م.
تلی هه زار نوکهری خوئی له دوای شا نارد و خووشی له گه ل خزمه تکار قه راری
دانا که خوئی بکاته دایکی تلی هه زار و له گه ل پاشا مه سه له ی میرد پیکردنی
باس بکات، پاشا هات. خزمه تکار ته واوی داستانی بۆ باسکرد، پاشا زۆر
که یف خووش بوو که جوانیکی وه ک تلی هه زار خوئی داخوازه ببیته بووکی.
پاشا رازی بوو. به یانی مه جلیسی شیرینی خواردنیان دانا و هه وت شه و و
رۆژ شایی و زه ماوه ند ساز کرا. ئه وان به ئاوات گه یشتن و ئیشه لا ئیوه ش
پیده گهن

www.kerimhisami.com

کابرایهک بوو به ناوی یوسوپ زور دوهوله‌مهند بوو، رژی خوی بو سه‌فهری
 چه ج ناماده کرد. کیژیکی جوانی هه‌بوو، کیژدهکه گوتی: «نه‌گه‌ر له چه ج بییه‌وه
 و هه‌موو سه‌روهت و سامانت به تالان چوو بی، فایده‌ی چه ج چیه. چه‌ساریکی
 به‌رز به دهوری مال‌که‌که دا بکیشه وجوگه‌ی ناوی به نیوادا بیت و به‌شی دوو سی
 سالان نازوقه و خوارده‌مهنی بو من دابنی، سامانه‌که‌ت ده‌پاریزم.»
 بابی قسه‌کانی وی نه‌نجام دا و به‌ره‌و مه‌که‌که که‌وته ری.

له‌و شاره ره‌ژی فرۆشیک هه‌بوو به ناوی نه‌حمه‌د. نه‌حمه‌د خه‌به‌ری زانی که
 یوسوپ چۆته چه‌ج. ره‌فیه‌کانی کو کرده‌وه وگوتی: «وه‌رن با بچین مالی
 ئوسیب تالان بکه‌ین.»

ره‌فیه‌کانی رازی بوون. نه‌حمه‌د چوه بازار بزماری دریزی کرین و پاشان له
 گه‌ل ره‌فیه‌کانی چوونه مالی یوسوپ. بزماره دریژه‌کانیان یه‌ک یه‌ک له دیوار دا و
 به‌سه‌ر واندا راست چوونه سه‌ربان.

به‌لام کیژده‌که، له ژووری وه‌تاغی ده‌ست به شیر له په‌ناپه‌نجه‌ره ویستا بوو. له
 گه‌ل‌کوو دزی هه‌وه‌لی سه‌ری له په‌نجه‌ره هینا ژوور، شیریکی له ملی دا و سه‌ری
 په‌راند. به‌مجوره سه‌ری هه‌موو دزه‌کانی په‌راند، ته‌نیا نه‌حمه‌دی رژی فرۆش
 مابوو. نه‌حمه‌د له سه‌ر بانیه‌وه به پاریز ته‌ماشای په‌نجه‌ره‌ی کرد. کچه‌که
 شیري داهینایه، به‌لام هه‌ر که‌میک بریندار بوو. خوی فریدا خواری و به‌په‌له
 بو لای دوکتور و برینه‌که‌ی ده‌رمان کرد.

کاتی یوسوپ له سه‌فهری مه‌که‌که گه‌رایه‌وه، نه‌حمه‌د دیاری به‌نرخ‌ی کرین و
 پییه‌وه چوو. به‌م بیانوه مانگیک له مالی یوسوپ ژیا. وه‌هاش ده‌بزوته‌وه که

یوسوپ خوښی ویست.

رؤژتیک نهحمه د به یوسوپى گوت: « کیزهکته بده به من.»

یوسوپ گوتى: « زؤر باشه و پيشم خوښ دهبى،» یوسوپ جيازی بؤ کیزهکته ی ناماده کرد و نهحمه د کچی هه لگرت و برديه وه مالى خوښى. به جهنگه لیک دا تیده پیرین، نهحمه د کلاوی له سهر کرد و جی برینه که ی به کچه که نیشان دا و گوتى:

– خوښه ویستم هیچ دهزانی که کى نه م برینه ی دهسهرم کردوه؟

کیزهکه وا ترسا که زمانی گیرا. نهحمه د تهنافیکى هه لگرت، دست و پتی کیزهکه ی بهست و چوو دار و پوشکه کؤ بکاته وه تا کیزهکه بسووتینى. نه وه دهمه ی نهحمه د خه ریکی دار کؤ کردنه وه بوو، پیره میردیک به جهنگه لدا راده برد، باره داریکیشی له که ریک بار کرد بوو. پیره میرد کچیکى دست و پتی بهستراوی دیت و پرسى:

– خوښه ویستم، کى دست و لاقى تو ی بهستوه؟

کیزهکه دستى کرد به پارانه وه و گوتى: « بابه گیان دز منیان بهستوه و رزگارم که.»

پیره میرد تهنافی له دست و قاچى کیزهکه ی کرده وه و سواری که ری کرد و دارى له دور و به ری وهر گرت که دیار نه بى.

پیره میرد که ری ئاژواتا گه شسته په نا جهنگه لیک. دیتی کاروانیک له وئ خستویه تى. نه ویش له په نا کاروان دانیشته،

له م ناوهدا نهحمه د که رایه وه دیتی کچه که نه ماوه. زؤر گه را نه دیدته وه. چاوی به کاروان کهوت و له گه ل بازرگانی خاوه نی کاروان کردیه کیشه و گوتى: کیزهکه له کوپیه .

بازرگان به سهر سور مانه وه جوابی داوه: که سم نه دیوه، کچی چى، کچ له کوئ بوو؟

نهحمه د هه موو کاروانه که گه را، کچی نه دیته وه. پاشان چاوی به پیره میرد کهوت، پرسى: « بابه گیان کهست لیره نه دیوه؟»

– په حمهت له بابت. نه وه من و کهر و داره کانم. که سم نه دیوه. توشی که سیش نه بووم. نه حمه د به دهستی خالی رویشته.

کاتی نه حمه د وه دوور کهوت، پیره میترد داره کانی له دهوری کیژه که لا برد و کچه کهی به بازرگان نیشان دا. بازرگان به دیتنی کیژه که ئاقلی له سهر دا نه ما و گوتی: « بیده به من تا له کوری خو می ماره که م.»

پیره میترد کیژه کهی دا به بازرگان و خو ی لیتیدا رویشته. بازرگان کیژه کهی برده وه مال و له کوری خو ی ماره کرد و جیژن و زه ماوه ندیان ساز کرد. له پر نیوه شه و کچه که به هاوار و قیژه له وه تاغی دهر په ری.

به یانی کور چوه کن بابی و گوتی: نه و شیتته کییه بو منت هیئاوه. شه وی به هاوار و قیژه قیژ له وه تاغی دهر په ریوه.

کیژه که یان بانگ کرد. بازرگان لیتی پرسی: چ بوه، بو چی نیوه شه و به هاوار و قیژه له ژووری هاتوویه دهر.

کیژ جوابی داوه: « شه وانه من زور دهرسم. تکا ده که م دیواریکی به رز به دهوری مال دا بکیشن و شیر و پلنگیش له دهرگای مال ببه ستنه وه. نه و دم ئاسوده دهنووم.

بازرگان ویستی کچه کهی به جی گه یاند، ژن و میتردی لاو به ئارامی ده ژیان.

با نه وان به خو شی بزین، بزاین نه حمه د چی لیته ات؟

روژیکی نه حمه د ری کی ه و ته نه و شاره و به په نا نه و خانوده دهر وی که کیژه کهی تیدا بوو. ته ماشایه کی نه و ه ساره به رزه ی کرد، راست وه نه و حاساره ده چوو که ئوسیب له دهوری خانوی خو ی سازی کرد بوو. له دلدا فکری کرده وه که: « نه گهر کیژه که له و مال نه بی من نه حمه د نیم» دیسان چند بزماری دریژ ئاسنی کری و شه و له دیواری دان و به دیواردا چوه سهر بان و به پاریز له په نجره وه ته ماشای ژووری وه تاغه که کرد و دیتی ژن و میترد خه و توون. کیژه کهی ناسی که خو یه تی. سه بروکه وه خه به ری هیئا و گوتی: « به دوام دا وهره.»

کیژه که نه یویست میترده کهی نارحه ت بکا، هه ستا و به کاوه خو وه دوای

ئەحمەدى كەوت. گەيشتنە پەنا پەنجەرە، كىژەكە دوعاى كرد و گوتى: «يا خدر
ى زىندە! مندالى ھەوئەلم كچ بى يا كور، نەزرى تۆى دەكەم، لە شەپرى ئەو
كابرايەم نەجات بەدى..» نازانم چۆن بوو، بەلام لە پر دەستى ئەحمەد لەرزىن و
لاقى ترازا و كەوتە خوار. شير و پلنگى بەر دەرگا لەت و پەتيان كرد. بەياني
كە بازركان لە مال دەھاتە دەر، لەتە لەشى ئىنسانىكى لە بەر دەرگا بينى. بە
كچەكەى گوت:

– بزانه لە بەر خاترى تۆ، ئىنسانىك نابوت بوو، شير و پلنگ خوار دوويانە.
بوک جوابى داوہ: ئەى بابە! دەتوانى شير و پلنگان بفرۆشى، من ئىتر لە كەس
و لە ھىچ شتى ناترسم.

پاش ماوہيەك خوا كىژىكى پى بەخشىن، كچ گەورە بوو، رۆژى لە باخ دەگەرا،
پياويك لە بەرانبەرى دەر كەوت. ئەو پياوہ خدرى زىندە بوو، لىباسىكى سەوزى
لە بەر دابوو، بە كىژەكەى گوت:

– برۆ بە دايكت بىژە ئايا لە سەر بەلئىنى خۆى ماوہ؟ كىژەكە چوہ كن دايكى و
پەيامى خدرى زىندەى پى گەياند. دايك گوتى: «ديارە لە سەر قەولى خۆم ماوم.
برۆ ئەم وەلامەى من بە پيرە مئرد بلى.»

كىژەكە چوو قسەكانى دايكى بە پيرە مئرد گوت. خدرى زىندە بە كچەكەى
گوت:

– باش قسەكانى من گوئى بەدەيە. لە مەو دوا ناوى تۆ «گولبرين» دەبى. ھەموو
جار كە پىبەكەنى گولى سور لە دەورت بلأو دەبنەوہ. ئەگەر بگرى، باران
دەبارى. ھەموو جار كە بىيەوہ مالى ھەمبانىكى پر لە زير لە سەر دەرانەى
دەرگا ھەلداوہسر ئى. گيانى تۆ لە مروارىيەكدا دەبى و ئەو مروارىيەش لە دللى
ئاسكىكى بى شاخ و نيو چاوان سپى دا دەبى. خدرى زىندە ئەوہى گوت و بزر
بوو. كىژەكە چوو ئەو قسانەى بۆ دايكى گئراوہ. دايك زۆر شاد بوو، ماچى
كرد. كچەكە پىكەنى و ھەموو دەور و بەرى بوو بە گول. ماوہيەك رابرد، كچ
گەورە بوو. كورپى ئەميرى عەرەب ديتى و ئاشقى بوو. نارديە خوازبىنى. دايك
و بابى كىژەكە رازى بوون. جيازىان بۆ ئامادە كرد و خويان بۆ جىژنى
كواستنەوہ ئامادە كرد.

که لبرین پوریکی هه بوو بهد جسن و به نهقه نهق، میردی به ره لای کرد بوو له گه ل کچیکی رهشی ناحهز ده ژیا، گولبرین کیژیکی دلچاک بوو، بریاری دا پوری و کچه که ی له گه ل خوئی به ری. زاوا له گه ل دۆستانی بۆ بوکی هاتن. بوک گریا. تارایان به سهر دادا و سواری نه سببان کرد و که وتنه ری. پوریش کچه که ی خوئی ده نیو لیفاندا شارده وه.

له ریدا له جهنگه لیک راوهستان. پیا و ژن به جیا لیکتر. پوری بهد جسن گولبرینی برده نیو می شهیهک و پروتی کرده وه. دهست و پیی بهست و چاوهکانی دهر هیئا و ده گیرفانی نا و به ره لای کرد. چوو کچه رهش و دزیوه که ی خوئی رازانده وه و تارای به سهر دادا و که وتنه ری. با نه وان برۆن، بزانی گولبرین چی به سهر هات.

گولبرینی کویر و دهست و پی به ستر او له نیو جهنگه لدا که وتبوو. رۆژی دوايه پیره میردیک هاته جهنگه ل داران وه خړ کات. گولبرین دهنگی لاقانی بیست، بانگی کرد و گوتی :

– بابو گیان هر که سی هه ی، ببه. دهست و پییانم بکه وه و بمبه وه مائی خۆتان.

پیره میرد گوتی : خوا ده زانی من نه و کارم له دهست نایه. خۆم سی کیژم هه ن که هر سیکیان وهک ئاگر وان، ده چمه وه له وان ده پرسسم نه گهر رازی بوون، ده تبه مه وه مائی. پیره میرد چۆوه بۆ کیژهکانی باسکرد. کیژهکان دوویان رازی نه بوون که نه و کیژه به ریتته وه مال، به لام کچی گچکه گوتی: «بابو بیهینه. من پاروه نانیکم هه بی له گه ل وی ده خۆم.»

پیره میرد چوو گولبرینی هیئاوه مال. گولبرین دهستی گرت و گوتی : «نه وه خوشکی منه و خۆم نانی ده ده می.»

گولبرین گوتی: که میک له مائی بمبه دهری. کیژه گچکه که گولبرینی برده دهر و له گه رانه ودا دیتیان کیسه زیتریک له بهر دهرگا که وتوه. گولبرین هه موو رۆژی که ده چوه دهری. له گه رانه وه دا کیسه زیتریک له بهر دهرگا ده بوو. پیره میرد ده و له مه ند بوو. دوو خوشکه که ی دیکه ش که م که م گولبرینیان خۆش ویست و

هه موو پیکه وه به خوۆشی ده ژیان.

به لām له م بینه و بهرده دا کوری ئەمیری عه ره ب له گه ل ژنی رهش و ناحه ز
رۆژگاریکی تالی ده برده سه ر. هه موو رۆژی ده چوه راوی. رۆژیکی خه سوی
فالی گرته وه و به زاوای خوۆی گوت:

– هۆی، دزیوی خیزانت، نه خوۆشی وه. ده بی ئاسکیکی بی شاخی نیوچاوان
سپی له جهنگه ل راو بکه ی، ژنه که ت دلی وی بخوا، دوو باره چاک ده بیته وه و
جوانیش ده بی.

کوری ئەمیری عه ره ب ئاسکی بی شاخی نیوچاوان سپی راو کرد و هینایه وه
مال. سگیان دری و له ت له تیان کرد و که دلیان له ت کرد، مروارییه کی لی هاته
دهر و خلۆر بۆوه بۆ قوژبنیک. ژنی رهش و دزیوی کوری ئەمیری عه ره ب دلی
ئاسکی خوارد و جوانیش نه بوو. ئیستا بزانی گولبرین چ ده کا؟

رۆژیک له و گونده ی که نه و لپی ده ژیا، شایی و زه ماوه ند بوو. خوشکی بچوک
دهستی گولبرینی گرت و بردی بۆ شایی. له پر له ریگادا گولبرین بزر بوو. له و
شوینه ی له پیشتر لپی راوه ستا بوو، کپیوی به رز قوت بۆوه. نه وه راست له و
کاته دا بوو که کوری ئەمیری عه ره ب ئاسکی بی شاخی نیوچاوان سپی راو
کرد بوو.

خوشکی بچوک چۆوه کن بابی و پتی گوت. پیره میرد پیمه رییه کی هه لگرت و
دهستی کرد به هه لکه ندنی کیو. نیوه ی چیا که ی هه لکه ند. دانیشت تۆژی
بچه سیته وه. دیتی کیو وه ک خوۆی لیها تۆته وه. پیره میرد خه مگین بوو. چبکات؟
مه ریکی زۆری کرده قوربانی و میوانخانه ی دروست کرد، به لām چیا هه ر له
جی خوۆی بوو.

رۆژی کوری ئەمیری عه ره ب له و ده ور و به ر خه ریکی راو بوو. دیتی چیا یه کی
به رز له و ییه، چوه نیزیکی چیا که و ده رگایه کی چا و پیکه وت. ده رگای کرده وه
دیتی کیژیکی جوان دانیشتوه، گورج ناسی و زانی گولبرینه. بانگی کرد و
یه کتریان له نامیز گرت. کوری ئەمیری عه ره ب دیتی که گولبرین کویره و
زمانیشی ناگه ری. دهستی به گریان کرد به لām گریان فایده ی نه بوو.

کوری ئەمیری عەرب هەموو رۆژی دەچوێ کن گولبرین. پاش نو مانگان خوا کورپکی دایە. کورپکەیی بردەوێ مال و بە خەسوی ئەسپارد و گوتی باشت نا گا لی بیت. ئەگەر داوێ موییک لە سەری کەم بی، هەرتکانو دەکوژم. کورپکەرە دەبوو. رۆژی کە وەتاگیان کەسک دەدا، ئەو مروارییە بۆ قوربنتیک خلۆر بوە. کورپکە هەلیگرتەوێ و بە سنگیەوێ نا. ژنە رەش و دزیوێکە غاری دایە کە مرواریەکەیی لی بستینیتەوێ. کورپکە دەستی بە گریان کرد. بابی گوتی لە دەنگی گریانێ بوو هاواری کرد:

– کتییە کورپکەم نازار دەدا؟

دایکی ژنەکەیی جوابی داوێ گوتی: «کەس کاری پی نە داوێ. ویستم لیتی بستینمەوێ، گریا.»

بابی دەستی کورپکەیی گرت و کورپکە بزی هاتی و دەورەیی بوو بە گولی سوور. بابی مرواری لە کورپکەیی وەر گرت و چوێ کن گولبرین. کاتی گەیشتنە وێ دیتیان گولبرین چاوی چاک بوێتەوێ. کورپکە ئەمیری عەرب زۆر کەیف خۆش بوو پرسیی:

– چۆن بوو چاوت دەبینی؟ گولبرین نەیتوانی وەلام بداتەوێ. ئەو لال ببوو. کورپکە ئەمیر مرواریەکەیی دایە و گوتی: «بزانە چەند جوانە!» گولبرین مرواریەکەیی وەر گرت و تەماشای کرد و بۆ زاری خۆی برد کە ماچی بکا. لە نەکاو لە دەستی کەوت و چوێ دە زاری. گولبرین کەیف خۆش بوو، دەستی بە قسان کرد و بە کورپکە ئەمیری عەربیی گوت:

– دەزانی بۆ چی چاوم چا بوونەوێ؟ کۆتریک هاتە لام و دوو چاوەکانی لە کتیرفامن هینا دەر و خستیەوێ نێو چاوەکانم و بالی خۆی بە سەر دا هینا و چاوم کرانەوێ. پاشان ئەوێ پورە بەد جسنەکەیی بە سەری هینا بوو، بۆ کورپکە ئەمیری عەربیی باسکرد. هەر ئەو دەم چیاکە نەما. زۆر شاد بوون کورپکە ئەمیری عەرب و گولبرین بۆ مالی خۆیان گەرانەوێ و گوتی:

ژنە راستی من ئەوێیە. ئەمیری دا کە ژنە دزیوێکە و دایکی سزا بدەن، خۆشی بە شادی و خۆشی لە گەل گولبری ژیانیان دەست پیکرد.

دهرویش ۵۵

ژن و میتردیکی پیر مندالیان نه دهبوو. رۆژیک دهرویشیک هاته مالیان. ژن و میترد پیشوازیان لیکرد.

دهرویش گوتی: « بۆ خهجاله تم دهکهن؟ چما کوریکتان نیه پیشوازیم لی بکات. بۆ چی خۆتان ههستاون و زهحهتتان کیشاوه.

هه ر تک گوتیان: « مندالمان نیه و خه می ئیمهش هه رهئوهیه.

دهرویش سیویکی له گیرفانی هینا دهر و دوو لهتی کرد و هه ر به که نیویکی دانئ و گوتی:

– سالیکی دیکه خودا کیژیکتان ده داتی. به لام به بی من ناوی لی مه نین. دهرویش ئه وهی گوت و رۆیشت.

پاش سالیک ژنه که کچیکی بوو. چهند مانگی پیچوو، بیتا و بوو. دایک و باب نیزیک بوو ناوی لی بنین. جیرانیان داوت کرد و شیرینی و خواردنیان ناماده کرد و له سه ر دهرویش رانه وهستان. له نه کاو دهرگا کرایه وه و دهرویش وه ژوور کهوت. ئه ویان له باشتترین جیگا دانا. دهرویش گوتی :

– ناوی کچه که « به سی » بیت. دایک و باب رازی بوون و گوتیان : « با و ابیت. »

ئه و شه وه دهرویش له وئ مایه وه و رۆژی دوایی رۆی. پاش سالیک ژنه که کچیکی دیکه شی بوو. سالیکی تر، کچی سییه میشی بوو. سه رتان نه یئشینم. هه موو سالیش که دههاتن ناویان لی بنین، دهرویش دههات. کچی دووه می ناو نا « خوسه ». کچی سییه میشی ناو نا « کولیلک»

رۆژی که کیژه کان گه وره ببوون، دهرویش پهیدا بوو و دوو « حۆقه » ماسی هینا بوو. گوتی :

– ئەو ماسىيانە رابكرن و تا من زىندووم دەستيان لىمە دەن. رۆژى دوایی كە دايك سفرەى داخست و نانى هینا، كىژەكان هاواريان كرد كە: بىجگە لەو ماسىيەى دوینى بابمان هیناى، چىتر ناخۆين. دايكيان مەجبور بوو ماسى ساز كا. لە ئىوارەدا دەرويش پەيدا بوو پرسى: « ماسى من لە كوێيە؟

دایكى كچەكان گوتى: « كچەكان خواردیان.»

دەرويش گوتى: « ئىستا كە واى لىهات بەسى لە گەل خۆم دەبەم كە لە گەل من بژى. » بەسى» يان ئامادە كرد و لە گەل دەرويش بە رىيان كرد. دەرويش» بەسى» ى بردهوه مال و لە سەر بەردىكى دانا و پلە گۆشتىكى دايە و گوتى» دەبى ئەو گۆشته بخۆى»

دەرويش رۆيشت. بەسى گۆشتهكەى فرىدا. دەرويش هاتەوه و پرسى: « ئەى گۆشت.. ئەى گۆشت لە كوێيە؟»

گۆشت لە قوربىنىكى زوورەكە وەلامى داوه: « لىرەم. لە نىو تۆز و پىسايىدا كەوتووم.»

دەرويش يەخەى» بەسى» ى گرت و رايكىشا بۆ عەمبار و سەرەو ژىر هەلىاوهسى.

پاش ماوهيەك دەرويش جارىكى دىكەش هاتە ئەو مالە كە خوشكەكان لىي دەژيان و گوتى:

– بەسى بەم زوانە مندالى دەبى و تەنياى بۆ دژوارە. « خوسە» بىت، يارمەتى بدا.

خوسە دەگەل دەرويش كەوت. چوہ مالى دەرويش و دىتى خوشكى ديار نيه. دەرويش لە سەر بەردىكى دانا و پلە گۆشتىكى كالى دايە و گوتى: « بىخۆ»، پاشان خۆى وەدەر كەوت. « خوسە» گۆشتهكەى نە خوارد و فرىي دا.

دەرويش هاتەوه و پرسى: « ئەى گۆشت ئەى گۆشت لە كوێيە؟»

– وا لىرە لە نىو تۆز و پىسايى دام. دەرويش « خوسە» شى بۆ عەمبار رايكىشا ولە پەنا « بەسى» سەرەو ژىر هەلىاوهسى.

ماوهيەك پىچوو دەرويش چوہ مالى خوشكان و گوتى: « بەسى» كورى بوە و «

یارمه‌تیاں بدن خۆیان بشوون. چوونه هه‌مام، به‌لام خوشکه‌کان راوه‌ستا بوون، خۆیان روت نه ده‌کرده‌وه. سۆ براکان هه‌ستیاں کرد و چوونه‌وه کن باوکیان و گوتیاں: «ئه‌وانه‌ی ناردوتنه هه‌مام، کور نین کچن.»

کابرای ده‌وله‌مهند سه‌ری سوو ما و خیزانی بانگ کرد و ئه‌م‌ری کرد که کچه‌کان به‌ریتته ژوور و لیباسی ژنانه‌یان ده‌به‌ر کا. له‌که‌ل ئه‌وه له‌ ژنه‌که‌ی پرسى: «ده‌لێی چی؟ پیت چۆنه که ئه‌وانه بۆ کوره‌کانمان بێنن؟ ژنه‌که‌ی گوتی: «قه‌یدی چیه. با ئه‌و کاره بکه‌ین. ئه‌گه‌ر تو بته‌وی، من قسه‌م نیه.

یه‌ک جی بۆ ئه‌و سۆ خوشک و سۆ برایه شایى و زه‌ماوه‌ندیان ساز کرد. پاش سالتک هه‌ر سۆ خوشک هه‌ر یه‌که‌ی کورپکیان بوو. با ئه‌وان خه‌ریکی ژیاى خۆیان بن، بزانی‌ن ده‌رویش چده‌کات؟

ده‌رویش وه‌خه‌به‌ر هات، دیتی کولیک دیار نیه. چوه‌ه‌مبار و دیتی ده‌رگا کراوه‌ته‌وه، نه‌ «به‌سۆ» دیاره‌ ونه‌ «خوسه». وه‌دوایان که‌وت بیان دۆزیتته‌وه. ماویه‌کی زۆر سه‌ر گردان بوو تا له‌ ئاخ‌ر دا گه‌یشته ئه‌و شاره که سۆ خوشکی لى ده‌ژیا. مالى کابرای ده‌له‌مندی دیتته‌وه، خوشکه‌کانی بینى و ناسینی. به‌لام ئه‌وان ئه‌ویان نه‌ناسی. ده‌رویش چوه‌ مالى کابرای ده‌وله‌مهند وداوای خیراتی کرد. «خوسه» پاره‌ی دایه. ده‌رویش وه‌ریگرت و رۆیشت. به‌لام دوور نه‌که‌وت و له‌ گۆشه‌یه‌ک خۆی مات کرد. پاشان به‌ پارێز چوه ژووریک که منداله‌کانی ئه‌و سۆ خوشکه‌ی لى نوستبوون سه‌ری هه‌ر سێکیانی بری و هه‌لات.

«به‌سۆ» چوه ژووری منداله‌کان و چوه سه‌ر سه‌ری منداله‌که‌ی خۆی، دیتی سه‌ریان برآوه. هاواری کرد و خوشکه‌کان هاتن و دیتیاں سه‌ری منداله‌کای وانیش برآوه. ئه‌وان با خه‌ریکی شین و گریان بن، بزانی‌ن ده‌رویش چده‌کات؟ ده‌رویش به‌ غار چوه کن می‌ردی ئه‌و سۆ خوشکه و گوتی: زوو خوتان بگه‌یینه‌وه مال. ژنه‌کانتان سه‌ری منداله‌کانیان بریوه.

بروڻ خوتان بشارنه وه، من به تهنيا قسه يان له گه ل ده کم. خوشکه کان به منډاله وه خويان شارده وه. کوليلک کوره که ي خوي بانگ کرد و گوتی:
- بچو پيشوازی ميوانان و نه گهر پرسيان: «کي له ماله»؟ بلتي: «تهنیا من و دايکم»

کور چوه پيشوازی برايان و نه وان پرسيان: «تيا کس له مالتی هه يه؟»
- تهنيا من و دايکم، که سيتر نيه.

برايان گوتيان: «نيمه به ره لای نه و، چوونه ژورور. ميړدی کوليلک ژنه که ي خوي ناسی و له ناميزی گرت و پرسى:
- خوشکه کانت له کوين. نه و دم» به سي» و «خوسه» و منډاله کان يان هه تنه دهر و هه موو شاد بوون و يه کتريان له ناميز گرت. کوليلک هه موو روودا وه که ي بؤ باسکردن، برايان هه ليان کيشا خه نجر و دهر و تشيان له ت و پت کرد. نوکه ر که ژنه کانی نه کوشت بوو خه لاتيان کرد و به خوشی و شادی گه رانه وه و به نار ه زووی خويان گه يشتن. حکايه تي نيمه ش ليړه دا ته واو بوو.

حهوت برایان ۵۶

هه‌بوو نه بوو ، غه‌یری خودا که‌سیتر نه‌بوو. ژنیک هه‌وت کورپی بوون و کچی نه‌بوو که‌لیک له خه‌مدا بوو کچی نیه. جاریکی دیکه‌ش سگی پر بوو، کورپه‌کانی گوتیان ده‌چینه راو. نه‌گه‌ر کچت بوو، هیله‌گیک به‌ده‌رگاوه هه‌لاوه‌سه تا ئیمه‌ بئینه‌وه، نه‌گه‌ر کورپیش بووتفه‌نگیک هه‌لاوه‌سه تا ئیمه نه‌گه‌رئینه‌وه. ئیمه خوشکمان ده‌وی.

ژن کچی بوو تکای له براژنی کرد، هیله‌گیک هه‌لاوه‌سی. به‌لام نه‌و ئیره‌یی پئیرد و چوو تفه‌نگی هه‌لاوه‌سی. دایک که‌یف خو‌ش بوو که کورپه‌کانی زوو ده‌گه‌رئینه‌وه.

کچ گه‌وره بوو، براكانی نه‌که‌رانه‌وه. هیچ نه‌یده‌زانی که برای هه‌ن. رۆژیک له گه‌ل کیزه‌ی هه‌فالی گه‌مه‌ی ده‌کرد، به‌کیشه‌هاتن. کیزه‌ دۆسته‌کانی به‌گیانی برایان سوئندیان ده‌خوارد که راست ده‌کن. کچه‌که سه‌ری له‌و سوئنده‌ده‌ر نه‌ده‌چوو نه‌یده‌زانی بیژئ چه. گوتی: « من که برام نیه چبکه‌م؟ مه‌جبورم به‌گیانی گوئلکه‌که‌مان سوئند بخۆم.

هه‌فاله‌کانی گوتیان: « بۆ به‌گیانی گوئلک سوئند ده‌خۆی، تۆ که هه‌وت برات هه‌نه. کچ ده‌ستی به‌گریان کرد و چۆوه مال و له دایکی پرسی: « دایه داخوا من برام هه‌ن؟»

— نه‌ری، کیژم، تۆ هه‌وت برات هه‌ن. رۆژیکی تۆ له دایک بووی، براكانت چوو بوونه راو. به‌منیان گوت: نه‌گه‌ر کچم بی، هیله‌گ له پیش ده‌رگا هه‌لاوه‌سم. تا بگه‌رئینه‌وه، نه‌گه‌ر کورپیش بوو تفه‌نگ هه‌لاوه‌سم تا ئیتر نه‌گه‌رئینه‌وه. به‌لام ژنی

خالت له ئیره بیان تفهنگی هه لآوه سی و براکانت نه گه رانه وه.

کیژ گوتی: « من ده رۆم براکانم بدۆزمه وه.» کچ ریتی داگرت برآوا به دنیا دا بگه ری و براکانی ببینیته وه، رۆی رۆی ئاخری گه یشته خانوێک. دیار بوو که سیک له و ماله دا ده ژی، به لام که سیشی لی نه بوو. چوه ژوور و وه تاغه کانی گه سک دا و نانی دروست کرد و هه موو کاره کانی نه جام دا و خۆی شارده وه. رۆژ ئاوا بوو براکان گه رانه وه پتیا ن سه یر بوو که: ماله که یان گه سک دراوه، چیت لیتراوه و که سیش دیار نیه. چهند رۆژ هه ر وا رابرد و کچ خۆی نیشان نه ده دان. رۆژی ههوت براکان پیکه وه ته گبیریا ن کرد و قه راریا ن دانا که شه شیا ن بچیته راو، یه کیش له مائی بمینۆ و بزانی مه سه له چیه. له مائی خۆی شارده وه.

کچه که له کولینۆ هاته دهر، وه تاغی گه سک دا و چیتستی لینا و ئاوی هینا تا هه ویر بشیلۆ، برای هاته دهر و پرچه کانی گرت و گوتی: « بیژه پیم، چکاره ی، له کویتو هاتووی و لیره چده که ی؟»
- ههوت برام هه بوون رۆیشتوون و مالیان به جی هیتتوه. به دهوری دنیا دا ده گه ریم بیان بینمه وه.

برا که ی که یف خۆش بوو گوتی: « که و ابوو تو خوشکی مه ی. ئیستا ده چه م به براکانم ده لیم. چوو براکانی دیته وه وله دوور هاواری کرد: مزگینۆ، مزگینۆ، خوشکمان هاتوه.»

برایان فره خۆش حال بوون و له خۆشیا ن یه کتیریا ن گرته ئامیز و ماچ کردن و به په له بق مال گه رانه وه و سه ربرده یان له خوشکیان پرسی.

خوشک حکایه تی بق گه رانه وه و گوتی: خالۆژنم چوه تفهنگی هه لآوه سیوه تا ئیوه نه گه رینه وه. براکان گوتیا ن: « ئیستا ئیره خانووی تو یه. ئیمه هه موو رۆژ ده چینه راو.»

له م به ینه دا خالۆژن زۆر خۆش حال بوو که باشبوو ههوت برا گۆریا ن گوم کرد و کچیش به دوا یاندا. شه و له مال و هه دهر کهوت و له مانگی پرسی: « بیژه بزانی تو جوانتری یا من؟»

مانگ وهلامی داوه و گوتی: « نه من و نه تو. به لکوو خوشکی ههوت برایان له ههموان جوانتره»

خالۆژن که نهوهی بیست به دواى دۆزینهوهی کچه که دا ویل بوو، دیتیه وه. چوو له ده رگای ماله کهی دا. کچ ده رگای لی کرده وه و به دیداری خو شحال بوو، خواردن و شیرینی بو هینا. میوان به کیژه کهی گوت: « تینوومه ئاوم بو بینه.»

کچ ئاوی بو هینا و خواردیه وه و گوتی: « ئیستا تۆش بخۆوه.» خالۆژن به دزی نهنگوستیلهی ده پیلهی ئاوه که هاویشت. کیژه که خواردیه وه، کهوت ومرد. ژن به تالوکه ده ر کهوت رۆی. به خۆی گوت: ئیستا ئاسوده بووم. براکانی گه رانه وه دیتیان خوشکیان له قوژبنیک که وتوه و مردوه. ده ستیان کرد به شین و گریان و گوتیان « بهخت رۆوی له ئیمه وه ر گیتراوه. نه یانویست خوشکیان له قه بریدا بنیژن. سندوقیکیان ساز کرد و خستیانه ناو سندوق. لایه کی سندوقه که یان به زیر و لایه کهی تریان به زیو داپۆشی و بزمار کوتیان کرد و له پشتی حوشتریکیان به ست و حوشتریان له مه زرا به ره لا کرد.

کورپی پاشا له و رۆژه دا چوه راو و دیتی حوشتریک بی خاوهن له و سه حرایه به ره لایه. حوشتری برده وه کۆشکی خۆی و سندوقه که له پشتی کرده وه، دیتی کیژیکی مردووی جوانی وه ک مانگ له ویدا ئارامی کرتوه.

ئه مری کرد کیژه بشۆن و کفنی بکه ن. کیژه کان شوشتیان و کفنیان کرد. کورپیکی چکۆله هاته په نا مهیتی کیژه که. دهنگیان دا که: برواته ئه و لا و دهستی لینه دا. کوره که دهستی بو زاری مردوو برد و نهنگوستیلهی له زاری هینه ده ر. کچه که گورج چاوی هه لێنان و هه ستا و دانیشت. هه موو ترسان و گوتیان: چ قه وماوه؟

کیژه که له هه وه ل تا ئاخ ر روودا وه کهی بو گیترا نه وه. کورپی پاشا لیتی پرسى: « ده ته وی شو به من بکهی؟

کچه که رازی بوو. ههوت شه و و رۆژ کردیانه چیژن و شایى و به ئاره زوی خۆیان گه یشتن.

لاویک بوو به ناوی میرزا مہمود. رچی که به دنیا دا بگه ری. چوه نیو جهنگه لیک و لهوی خانویکی بق خو دروست کرد. هه موو رچی ده چوه راو، و به گوشتی راو ژبانی ده برده سهر. رچی رتوییه کی گرت و گوتی دهیکوژم و کهوله کهی بق خاوین کردنه وهی لاقانم به کار دیت.

رتوی دهستی کرد به پارانه وه و گوتی: « نهی میرزا مہمود مہمکوژه. رچی به کارت دیم. بمبه وه مال و ئاگام له ماله کهت ده بی.»

میرزا مہمود وازی له کوشتنی رتوی هیئا و بر دیه وه مال. نهو رچی دو راوی کردن یه کیکی بق خو خوارد و یه کی دا به رتوی. رچی دوايه رتوی چوه جهنگه ل و توشی گورگ بوو. گورگ گوتی: « نهی رتوی ده لئی چی بتخوم؟ » رتوی گوتی: « دامنا منت خوارد. پاشان چی؟ دیسان برسی ده بیه وه. باشتره له که ل من بیی و بچینه مالی میرزا مہمود. نهو هه موو رچی راو دهکا و بوت دینی.»

گورگ وازی بوو. پیکه وه چوونه مالی میرزا مہمود. نهوی رچی میرزا مہمود سی ئاسکی کوشت. هاته وه مال ته ماشای کرد گورگ هاتو ته وی. خواردنی دا به هه موان و خه وتن. به یانی میرزا مہمود چوه راو و رتویش جاریکی دیکه چوه جهنگه ل و توشی ورچ بوو.

ورچ رتوی گرت و گوتی: « ئیستا ده تخوم.»

- دامنا منت خوارد، پاشان تو به خواردنی من تیر نابی. باشتره بچینه مالی میرزا مہمود تا نهو هه موو رچی گوشتی راوت بق بینی.

ورچ گوتی. « باشه با برین. به لام نه گهر بته وی فریوم بدهی ده تخوم. نهو رچی میرزا مہمود توانی چوار ئاسک راو کات. له بهر خو یه وه گوتی: « مانای چی. بیگومان دیسان میوانمان هاتوه. چوه مالی و دیتی ورچ له ژووری دانیشتوه. خواردنی دا به هه موان و به یانی چوه راو. رتویش چوه جهنگه ل توشی پلنگ هات. پلنگ په لاماری دا و گوتی: ده تخوم.»

رتوی گوتی له خواردنی من چیت وه گیر ده که وی. باشتره بچینه مالی میرزا

مهحمود. ئەو ھەموو پۆژۆی خواردن دەدا بە من و گورگ و ورچ. دیارە گۆشتی راو دەدا بە تۆش.

پلنگ رازی بوو گوتی: «باشە قەی ناکا، با بچین.»
پۆیشتن. ئەو پۆژە میرزا مهحمود پینج ئاسکی راو کرد و بە خۆی گوت: «بێگومان دیسان میوانی تازە ھاتو» ھاتو ھە مآل و دیتی بە راستی پلنگ لە ژووری دانیشتو. گۆشتی بە سەر ھەمواندا بەشکرد و خواردیان و خەوتن.
پۆژی دوایی ریتی دیسان چو ھەنگەل. دیتی سیمرغ بۆ لای ئەو دەفری.
سیمرغ ریتی پەلامار دا چنگی گەیانندی و گوتی:

– ئەی ریتی تەمەنت کۆتایی ھاتو و ئیستا دەتخۆم.
ریتی دەستی کرد بە پارانەو ھە و گوتی: «ئەی سیمرغ من مەخۆ. باشترە بچینە مآلی میرزا مهحمود. ئەو ھەموو پۆژۆی من و گورگ و ورچ و پلنگ تیر دەکات، بۆ تۆش پارویک ھەر پەیدا دەبێ.»

سیمرغ رازی بوو، گوتی «با برۆین.»
ئەو پۆژە میرزا مهحمود شەش ئاسکی راو کرد. گوتی «سەیرە، دیسان میوان زیادیان کردو» ھاتو ھە مآل و دیتی سسیمرغیش ھاتو. خواردن بۆ ھەموان ھەبوو. خواردیان و تیر بوون و نوستن. بەیانی کە میرزا مهحمود چو ھە راو، ریتی بە وانی گوت: «ھەیا شتیکێ باشە. میرزا مهحمود نۆکەری مە نیە. دەبێ جۆریک تۆلە ی بکەینەو.»

– تیکرا گوتیان: راستە دەبێ تۆلە ی بکەینەو، بەلام نازانین چبکەین.

ریتی گوتی: «من دەزانم چبکەین. وەرن ژنیکی بۆ بپنن»
ھەمووتیکرا گوتیان راستە. وەرن بچینە ولاتی چین و ماچین و کیژی پاشا بۆ میرزا مهحمود بپنن. بریاراندا کە ریتی و گورگ و ورچ و سیمرغ بچنە چین و ماچین، پلنگیش بمینیتەو ھاگای لە مآلی بیت. کەوتنە ریتی. دەریایەکی گەورە لە سەر ریتیان بوو. سیمرغ ریتی بە چنگ ھەلگرت و پەرانیدیەو. گورگ و ورچ بە قەراخی دا پۆیشتن. ھەموویان لە دەریا پەرینەو ھە دیتیان جوتیاریک جوتی دەکا، کابرا ئەو درپندانە ی دیت ترسا و پایکرد. گایەکانیش بە گاسن و

ناموره‌وه ترسان و هه‌لاتن.

پیتوی به گورگ و ورچی گوت: « وهرن ئیوه ده جوتی بکه‌م و زه‌وی بکێلم. خه‌لک نه‌گهر وا ببینن سه‌ریان سوڤ ده‌مینی و هه‌موو دینه سه‌یر و ته‌ماشامان. کیزی پاشاش دیت تا ته‌ماشای ئه‌و کاره بکا. ئه‌و دهم سیمریغ ده‌بی هه‌لیگری و بفری، ئیمه‌ش به دوایدا.

به قسه‌ی پیتویان کرد. خه‌لک له هه‌موو لایه‌که‌وه کو بوونه‌وه و هاتنه سه‌یری وه‌ی که بزائن پیتوی و گورگ و ورچ چون جوتی ده‌که‌ن. کیزی پاشایان ئاگادار کرد. ئه‌ویش سواری نه‌سبی خۆی بوو هات ئه‌و شته سه‌یره ببینی. پیتوی که کیزی پاشای دی،

بانگی سیمریغی کرد و گوتی: « خۆیه‌تی. زوو بیگره و بیبه.»

سیمریغ کیزی پاشای په‌لامار دا و به چنگ گرتی و فری و به‌ره‌و ئاسمان به‌رز بووه. خه‌لک کردیانه هاوار: ئه‌ی وای کیزی پاشایان برد، به په‌له چون پاشا ئاگادار بکه‌ن.

کیزی پاشایان که‌یانه مالی میرزا مه‌حمود. ئه‌و رۆژه که میرزا مه‌حمود چوو بوه راو. هه‌وت ئاسکی راو کرد و به خۆی گوت: « بێگومان دیسان میوانیک هاتوه» میرزا مه‌حمود هاته‌وه مال، جانه‌وه‌ران پیشوازیان لیکرد و له پیشی سه‌مایان کرد. هه‌ر یه‌که ئاسکیکی دانی و دوو ئاسک مانه‌وه. میرزا مه‌حمود گوتی: « کامتان به‌شی خۆتان وهر نه‌گرتوه؟»

پاشان چوه ژوور و دیتی کیزیک له وی دانیشتوه وه‌ک مانگی چارده. میرزا مه‌حمود و گولیزاری کیزی پاشا هه‌ر به نیگای هه‌ول ئاشقی یه‌کتر بوون و ماره‌یان بری و ژیانیکی خۆشیان ده‌ست پیکرد.

با ئه‌وان خه‌ریکی که‌یف و شادی خۆیان بن، بزائین پاشا چده‌کات. پاشا هه‌موو پیریژن و فالگره‌وه‌ی کو کردنه‌وه و فه‌رمووی: بزائن که‌که‌ی له کوپیه. پیریژن فالیان گرتوه‌وه و په‌ملیان هاویشته و هیچیان نه‌زانی. پاشا پرسی: « داخوا ته‌واوی فالگره‌وه‌کان هاتوون و لیره‌ن؟» له وه‌لامدا گوتیان یه‌ک نه‌هاتوه که له گه‌ره‌کی سه‌به‌ته چنان ده‌ژی.

پاشا فہرمووی ؛ بیہینن. پیریژنی فالگرہوہیان ہینا و رہملی ہاویشت و کوتی : « کیژی تو له جہنہ گلئیکا له مالی میرزا مہحمودہ »

پاشا کوتی : « پیریژن! ئہ گہر کیژہ کہم بق بینیہوہ، بہ گرانایی خۆت زیت دہدہمی. »

پیریژن کوتی : « زور باشہ. خہریک دہبم بزائم چدہ کہم. »

پیریژن کوپہ ییکی گہورہی گلی ہلگرت و نیوہ کہی بہ شکلی جور بہ جور نہخشاندو دہ ورگی گای دروو ہاویشتیہ سہر ئاو. خۆشی سواری بوو له دہریادا کہوتہ ری. له جیاتی پارۆ ماریکی گہورہی بہدہستہوہ گرت. پیریژن بہو لوٹکہ ساختہیہ له دہریا پہریہوہ و چوہ قہراخی. کوپہ کہی له بن داریک شاردہوہ و خۆی رووی دہ مالی میرزا مہحمود کرد. گولیزار له نیزیک مالی دانیشتبوو، پیریژنی بینی کہ بق لای دیت. پیی گوت بق لام مہیہ، من پیریژنم خۆش ناوین.

پیریژن گریا و پاراوه و کوتی : « بہزہیبت بہ من دابی. له گہل زیارہتکہران ہاو سہفہر بووم، بہ جیماموم وریتم بزر کردوہ. جی و ریہکم بدہیہ تا ئہوان دہگہرینہوہ. »

گولیزار دہنگی دا و کوتی : « برۆ. حہیواناتی درندہ له مالی من ہن و دہتخون. پیریژن رووی له سہر ریگا دانیشت و چاوه روانی میرزا مہحمود بوو بگہریتہوہ، ئاخہرہ کہی میرزا مہحمود له راوی ہاتہوہ دیتی پیریژنیک له سہر ریگا دانیشتوہ و دہگری. لیی پرسی : بق دہگری؟

پیریژن کوتی : له رفیقانم ہلبراوم و له جہنگل ریگام بزر کردوہ. چوومہ مالی ئیوہ، ژنہکەت دہری کردم.

میرزا مہحمود کوتی : « مہترسی و له گہل من وەرہ. چہندی دہتہوی له مالی من بہ. گہیشتنہوہ مال و میرزا مہحمود بہ گولیزاری گوت :

– لیگہری با پیریژن له مالی ئیمہ بژی. کاری بہ کاری ئیمہ نہداوہ. گولیزار کوتی : « شومہ، بہ لایہ کمان بہ سہر دینن، ئاخری خۆت پہشیوان دہبیہوہ. کہیفی خۆتہ. »

پیریژن له مائی میرزاه محمود مایه وه. به یانی زوو ههستا، وهتاغی گهسک دا و چیستانه ی ئاماده کرد و نانی دا به هه موان و قاپه کانی شوشتن و دهستی کرد به چیشت لی نان بو نیوه رۆ. میرزا مه محمود چوه راو و گولیزار له گه ل پیریژن مایه وه. نه وهنده ی داستان و قسه ی خو ش بو گولیزاری کرد که دلی بو لای خو راکیشا. پاشان لیباسه چلکنه کانی شوشت وبه گولیزاری گوت: « کچم بچینه قهراخ ده ریا و لیباسه کان به ئاو داده یین. به ته نیا دلم ته نگ ده بی. »

گولیزار له گه ل پیریژن که وته ری. که گه یشتنه ده ریا پیریژن کوپه ی له پشتی داره که هینا دهر و به گولیزاری گوت:

کیژم زوو وهره. له و قولکه یه دا شتیک ده تروسکی نازانم زیتره یا زیو. تو کچی پاشای باشتر ده زانی.

گولیزار به غار چوو دیتی به راستی له نیو قولکه دا شتیک ده درهوشی. نه یزانی که قولکه نیه و کوپه یه کی گه وره یه. دا هاته وه سه ری برده نیو کوپه که. پیریژن لاقی گرت و خستیه نیو کوپه. پاشان زاری کوپه ی به ورگی گا به ست و ده ئاوی هارویشت و خو شی سواری بوو بو لایمائی خو ی. گه یشته رۆخی ده ریا. پاشا و دار و دهسته ی له وی چاوه روانی بوون. پیریژن به پاشای گوت: « کیژه که تم هینا وه. » پاشا خو ش حال بوو، خه زینه داری بانگ کرد و فه رمووی پیریژن بکیشن و به گرانیی خو ی زیتری بده نی. پاشای به شادی به جی دیلین، بزانی میرزا مه محمود چده کات؟

میرزا مه محمود نه وی رۆژی شه ش ئاسکی راو کرد. له دلدا فیکری کرده وه بیگومان ژماره ی نه هلی مائی که م بوونه وه. هاته وه مال دیتی گولیزار دیار نیه و جانهور خه مبار ویستاون و ناتوانن هیچ بیژن. میرزا مه محمود خه مبار و دلته نگ چوه ده جی و نوست. کاتی میرزا مه محمود چوو بخه وی، رتوی به سیمرغی گوت:

– برۆ با بچین گولیزار بینینه وه. کاری مه به م جوړه ده بی: تو من هه لگره و له سه ر بانی کو شکی پاشام دانی. خو ت بفره و بچو په نا په نجه ره ی ژووری گولیزار. نه و تو دهناسی و دیته باله خانه. تو بیگره و بگه رتوه بو مائی.

سیمیږغ رازی بوو، پټوی هه لگرت و بهره و چین و ماچین له شهقه‌ی بالانی دا. سهرتان نه‌ییشینم هر ئه‌و شه‌وه گولیزاریان هیناوه مالی میرزا مه‌حمود. ئه‌و دوو ناشقه و ماشقه به دیداری یه‌کتر شاد بوون و که‌وتنه‌ی نامتیزی یه‌کتر. پاشا ئه‌م‌ری کرد ته‌پلی ترس لیت‌دهن و له‌شکری کۆ کرده‌وه و چوه شه‌ری میرزا مه‌حمودی تا کیژه‌که‌ی لی بستینیت‌ه‌وه. به‌یانی که میرزا مه‌حمود و جان‌ه‌وه‌ران وه‌ خه‌به‌ر هاتن، دیتیان له‌شکریکی زۆر بۆ لای وان دیت.

پټوی هاواری کرد: «ده‌زانم ده‌بی چبکه‌ین. ئیستا ده‌چمه‌ جه‌نگه‌ل هر چی پټوی و گورگ و ورچ و پلنگ و بالدار هه‌یه بانگیان ده‌که‌م و ده‌یان‌ه‌ینم. به‌ یارمه‌تی ئه‌وان ده‌توانین له‌شکری پاشا په‌رش و بلاو بکه‌ین.

پټوی چوو ته‌واوی جان‌ه‌وه‌رانی بانگ کرد. به‌ قه‌د ئه‌ستیره‌ی ئاسمانان جان‌ه‌وه‌ر کۆ بوونه‌وه. له‌شکری پاشا دیتی ئه‌و هه‌موو جان‌ه‌وه‌ره دینه شه‌ری وان، ترسان و هه‌لاتن. ئاخ‌ر شه‌ر له‌ گه‌ل جان‌ه‌وه‌ران دژواره. بالدار چاویان دینه‌ه‌ه‌ر، ورچ پشتی شه‌ر که‌ران ده‌شکینن، گورگ سگیان ده‌درن. هیچیان به‌ سلامه‌تی ده‌ر ناچن.

پاشایان ئاگادار کرد. به‌ خۆی گوت: شه‌ر له‌ گه‌ل میرزا مه‌حمود فایده‌ی نیه‌ بۆچی له‌ به‌ر کیژه‌که‌م سه‌ربازانم فیدا بکه‌م؟ پاشا وازی له‌ شه‌ر هینا. میرزا مه‌حمود و گولیزار به‌ ئاواتی خۆیان که‌یشتن و حیکایه‌تی مه‌ش ته‌واو بوو.

مايه وه. چەند سالی دیکهش رۆی ئەم دوو کورپه توشی یه کتر بوون. محهممه
پرسی: «ئهی موقهدهم بۆ وا لاواز بووی؟»

– له خه ودا ئاشقی کیزی پاشایهک بووم. له داخی ئیشق ئازار دهکیشم. ئەگەر
نهمگه یینیه ئەو، دیق دهکهم.

محهممه چەند دهقیقه راما و گوتی: «هیچ به دایک و بابمان نالین. دوو
ئەسپی باش و دوو خورجین سکهی زیر هه لگره، پیکه وه دهروین تا ئەو کیزه
بدۆزینه وه.»

که هه وا تاریک بوو موقهدهم دوو ئەسپی له تهویلهی بابی هینا دهر و دوو
خورجین سکهی زیری له ئەسپیکی بار کرد و خۆی سواری ئەسپیکی دیکه
بوو. محهممه دیش سواری ئەسپیک بوو هیندی دهرمان و خواردهمەنی و نۆقل و
نهباتیان هه لگرت و کهوتنه ری. تهواوی شهو رویشتن تا بوو به رۆژ. له نهکا و
دهنگی لووره لووری جانە وهریکیان بیست. محهممه گوتی:

– ئەهی موقهدهم. تۆ لیره راوهسته تا من بچم بزانی چ باسه.
موقهدهم رایگرت و گوتی: «بۆ چی تۆ بچی؟ نهکا ئەو جانە وهره په لامارت بدا و
بتخوا.»

محهممه گوتی نه دا به موقهدهم و رۆی. دیتی پلنگیک له سهه بهرزاییهک
کهوتۆته خوار و درکیکی ده په نجهی راجوه و له بهر ژانی ئەو دهنالین. محهممه
درکی له لاقی پلنگ دهر هینا و مهلهمی کرد و برینهکانی پێچا.
ویستی بروا پلنگ وه قسه هات و گوتی: «ئهی لاو تۆ وهداوی کاری خیر
دهکوی. پاشان چەند مووی له سهری خۆی کردهوه و دای به محهممه و گوتی
:

– هه کاتی پتوستیت به من هه بوو، یهک له موانه ده ئاگر باوی، گورج له لات
ئاماده ده بام

محهممه موهکانی له دهره بهست و دهگیرفانی نا و چۆوه کن موقهدهم و
گوتی: «با بروین»

رویشتن تا که یشتنه شوینیک دیتیان جوگه له یهک دهروا، له لایهکی گهنم چانراوه،

له لایه‌که‌ی دیکه می‌روله ده هاتوو چۆ دان.

محهممه‌د گوتی : « وەر پردی‌ک دروست بکه‌ین با می‌روله‌کان بپه‌رینه‌وه و هیندی گهنم بۆ خۆیان کۆ بکه‌نه‌وه. موقه‌دهم پرسى :

– دروستکردنى پرد پیمه‌ره و قولنگ و بیور و ته‌خته‌ی گه‌ره‌که، ئەوانه له کوی بیتین.

محهممه‌د گوتی: « من پرد بۆ حوشت دروست ناکه‌م ئەوانه می‌روله‌ن. ده‌توانن به سه‌ر داریکدا بپه‌رینه‌وه. چه‌قووی له کیرفانی دهر هینا، قامیشی‌کی بری و له سه‌ر جۆگه‌له‌که‌ی دانا و می‌روله‌کان په‌رینه‌وه.

محهممه‌د به موقه‌دهمی گوت: « باشه، ئیستا بینیت که پردم دروست کرد و می‌روله په‌رینه‌وه.

می‌روله‌یه‌کی گه‌وره به ده‌نگی به‌ز به محهممه‌دی گوت: « ئەى لاو تو کارى زۆر گه‌رهد له ده‌ست دیت. »

پاشان می‌روله مویه‌کی له سه‌ری خۆی کرده‌وه و دای به محهممه‌د و گوتی : « هەر کاتی پئویستیت به من هه‌بوو، ئەو موهی ده‌ ئاگر باوی و من گورج ده‌گه‌مه لات. »

محهممه‌د موه‌که‌ی له ده‌سه‌ری دا شارده‌وه و ده‌ کیرفانی نا و ریگای خۆیان درێژه پيدا. دیتیان دووکه‌لیکی باریک بۆ ئاسمان ده‌چى. بۆ لای دووکه‌ل رۆشتن. دیتیان پیریژنی‌ک به‌ ته‌نیا دانیشتوه. محهممه‌د گوتی:

– دایه‌ گیان، ریگا ده‌ده‌ی بیینه‌ مالى تو.

– من پیریژنی‌کی بیکه‌س و فه‌قیرم. ئەگه‌ر هه‌ژاری من ناره‌حه‌تتان ناکات، فه‌رموون وهرنه‌ ژووری. چوونه‌ ژوور، دیتیان به‌ راستی هیچی تیدا نیه.

پاره‌یان دا به‌ پیریژن و گوتیان:

– برۆ بۆ ئیمه‌ و بۆ خۆت لیفه‌ و دۆشه‌گ و گوشت و برنج و نان و رۆن بکړه‌ و به‌ حه‌مبالی‌ک بیانیه‌نه‌وه‌ مال و وهره‌وه.

پیریژن چوو هه‌موو شتی‌کی کړی دای به‌ حه‌مبال و برديه‌وه. نانی دروست کرد و پیکه‌وه‌ خواریان و تیر بوون.

محهممه له پيریژنی پرسى: « دایه پیره، داخوا پاشای ئیوه کچی ههیه؟ »
پیریژن له وهلامدا گوتی: « باشتره ههه باسی نهکهن، زهحهته دهست بگاته
ئهوی. »

محهممه و موقهدهم گوئیان نهدا به پیریژن و پرسیان: « چۆن دهکری له کیزی
پاشا خوازبینی بکری؟ »

– ئهگهه بتانهوی خوازبینی بکهن، دهبی بچنه باخ و کۆشکی پاشا. دهست
بکهن بهگهسک لیدانی جادهکان و ئاو دانی گول و
باخچه، ئه و دهه باخهوان دی و دهویاته کن پاشا.

رۆژی دوایی محهممه چوه کن پاشا و موقهدهمیش له کن پیریژنی به جیما.
محهممه چوه نیو باخ و یهکیکی بانگ کرد، دوو درهه می دایه و گوتی: «
باخهکه گهسک بده و ئاوی ده. باخهوان هات دیتی باخ گهسک دراوه. چوه کن
پاشا و گوتی: « پاشا سلامهت بی دیسان خوازبینیکه ری کیژهکهت هاتوه. »

– برۆ بیهینه ئیره. باخهوان هات محهممه دی بانگ کرد. محهممه چوه کن
پاشا. ئیژنی دا که دانیشی. پاشان پیتی گوت:

– هینانی کچی من بو تو زۆر دژواره. سی مهرجی ههیه، ئهگهه نهجامیان
نهدهی له سههت دهدهم. باشتره واز له و کاره بینی. بهزهیم به لاوینیت دادی.

محهممه گوتی: « واز ناهینم. یا دهمرم یا کیژهکهت دینم. »

پاشا گوتی: « ئیستا که واز ناهینی، گوئی بده مهرجهکانم. سهگیکم ههیه، تو
دهبی سهگیک پهیدا بکهی که به سهه سهگی مندا زال بی. »

محهممه گوتی: « سبهی خه لکی له مهیدانی شار کۆ بکهوه تا من سهگی خۆم
بینم. » شهوی له مائی پیریژن برده سهه و بهیانی موی پلنگی هه لپروژاند و
پلنگ دهه و دهست پهیدا بوو. محهممه قه له دهی ده ملی کرد و برديه مهیدان.
خه لک پتیاان سههیر بوو دهیانگوت ئه وه چ جوړه ئینسانیکه. ته نانهت پلنگی
درندهش به قسهی دهکات.

کاتی سهگی پاشا پلنگی دیت زۆر ترسا دهتگوت پشيله سهگی دیوه. پلنگ

سهگی هه لگرت و به سه سهری خه لکدا فری دی پیاوه کانی پاشا به غار
خویان گه یاندی، دیتیان نیوه گیان که وتوه.

پاشا زور توره بوو گوتی: «من گوتومه سهگ بیئی، نهو پلنگی هیناوه.»
وهزیر به پاشای گوت: «قیبله یی عالهم له خورا هر او داد مه که. ده بیئی چه نده
به توانایه که پلنگی کردوته گوتی له مستی خوی و هیناویه تی.» پاشا بیدهنگ
بوو.

محهممه د گوتی: «باشه، ده بی چکاریکی تر بکه م.»
- له عه مبار دا هه رزن و گهنم تیکه ل بوه، ده بی لیکیان جیا که یه وه.
محهممه د گوتی: «کللی عه مبارم ده یه. شهو له ویی ده بم وتا به یانی هه رزنه کان
له گهنم جیا ده که مه وه.»

پاشا کللی دایه. محهممه د ده گیرفانی ناو و چوره کن پیریژنی و لیتی نوست.
نیوه شهو که هه موو خه ویان لیکه وتبوو، هه ستا وموی میروله یی هه لپروزاند.
میروله هه موو میروله یی دنیای له گه ل خوی هینا و ئاماده بوو. تا سبه بیئی
هه رزن و گهنمیان لیک جیا کرده وه و رویشتن. به یانی محهممه د هاته کن پاشا
و گوتی: «ته واوه، نه م مه رجه شم برده سه.»

پاشا باوه ری نه کرد و خوی چوو دیتی به راستی گهنم و هه رزن لیک جیا
کراونه وه. محهممه د گوتی: «مه رجه که یی دیکه ت چیه؟»
پاشا گوتی: «ده بی عه مباریک خوی بخوی.»

محهممه د فیکری کرده وه: ئاخر عه مباریک خوی ناخوری. نه م ماسته بی موو
نیه. به پاشای گوت:

- نه یی قیبله یی عالهم، دوو مه رجه تۆم نه نجام دان و ته نیا یه کیان ماوه. ئیستا
چل روزه له مالی خۆم دوور که وتومه وه، تا ئیستا دایک و بابم نه دیون. چل
روژم مؤله ت بده، تا بچم نه وان ببینم و بگه ریمه وه.

پاشا گوتی: «زور باشه. کللی عه مباری دایه.»
محهممه د کللی عه مباری وه رگرت و چوره ماله پیریژنی. هیندی کریکاری به
کری گرتن. له ماله پیریژنیوه کانالی ژیر عه ردی لیدا بو حه ساری کیژی پاشا

و به بیست رۆژ ته‌واوی کرد. محهممه‌د موقه‌دهمی نارد و گوتی: «خۆ بگه‌یینه مائی کچی پاشا و بزانه» خواردنی عه‌مباریک خوئی» یانی چی؟

موقه‌دهم رۆی و تا به‌یانی له مائی کیژی پاشا بوو. هیچی نه زانی. هه‌موو شه‌وئ ده‌چوو، هیچی وه‌گیر نه‌ده‌که‌وت. رۆژی چله‌م محهممه‌د دیسان موقه‌دهمی نارد و خوئشی ده‌گه‌لی چوو له پشت داریک خوئی مات کرد و گوئی هه‌لخست تا بزانی موقه‌دهم پرسیاریک ده‌کا یانا. موقه‌دهم له گه‌ل کیژه‌که شه‌وی برده‌سه‌ر و هیچی نه‌پرسی. به‌یانی محهممه‌د لیتی پرسی:

- بۆ چی هیجت نه‌پرسی؟ ده‌ته‌وئ ئیمیرۆ پاشا له‌سه‌رم بدا؟ پاشان محهممه‌د خوئی چوه‌کن کیژه‌که و لیتی پرسی:

کچی پاشا له‌پێشدا رووی خوئی داپۆشی و هیچی نه‌گوت. محهممه‌د دلنیای کرد و گوتی: «تۆ له‌جی خوشکی منی. پیم بلئی بزانه‌م خواردنی عه‌مباریک خوئی، مانای چیه؟»

کیژه‌که گوتی: «تۆزیک خوئی له‌ده‌سه‌رۆکه‌یه‌ک بکه و کاتی چوو‌یه‌کن با‌بم بریک خوئی ده‌زارت بنی و بلئی: «ئه‌ی پاشا چ عه‌مباریک و چ تۆزیک خوئی بخوئی هه‌ر یه‌که!»

محهممه‌د پاشان هاته‌وه‌کن پیریژن و تۆزه‌خوئی‌یه‌کی ده‌ده‌سه‌ره‌ی کرد و چوه‌کوئشکی پاشا. ده‌سه‌ماله‌که‌ی کرده‌وه و برۆکه‌خوئی‌یه‌کی ده‌زاری نا و گوتی: «ئه‌ی پاشا چ عه‌مباریک و چ تۆزه‌خوئی‌یه‌ک.»

پاشا گوتی: به‌لئی هه‌موو مه‌رجه‌کانت برده‌سه‌ر. پاشا هه‌وت شه‌و و رۆژ شای و زه‌ماوه‌ندی ساز کرد. پاش بوک گوێزتنه‌وه‌محهممه‌د به‌پاشای گوت: «پاشا سلآمته‌ت. ریتگامان بده‌بچینه‌وه‌مال دایک و با‌بم به‌ته‌نیا ماونه‌وه.

- پاشا ئه‌شیای سه‌فه‌ری کیژه‌که‌ی ئاماده‌کرد و چل سواری چه‌کداری ره‌گه‌ل خستن و که‌وتنه‌ری.

محهممه‌د به‌موقه‌دهمی گوت: «وه‌ره‌سواران ئیجازه‌بده‌ین بچنه‌وه‌مائی خوئیان.

- موافیقم، با‌برۆنه‌وه‌سواره‌کان گه‌رانه‌وه.

محهممه و موقهدهم و ژنهکه‌ی مانه‌وه. محهممه به خۆی گوت: من که‌میک
 پیشتر ده‌رۆم، تا موقهدهم و ژنهکه‌ی ئازادتر راز و نیازی خۆیان بکه‌ن. رگتیفی
 له‌ئەسپی دا و وه‌پیشیان که‌وت. موقهدهم و ژنهکه‌ی له‌ دواوه‌ گه‌پ و گالته‌ی
 خۆیان ده‌کرد. له‌ نه‌کاو دیتیان بورجیک له‌ به‌رانبه‌ریانه. موقهدهم گوتی: « وهره
 له‌ ژیر سیبهری ئەو بورجه‌ تۆزێ بحه‌سیینه‌وه. ...
 به‌لام ئەو بورجه‌ ئەفسون کرا بوو. سێ کۆتر به‌ سه‌ر محهممه‌دی دا سوپان و
 یه‌کیان به‌وی دیکه‌ی گوت: ...
 - خوشکی! ئەو بورجه‌ ئەفسون کراوه، ئەگه‌ر موقهدهم و ژنهکه‌ی له‌ نیزیکی ئەو
 دابنیشن ده‌ سووتین. ئەگه‌ر محهممه‌ ئەم رازه‌ به‌ وان بلێ، خۆی ده‌بیته‌ به‌رد. ...
 محهممه‌ به‌ غار چوو برجه‌که‌ی وێران کرد. موقهدهم له‌ دلدا گوتی: « سه‌یری
 که. خۆی هه‌ولێ دا ئەم ژنه‌م به‌ نسیب بی، ئیستا ئیره‌ییم پی ده‌بات. رینگایان
 گرت به‌ر و رۆیشن. دیتیان کانیه‌ک له‌ وێه و داره‌ قه‌یسییه‌کی له‌ سه‌ره. ...
 موقهدهم گوتی: با له‌ ژیر سیبهری ئەم داره‌ دابنیشن. کۆتره‌کان جارێکی دیکه‌
 له‌ سه‌ر سه‌ری محهممه‌ فرین و یه‌کیان به‌ وی دیکه‌ی گوت: « ئەگه‌ر موقهدهم و
 ژنه‌که‌ی له‌ ژیر ئەم داره‌ دانیشن، ده‌به‌ن به‌ گورگ. ئەگه‌ر محهممه‌ ئەم رازه‌یان
 پی بلێ، خۆی ده‌بی به‌ به‌رد. ...
 محهممه‌ چوه‌ سه‌ر کانیه‌که‌. ئاوه‌که‌ی قوراوی کرد و داره‌که‌ی بری و هه‌ر
 سێکیان که‌وتنه‌ ری. موقهدهم جارێکی دیکه‌ش فیکری کرده‌وه که: « سه‌یری
 که، بورجه‌که‌ی وێران کرد، ئاوی کانی قوراوی کرد، داره‌که‌ی بری، چ
 ئیره‌یه‌ک؟» به‌لام هیچی به‌ سه‌ر زماندا نه‌هات و که‌وتنه‌ ری. به‌لام پاشا، ژنی
 کوره‌که‌ی له‌ خه‌و هات و ناشقی بوو. خه‌به‌ری زانی که‌ کور و باوکی دینه‌وه.
 که‌وته‌ فیکر که‌ چۆن کوره‌که‌ی له‌ به‌ین به‌ریت و ژنه‌که‌ی وه‌گیر خات. ئەم‌ری
 کرد ئەسپیک بین، زین و لغاوی ژاراوی وێخه‌ن و ته‌له‌سمی که‌ن تا هه‌ر
 که‌سێکی سواری بیت، بسووتی. پاشان ئەو ئەسپه‌ی به‌ وه‌زیر ئەسپارد و
 گوتی:

- به‌ پیشوازی کوره‌که‌مه‌وه‌ بچوو، ره‌نگه‌ ئەسه‌به‌که‌ی ماندوو بیت، بلێ سواری

ئەم ئەسپە بېت. وەزىر ئەسپى يەدەك كرد و رۆى. كۆترەكان جارىكى دىكە لە بان سەرى محەممەد فرىن و يەكيان بە ويتىرى گوت:

- خوشكى گيان! زىن و لغاوى ئەم ئەسپە تەلسم كراوه. ئەگەر موقەدەم پى دە پكئىفئ بنى دەسووتى و دەبىتە مشكى. بەلام ئەگەر محەممەد ئەسپەكە بكوژئ، موقەدەم نەجاتى دەبئ. بەلام ئەگەر محەممەد موقەدەم ئاگادار بكا، خۆى دەبىتە بەرد.

وەزىر لىيان وەنيزىك كەوت و سلأوى كرد. موقەدەم بانگى كرد: چەند ئەسپىكى جوانە با تەماشائى بكەم. وەزىر ئەسپى برده نيزىك، بەلام محەممەد شىرى هەلكئشا و ئەسبەكەى كوشت.

وەزىر هاوارى كرد: كورم ئەو ئەسپەت بۆ كوشت؟ ئىستا پاشا من دەكوژئ.

محەممەد جوابى داوه: «كوشتم چ دەبئ بلا ببئ.»

موقەدەم چو دەفكرهوه و بە خۆى گوت: «محەممەد بۆ چى ئەو كارانە دەكات؟» خۆى هەولئ داوه ئەم ژنەم وەگىر كەوئ، پاشان بورجەكەى وئران كرد، ئاوى كانىهكەى قوراوى كرد، دارهكەى برى و ئىستاش ئەسپەكەى كوشت. ئاخىر نرخى ئەم ئەسپە سەت تەمەن بوو. باشە، بگەينهوه مائئ تۆلەى دەكەمهوه.

تا ئەوان گەيشتنە كوۆشك. پاشا لە ئىشقى دوورى خۆى پى پانەگىرا و مرد. موقەدەم دىتى كە بابى مردوه قىنى محەممەدى لە بىر بردهوه. بابى موقەدەمىان ناشت و خىراتيان دا بە خەلك. ئەو شەوه محەممەد لە خەودا دىتى كە سئ كۆتر لە بان سەرى دەفرىن. يەكيان دەىگوت: «خوشكى! ئەگەر محەممەد لەخەو دايە دەبئ وەخەبەر بېت و ئەگەر بەخەبەرە گوئ بداتە قسەكانمان. عەزىايەك بۆ ئەم لايە دىت و دەيهوئ موقەدەم بخوا. محەممەد لە جئ هەستا و شىرى هەلكئشا و لە مائئ وەدەر كەوت. دىتى عەزىا نيزىك دەبىتەوه. محەممەد لە پەنا دەروازەى كوۆشك دانىشت. عەزىاي دىت و هاوارى كرد:

- لە سەر رىگائى من دوور كەوه.

محەممەد پرسى: «لئره چدەكەى؟»

- دەبئ موقەدەمى بكوژم.

- ناهیلّم

- که وایه خوّت دهکوژم. محهممهده به ههر تک دهستان شیرى گرت و دهزارى
عهزىای راکرد به جوړى که نووکى شیر گهيشته کلکى عهزىا و دوو لهتى کرد.
پاشان محهممهده به شیرى خویناوى له کوّشک وهژوور کهوت. لهو دهمهدها
موقهدهم بهخهبر بوو. - ئەى مهلعون وات لیهاتوه که دتهوئ من و خیزانم
بکوژى.

- من قهستى کوشتنى توّم نیه.

- قهستت نیه؟ ئەم قسانه چیه؟ ئەدى به شهو دهست به شیرلیتره چدهکهى؟
بورجت ویزان کرد، هیچم نه گوت. کانیت قوراو کرد، دارت برى، بیدهنگ بووم.
ئەسپى سهت تمهنیت کوشت دیسان بیدهنگ بووم. بلّى بزائم بهو شهوه لیتره
چدهکهى؟

محهممهده گوتى: « ئەى موقهدهم گوئى بدهیه. ئەگەر ههموو شتت بوّ باس بکهّم،
ئیتتر من نابینیهوه.

- درقّ مهکه، نامهوئ ههر بتبینم.

- باشه ئیستا ههموو شت ئاشکرا دهکهّم. ئەو بورجه تهلهسم کرا بوو، ئەگەر
له پهناى دانیشتبان دهسووتان و دهبوون به خوّلە مئیش. کاتى محهممهده وهوى
گوت، تا ئەژنوئیان بوو به بهرد.

موقهدهم بانگى کرد: « باوهړم کرد. ئیتتر باسى مهکه. مهیلّی»

محهممهده گوتى: نا، ئیتتر دهبى ههموو شت بلّیم. ئەو کانیهى ئاوهکهّم قوراوى
کرد و دارهکهى بریم تهلهسم کرا بوون. ئەگەر له ژیرى دانیشتبان، دهبوون به
گورگ. بهلام ئەسبم بوّ کوشت.؟ بابت ئاشقى ژنهکهت ببوو. زین و لغاوى
ئەسپهکهى تهلهسم کرد بوون، ئەگەر توّ سوارى باى، ده سوتای، بوّیه کوشتم.
که قسهى محهممهده گهيشته ئیره، تا سنگى بوو بهرد. پاشان گوتى: « بهلام له
کارى ئەمشوئى من، سبهى ئاگادار دهبيت.

محهممهده وهوى گوت و سهر تاپى بوو بهرد.
موقهدهم و ژنهکهى تازیهیان داگرت و دهگریان. کاتى بوو به روژ، دیتیان عهزىا

ملی کورپی موقهدهم دا بکیشی، کورهکه زیندوو دهبیتهوه.
کۆترهکان فرین. محهممه پهرهکهی هه لگرتهوه و به سه برینی ملی کورهکهی
داهینا و کور زیندوو بۆوه.
موقهدهم به بۆنهی زیندوو بوونهوهی محهممه و کورهکهی مهجلیسیکی شایی و
خۆشی ساز کرد و ههوت شهو و رۆژ بهزم زهماوهند بوو، هه موویان به خۆشی
و شادی ژیان.

کوری ماسیگر ۵۹

ماسیگریک هه بوو له قهراخ دهريا توپری داویشته و ماسی دهگرت. پوژئی له گهڼ کورهکهی خهریکی ماسیگرتن بوو، دیتی ماسییهکی گهوره به توپرهکهیهوه بوه. به دوو کهس نهیانتوانی بیهیننه دهری. به کورهکهی گوت:

– توپرهکهی توند بگره تا من دهچم چهند کهسان دینم یارمه تیمان بکن. باب پوئی. کورهکه فیکری کردهوه که « بابم هیچ خپریکی له ماسیگرتن نه دیوه، با نه وهش نه بی!» فیکر کردنهوه و ماسی بهرله کردنی له ده ریادا یهک بوو. باب گه پراوه دیتی کور ماسی بهرله کردهوه. پرسی: « بوچی بهرت داوه؟ – دهستم تا قهتی نه بوو، نه متوانی توپرهکه رابگرم و ماسی چوه دهری. باب توپره بوو کورهکهی دهر کرد و گوتی: « برۆ وه دوای کاری خوټ کهوه. هیچ کارم به تو نیه.»

عەلی (ناوی کورهکه بوو) پوئی، پوئی تا گه یشته شارپک و دیتی خهټک له کوچه دانیشتون. یهک بانگی کرد:

– له چی دهگه پیتی؟

عەلی گوتی: « له کار دهگه پیم.»

– من کریکارم گه ره که. مه رجی منیش وایه که چل پوژ به کریت دهگرم. له و چل پوژه، پوژیک بو من کار بکه و سی و نو پوژ بو خوټ بگه پیتی. سهت تمه نیشت دهدهمی.

عەلی رازی بوو. کابرا عەلی برده مال. سی و نو پوژ گه را و که یفی کرد. پوژی سی و نویه م خاوهن مال گایه کی کوشته وه و که ولی کرد و له پیسته کهی

کیسه‌یه‌کی دروست کرد . پوژی دواپی ئه و کیسه و چند خورجینی هه‌لگرت و له حوشتریکی بار کردن و ده‌گه‌ل‌عه‌لی له شار وده‌ر که‌وت . رویشتن تا گه‌یشتنه به‌ردیکی به‌رز .

ئه‌رباب به‌عه‌لی گوت: « بچو نئو کیسه‌که و ته‌ماشای بکه کونی تیدا نه‌بی . »
عه‌لی چوه نئو کیسه . کابرا گورج زاری کیسه‌ی توند به‌ست و له‌سه‌ر لوتکه‌ی به‌رده‌که‌ی دانا و خو‌ی شارده‌وه .

هینده‌ی پینه‌چوو سیم‌رغ هاته وئ ، کیسه‌ی هه‌لگرت و وه‌ه‌وا که‌وت . له‌سه‌ر لوتکه‌ی به‌ردیک نیشتن و کیسه‌ی دراند . له نئو کیسه‌ی زه‌لامیک هاته دهر . سیم‌رغ کاری پی نه‌دا فری و پو‌ی . عه‌لی هه‌ستا ته‌ماشای خوارپی کرد دیتی ئه‌ربابه‌که‌ی له‌بن به‌رده‌که‌ی راوه‌ستاوه . عه‌لی هاواری کرد :

- ئه‌و کاره‌چ بوو له‌گه‌ل‌منت کرد؟ . کابرا به‌ده‌نگی به‌رز گوتی :
- له‌و به‌ردانه‌ی ژیر لاقته‌ه‌ر چهن‌دی ده‌توانی بیان ریژه‌خوار تا ریگی گه‌رانه‌وت پی نیشان بده‌م .

عه‌لی به‌رده‌کانی خسته‌خوار که‌هه‌موو ئه‌لماس بوون . کابرا خورجینی لی پر کرد و بانگی کرد: « له‌ویوه‌بو هیچ شوینی ریگا نیه . یا له‌وی بمینه و له‌برسان بمره تا ئیسکانته‌ده‌رزن ، یا خو‌ت ده‌به‌حرئ باوئ ماسی بتخون . ئه‌وه‌ی گوت و پو‌ی .

عه‌لی فیکری کرده‌وه‌چبکا . ئاخری بریاری دا که‌خو‌ده‌ده‌ریا بوئ . له‌سه‌ر به‌رده‌که‌وه‌خو‌ی فریدا نئو ده‌ریا . ئه‌و ماسییه‌ی که‌پو‌ژی ئازادی کرد بو ، دیتی ، گرتیه‌وه‌و بردیقه‌راخ ده‌ریا . عه‌لی ده‌ستی کرد به‌گه‌ران و سو‌رانه‌وه‌به‌شاراندا .

سالیکن تیپه‌ری . جاریکی تر پی که‌وته ئه‌و شاره‌که‌له‌کن کابرا کاری ده‌کرد . دووباره‌هه‌مان که‌س بانگی کرد :

- له‌چی ده‌گه‌پی؟
عه‌لی گوتی - له‌کار ده‌گه‌پیم .

- من کریکارم ده‌وی ، عه‌لی به‌هه‌مان مه‌رجی پیشوو بوو به‌کریگرت‌ه‌ی . سی و

نۆ رۆژ تېپه‌رى. كابرا جاريكى ديكه گايه‌كى كوشته‌وه، كه‌ولى كرد و له پيسته‌كه‌ى كيسه‌يه‌كى دروست كرد له گه‌ل چه‌ند خورجین له حوشترىكى بار كرد و ده‌گه‌ل عه‌لى له شار و ده‌در كه‌وتن بۆ كن هه‌مان به‌رد.

ئه‌رباب به‌ عه‌لى گوت: « بچۆ نيو كيسه‌ بزانه كون نيه.

عه‌لى گوتى: « ئه‌رباب نازانم چبكه‌م. تۆ خۆت جاريك بچۆ ناووى تا من فير بم. كابرا سه‌رى برده نيو كيسه، عه‌لى قاچى گرت و پالى پيوه ناو چوه نيو كيسه. توند زارى كيسه‌ى گرت و خۆى شارده‌وه. سيمرغ جاريكى ديكه‌ش هات و كيسه‌ى هه‌لگرت و بردى له سه‌ر لوتكه‌ى به‌ردى دانا و كوني كرد، ديتى زه‌لاميك له كيسه‌ هاته‌ ده‌ر. سيمرغ فرى و رۆى. ئه‌رباب له كيسه‌ هاته‌ ده‌ر و له سه‌ر لوتكه‌وه ته‌ماشاي خوارى كرد، ديتى عه‌لى له بن به‌رده‌كه و يستاو. بانگى كرد و گوتى: « ئه‌و كاره چ بوو كردت؟»

عه‌لى وه‌لامى داوه گوتى: « من هه‌مان كه‌سم كه‌ پاره‌كه له سه‌ر ئه‌و به‌رده به‌ره‌لات كردم. ئيستا چه‌ندى پيټ ده‌كرى له‌و به‌ردانه به‌رده‌وه خوارى، تا پيټ بليم به‌ كویدا ده‌توانى بپيه‌ خوار.»

كابرا ده‌ستى كرد به‌ خزاندى به‌رده‌كان، كاتى عه‌لى خورجینی پر كرد، به‌ خاوه‌ن كارى پيشووى گوت:

- ئيستا نامه بۆ ژنه‌كه‌ت بنووسه، كچه‌كه‌ت بده‌ به‌ من. ده‌چم ده‌ى گويزمه‌وه و پاشان ديمه‌وه ده‌ت هينمه‌ خوارى

- تۆ بمهينه‌ خوار تا خۆم كيژه‌كه‌مت بده‌مى.

- نا، ده‌پيشدا چيم پى گوتى ده‌بى وابكه‌ى. ئه‌رباب نامه‌ى نووسى و هاويشيه‌ خوار. عه‌لى نامه‌ى ده‌گيرفانى نا و بانگى كرد: « ئيستا يا له‌ وى ده‌مرى و ئيسكه‌كانت ده‌رزن، يا له‌ ده‌ريا دا ماسى ده‌تخۆن.» عه‌لى چوه‌ كن ژنى ئه‌رباب و نامه‌كه‌ى دايه. جيژنى شايى بوكيان ساز كرد و عه‌لى بوو به‌ خاوه‌نى سه‌روت و سامانى ئه‌ربابى.

زۆرى پينه‌چوو كه‌ له سه‌خاوه‌ت و ده‌ست والايدا له‌ شار ناو بانگى ده‌ر كرد. رۆژيك ده‌رويشيك ميوانى بوو. به‌ر له‌ رويشتنى گوتى: « من ژنيك ده‌ناسم له‌ تۆ

دهست والا تر و جوامیر تره.

عەلی پرسى: له چ باریکەوه له من جوامیر تره؟

– بۆ هەر میوانیک له قاپی ئالتوندا خواردن دادەنێ و پاشان قاپەکش دەدا بە میوان.

عەلی که ئەو قسەى بیست گورج باری سەفەرى ئاماده کرد و بۆ دیتنەوهى ئەو ژنه کهوتە پێ. دیتیهوه و میوانى بوو. عەلی چەند رۆژ له مالى ئەو ژنه بردیه سەر. رۆژێ چەند جار خواردنیان هینا و قاپە ئالتونەکانیان له وەتاغى ئەو کوو کردەوه.

رۆژێ که ژنى خاوهن مال خۆى خواردنى بۆ هینا، عەلى گوتى: «هەتا پێم نەلێی ئەو هەموو قاپە ئالتونانە بۆ له وەتاغى من کوو دەکەیهوه، دەست له خواردن نادەم.

ژن گوتى: ئەوانە مالى تۆن و له گەل خۆتیاں بەره. عەلى گوتى: «من بۆ قاپى ئالتون نە هاتوومه مالى تۆ. بەلکوو دەمەوێ میرد بە من بکەى.»

– بە یەك مەرج ئامادەم شوت پێیکەم.

– مەرجهکەت بێژە پێم،

– له شارى بەغدا وەستایهكى زین درو و ئاخوندیک دەژین. زین دروو زین دروست دەکا و پاشان چەکوچ هەلدهگرێ و پەرت و بلاوى دەکا. بەلام ئاخوند له بەیانیهوه تا رۆژ ئاوا له هەسارى دانیشتوه و تەماشای داریک دەکا که لهوێ شین بوه، دەگرێ. برۆ روونى کهوه که ئەوانە بۆ وادهکەن. تا پاشان شوت پێ بکەم.

عەلى رووى کردە بەغدا و زین درووى دیتەوه و چوه مالى. خاوهن مال میواندارى کرد و خواردنى بۆ هینا. عەلى گوتى:

– تا داستانى خۆتم بۆ باس نەکەى، دەست له خواردن نادەم.

– تۆ خەریكى نانخواردنى خۆت بە و من داستانى خۆم بۆ دەگیرمەوه:

– بابم مرد، زۆر دەولەمەند بوو. تەواوى هاو تەمەنەکانم له بەغدا دۆستى من بوون، چونکه گیرفانم پر بوو، پارەیهكى زۆرم بۆ وان خەرج دەکرد. بابم بەر له

مردنی به دایکمی گوت:

- کاتیکی من مردم کوره کهم ته وای پاره کان بۆ دۆستانی خه رج دهکا. گۆزه یه ک سکه ی زیتر هه لگره و لئی بشاره وه. کاتی کوره که مان بی پاره بوو، کهم کهم له گۆزه بینه دهر و بۆی خه رج که. به لام به مه رجیک بیکار دانه نیشی و خۆی به کاریکه وه خه ریک بکات. - هه ر کاریک بی قه ی ناکا» دایکم به گویره ی قسه ی بام بزوته وه. بام مرد. هینده ی پی نه چوو که من سامانه کهم به با دادا. وای لیها ت که من و دایکم بۆ نانی شه و موحتاج بووین. دایکم به منی گوت: «تۆ دۆستی زۆرت هه ن، وهره با بچینه مائی وان تا نانیکمان بده نی.» که وتینه ری، چووینه هه ر شوینی گوتیان: «ره فیقت له مال نیه.» به م جوړه له گه ل دایکم چل مالمان به سه ر کرده وه و هاتینه وه مائی. دایکم به منی گوت: «بابت دۆستیکی هه بوو، با بچینه وئ.»

چووین. ئەو گورج ئیمه ی وهر گرت. خواردنی بۆ هینانین، خواردمان و تیر بووین. چهند رۆژان له وئ بووین. رۆژیک دایکم پتی گوتم: «بزانه ئەو هه موو پاره ت بۆ دۆستان خه رج کرد و هیچیان تۆیان ری نه دا. به لام ئەو دۆسته ی بابت چهند رۆژه خواردنمان ده داتی و ئیمه ی راگرتوه. بابت له سه ره مه رگدا به منی گوتوه که هیندی پاره بشارمه وه. ئەو پاره ده دم به تۆ، به و مه رجه که هه میشه خه ریکی کاریک بی» ئیستا من خه ریکی فیتر بوونی زین درونم. به لام هیشتا فیتر نه بووم. ئەوهنده چه رمه ی هه مه که مه. بۆیه زین دروست ده کهم، خه رای ده کهم و دوو باره سازی ده که مه وه.

پاشان عه لی وه دوی ئاخوند کهوت تا بزانی بۆ چی سه یری ئەو داره ده کا و ده گری. ئاخوندی دیته وه.

ئاخوند گوتی: «من دوو ژنم هه بوون یه کیان له په ریان بوو. بهر له وه ی بیهینمه مائی، مار بوو، هه ر جارهی له پیستی خۆی ده هاته دهر، ده بوو به په ری. هیندی جاریش ده بوو به دایک. ئەو دوو کوری بوون. به لام ژنی دووهم ئیره یی پی ده برد. رۆژیک پیستی ماری وی سوتاند. ژنه په ری سای من بوو به کۆتر و فری. دوو کوره کانی له گه ل من مانه وه. پاش ماوه یه ک وه ک کۆتر گه رایه وه و له

سه‌ر ئەم داره نیشته که دهیبینی، کوردەکان ئەویان دەبینی، ئەوانیش بوون به کۆتر و له گەڵ دایکیان فرین. هه‌موو پۆژی له گەڵ دایکیان دههاتن له سه‌ر ئەم داره دهنیشتن و له‌م لقه ده‌چوونه سه‌ر ئەو لقه. من ته‌ماشام ده‌کردن و به‌ بینینیان دلخۆش ده‌بووم. به‌لام ئیستا ماوه‌یه‌که ئیتر نایه‌نه‌وه ئەم لایه و له سه‌ر ئەم داره نا نیشن. من ته‌ماشای ئەو داره ده‌که‌م و ده‌گریم و فیکر ده‌که‌مه‌وه که به‌لکو له پر په‌یدا ببنه‌وه.

عه‌لی هاته‌وه کن ئەو ژنه و داستانی له نوکه‌وه بو کێراوه. ژنی خاوه‌ن مال گوتی:

- باشه، ئیستا داستانی من گوێ بده‌یه. سه‌ر ده‌میکی که هیشتا من کچ بووم له گوندی خۆم بارم کرد و هاتمه ئەم دۆله. لیره خانوێکی بچوک هه‌بوو ژن و می‌ردێکی پیری تیدا ده‌ژیان. ئەو ژن و می‌رده منیان له دایک و با‌م کری. من لای ئەوان مامه‌وه و له‌و خانوه‌دا ده‌ژیام. کاتی گه‌وره بووم ئەو ژن و پیاوه به‌ زۆر منیان دا به‌ دیوێکی جه‌نگه‌لی. من ته‌نیا شه‌ویک له گە‌ڵ ئەو بووم. پۆژی دوایی به‌یانی پیره می‌رد دیوی کوشت. من پاش نو مانگ پارچه گوشتیکم لی بوو. پیریژن ئەو گوشته‌ی هه‌لگرت و وردی کرد و له‌سه‌ر ئاگری دانا تا چه‌وراییه‌که‌ی دهر چوو. پاشان که‌میکی له‌و چه‌وریه ده‌ قاپه‌کان هه‌لسوو، قاپه‌کان بوون به‌ زیر. پاش مردن هه‌موویان دا به‌ من و منیش ئەوه‌تا هه‌موان به‌م و به‌و ده‌به‌خشم.

عه‌لی ژنه‌که‌ی برده مال شاییان کرد و هه‌موو به‌ خێر و خۆشی ژانیان به‌سه‌ر برد.

پاشا و وهزير ٦٠

هه بوو، نه بوو، جگه له خوا هيچ كهس نه بوو. پيريزنټك بوو، كورټكي هه بوو. كور دهچوه چيا و داري كوډه كرده وه دهيهټنا له بازار دهيفروشت و نان و قهند و چاي دهكري و پټكه وه دهزيان.

پوڅي به داكي گوت: «دایه، بچو كن پاشا و پټي بلټي كيژه كه ي بدا به من. داكي گوتي: «پوڅه ئه م قسه چيه. ئيمه فه قيرين، ئه و كچي پاشايه. پاشا هه ر گيز كچ نادا به تو»

- تو برو داواي لټبكه. كارت به و شتانه نه دابي. داكي گوتي: «باشه، من دهچم.» به لام نهچوو. كورټي فريو دابوو. ئيواره كوره كه له سهحرا گهراوه و پرسى:

- باشه، دايه. چبوو، چووي؟
- نا، كورم نهچووم.

- بو چي نه چووي. برو برو. پيريزن به ترس و له رزه وه كه وته ري و له دهركاي كوڅكي پاشاي دا. دهركايان لي كرده وه و پرسيان: چگاريكت هه يه؟
- له گه ل خودي پاشا كارم هه يه. پيريزن چوه كن پاشا. پاشا لټي پرسى؟ «دایه گيان كارت چيه؟»

- پاشا سلامت بي! هاتووم تكات لټبكه م كيژه كهت بده ي به كورټي من. ئيستا هه رچي ده كه ي بيكه. ده مكوڅي يا ده مبه خشي.

- كوره كهت چكاره يه و كاري چيه؟
- هيچ پيشه يه ك نازاني. دهچټه چيا داران كو دهكاته وه و دهيان فروشي. به و

پاره‌یه به‌پیده‌چین.

– که و ابوو چۆن هاتوویه خوازینی کیژی من؟

پیریژن گوتی: «قوربان، پیی نه‌وه‌ستام. چهند رۆژ فریوم دا و گوتم: ده‌چم، نه هاتم، به‌لام له ناخردا ناچار بووم.»

– له شاردا پیاوئیکی هه‌کیم و ساحیر ده‌ژی. به کوره‌که‌ت بیژه بچیته کن وی، سیحر و حکمه‌ت فیر بی و پاشان بیت فیری منی بکات تا کیژه‌که‌می بده‌می.

پیریژن چوو قسه‌کانی پاشای بۆ کوره‌که‌ی گیتراوه. رۆژی دوایی کور خوا حافیزی له دایکی کرد و که‌وته ری تا که‌یشته نه‌و شاره. به پرس و خواس مائی کابرای هه‌کیم و ساحیری دیته‌وه. چوه ماله‌که و کابرا له مال نه بوو. کیژی کابرای ساحیر ده‌رگای لیکرده‌وه و به دیتنی ئاشقی بو. پرسی: «نه‌ی لاو بۆ هاتوویه ئیره؟»

– بیستووومه باوکت سیحر و حکمه‌ت ده‌زانئ، هاتووم لئی فیر بم. کیژه برديه هه‌سار و به خیر هاتنی کرد.

له نیوه راستی وه‌تاغی بابی قولکه‌یه‌ک هه‌لکه‌نرا بوو. هیندی کتیرد و شیر و نێزه یان لی دانا بوو نوکیشیان ده لای سه‌روو دا‌بوو. سه‌ری قولکه‌که‌یان به لبادیک دا‌پۆش‌یبوو. هه‌ر که‌س له سه‌ری دا‌ده‌ن‌یشت ده قولکئ ده‌که‌وت. کتیرد و شیر و نێزه برینداریان ده‌کرد و ده‌مرد. کیژه‌که کتیرد و شیره‌کانی هینا ده‌ر و په‌تویه‌کی له گه‌ل چهند بالنج له وئی دانا.

بابی هاته‌وه. لاوه‌که سلأوی لیکرد. کابرا پرسی: «له چی ده‌گه‌رئیی؟ چیت ده‌وئ؟»

– هاتووم له تو سیحر و حکمه‌ت فیر بم.

کابرای هه‌کیم گوتی: وه‌ره بچینه مال و ده‌رسی هه‌ولت پی بلیم. برۆ له‌سه‌ر نه‌و لباده دانیشه. که چوو دانیشه‌ت، ده قولکئ که‌وت. هه‌کیم به کیژه‌که‌ی گوت:

«به نوکه‌ران بیژه مه‌یته‌که‌ی به‌رن بیننژن.» کیژ گوتی: «باشه.» کاتئ بابی رۆی، کوره‌که‌ی له قولکئ هینا ده‌ر و له سارداو ساردیه‌وه، هه‌موو جار که هه‌کیم له مال و ده‌ر ده‌که‌وت، کیژه‌که ده‌چوه سارداو و سیحر و

حیکمەتی فیر دەکرد تا هەموو شتیک فیر بوو. کیزهکه گوتی: « ئیستا دەبێ
بمهیینی.»

: چۆن دەتوانم بتهینم؟ من له بهر کیژی پاشا هاتووم فیری ئەم بەزمە بم.
- قەی ناکا، ئەویش بێنە و منیش بێنە، من ئاشقی تۆ بووم، کورەکه رازی بوو
چۆوه مال و به دایکی گوت:

- من دیمە سەر شکلی ئەسپیک و تۆ بەره بمفرۆشه، به لام ئاگات لیبت،
هەوسارهکهم نهفرۆشی. هەر چەندی بتدەنی، هەوسارهکهی نەدی. ئەگەر ئەوی
بفرۆشی، ئیتر نامبینهوه.

دایک ئەسپی برده بازار و فرۆشتی، هەوسارهکهی راگرت و گهراوه.
کورەکهشی به دوایدا هاتهوه و گوتی:

- ئیستا دەیمە سەر شکلی حوشتی، بهره بمفرۆشه، به لام هەوسارهکه رابگره
و نهیفرۆشی. دایک حوشتی فرۆشت و ئەمجاریش کورەکهی به دوایدا هاتهوه
و گوتی:

- ئیستا دیمە سەر شکلی هیستری و بهره له بازار بمفرۆشه، به لام زۆر وریا به
هەوسارهکه نهفرۆشی!

پیریژن هیستری برده بازار که بیفرۆشی. حەکیمی ساحیر زانی که ئەوه
هیستریکی ئاسایی نیه و له دلدا گوتی: « بێگومان حیکمەت و سیحر له من فیر
بوه»

به پیریژنی گوت: « هەوسارهکهشم پێ بفرۆشه.»

- نایفرۆشم.

- سەت تمەنت دەدەم!

- نایدەم!

- دوو سەت تمەنت دەدەم!

- نایدەم. ئاخەرەکهی ئەوهنده تهماعی وهبهر پیریژنی نا، رازی کرد به
هەوسارهوه پتی بفرۆشی.

حەکیمی ساحیر سواری هیستری بوو که گهیشتهوه مائی به کیزهکهی گوت:»

کیردیکی بیئه تا سه‌ری ئەم هیتسه‌ره بېرم»

کیزه‌که چوو کیردی شارده‌وه و گوتی: « کیردم نه دیته‌وه.»

- بچوو بیور بیئه! کیزه‌که بیوریشی شارده‌وه و هاواری کرد: « هەر چی کردم بیورم نه دیته‌وه»

- باشه. شیره‌که بیئه. کچ شیره‌که‌شی شارده‌وه و گوتی: « نایبینمه‌وه . »

باب به سه‌ریدا گوران‌دی و گوتی: « ئەی مه‌لعون، ته‌واوی ئەم که‌له‌کانه له ژیر سه‌ری تو دان.»

پاشان هیتسه‌ره‌که‌ی له داری به‌ست و خۆی چوو که کیرد بیئی. کیزه‌که هه‌وساری له سه‌ر هیتسه‌ره‌ دارنی و هاویشتییه سه‌ر بانی. هه‌وسار بوو به کوتریک و له شه‌قه‌ی بالانیدا و رویشت. خۆشی هاته سه‌ر شکلی باز و به دوایدا فری.

کوتر به کویشکی پاشادا فری و بوو به ده‌سته گولیک و له وه‌تاغییدا کهوت. پاشا گوله‌که‌ی هه‌لگرت و بوئی کرد و گوتی:

- چه‌نده گولیکی بوئن خۆشه .

به‌لام چه‌کیمی ساحیر هاته سه‌ر شکلی ده‌رویشیک و هاته کویشکی پاشا و دوعای خویند. پاشا سه‌که‌یه‌کی زیری دایه. ده‌رویش وه‌ری نه‌گرت و پتی داگرت و گوتی: « له‌و ده‌سه‌که گوله به‌ده‌ر هیچی دیکه‌م ناوی.»

- ده‌ته‌وی چیان لیبکه‌ی؟ ئەم ده‌سه‌که گوله خوا بوئی نار دووم!

- چ قه‌یدییه. من ته‌نیا ئەم گولانه‌م گه‌ره‌که و هیچیتر.

پاشا توپه‌ بوو، ده‌سه‌که گولی بو ده‌رویش هاویشت. ده‌رویش تا ویستی ده‌سه‌که گول هه‌لبگری، گوله‌کان بوونه هه‌رزن و به زه‌ویدا بلاو بوون. ده‌نکیک چوه نیو که‌وشی پاشا. ده‌رویش هاته سه‌ر شکلی مامریک به جوجه‌له‌وه. ده‌ستیکرد به هه‌لگرتنه‌وه‌ی هه‌رزن. به‌لام ئەو ده‌نکه‌ی که‌وتبوه نیو که‌وشی پاشا، بوو به ریتی و مریشک و جوجه‌کی خواردن.

پاشا له بینینی ئەم روو داوه‌یه واقی وړ ما که له پر ریتی بوو به لاویک و گوتی:

– ئه‌ی پاشا من هه‌ر ئه‌و که سه‌م که داوای کیزه‌که‌تم کرد بوو. پاشا گوتی : «
ئه‌م سیحرانه‌ فیری منیش بکه. تا کیزه‌که‌مت بده‌می. کوره‌که ئه‌وانه‌ی فیری
پاشا کرد. رۆژیک پاشا و وه‌زیر چوونه‌ گه‌رانی. وه‌زیر پیشنیاری کرد که :
– ئه‌ی قیبله‌ی عالهم وهره‌ با بیینه‌ سهر شکلی ئاسک. پاشا رازی بوو، هه‌ر
تکیان بوون به‌ ئاسک. وه‌زیر گورج هاته‌ سهر شکلی پاشا و بو کۆشک گه‌راوه
و رایگه‌یاند که: « پاشا مرد!»

پاشا هه‌وت ژنی هه‌بوون وه‌زیر له‌ گه‌ل شه‌شیان نوست. ژنی هه‌وته‌مین زانی
که ئه‌م ماسته‌ بی موو نیه. نه‌یویست له‌ گه‌لی بنوی. وه‌زیر که‌وته‌ فیکره‌وه‌ که
چبکا تا ئه‌و به‌ پاشا بزانی. چوو له‌ سه‌حرا داوی داناوه‌ و گوتی: « ره‌نگه‌
حه‌یوانیک بگرم و بۆی به‌ دیاری به‌رم و له‌ گه‌لم ریک که‌وی.

داوی هاویشته‌ و چۆوه‌ مائی. ئه‌و شه‌وه‌ که‌وی زۆر به‌ داویوه‌ بوون پاشای
راسته‌ قینه‌ش هاته‌ سهر شکلی که‌و و ئه‌ویش پتوه‌ بوو. وه‌زیر به‌یانی هه‌ستا و
چوو بزانی چی به‌ داویوه‌ بوه. پاشا که‌ دیتی وه‌زیر دیت به‌ که‌وه‌کانی تری
گوت:

– وهرن هه‌موو له‌ سهر پشت لاق ده‌ هه‌وا بکه‌ین، تا پتی وایی مردووین و ئیمه
له‌ داو بکاته‌وه.

وه‌زیر هاته‌ په‌نا داوه‌که‌ و دیتی که‌وه‌کان مردون. یه‌ک یه‌ک لاقی گرتن و فری
دان. که‌ ویستی ئه‌و که‌وه‌ که‌ پاشای راستی بوو بگری، لاقی راوه‌شانند. وه‌زیر
که‌یف خۆش بوو گوتی: « سوپاس بو خوا که‌ ئه‌مه‌یان زیندوه‌، بو ژنه‌که‌می
ده‌به‌مه‌وه‌.»

که‌وی برده‌وه‌ مأل و له‌ قه‌فه‌سیکی نا و قه‌فه‌سی له‌ وه‌تاغ هه‌لاوه‌سی. له‌ دلدا
گوتی: « با بخویننی و ژنم خۆشییه‌کی هه‌بی.»

کاتی وه‌زیر وه‌ده‌ر که‌وت. که‌وه‌که‌ وه‌زمان هات و له‌ ژنی پاشای پرسی:

– ئه‌و پیاوه‌ می‌ردی تۆیه‌ یان نا؟

– نا، می‌ردی من نیه. نازانم چبکه‌م؟

– داوای لیبکه‌ بیته‌ مریشکیک که‌ جوجه‌له‌ ده‌وریاندا بیت. من ده‌به‌مه‌ رتوی و

هه‌موان ده‌خۆم. پاشان گوتی: من می‌ردی راسته قینه‌ی تۆم. ژنه‌که رازی بوو. وه‌زیر هاته‌وه، ژنی پاشا ده‌ستی کرد به پیکه‌نین و ناز و قسه‌ی خۆش. وه‌زیر فره‌شاد بوو و به‌خۆی گوت: «چه‌نده می‌هره‌بان بوه. له‌ژنی پاشای پرسى:»
چۆنه‌وا به‌که‌یف و شادی؟»

– باشه‌تۆ ئه‌م که‌وه‌ت هه‌ناوه‌ته‌مال. بۆیه‌وا شادم. تۆ سی‌حر و فی‌لی زۆر فی‌ر بووی، وا نیه‌؟

– به‌لی‌وايه. ئیستا ده‌ته‌وی بیه‌سه‌ر شکلی چی، دیم
– ده‌مه‌وی بیه‌سه‌ر شکلی مریشکی‌ک جوجه‌له‌ده‌وریان گرتی. وه‌زیر گورج هاته‌سه‌ر شکلی مامر و جوجه‌له‌ده‌وریان دا. که‌ویش بوو به‌ریتی و هه‌مووی خواردن. پاشان هاته‌وه‌سه‌ر شکلی ئه‌سلی خۆی و بۆوه‌به‌پاشا. له‌وکاته‌دا ئه‌و لاوه‌ی دا‌وای کیژی پاشای کردبوو، نارديه‌کن پاشا که‌به‌لینی خۆی به‌ریته‌سه‌ر و کیژه‌که‌م بداتی.
پاشا که‌وت شه‌و و رۆژ شایي و زه‌ماوه‌ندی بۆ ساز کرد و که‌که‌ی دایه. لاو کیژی پاشای برده‌مال و چوو که‌ساحیره‌که‌شی هه‌نا و به‌ئاره‌زووی خۆیان گه‌یشتن. هیوادارم ئیوه‌ش پێگه‌ن.

هيند باد شوان بوو. حهيوانهكاني خه لکي گوندي دهله وه پړاند. خه لک نانيان ددهايه و نانه کاني ده دريا داويشت. پوژي به خوځي گوت: « شوانيم زور کرد و به سمه. نامه وي ئيتر، دهچم له مه زرايه کار ده که م.» شپه و بره ي خوځي کو کرده و له مالي ودهر کهوت. له ريگا تووشي دوو که سي دیکه بوو، نه و انيش کوتيان: « ئيمه ش دهچين کار پهيدا بکهين.»

نه و سي که سه ريکه وتن. له ريگا کرديه باو وباران، پوښتن تا گه يشتنه نه شکه و تیک، له وي ئاگريان کرده و له په نا ئاگر دانيشتن. لای پوژ ئاوا شوانتيک مه ره که ي هينا کن ئاگره که. له و ميگه له دا جگه له بزن حه يواني دیکه ي تيدا نه بوو. شوانه که ناوي « ته په تاش» بوو. ته نيا په کچاوي هه بوو، نه و يش له ته پلي سهريدا بوو. نه و سي که سه چاويان ده شوانه که بريبوو.

شوان ديزه يه کی گه وره ي هينا، بزنه کاني دوشي. نانتيکی گه وره ي تیکوشي و هه مووي يه ک جي خوارد. پاشان ئاسنيکی گه وره ي ده ئاگري نا، سوور بووه. ته په تاش بو لای نه و سي که سه چوو. يه کيکی گرت و به ئاسنه که وه کرديه که باب و خواردی.

پوژي دووهم لاويکی دیکه ي هه ربه م شيوه يه خوارد و پاشان لتي نوست. پوژي سييه م درگای نه شکه و ته که ي گرت و ته په تاش پوي. لای پوژ ئاوا گه راوه بو کن نه شکهوت. وهرزي به هار دهست پيکرا بوو. به فره کان ده توانه وه. ته په تاش لاقی ته ر ببون. چوه ده نه شکهوت لاقی به ئاوري راداشت که وشک بنه وه. خه وي ليکهوت.

هيند باد ئاسنه‌كه‌ى هه‌لگرت و ده ئاگرى نا تا سوور بۆوه. پاشان ده چاوى ته‌په تاشى راكرد. ته‌په تاش ده‌ستى به هاوار كرد. هيند باد چوو ده نيو بزنه‌كاندا خۆى شارده‌وه. ته‌په تاش به كوێره كوێره ده‌ستى به‌ملاو لادا ده‌گيڤا كه هيند باد بدۆزىته‌وه. نه‌يتوانى، زۆر توڤه بوو، گوتى: «راوه‌سته، سبه‌ى ده‌ت بينمه‌وه.»

به‌لام هيند باد چى كرد؟ بزنى پيش مه‌رى ديته‌وه، سه‌رى بېرى، كه‌ولى كرد و چوو ده پيستی بزنه‌كه و سه‌رى بزنه‌كه‌ى به شيوه‌يه‌ك له سه‌ر سه‌رى خۆى راگرت و له سه‌ر ده‌ست و لاقان وه‌ك حه‌يوان راوه‌ستا. كه بوو به رۆژ، ته‌په تاش له پيش ده‌رگاي ئه‌شكه‌وت راوه‌ستا و لاقى له به‌ر يه‌ك بلاو كردن. هه‌موو بزنه‌كان به نيو لاقانيدا تپه‌رين و به باشى ده‌ستى ليدده‌دان كه هيند باد له نيوياندا نه بيت و رانه‌كات. هيند باد زه‌نگوله‌ى پيشه‌وى ده ملي خۆى كرد بوو. به چوار ده‌ست و پى بۆ لاي ته‌په تاش چوو. ته‌په تاش ده‌نگى زه‌نگوله‌ى بيست و گوتى: «ها پيشه‌ره‌و، ئه‌وه توڤى، وه‌ره بړۆ» هيند باد به نيو دوو لاقى ته‌په پاش دا تپه‌رى و هاواری كرد: «ئهى ته‌په تاش. من له ده‌ستانته هه‌لام.» ته‌په تاش وه‌دواى كه‌وت، هيند باد هاواری ده‌كرد: «وا ليره‌م»

ته‌په تاش به ده‌نگيه‌وه ده‌چوو. به‌رديكى كه‌وره‌ى له سه‌ر رېگا بوو. ته‌په تاش كه رايده‌كرد، خۆى له به‌رده‌كه دا، وه‌ها كه‌وت و بريندار بوو، له جيوه مرد. هيند باد له‌وى رۆيشته، توشى سوارىك بوو. سوار پرسى:

– بۆ كوڤى ده‌چى؟

– من ده‌چمه گوندى، تو بۆ كوڤى ده‌چى؟

سوار وه‌لامى داوه: «ته‌په تاش كه سوارى من بوو مردوه، ده‌رۆم تا شوانىكى ديكه په‌يدا كه‌م بزنه‌كانم بله‌وه‌رپينى. وه‌ره بچينه مالى من، تا ريتى كورت و سه‌ر بېر نيشان بده‌م. ئه‌و رپيه‌ى تو گرتووته. زۆر دريژه.»

هيند باد به دواى سوار دا كه‌وته رپى و لپى پرسى:

– ناوى تو چيه؟

سوار جوابى داوه و گوتى: «ئهمه‌د به‌فرم پى ده‌لپن. چوونه مال و هيند باد

ته ماشای کرد سهری ئینسانیک له زیو و زیو ده گهردنی خانمی مال دایه. مندالیک دوو رۆژه ده به فریدا نوستوه و له قوژبنیک ماله که پیره میردیک دانیشتوه که هر تک لاقی تا ئه ژنۆ براونه وه. په نجهی هه موو مریشکه کانیش براونه وه.

ئه حمه د به فری خواردنی بۆ هیند باد هینا. هیند باد کوتی : « هیچ نا خۆم »

- بۆ ناخۆی ؟

- له پێشدا بێژه لهم خانوه دا چ راده بری؟ ئه و سهره ئینسانه ی ده گهردنی ژنه کهت دایه چیه؟ ئه م منداله بۆ ده به فریدا نوستوه؟ لاقی پیره میرد بۆ براونه وه و په نجهی مریشکان بۆ براونه وه؟

تائه مرۆ کهس غیره تی ئه وه ی نه بوه ئه م پرسیارانه م لی بکات. ئیستا که تۆ هینده ئازای، منیش وه لامت دده مه وه.

- هه ر نوکه ریکی ده یه ینمه مالی، خیزانم دهستی ده گه ل تیکه ل ده کا. به م بۆنه وه پیاویکی که چه ل و پیس و بۆگه نم هینا مالی که ژنه که م ناخۆشی بوئ و لی بیزار بی. به لام دیتم له گه ل ئه ویش دهستی پیکردوه. رۆژی به و نوکه ره پیسه م گوت: « ته نافیک هه لگره بچین قامیش بێنن. » بۆ قامیشه لان چووین. له وئ نوکه رم کوشت و لاشه که م فریدا. ده پازده رۆژ رابرد. رۆژی چوومه کن ژنه که م دیتم بۆنیک پیسی لی دیت. به خۆم گوت: « ئه م بۆنه پیسه له کوئ دیت؟ » ئه و که هه میشه خاوتنه. دهستی ژنه که م گرت و کیشام، سهری که چه له ی له بن هه نگلی به ر بۆوه. هه مووی رزیبوو. کرمی تیدا بوو. به ژنه که م گوت: « ئه و سهره ده زیو و زیو بگری و ده ئه ستۆی خۆی بکات.

باشه. ئه م منداله ی ده به فریدا نوستوه کتیه ؟

- ئه و کوری منه. سی رۆژه ده به فریدا خه واندوومه تا بزانه م به راستی کوری منه یا نا. ئه گه ر کوری من بیت زیانی پی ناگات، به لام ئه گه ر کوری کا برای که چه ل و پیس بی، بلا گیانی ده ر بچی. ئه مرۆ سییه مین رۆژه، دیاره کوری خۆمه.

هیند باد چوه کن منداله که و هه لیگرت و دای به دایکی. پاشان زنجیره که ی له

ملی ژنه که پساند و سه‌ری مردوه‌که‌ی گریدا و به ئەحمەد به‌فری گوت:

- شه‌رم بکه، ئەوه چکاریکه؟ ئیستا پیم بلی بزائم ئەو پیره مێرده چیه؟

- ئەو پیره مێرده بابی منه. ئەگەر رۆژیک پاروه نانیکم دابا به‌فه‌قیریک، بایم ده‌چوه مالی کابرای فه‌قیر و زۆر زیاتری له‌وه ده‌خوارد که من پیم دابوو. ئەمنی ریسوای چاک و خه‌راب کرد. ئەوه‌تا لاقم بریونه‌وه.

هیندباد پرسی: «په‌نجه‌ی ئەو مریشاکانه‌ت بۆ بریوه‌ته‌وه؟»

- چونکه‌ هه‌ر جاره‌ی که‌نم دابا به‌جیرانان، مریشکه‌کانم ده‌چوون که‌نمه‌که‌یان ده‌خوارد. ئیستا په‌نجه‌م بریونه‌وه، چه‌ندی ده‌خۆن که‌نمیان له‌پیش رۆ ده‌که‌م و ناتوانن جیرانه‌کان نازار بدن.

هیند باد گوتی: «ئافه‌رین کاریکي چاکت کردوه.»

ئەحمەد به‌فری ریتگایه‌کی سه‌ر بری به‌هیند باد نیشاندا، ئەویش خوا حافیزی کرد و که‌وته ری. تا که‌یشته‌ جوتیاریک که‌ حیسان خۆر بوو. کابرای حیسان خۆر هاواری کرد: «باش بوو، گایه‌کم هه‌بوو، ئیستا یه‌کی دیکه‌شم بۆ په‌یدا بوو. ئەوه‌ی گوت و هیند بادی گرت و بردی ده‌جوتی کرد. هیند باد له‌ گایه‌که‌ی دی پرسی که‌ ئەویش هه‌ر زه‌لام بوو: «ئەو پیاوه‌ کتیه‌؟»

- پیاویکی حیسان خۆره. ئیستا تا گیانمان له‌ به‌ده‌ن دایه‌ ده‌بی ئاموور بکیشین و زه‌وی بۆ بکێلین.

- باشه، که‌نگی کارمان ته‌واو ده‌بی؟

- کاتی باران باری کابرای حیسان خۆر ته‌ر ده‌بی و ده‌چیته‌وه‌ مال. ئیمه‌ له‌ نیر و ئامور ده‌کاته‌وه. رۆژیکي تر ده‌مانبه‌ستیته‌وه.

هیند باد گوتی: «که‌ وایه‌ وهره‌ دوعا بکه‌ین باران بباری. دوعایان کرد و باران دایدايه. کابرای حیسان خۆر ئامووری لیکردنه‌وه و خۆی چۆوه‌ مال. هیند باد هه‌لات. ده‌بوايه به‌ سه‌ر پردیکدا بپه‌ریته‌وه. که‌ ئاردیان به‌ سه‌ر وهر کرد بوو تا شوین پی دیار بی. هیند باد خۆی پێخواس کرد و پاشه‌ و پاش په‌ریه‌وه و هه‌لات. خاوه‌ن جوت هات دیتی هیند باد دیار نیه‌. بۆ لای پردی چوو. دیتی شوین پی دیاره‌ به‌لام نه‌ک بۆ ده‌روه. به‌ ده‌ستی خالی که‌رایه‌وه.

هيند باد ده‌رۆي تا گه‌يشته شارتيك و له ماتيكي بوو به كريكار. خاوهن مال كيزتيكي وهك مانگ جواني هه‌بوو. رۆژي خاوهن مال به هيند بادي گوت: « وهره كيزه‌كه‌ي من بيته و ببه كوري من و له مالي من بزي.

هيند باد رازي بوو، كچه‌كه‌ي هينا و لهو ماله ده‌زيا. رۆژتيك دهنگي ده‌هۆل و زورنا ده‌هات. پرسى: ئه‌وه چيه ؟ بووكه ؟

- نا، بوك نيه. ليره ئه‌گه‌ر مي‌رد بمرى. ژنه‌كه‌ي له گه‌ل ده‌قه‌برى ده‌نين. ئه‌گه‌ر ژنيس بمرى پياوه‌كه‌ي له‌گه‌ل ده‌خه‌نه‌قه‌بر. ئيمه ئه‌شكه‌وتىكي قولمان هه‌يه، مردوه‌كان ده‌خه‌ينه وي.

هيند باد پرسى: ئه‌وه دابي ئيوه‌يه ؟

- به‌لى. ئه‌وه دابمانه . پاش ماوه‌يه‌ك ژني هيند باد نه‌خۆش بوو. مرد. مه‌يته‌كه‌يان شوشه‌ت و كفنيان كرد و له سه‌ر تابوتىكيان دانا. ده‌ست و پي هيند باد يشيان به‌ست له كن مه‌يتى ژنه‌كه‌ي دريژيان كرد. خواردنى چل رۆژيشيان له كن دانا و بۆلاي ئه‌شكه‌وت چوون. هيند باديان له گه‌ل مه‌يته‌كه به‌رداوه قولاي ئه‌شكه‌وته‌كه. له‌وي ئيتر ريگاي هاتنه‌ده‌ري نه‌بوو.

مانگتيك پيچوو دهنگي ده‌هۆل و زورناي گوي لتيبوو. هيند باد دوعاي كرد: خودايه مردوو بيت.

دوعاي قبول بوو. كاتيكي پياو و ژن و خوارده‌مه‌نيان ده ئه‌شكه‌وتى هاويشت، ده‌ر كه‌وت كه مي‌رده مردوه. هيند باد هه‌ر له‌وي ژنه‌كه‌ي هينا. هيند باد لتي پرسى: « تو كي ؟ »

- من بوكي پاشام . فتيله‌يه‌كيان هه‌بوو له پر كوژايه‌وه. له تاريكي ته‌ماشايان كرد له دووره‌وه‌ي ئه‌شكه‌وت پوناكيه‌ك دياره و كونيكيشي ليه. له‌و كونه نيزيك بوونه‌وه ديتيان بۆ لاي ده‌ريا ده‌كرته‌وه.

هيند باد گوتى: « وهره خۆمان بخه‌ينه ده‌ريا. » ده‌ستي يه‌كتريان گرت و خۆيان ده‌ ده‌ريا هاويشت، ته‌خته دارتيكيان ديه‌وه، له‌سه‌رى دانيشتن و له ده‌ريادا رۆيشتن.

ژنه‌كه پرسى : « له‌م دنيايه وه‌زعي كه‌س له ئيمه دژوار تر هه‌يه ؟ »

– وهزعی ئیمه خهراپ نیه. له سهه ئهم تهخته داره دانیشتووین، به سهه ئاو دا دهروین. ئاو له سهه خیزه و سوپاس بو خوا خیزیش نابزوئی. وهزعی نهو نهخۆشه خهراپه که له شارێکی چۆل و وێران ماوهتهوه. گیان له بهری تیدا نیه نهخۆش و کهوتوو چاوه روانه به لکوو که سێک پهیدا بێ و قومه ئاوێکی بداتی. وهزعی نهخۆشێکی ئاو زۆر له ئیمه خهراپتره.

پاش ماوهیهک ژنه که جارێکی دیکهش گوتی: «به راستی بلێی وهزعی هیچ کهس لهم دنیایه له هی ئیمه خهراپتر بێ؟»

– وهزعی ئیمه که خهراپ نیه. وهزعی نهو لاوانه دژواره که پیکهوه کۆ بوونهوه که یف بکهن و جیژنیک بگرن و له نهکاو چرایان دهکوژیتهوه و سیمی سازه کهشیان دهپسی. وهزعی نهوانه دژواره. دهنه وهزعی من و تۆ هینده دژوار نیه.

لهو کاته دا ماسییهک هاته ژیر تهخته که و نهوانی برده پۆخی دهریا. هیند باد ژنه کهی برده مال و به خۆشی و شادی ژیان.

ئینسانیکى شکل گورگ ۶۲

پیاویکی فهقیر کیژیکی جوانی هه بوو. له ولاتیکی دیکهش لایک دهژیا، کورئی کابرایهکی دهولمه ند بوو. لاهه که شهویک کچی کابرای فهقیری هاته خه و ناشقی بوو. ئەم لاهه هه موو رۆژی بهیانی ده بوو به گورگ و کاتی رۆژ ئاوا پیستی گورگی داده کهند و جاریکی دیکه ده هاته وه سه ر شکلی ئینسان. کاتی کیژه که ی له خه و هات ، خۆی بۆ سه فه ر ساز کرد و وه دوای که وت .
ئاخره که ی گه یشته ده رکی مائی کابرای فهقیر و بانگی کرد: « یا کیژه که تانم بده نی و یا ده تان خۆم.»

دایکو بابی پیری کیژه که سه ریان لی شیوا و نه یانده زانی چ بکه ن. هه م نه یانده ویست کیژه که ی بده نی و هه م له گورگ ده ترسان. له ئاخر دا به ناچاری کیژه که یان دایه .

بابی کچه که گریا و گوتی: ئیستا کیژه که مان له کوئی بدۆزینه وه؟ له ده ستمان چوو.

گورگ گوتی: « چل رۆژ بۆ هیچ کوئی مه چن. پاش چل رۆژ به لای راست دا ریگا داگرن و برۆن و برۆن تا له شه ش میگه له مه ر تیپه ر ده بن، که له وان تیده په رن، من ده بیننه وه ژن و میتردی پیر باوه ریان به قسه ی ئەو نه کرد و له دلدا فیکریان کرده وه که : « ئاخر گورگه و کیژه که مان ده با و ده یخوا!»

پیره میترد به پیریژنتی گوت: « حیسابی چل رۆژه رابگره و بیژمیره.»

پیریژن گریا و جوابی داوه: « کچه که مان له کیس چوو، گورگ خواردی . »

پیره میترد گوتی: « خه می مه خۆ. ئەوه به راستی گورگ نیه. ئەکه ر کورگ بایه

به زمانی نادمیزاد قسه‌ی نه‌ده‌کرد.

کاتی چل رۆژ رابرد که‌وتنه‌ی رۆیشتن له‌نه‌کاو می‌گه‌له‌مه‌ریان دیت و پرسیان :

– ئه‌و مه‌رانه‌ی هی کین ؟ وه‌لامیان دانه‌وه و گوتیان : « هی گورگه‌شه‌له‌ن »
که‌یف خوش بوون و ریتگیان درێژه پێدا . می‌گه‌لێکی دیکه‌یان بینی . پیره‌مێرد گوتی : « باشه ، ئیتر هومیدیک هه‌یه . من پیتم گوتی خه‌می مه‌خۆ . »
که‌میکی تر رۆیشتن دیتیان گایه‌ک له‌مێرگێکدا ده‌له‌وه‌رێ . گیا و له‌وه‌رێکی زۆره . به‌لام گایه‌که‌که‌زه . برێکی تر رۆیشتن گایه‌کی دیکه‌له‌شوینێکی قاقر و وشک و بێ گیا راوه‌ستاوه . ده‌ور و به‌ری هه‌یچ گیا و له‌وه‌ری لێ نه‌یه . به‌لام گایه‌که‌قه‌له‌و و به‌که‌یفه . پیره‌مێرد و پیریژن سه‌ریان سوڕ ما و گوتیان سه‌یره له‌نیوئه‌و مێرگ و له‌وه‌ره‌دا گای لاواز وێستاوه و له‌زه‌وی قاقر و وشکارۆدا گای قه‌له‌و وێستاوه .

برێکی تر رۆیشتن . دوو داریان دیتن که‌بلبلیک له‌سه‌ر داریکه‌وه‌ده‌چێته‌سه‌ر داریکی دیکه . له‌سه‌ر هه‌ر داریک ده‌نیشی ، داره‌که‌سه‌وز ده‌بی . که‌له‌سه‌ر داره‌که‌فری ، داره‌که‌وشک ده‌بی .

دیسان که‌وتنه‌ی رۆیشتن . له‌شه‌ش می‌گه‌له‌مه‌ره‌که‌تێپه‌رین و دیتیان سی‌کوپه‌له‌ژیر دلۆپه‌ئاویک ریز کراون دلۆپه‌ئاوه‌که‌ده‌که‌وێته‌نیو‌کوپه‌ی یه‌که‌م ، له‌و‌کوپه‌ده‌په‌رێته‌وه‌به‌سه‌ر‌کوپه‌ی نیوه‌راست دا ده‌که‌وێته‌وه‌نیو‌کوپه‌سییه‌م . کوپه‌ی نیوه‌راست بێ ئاو ده‌بی .

دیسان که‌وتنه‌ی رۆیشتن . له‌شه‌ش می‌گه‌له‌مه‌ره‌تێپه‌رین و له‌نیوه‌راستی سه‌حراهه‌کی سه‌وز دا ، کۆشکیک هه‌یه و ژنیک له‌کۆشک هاته‌ده‌ر گه‌نم بۆ ئاش ده‌بات ،

پیره‌مێرد و پیریژن لێیان پرسی : « ئه‌م کۆشکه‌هی کییه . ؟ »

ژنه‌که‌جوابی داوه : « هی گورگه‌شه‌له‌یه . » !

پیریژن و پیره‌مێرد زۆر که‌یف خوش بوون و به‌خۆیان کوت : دیاره‌گورگ کیژه‌که‌مانی نه‌خواردوه و راستی به‌ئیمه‌گوتوه . !

به لآم كيژه كه چاوه رواني دايك و بابي بوو و ديتي وا دتن. ليباسيان كوڼ و شر و دراو بوو. به خزمه تكاري خوځاندا ليباسي تازهيان بو ناردن، دهبهريان كرد و چوونه كوڅك. كچه كه به پيشوازيانه وه چوو. يه كتريان له ناميز گرت و يه كتريان ماچ كرد. چل روژ له كوڅك دا ژيانيان برده سهر. له ئاخر دا ويستيان بگه رينه وه. كچ و زاوا بهريان نه ده دان. دايك و بابي كيژه كه پتيان داگرت و ده يانگوت: «ده بي بچينه وه»

زاواكه يان نه سپيكي ناوي هه بوو. نه و نه سپه ي له زيږ و زيو بار كرد، پيريژن و پيره ميږديان سوار كرد و خستياننه ري.

زاواكه يان گوتي: «ئاگاتان له خو بي ناوږ نه دهنه وه و هه وساري نه سپه كه ش بهر نه دهن و نه يخه نه سهر ملي نه سپه كه. نه سپ خو ي ئيوه ده گه يينيته وه مالي خو تان.

سواري نه سپ بوون و قسه كان ي زاوايان له بير چوو. ناوږيان داوه. نه سپ له عه ردي دان و لتيان دوور كه و ته وه. پيره كان راست بوونه وه و خورجيني زيږ و زيويان هه لگرت و به پي كه و تنه ري.

له ريگا توشي مه لايه ك بوون و نه وي ديتبوويان له داستاني گايه كانه وه بگره تا مه سه له ي داره كه و كوپه كانيان بو كيږايه وه و مانا كه يان لي پرس ي.

مه لا بيري كرده وه و گوتي: «نه و گايه ي كه له نيو ميږك و له وه رگادا بينيتان و كز بوو، نه وه كا براي ده وله مه نده كه هه ميشه ده خه مي نه وه دايه پاره كه ي له كيس بچي. هه ميشه نيگه راني نه وه يه. هيچ نا خوا و نا خواته وه. بو يه كز و لاوازه. به لآم گاي دووهم كا براي فه قيره. له فيكري هيچ شتي دانيه. هه ر چي ده بي ديخوا و ناسوده يه.

بلبل و دوو داره كه. پياويكه دوو ژني هه يه. كه ده چي ته كن ژنيك نه و ژنه به كه يف و خو شحال ده بي، ژنه كه ي ديكه خه مگين ده بي. به لآم سي كوپه كه: سي دراوسين. نه وه ي نيوه راست جيران يكي خه رابه. له گه ل هيچ كه س سه لام و عه ليكي نيه و قسه ناكا. به لآم دووه كه ي ديكه پي كه وه دو ست و ميهره بانن.

پيره ميږد و پيريژن له مه لايان ويست: «چبكه ين و چ شتيكت بده يني كه رازي

و خوښحالبی.»

مهلا کیسه‌یه‌کی بچوکی بو دريژ کردن و گوتی: «ئو کیسه‌یه‌م بو پر
که‌ن، به‌سمه.

پیره می‌رد زیت و زیتوی ده کیسه کرد، دیتی هه‌ر تیی ده‌کا و پر نابیی. مه‌لا
کیسه‌ی سه‌ر نخون کرده‌وه و هه‌ر چی زیت و زیتوی تیدا بوو رښتیه خواریی،
ته‌نیا یه‌ک سه‌کی تیدا هیتشه‌وه و خوئی به سه‌ر داگرد و کیسه پر بوو.

مه‌لا گوتی: «ئو کیسه‌یه حوکی چاوی ئاده‌میزادی هه‌یه. هیچ سه‌روه‌ت و
سامانیک پری نا‌کا، جگه له خاکی گۆر.

پیره‌کان خوا حافیزیان لیکرد و بو‌مائی گه‌رانه‌وه و به خووشی و ئاسوده‌یی
ژیانیان برده سه‌ر.

پېرستى سەر چاوهكان و ناوى ئەو كەسانەى كە ئەفسانەكانيان گىپراووتەو. (به گوێرهى ژمارهى ئەفسانەكان.)

۱- ئەفسانەكانى ژماره ۱ و ۱۷ و ۴۴ و ۴۵ و ۴۷ و ۴۸ و ۵۱ و ۵۷ له مەمۆ ئىشخانە سادۆ» وەر گىراون. ناو براو سالى ۱۹۲۴ له گوندى ميترگ له ئەرمەنستانى شورەوى له دايك بوە. دايك و بابى له كوردهكانى توركييا بوون. خۆى له تفليس دەژى. كولتورى گشتى كورد باش شارەزايە. گەلێك ئەفسانە و حكايەت و قسەى خۆشى عاميانەى له بەرە. دوو كلاس دەرسى خويندووە و دەرکەوانە.

۲- ئەفسانەكانى ژماره ۲ و ۸ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۳ له « خامۆ حەسەن» وەر گىراون. ناو براو سالى ۱۹۲۹ له گوندى جرجريس له ئەرمەنستانى شورەوى له دايك بوە. دايك و بابى كوردى توركييا بوون، ئىستا له تفليس دەژى. خامۆ حەسەن شايەريكي هونەر مەند و گۆرانى بێژە. موسيqa لێدەدا و حكايەتیش دەلێ. گۆرانى و چيرۆك و ئەفسانەى زۆر دەزانێ. خويندەوار و كرىكارى كارخانەيه.

۳- ئافسانەكانى ژماره ۳ و ۲۴ و ۲۶ له « زاده وەسمان» وەر گىراون. ناو براو سالى ۱۹۳۳ له گوندى ميترگ له ئەرمەنستانى شورەوى له دايك بوو. دايك و بابى كوردى توركييا بوون. ئىستا له تفليس دەژى. ئەفسانە و حكايەت و نەقلی زۆر دەزانێ. خويندەوارە و كرىكارە.

۴- ئەفسانەكانى ژماره ۴ و ۵ له « عەتار شاھۆ» شاعيرى به ناو بانگى كورد وەر گىراون. سالى ۱۹۰۱ له توركييا له گوندى سورمالي له دايك بوە. ئىستا له ئيرەوان دەژى

۵- « ژنى ئاقل» له قسەكانى « مۆرۆيه خواجۆ» ياد داشت كراو. ئەو سالى ۱۸۹۲ له گوندى سەعیدی بەك له توركييا وىلايهتى « وان» له دايك بوە. ئىستا له تفليس دەژى. نەخويندەوارە.

- ٦ « ژنی خراب » له قسه‌کانی « کرمانه وه‌سمان » یاد داشت کراوه. ئەو سالی ١٨٨٧ له ناوچه‌ی قارس له دایک بوه. ئیستا له تفلیس ده‌ژی، نه خوینده‌واره.
- ٧ - « ژن و می‌رد » له قسه‌کانی « شا میرزا موسا رەزا » یاد داشت کراوه. ئەو سالی ١٩٠٧ له خوراسان (ئیران) له دایک بوه. ئیستا له ئیشق‌آباد ده‌ژی. نه خوینده‌واره. یه‌کێ له باشترین وێژهری داستانی میلی وگۆرانی بێژه. شیعره‌کانی جه‌فه‌ر قولی شاعیری کورد زۆر باش ده‌خوینێ.
- ٨ - ئەفسانه‌کانی ژماره: ١٣ و ٣٢ و ٣٣ و ٥٢ و ٦١ له « باباسی چاچان » وەر گیراون. ئەو سالی ١٨٨٨ له ناوچه‌ی قارس له دایک بوه. سالی ١٩١٤ له ئەرمه‌نستانی شوره‌وی له گوندی « چوبان قرمز » ژیاوه، پاشان چۆته تفلیس و نه خوینده‌واره.
- ٩ - « کیژی ئاقلی پاشا » له قسه‌کانی « سولتان ناغا هه‌مزه » وەر گیراوه. ئەو سالی ١٩٠٩ له گوندی ملیان (ئیران) له دایک بوه. ئیستا له گوندی باغر له ناوچه‌ی ئیشق‌آباد ده‌ژی، خوینده‌واره و له مه‌زرای ده‌وله‌تی کار ده‌کات.
- ١٠ - ئەفسانه‌کانی ژماره ١٥ و ٣٤ و ٣٦ له « عه‌تارد شاروی » وەر گیراوه
- ١١ - ئەفسانه‌کانی ژماره: ١٦ و ٢٠ و ٢١ و ٢٧ و ٣٧ و ٣٨ و ٣٩ و ٤٠ له « شه‌میل عه‌سکه‌ر » وەر گیراون. ناو براو سالی ١٩٢٩ له گوندی ئاخچه‌که‌ند (کۆماری نازربایجانی شوره‌وی) له دایک بوه ئیستا له گوندی کیتل بچار (نازهر بایجانی شوره‌وی) ده‌ژی . دایک و بابی ئەو له ئیران بوون. ئەو پیاویکی لیته‌اتوو، به زه‌وق و خوینده‌واری ریازی و وشه‌ناسی هه‌یه. شاعیر و وەرگێر و هونه‌ر مه‌نده، له گه‌ل کلتور و که‌له پوری کورد شاره‌زایی هه‌یه.
- ١٢ - ئەفسانه‌کانی ژماره: ٢٢ و ٢٥ و ٢٩ و ٣٠ و ٣٣ و ٥٤ له « سمایل سادۆق » وەر گیراون. ناو براو سالی ١٨٨٩ له ناوچه‌ی قارس له دایک بوه. سالی ١٩١٥ له تفلیس ده‌ژیا. شاره‌زای ئەفسانه‌ کوردییه‌کان بوه.
- ١٣ - « نۆکه‌ری ئاقل » له « قوربان‌ه‌لی شیروانی » (په‌هله‌وی) وەر گیراوه. ئەو سالی ١٨٩٥ له شیروان (ئیران) له دایک بوه. له درماری ده‌ژی . مامۆستا بوه. کتیبی ده‌رسی به زبانی کوردی داناوه.

۱۴ - « چۆن بالولى زانا فيلى له حاجى به تهماق كرد » « مه پالى مه هدى ئۆف » وەر گيراوه. ئەو سالى ۱۹۰۱ له گوندى ئاخچه كهند (ئازەربايجانى شورەوى) له دايك بوە. هەر لەوى دەژى . ئەو له ئيرانبوە. خویندەوارى كەمە. له مەزاراى هەرەوهزى كار دەكا.

۱۵ - « يوسوپ » له « ريز گويه ئاغا » وەر گيراوه. ناو براو سالى ۱۹۰۱ له ناوچەى قارس له دايك بوە. ئىستا له تفليس دەژى. ئەفسانەى زۆرى له بەرە. شارەزايە به داب و نهریتی كوردی.

۱۶ - ئەفسانەكانى ژمارە: ۴۲ و ۵۸ و ۶۰ « له خانم « دلبر قوربانوا » وەرگيراون. ناو براو سالى ۱۹۲۵ له خواراسان (ئيران) له دايك بوە. ئىستا له فيروزە دەژى، دوو كلاسى دەرسى خویندووە. داستانى زۆر و گورانی و ئاوازی پرسەى له بەرە.

۱۷ - ئەفسانەكانى ژمارە: ۴۶ و ۵۹ له « نەزەر ئەحمەد » وەر گيراون. ناو براو سالى ۱۹۰۷ له گوندى زەنگلان (ئيران) له دايك بوە. ئىستا له شارى ماری دەژى. نه خویندەواره، ئەفسانە و نه قل و نەزیرەى زۆر دەزانى

۱۸ - « دوو دەسته برا » له قسەكانى « شەمیل حەمید » وەر گيراوه. ئەو سالى ۱۹۲۵ له گوندى مېرگ (ئەرمەنستانى شورەوى) له دايك بوە. دايك و بابى خەلكى ناوچەى قارس بوون. ئىستا له تفليس دەژى. خویندەواره و حەمبالی دەكا.

۱۹ - « میرزا مەحمود و هەزاران بلبیل » له قسەكانى « يوسوپ خواجالو » وەر گيراوه. ئەو سالى ۱۹۱۶ له ناوچەى قارس له دايك بوە. ئىستا له گوندى كریخ بوغاز له ناوچەى ئبران دەژى و خویندەواره.

۲۰ - « تلى هەزار » له قسەكانى « عەلى جنگۆ » وەر گيراوه. ناو براو له سالى ۱۹۲۷ له گوندى جرجریس (ئەرمەنستانى شوروى) له دايك بوە. دايك و بابى له تورکیان ئىستا له تفليس دەژى. خویندەوار و شوڤیره، ئەفسانە و داستانى زۆر دەزانى.

۲۱ - « دەرویش » « شاروى خودو » وەر گيراوه. ناو براو له سالى ۱۹۳۰ له

گوندی سنگر (نهمه‌نستانی شوره‌وی) له دایک بوه. له تفلیس دهژی. دایک و بابی له تورکیان. خوینده‌واره.

۲۲- «حهوت برایان» له «زبیده خان قولی یوفا» وهر گیراوه. ناو براو له سالی ۱۸۹۶ له خوراسان (ئیران) له دایک بوه. ئیستا له فیروزه دهژی. نه خوینده‌واره.

۲۳- «ئینسانی شکل گورگ» له خانم «میگل موسا رها یوفا» وهر گیراوه. ناو براو سالی ۱۹۱۸ له باغر (ناوچه‌ی ئیشق‌آباد) له دایک بوه. ئیستا له ئیشق‌آباد دهژی. دایک و بابی له خوراسانی ئیران بوون، نه خوینده‌واره.

www.kerimhisami.com

بەرھەممە نووسراوەکانی نووسەر

- ۱- کاروانیک لە شەھیدانی کوردستانی ئێران
- ۲- وەلامیک کوردی و فارسی
- ۳- ریتوینی شەری پارتیزانی
- ۴- لە دەوری ریکخراوی لاوانی حیزبی دیموکرات کۆبینهو
- ۵- رەخنە و لیکۆلینەو لە سەر کتیبی حوسینی مەدەنی
- ۶- چەند قسەیهک لە گەل خەبات
- ۷- کورد و فەرھەنگی بیگانە
- ۸- لیکۆلینەو (کورتە باسیک لە سەر سۆسیالیزم) کوردی و فارسی
- ۹- تاییبەتی کۆنگرەیی شەشەم
- ۱۰- کۆماری دیموکراتی کوردستان یا خود موختاری
- ۱۱- یادی هێمن
- ۱۲- لە پیناوی چی دا ؟
- ۱۳- بادانەو
- ۱۴- کر و کاش
- ۱۵- سەفەر بۆ کوردستان
- ۱۶- لە بیرەوهریهکانم بەرگی: ۱-۲-۳-۴-۵-۶-۷-۸-۹-۱۰-۱۱
- ۱۷- پێدا چوونەو، بەرگی یەكەم: (بزووتنەو نیشتمانی لە کوردستانی ئێران)
- ۱۸- حیکایەت کردن یا نووسینی میژوو ی عەبدوڵای حەسەن زادە
- ۱۹- پێدا چوونەو، بەرگی دووهم: (بزووتنەو نیشتمانی لە کوردستانی ئێران)
- ۲۰- گەشتیک بە نێو بیرەوهریهکاندا
- ۲۱- کورد لە گەمەیی دەولەتانی زلھێز و حکوومەتانی ناوچە دا

ئەو بەرھەمانەى نووسەر کردوونى بە كوردى:

- ۱- دايك - ماكسيم گۆركى
- ۲- ژيان و كردهوهكانى لىنين
- ۳- ئەفسانە كوردىيەكان - رۆدينكو
- ۴- زهوى بچووك - بريژنيڤ
- ۵- كۆمەلە چيرۆكى ھەلبژارده لە ئەدەبى بىگانە
- ۶- مەسەلەى كورد لە پارلمانى سوید
- ۷- ياساى بنچينهى ئابوورى سۆسياليسىتى - چاپ نەكراوه
- ۸- ھەمە چكۆل - ئىنجه مەمەدى ياشار كەمال - چاپ نەكراوه
- ۹- ئوسولى سەرەتاييەكانى فەلسەفە - ژۆرژ پۆلستىر - چاپ نەكراوه
- ۱۰- نامەى گوللە بارانكراوهكان - چاپ نەكراوه
- ۱۱- پەوشى كوردان - ميژووى ئەردەلان و بابان
- ۱۲- ئازادى يا مەرگ - كازانتزاكىس
- ۱۳- مەسەلە و زار گۆتنى لورى
- ۱۴- رۆژەكانى ئىران - ئارچى بالد رۆزفيلت
- ۱۵- لە كوردستانى عىراقەوه تا ئەو بەرى ئاراز (رى برىنى ميژووى
بارزانىەكان)